

Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben,
Ember lenni mindég, minden körülményben."
Arany János

KÖSZÖNTÉS ÉS EMLÉKEZÉS

VÁLOGATÁS **1153** MAGYAR ZENEPEDAGÓGUS és ZENEMŰVÉSZ 2017-ES ÉVI SZÜLETÉSI ÉVFORDULÓIBÓL

1. tervezet

Az évfordulókra vonatkozó ismertetéseink terjedelmét - néhány kivételtől eltekintve - kizárólag a figyelemfelkeltést szolgálják, minden teljességre való törekvés nélkül. Legfőbb cél, az EMLÉKEZTETÉS kiváló jelenlegi és egykori kollégáink „KEREK” születésnapjára, évfordulójára!

Köszönettel fogadjuk a további jelentősnek ítélt évfordulós információkat éppen úgy, mint az alábbi évszámokkal kapcsolatos hiány-pótlásokat, kiegészítéseket, korrekciókat, netán önálló írásokat!

Erre minden bizonnyal szükség lesz, mert az interneten kívül rendelkezésre álló magyar nyelvű lexikonok, lexikonszerű nyomtatott kiadványok is már 30-35 évesek, és a legtöbb esetben csak a születési dátumokat rögzítik... Megjegyezzük, hogy az életmű / legfontosabb munkahelyek-városok / rövid jellemzésén, bemutatásán túl egyéb konkrétumokra (pl. tanárok, tanulmányok helyszínei, időpontjai, fontos szereplések, kitüntetések, stb.) a nem vállalkozhattunk, viszont ilyen irányú kiegészítéseknek szívesen adunk helyet az „évfordulóról” szóló külön írásokban!

Értesítéseiket előre is köszöni

Diettrichné Dittva Zsuzsánna és
Zelinka Tamás
tamas.zelinka@gmail.com
0630/826-1746, 0620/493-7663

265 éve született

- Fodor József (Venlov, 1752 – Szentpétervár, 1828. október 3.) hegedűművész. Franz Benda tanítványa volt Berlinben. Sokat turnézott, 1787-ben Párizsban, 1794-ben Szentpétervárott telepedett le;

260 éve született

- Kozłowski, Józef (Varsó, 1757 – Szentpétervár, 1831. III. 21.) zeneigazgató. Hercegi szolgálatban állt, 1791: zenei felügy. II. Katalin cárnő udvarában, 1803: udvari zeneigazgató;
- Verseghy Ferenc (1757–1822) költő, esztéta és nyelvész, de emellett azonban

kiváló zeneértő, sőt zeneszerző is volt, aki tanítását a német versformák elsőbbségéről nemcsak elméletileg, hanem a dalaira szerzett dallamokkal is támogatta. Rövid értekezés a musikáról. VI. énekkel című műve 1791-ben jelent meg Bécsben. Megzenésített verseinek közlésekor a "magyar hárfás" álnevet használta;

255 éve született

- Szerellemhegyi András /Liebenberger/ (Kecskemét, 1762. IX. 6. – Vác, 1826. I. 17.) zenész, zeneszerző, tanár. Az első magyar színtársulatnál 1793 – 96 között az énekesjátékok sűgőja és az operai előadások támasza: karmester, kottamásoló, korrepetitor, balettmester. Operaszövegeket fordított és énekesjátékokhoz zenét szerzett a magyar színpad számára;

250 éve született

- Spech János (Pozsony, 1767 v. 1769 – Bécs, 1836) zeneszerző, tanár. Bécsben Haydn tanítványa, 1800 – 1812 táján Pesten működött, mint állami tisztviselő. 1804-

ben színházi karmester lett. Az 1820-as és 30-as években Párizsban és Pesten élt. Főként dalokat írt Mozart és Schubert stílusát követve;

245 éve született

- Koch István (Veszprém, 1772. IV.12. – Bécs, 1828. XII. 16.) hangszerkészítő. Esztergályos mesterséget tanult Veszprémben. Autodidakta módon, több fúvós hangszeren is megtanult játszani, és esztergályosként tökéletesíteni akarta a hangszereket. Bécsbe utazott, ahol elismert esztergályosműhelyben dolgozott. Új szelepek beiktatásával fokozta a hangok tisztaságát és megsokszorozta a hangszíneket. Később ebben a törekvésében a bécsi muzsikuskok segítették. Önállósította magát, mestervizsgát tett és a céhbe is befogadták. Műhelyét nemcsak muzsikuskok, hanem neves zeneszerzők (Beethoven, Haydn és Schubert) is gyakran felkeresték. A klarinétjátékról könyvet is írt *Neueste Tonleiter für de Clarinette* címmel. A hangversenyplakátokon gyakran jelezték, hogy a művész Koch-féle hangszeren játszik;
- Novák Ferenc (Chomitiz /Cs./ 1772 – Győr, 1832. III. 31.) orgonista, hegedűs, karnagy, tanár;

240 éve született

- Fusz János / németül Johann Evangelist Fuss / (Tolna, 1777. XII.16. – Buda, 1819.

Fusz János portréja. Hesz János Mihály műve (Magyar Nemzeti Múzeum (wikipédia))

III.19.) zeneszerző, karnagy, tanár. Tolna vármegyében működött, mint tanító, utóbb Pozsonyban zenetanító. Innen Bécsbe került, ahol Albrechtsbergernek lett a tanítványa és J. Haydnal is kapcsolatba került. 1805-től Pozsonyban és Bécsben karmester. 1817-ben Budára ment, a budai fürdőkben keresett betegségére enyhülést. A német klasszikus iránynak legkiválóbb magyarországi képviselője volt;

- Hanner Makár /Hahner Makárius/ (1777– Székesfehérvár, 1827. XII. 8.) karmester, zenetanár. 1802 és 1804 között Vereben a Végh családnál zongorát tanított. Működése során sokat tett Székesfehérvár zenei életének fellendítéséért,

- Ruzitska Ignác (Bazin, 1777. IV.18. – Veszprém, 1833. II. 15) zeneszerző,

(A kép forrása: wikipédia)

karmester, tanár. Pozsonyban templomi fiúénekes. Az 1790-es évek végén gróf Viczay hédervári gazdaságánál dolgozott, mint számtartó. 1800-tól Veszprémben működött, mint a káptalan zenekarának tagja (első hegedűs), majd a székesegyház karnagya. 1823 – 24-ben a Magyar Nóták Veszprém Vármegyéből kiadványsorozatot szerkesztette, melyekben saját kompozícióit is kiadta;

- Struck Pál (Pozsony, 1777 – 1820. V. 14.) zeneszerző, tanár;

230 éve született

- Babnigg Máté (Bécs, 1787. IX. 19. – Pest, 1868) zenetanár, karmester. 1815: a pesti evangélikus iskola énektanítója, 1818: a Pesti Musikai Egyesület karmestere is. 1846: a pesti szerviták templomának karnagya, ahol jelentős oratórium-előadásokat vezényelt;

- Höppler József (1787 – Veszprém, 1827) karnagy, templomi énekes. 1813-ban és 1816-ban énekművészként vett részt a Kemény Ferenc által vezetett veszprémi muzikiai akadémián. 1825-1827-ben a veszprémi Székesegyház karnagya;

- Rózsavölgyi Márk / Rosenthal / (Balassagyarmat, 1787 v. 1789 – Pest, 1848. jan. 23.) zeneszerző, hegedűművész, tanár. Korán megkezdett hegedűtanulmányait Prágában fejezte be, ahol egy ideig szépírással tartotta fenn magát. 1808-ban Pestre került, ahol mint első hegedűs működött a magyar színjátszó társulatnál. 1813-ban Bajára költözött, itt volt a székhelye az 1819-i tűzvészig. Ekkor Pécsre ment, majd Temesváron a színházi zenekar hegedűse volt. 1821 – 33 között ismét Baján élt. 1833-ban Pestre költözött, de tovább folytatta hangversenyútjait. 1837-ben a pesti Magyar Színház (a későbbi Nemzeti Színház) szerződtette. Haláláig barátság kötötte Petőfihez, aki 1844-ben a Magyar Divatlapban elismerő cikket írt játékáról. A verbunkos zene magas színvonalú képviselője volt; egyben az első csárdás-komponistánk;

225 éve született

- Hiesz Mátyás (Győrsziget, 1792. II. 25. – Halimba, 1840. II. 15.) római katolikus lelkész, zeneszerző, tanár. M. Tóth Antal feltételezése szerint a veszprémi székesegyház 1825. évi kottakatalógusában szereplő B-dúr mise szerzője;

- Kurzweil Ferenc (Sopron, 1792. XII. 21. – Sopron, 1865. XII. 15.) tanító, karnagy, zeneszerző. 1810-től Sopronban a Szt. György- és a Szt. Mihály-templomban működött. Zeneegyesületeket alapított;

- Weidinger Imre (Pécs, 1792. XII. 19. –) fagottművész. Gyermekkorában

Weidinger Imre fagottművész és Amptman Prosper fuvolaművész emlékoszlopa, Pécs, Sétatér

elvesztette látását. Hangszeres zenét tanult, korán felfedezték rendkívüli tehetségét. Húsz évesen európai hangversenykörútra indult, és sikert sikerre halmozott. Szentpéterváron a cári udvari zenekar tagja lett, 1831-ben tért haza szülővárosába, Pécsre. Weidinger Imréről nevezték el azt a színvonalas, nemzetközi fagottversenyt, melyet a Pécsi Egyetem Művészeti kara és a Művészetek Háza két évente közösen rendez;

220 éve született

- Mátray-Rothkrepf Gábor (Nagykáta, 1797. XI. 23. – Budapest, 1875. VII. 17.)

(A kép forrása: wikipédia)

zeneszerző, zenepedagógus, zenetörténész, tanár. Széles műveltségű, sokoldalú személyiség: zeneszerző, akinek első szerzeményeit, a *Csernyi György* című énekes színjátékhoz írt dalokat 1812-ben tizenöt éves korában viszik először színpadra; zenetudós, aki megírja, és a Tudományos Gyűjteményben folytatásokban közreadja az első tudományos igényű magyar zenetörténetet, a népdalkutatás úttörője; a zenei élet szervezője, előbb mint a Nemzeti Színház "hangászati ügyeinek igazgatója", később mint a Pestbudai Hangászegyesület titkára, az egyesület zeneiskolájának

vezetője, amelyből kiépíti a Nemzeti Zenedét; szépíró, színpadi és egyéb irodalmi művek fordítója; az Akadémia levelező tagja;

- Menner Lajos /Alajos/ (Tata, 1797 – Budapest, 1872) zenetanár, karnagy, kórus énekes;

- Pály /Lukics/ Elek (Pápa, 1797. I. 20. – Kolozsvár, 1846. III. 4.) színész-énekes, zeneszerző, korrepetitor, tanár;

215 éve született

- Richter Antal (Probatdorf /A/ 1802 - Győr, 1854. I. 2.) karnagy, zeneszerző, orgonista, zeneiskola alapító;

210 éve született

- Bothos István (Kolozsvár, 1807. VIII. 27. – 1874. IV. 10.) ének- és orgonatanár;

- Hunyadi János Keresztély (Bártfa, 1807 – 1865) műkedvelő muzsikus, zeneszerző, tanár;

- Theindl Izidor (Bergstadt, 1807 – Veszprém, 1881) karnagy. A veszprémi székesegyházban 1830 körül basszista, 1867-től haláláig karnagy;

- Treichlinger /Josef/ József (Bécs, 1807 – Budapest, 1877. I. 11.) hegedűművész, zeneszerző, zenetanár, zeneműkiadó és kereskedő;

- Wurda József (1807-70-es évek) operaénekes, tanár. 1830-ban fedezték fel énekesi tehetségét Bécsben. A Kärntnertheaterben működött, majd 1835-ben a hamburgi opera szerződtette. 1837-ben vendégszerepelt a pesti Német Színházban, 1842-ben a Nemzeti Színházban;

205 éve született

- Benza Károly /chubenza/ (Buda, 1812 – Pest, 1872. I. 28.) operaénekes, tanár.

1834-ben debütált Debrecenben, egy vándortársulatnál. 1834-ben lépett a színi pályára Balla színtársulatánál Debrecenben, ahol néhány komikus dalával nagy hatást keltett. Az 1840-es években hívták meg a Nemzeti Színházhoz az opera komikai és buffo szerepkörébe, Szerdahelyi József helyébe. Noha Benza vastagabban színezett és élénkségét nem mérsékelte annyi ízlés, mint előde játékát, mégis mihamar kedveltté vált és megnyerte a közönséget;

- Engeszer /Engesser/ Mátyás (Bonyhád, 1812. IV.17. – Budapest, 1885. IV. 19.) karnagy, zenetanár, zeneszerző. 1835: Kalocsán kántor, 1836: Pesten a Rókus-templom orgonistája. A Belvárosi templomban 1846: kántor, 1871: főtemplomi karnagy. Az 1860-as években egyházzenei cikkeket publikált a *Zenészet*i Lapokban Török Orbán álnéven. Egyházzenei művei részben nyomtatásban is megjelentek;

- Kálózdí János /Jancsi/ (Kálóz, 1812 – Budapest, 1882) zeneművész, karmester, zeneszerző, zenetanár;

- Ridley-Kohne Dávid (Veszprém, 1812. IV. 5. – Maglód, 1892. XII.) hegedűművész, tanár. Veszprémben Ruzitska Ignác tanítványa, majd az 1830-as években a Bécsi Kärntnertor Theater zenekarának tagja. 1850 és 1870 között a Pesti Nemzeti Szalon első hegedűse és a Nemzeti Zenede hegedűtanára. 1871-től néhány évig a Debreceni Zenede hegedűtanára. 1886-ban, Hubay kinevezéséig a Zeneakadémián Huber Károly utóda. Tanítványai közé tartozott Auer Lipót is;

200 éve született

- Benza Károly /chubenza/ (Buda, 1812 – Pest, 1872. I. 28.) operaénekes, tanár.

1834-ben debütált Debrecenben, egy vándortársulatnál. 1834-ben lépett a színi pályára Balla színtársulatánál Debrecenben, ahol néhány komikus dalával nagy hatást keltett. Az 1840-es években hívták meg a Nemzeti Színházhoz az opera komikai és buffo szerepkörébe, Szerdahelyi József helyébe. Noha Benza vastagabban színezett és élénkségét nem mérsékelte annyi ízlés, mint előde játékát, mégis mihamar kedveltté vált és megnyerte a közönséget;

- Beregszászy Lajos (Békés, 1817. I. 15. – Budapest, 1891. IV. 4.) zongorakészítő,

feltaláló. 1846-ben települt le Pesten, azóta 1879 tavaszáig itt élt. Nevezetesebb találmányai: új billentő szerkezet, hol a kalapács hátulról a zongorázó felé hajolva ütött a húrra; az ún. cselló-hangfenék, mely domború voltánál fogva lágyabbá, zengzetesebbé tette a hangot (e szabadalmát Bösendorfer megvette tőle);

- Dobozy Károly (Eperjes, 1817. IV. 22. – Makó, 1860. II. 19.) földbirtokos,

neszerző, tanár, hegedűs, a magyar cigányzene népszerűsítője. 1842-ben cigányzenészekből zenekart szervezett és saját költségén bejárta velük Magyarország nagyobb városait. 1844-ben és 1846–47-ben külföldi körutakat tettek. Játékukat meghallgatta Potsdamban Frigyes Vilmos porosz, II. Vilmos holland király és Bécsben Liszt Ferenc. 1846 végén Brüsszelben, majd 1847-ben Párizsban hangversenyeztek;

- Ellenbogen Adolf (1817 –) hegedűművész, tanár és operakarmester;
- Hajdú László /Turkeve, 1817. V. 18. – Turkeve, 1880. VII. 15.) zenei író, tanár,

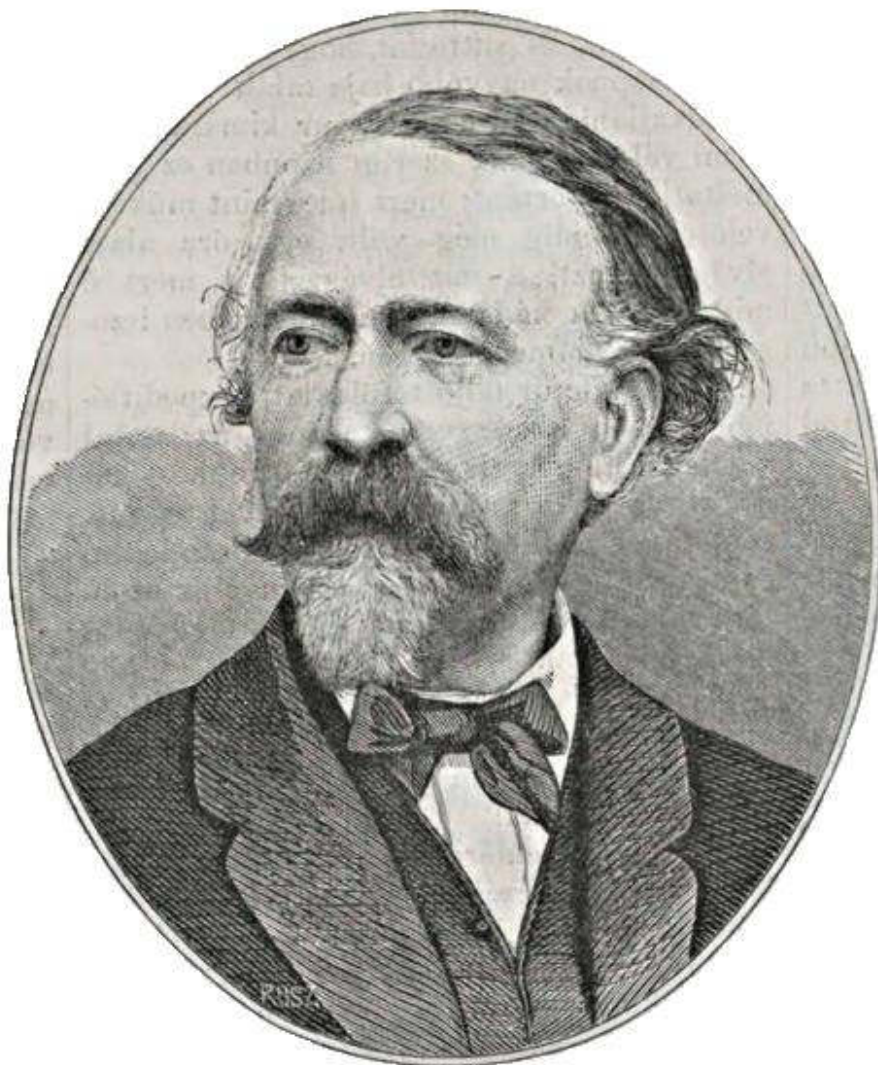

Jász-Nagykun-Szolnok-megyei panteon

főbíró, ügyvéd, az 1848-49. évi szabadságharc főhadnagya;

- Proszt János (1817 – 1883) zongoratanító, zeneszerző. Pápán Mittmayer Józseftől és Stassik Ferentől, Győrben Richter Antaltól tanult. Segédtanító Feketevárosban, Sümegen és Székesfehérvárott. 1840 és 1849 között a Pápai Zeneegyleti Iskola zongoratanítója, annak megszűnése után Várpalotán kántortanító. Várpalotán 30 tagból álló férfikart szervezett. 1859-től Körmenden kántortanító, két év múltán újból Pápára ment, ahol zongorát tanított és városi közgyámként dolgozott;

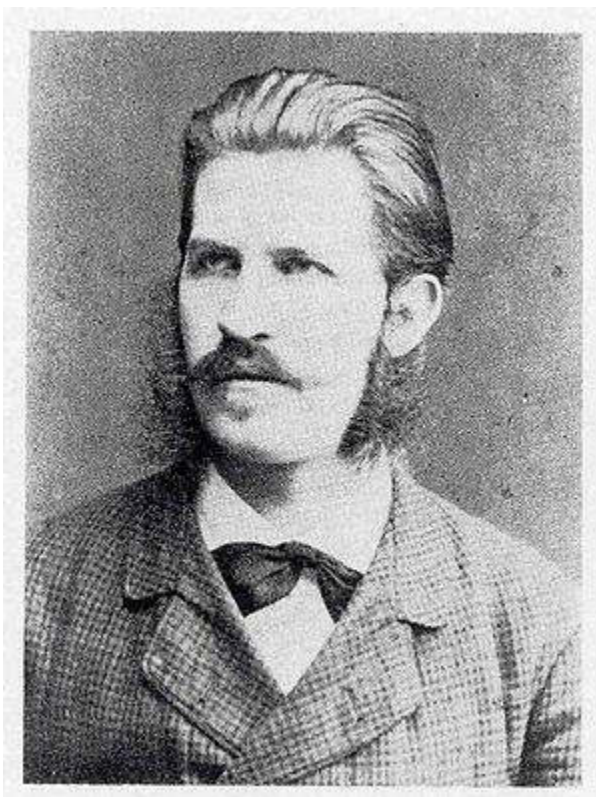
- Thern Károly (Igló, 1817. VIII. 13. – Bécs, 1886. IV. 13.) zeneszerző, karmester,

tanár, zongorista. 1832-ben Miskolcon zeneegyesületet alapított, majd két év múlva zenekart szervezett, melynek karnagya és komponistája volt. Egy ideig a balassagyarmati leánynevelő intézetnél tanított, 1837-től Pesten élt, 1841-től a Nemzeti Színház másodkarmestere. 1853 – 1864 közt a Nemzeti Zenede tanára. A Budapesti Zenekedvelők Egyesületénél igazgatói tiszteletet viselt. 1864-ben Lipcsébe költözött. 1868-ban rövidebb időre visszatért Pestre, majd végleg Bécsben telepedett le. Kora népszerű zeneszerzője volt;

195 éve született

- Ábrányi Kornél (*eredetileg* Eördögh Kornél) (Szentgyörgyábrány ma Nyírábrány,

(A kép forrása: wikipédia)

1822. X. 15. – Budapest, 1903. XII. 20.) zenei író, zeneszerző, zongoraművész, zeneakadémiai tanár. Kalkbrenner, Chopin és mások tanítványa. 1860-ban megindította és 1876-ig szerkesztette a Zenészeti Lapok c. folyóiratot. 1867-ben megalapította az Országos Magyar Daláregyesületet, melynek 1888-ig vezértitkára volt. A Zeneakadémia felállítása körüli mozgalmakban is részt vett, az intézetnek 1875-től 1883-ig titkára és tanára 1888-ig, nyugdíjazásáig. 1882-ben a Zenészeti Közlönyt szerkesztette;

- Eitler Mihály (Kálozd, 1822. III. 9. – Csorna, 1883. XII. 16.) zeneszerző. Zichy Ödön támogatásával Győrben végezte a tanítóképzőt. 1839-ben, Nagyszombatban a Ferenc-rendiek organistája, majd Veszprémben és Zircen, stb. tanítóskodott. Tüskevárról 18 évi szolgálat után prépostsági karnagynak Csornára hívták a premontreiek. Írt több egyházi éneket, zongora- és orgonadarabot, néhány sikerült csárdást és keringőt stb. Szerzeményeit a Budapesti Rózsavölgyi és Társa cég adta ki;

- Foltényi Vilmos /Foltiny / (Komját, 1822. V. 24. – Debrecen, 1905. II. 3.) színész, operaénekes, tanár. Mint kiváló operaénekes és drámai színész, főleg vidéken működött. 1842-ben a Nemzeti Színházban lépett színpadra, 1845-ben Szerdahelyi-Havi-Szabó társulatához csatlakozott, Szegeden, Nagyváradon, Kolozsvárott játszott.

Majd Szabó-Havi operatársulatával külföldön is sokfelé. 1850-54 között Latabár Endre társulatával a Dunántúl városait járta. 1856-ban Aradon ismét Szabó társulatába lépett, vele Bécsben is vendégszerepelt. 1859-ben Debrecen, 1860-ban Pécs, Kaposvár, Zágráb színpadain fordult meg. 1861-től 1885-ig Debrecenben játszott;

- Hauser Miksa (Pozsony, 1822 – Bécs, 1887. XII. 8.) hegedűművész. Pozsonyban J. Matalay, Bécsben Böhm, Mayseder és Sechter tanítványa;

- Rózsavölgyi Gyula (Baja, 1822– Pest, 1861. VIII.18.) magyar zeneműkiadó, a

Rózsavölgyi Gyula síremléke a Fiumei úti sírkertben ([Minden, ami magyar](#))

Rózsavölgyi és Társa zeneműkiadó és hangversenyrendező vállalat alapítója, Rózsavölgyi Márk zeneszerző fia. Vállalata, mely elsősorban magyar zeneművek kiadásával alapozta meg a hírnevét, a 19. század második felében Magyarország legnagyobb zenei kiadója lett. Az 1850-es évek elején vállalata már hangversenyek rendezését is lebonyolította;

190 éve született

- Beck János (Pest, 1827. V. 5 – Pozsony, 1904. IV. 9.) operaénekes;
- Hollósy Kornélia (Gertyenyes, 1827. IV. 13. – Dombegyháza, 1890. II. 10.)

Hollósy Kornélia (Kovács Mihály) (wikipédia)

operaénekesnő. Temesvároott, majd Bécsben (M. Salvi) és Milánóban (Fr. Lamperti) tanult. 1845-ben Korfuban lépett először színpadra, 1846–49 között és 1854-től 1862-ig a Nemzeti Színház tagja, ahol nagy sikereket aratott. 1850-ben Bécsben, 1852-ben Varsóban lépett fel. Ezután magyar városokban, majd 1862–63-ban Bukarestben vendégszerepelt. Utoljára 1865-ben lépett fel a nyilvánosság előtt. Főként olasz és magyar (Erkel, Császár, Doppler stb.) operák főszerepeinek ünnepelt előadója volt. Ő énekelte Melindát a Bánk bán bemutatóján (1861);

- Patikárius Ferenc (Gárdony, 1827 – Pest, 1870. III.) zenész. Vörösmarty Mihályt tanította hegedülni. A múlt század 60-as éveiben országos népszerűségnek örvendett;
- Wusching Konrád Pál (Conrad Paul Wusching) (Nagymányok, 1827. I. 10. –

Lugos, 1900. VIII. 26.), elemi iskolai főtanító, karnagy, zeneszerző és publicista. Zeneoktatását is Pécsen nyerte Felsmann Ferenc és Schmidt Péter ottani zenetanároktól. 1848. augusztus 26-án a minisztérium Lugosra nevezte ki főtanítónak és karnaggyá, mely minőségben 1893. november 1-jéig szolgált, mikor nyugalmába vonult. Karnagyi állását továbbra is megtartotta. 1852-ben létrehozta a német-magyar nyelvű Lugosi Dal- és Zeneegyletet, amely jelentős, országos sikereket ért el (96 év önálló működés után, 1948-ban beolvasztották a Ion Vidu román kórusba.). 1857-ben egyházi zeneszerzeményeiért a pápai ezüstérmet kapta. 1869-ben a vallás- és közoktatásügyi minisztérium Németországba küldte – Würzburgba és vidékére –, hogy az ottani iskolák módszereit tanulmányozza. Élénk összeköttetést és levelezést folytatott a pécsi Schmidt Péterrel, Mosonyival és Ábrányival. Mint orgonatanító; hegedűs és énekes is működött és zeneszerzeményei megközelítik a kétszázat; önálló zeneszerzeményeinek jegyzékét nyomtatásban is közlik; zeneművei megjelentek még az Apollóban, Zenelapban és a Dalárzsebkönyvben. A lugosi dal- és zeneegyesület Évkönyvét 46 évig szerkesztette;

185 éve született

- Dömötör Károly (Haraszti, Baranya vármegye, 1832 – Nagyharsány, 1886. július 19.) református lelkész, énekszerző, tanár,

- Epstein Gyula (Zágráb, 1832. augusztus 7. – Bécs, 1918) zeneszerző. Zenei iskoláit Bécsben végezte. Ismert zongoraművész és a konzervatórium tanára volt, Bécsben élt;

- Fektér Ferenc (Apatin, 1832 körül –?) operaénekes. Énekelni Gentiluomótól, drámai játékot Egressy Gábortól tanult, 1855-ben lépett fel először a Nemzeti Színházban Verdi Ernaniájában. Ezután külföldre ment: 1863–77 között Kolozsvárott és Aradon lépett fel, két év múlva ismét a Nemzeti Színházban játszott;

- Nagy József /Szotyori/ (Rév-Komárom, 1832. I. 2. – Budapest, 1909. V. 8.) zenetanár, zenekari tag, kántor-organista. A szabadságharc alatt a debreceni nemzetőr-zenekar tagja volt. Sárospatakon, Losoncon, Cegléden, 1855 után pedig Nagykőrösön működött, mint zenetanár, és mint karnagy;

- Pollitzer Adolf (1832–1900) hegedűművész;

- Simonffy Kálmán (Tápiószele, 1832. X. 5. – Budapest, 1881. XII. 15.) dalszerző. A szabadságharcban főhadnagy, utána Cegléden főjegyző volt. Itt dalárdát is szervezett és vezetett. 1858-ban hangversenykörutat tett az országban. 1861-ben Pest vármegye jegyzője, 1865-ben Esztergom főjegyzője volt; 1872 – 75 közt országgyűlési képviselő. Zenei ösztöndíjakat alapított és az országos magyar Zeneakadémia létrehozásán munkálkodott. Arany János, Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály és más költőink verseinek megzenésítője. Naturalista és autodidakta volt, dalait Ábrányi Kornél, Szénfy Gusztáv és mások harmonizálták;

180 éve született

- Au Alajos, Au Lajos, /1880-tól Avar¹/ (Pest, Józsefváros, 1837. IV. 8. – 1890 után) zeneszerző, zenetanár. 1850-ben a pest-budai Hangászegyleti Zenede növendéke lett, s Pfeiffer és Ridley Kohne vezetése alatt tanult. Ezt követően a Vakok Intézetében tanított, majd az ugyanott alakult zenekarban közreműködött. 1862-ben már önálló zenekart alakított és ezzel 1865-ig felváltva játszott Belgrádban és Mehadiában. 1874-ben Budapestre költözött és zenetanárként működött;

- Fayl Frigyes (1837–1879) zongoratanár, organista. C. Czerny tanítványa volt Bécsben, majd Pesten tanult (Volkmann Róbert, Mosonyi Mihály). 1876-78 között a Nemzeti Zenede zongoratanára;

- Odry Lehel, Audry (Nemesmilitics, 1837. XI. 30. – Arad, 1920. II. 5.) operaénekes. 1863-ban a Nemzeti Színház karéneke. Hangját Stoll Péternél képezte tovább. 1864-ben mutatkozott be, mint operai magánénekes. 1865-ben Kolozsvárra szerződött szólistának. 1869-ben visszahívták a Nemzeti Színházhoz, ahonnan 1872-ben feleségével, Radeczky Józsával külföldi tanulmányútra indult. 1873-tól ismét a Nemzeti Színház tagja (újboldi szerződésének oka, hogy Erkel számára írta Brankovics György c. operájának címszerepét). 1878-tól, mint rendező is működött. 1884 – 96-ban az Operaház tagja lett;

- Tamássy József (Veszprém, 1837. III. 13. – Budapest, 1892. IX. 4.) színész-énekes;

175 éve született

- Altschul Rudolf /Rezső/ (1842. VII. 5. Prága – 1911 után)
zongoraművész, tanár;

- Antalik Károly (Csetnek, 1842 – Budapest, 1918. V. 5.)
zenekritikus és esztéta, zenetanár. 1888-tól a Nemzeti Zenede tanára. 1908-ban részt vett a Magyarországi Országos Zenész Segély- és Nyugdíjegyület megalakításában, amelynek ügyvezető titkára lett. 1878–79-ben a Nemzeti Hírlap munkatársa, 1881–91-ben a Pesti Hírlap zenei referense;

- Czibulka Alfons (Szepes-Váralja, 1842. V. 14. – Bécs, 1894. X. 27.) zenewszerző, tanár;

- Darázs Mihály (Várpalota, 1842 – Pécs, 1892) cigányprímás,
nótaszerző;

- Elemy Sándor (Németújfalú, 1842. XII. 25. – Temesvár, 1897. III. 3.) kántor, zenepedagógus, állami népiskolai tanító, szakíró, a szigetvár-vidéki tanítóegylet első elnöke;

- Erkel Gyula (Budapest, 1842. VII. 4. – Budapest, 1909. III. 22.)

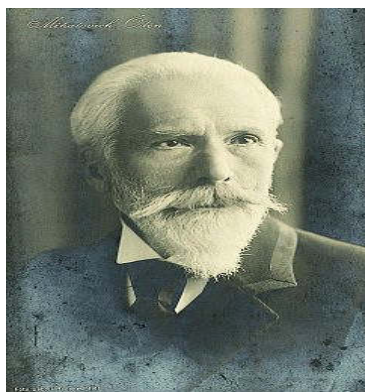

(A kép forrása: wikipédia)

karmester, zeneszerző, zongoraművész, timpanista. Erkel Ferenc első gyermeke. Zenei alapképzését szüleitől kapta, majd Mosonyi Mihálynál mélyítette el. Ötévesen (!) „debütált” egy apja által vezényelt operaelőadás beugró timpanistájaként. Tizennégy éves korában már hivatalosan is a Nemzeti Színház és a Mátyás-templom zenekarának üstdobosa lett. Ettől az állástól 1861. augusztus 1-jén vált meg. Utána két évre Nikicsen Zichy Rezső grófnál lett a gyermekek zenetanítója és a grófné zongorakísérője. A dirigálást „látásból”, még zenekari tagként sajátította el. 1863. augusztus 1-jétől lett hivatalosan is kinevezett (harmad)karmester. Ekkortól már operát is vezényelhet. Az Operaház megnyitásától (1884) már ott működött, amíg Gustav Mahler 1889. április 1-jei hatállyal nem nyugdíjazta. 1892/93-ban még négy hónapra visszatért betegeskedő Sándor testvére helyettesítésére. Koncertdirigensként 1864-ben debütált, a Fiharmóniai Társaság 1869-ben választmányába kooptálta, de sokat működött Országos Magyar Daláregyesületben is. Rendszeresen koncertezett zongoristaként is, de ezt fel kellett adnia egy kézsérülés miatt, viszont tanította a zongorajátékot a Zeneakadémián az 1878/79-es tanévtől 1908-ig. Közben 1891-ben az Újpesti Zeneművelő Egyesület konzervatóriumának tanára, 1893-tól igazgatója lett;

- Feigler Géza Viktor (Esztergom, 1842. III. 17. – Esztergom, 1874. X. 1.) zenetanár, karnagy, zeneszerző. Mint gimnáziumi tanuló, már 12 éves korában nemcsak a Premontrei rend templomában a tanuló ifjúság számára tartott istentisztelet alatt orgonált, de a Ferences rendieknél is néhány évig alkalmazták, mint rendes orgonistát. 1862-ben sikeresen elnyerte a Nemzeti Zenede pályadíját zongoraműveivel. 1864 és 1874 között a Nemzeti Zenede összhangzattan tanára volt. Több éven át eredményesen működött, mint karnagy a budapesti Unio nevű német dalegylet élén is;

- Gobbi Henrik (Budapest, 1842. VI. 7. – Budapest. 1920. III. 22.)

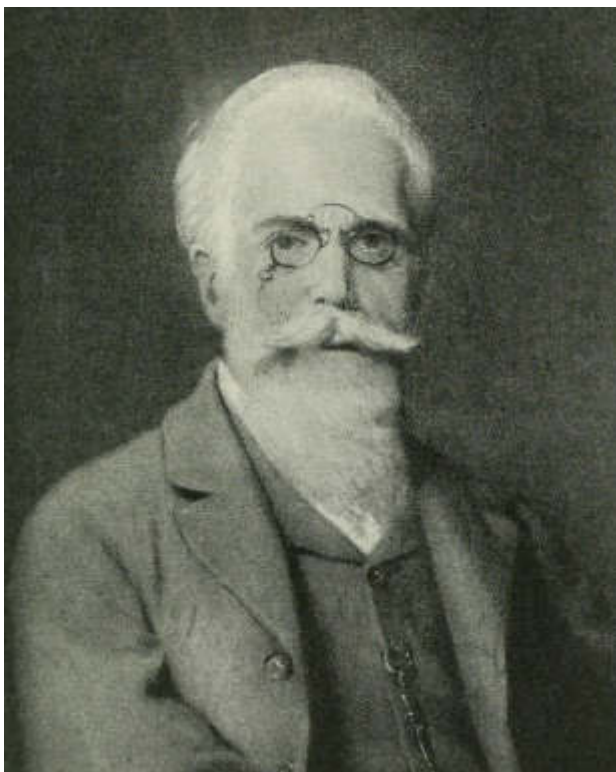
(A kép forrása: wikipédia)

zongoraművész, zeneszerző, tanár. Thern Károly, Volkmann Róbert, Dunkl N. János tanítványa. 1870-ben a Budai Zeneakadémia tanára lett. 1878 és 1889 között a Zeneakadémia rendkívüli tanára (1888-ban Erkelt helyettesítette). 1911-től a Fodor Zeneiskolában tanított. Magyaros romantikus stílusú zongoraműveket írt;

- Langer Viktor (Budapest, 1842. X. 14. – Budapest, 1902. III. 19.) zeneszerző és zeneíró, tanár. Langer János 1860-ban Volkmann Róbert biztatására szakított az üzleti élettel és Lipcsében másfél évig a konzervatóriumnak tanítványa lett. Itt adták elő azt a nyitányát, melyet Kisfaludy Károly Iréne című szomorújátékához komponált. 1863 júniusában külföldről hazatérve, előbb zeneoktatással foglalkozott; három évig Orczy Bódog báró (a későbbi színházi intendáns) zenetanára gyanánt Tarnaörsön (Heves megye) tartózkodott; majd a pesti nemzeti színház kardalosa volt. 1866-67-ig a kolozsvári nemzeti színháznak Fehérvár Antal igazgatása alatt másodkarnagya lett. Pestre visszatérve, itt mint zenetanár élt. Orczy

báró intendánssága alatt a színi képző (a későbbi országos színművészeti akadémia) énektanára, 1875-ben a vakok intézetének zenetanára lett. 1876-ban Szegedre hívták az új zeneiskolába tanárnak, melynek csakhamar igazgatója lett és 1883-ig az is maradt. 1884-től Pécsen a színház és a híres dalárda karnagya, a szigeti külváros plébániájának pedig kántora volt. 1889-ben, atyja halálával, ennek állását, a budapesti Szent István-bazilika kántorságát nyerte el, 1895-ben egyszersmind a VIII. kerületi polgári leányiskola énektanára lett;

- Mihalovich Ödön (Feričance, 1842. IX. 13. – Budapest, 1929. IV.

(A kép forrása: wikipédia)

22.) zeneszerző, zenepedagógus, a Zeneakadémia igazgatója, örökös elnöke. 1862-től Mosonyi Mihály tanítványa volt, majd 1865-ben Lipcsébe ment, ahol Hauptmann vezetése mellett végezte el tanulmányait. 1866 és 1869 között három évet töltött Hans Guido von Bülow mellett, mint zongorista-növendék. Mihalovich 1869-ben beutazta Olaszországot, később pedig Budapesten telepedett le. Baráti kapcsolatban állt Wagnerrel és Liszttel, zeneszerzeményeiben az ő irányzatukat is követte. Liszt Ferencsel több ízben játszott

négykézest két zongorán, nyilvános hangversenyeken. Az 1880-as években Festetics Leó gróf halála után, 1881-től a Színitanoda, majd 1887-től az Országos Magyar Királyi Zeneakadémia igazgatójává nevezték ki. Irányítása alatt a Zeneakadémia Európa-szerte ismert intézménnyé vált. Az igazgatói tisztséget, nyugdíjazásáig, 1919-ig töltötte be;

- Ney Dávid (Várpalota, 1842. II. 12. – Budapest, 1905. VIII.

(A kép forrása: wikipédia)

31.) operaénekes. Leszerelése után Bécsben, a Carltheaterben énekelt. Ezután Győrben telepedett le, ahol Bokody Antal társulatánál elsősorban népszínművekben énekelt és tagja volt a zsinagóga kórusának. 1874-ben szerződtette a Nemzeti Színház kardalosnak, prózai, énekes, néma és táncos (!) szerepekre. Énekesi debütálására Giacomo Meyerbeer Hugonottájának Első szerzeteseként került sor. Hamarosan már kizárólag magánénekesként alkalmazták. Az 1884-ben nyílt Operaház vezető művésze lett, és tagja maradt egészen haláláig;

- Rabalinszky Mária (Csáklya, 1842 –) operaénekes, tanár. 1862-től a Nemzeti Színház tagja volt, de fellépett a Népszínházban is. 1865-ben négyéves szerződést kapott a bécsi Operaháznál, ahol nagy sikerrel szerepelt (Meyerbeer: Ördög Róbert). 1873-ban Berlinben kötött házassága vetett véget művészi pályafutásának, sorsáról ezután nem tudunk;

170 éve született

- Bellovics Imre (Budapest, 1847. VIII. 26. – Budapest, 1921. III. 27.) karnagy, zenetanár. Prágában J. Krejci (orgona) és Smetana (zeneszerzés) tanítványa. 1867-től Pesten élt, mint polgári iskolai énektanár. 1880-82-ben a Nemzeti Zenedében tanított. 1881-ben a Budapesti Zenekedvelők Egyesületének karnagya és igazgatója. Az 1885-ben alapított egyházi zeneisk. igazgatója is volt;

- Boczonádi Szabó Imre (Kiskunfélegyháza, 1847. XI. 9. – Újpest, 1933. II. 4.) színész, dal- és zeneszerző. 1873-tól a budapesti, 1875-től pedig a kolozsvári Nemzeti Színház, 1895-től 1905-ig a budapesti Operaház tagja;

- Fehér Lipót (Hódmezővásárhely, 1847 – Szeged, 1915) hegedűművész, cigányprímás. Kiváló hegedűművész volt. Ő tanította Frigyes és Lipót Szalvátor főherceg gyermekeit hegedülni s József főherceg részéről magas kitüntetésben részesült. Amerikában is járt, Londonban pedig professzori címmel tüntették ki, míg a párizsi világkiállításon a nagy aranyérmet nyerte el;

- Horváth Róbert István (1847–1915) bencés áldozópap, bencés alperjel, gimnáziumi zenetanár;

- Simonffy Emil (Debrecen, 1847 – Debrecen, 1919) zenetzanár, igazgató. Több, mint 30 éven át a debreceni Zenede zenetanára és igazgatója volt. Kezdeményezésére megalakult a Zenekedvelők Köre. Határozott célja volt a magyar szerzők műveinek bemutatása. Igazgatósági ideje alatt kezdődött el a szervezett énekkari oktatás;

- Szögedi /Roth/ Endre (Szeged, 1847 – Szeged, 1903. VII. 21.) zeneszerző, zenetanár, karnagy;

165 éve született

- Alszeghy Kálmán (Pest, 1852. XI. 7. – Budapest, 1927. IX. 8.)

színházi és operaházi rendező. 1872-től a Nemzeti Színház tagja, karénekes, majd színész és szólóénekes, 1881-től ügyelő, 1884-től az Operaház tagja, 1888-tól rendező, 1892–1918-ban főrendező. 1909-ben az Operaház örökös tagja lett;

- Bauer Jakab (Szenic, 1852. szeptember – Bécs, 1926) főkántor, zeneszerző, tanár. Reáliskolát, majd Pirkert és Vogl professzoroknál zenei tanulmányokat végzett. Nagy munkái közül a Sir-Hakovod a legnevezetesebb, amely keleti melódiák gyűjteménye. Szerkesztője volt az Oesterreichische Cantorenzeitung-nak. Átszervezte a bécsi török - zsidó hitközséget, amelynek később főkántora lett;

- Chován /Záborszky/ Kálmán (Szarvas, 1852. I. 18. – Budapest,

(A kép forrása: wikipédia)

1928. III. 16.) zongorapedagógus, zeneszerző, akadémiai tanár. 1876-tól Bécsben a Horak-féle zeneiskola tanára. 1889 és 1916

között Erkel Ferenc utódként a Zeneakadémia tanára (1891-től a zongora-tanárképző vezetője). Zongoraművei közül a pedagógiai jellegű instruktív kiadványok a maguk korában alapvető értéket képviseltek. A zongorajáték módszertana (Bp., 1892); Elméleti és gyakorlati zongoraiskola (I-II, Bp., 1905);

- Ellinger Jozefa /Maleczky Vilmosné/ (Pest, 1852. V. 25. – Budapest, 1920. IV. 11.) operaénekes, tanár. 872-ben, mint hangversenyénekesnő tűnt fel. 1874-ben a Nemzeti Színház, 1885-től az Operaház tagja (1896-tól az Operaház tiszteletbeli tagja). 1892-től a Zeneakadémia tanára, ahol kitűnő tanítványok sorát nevelte (Sándor Erzsi, Medek Anna, Sebők Sári, Rózsa Lajos stb.);

- Freund Róbert (Budapest, 1852 – Budapest, 1936) zongoraművész, tanár;

- Járosy Dezső (Csatád, 1882. XII. 7. – Eger, 1932. IX. 13.) zeneesztéta, kritikus, orgonaművész, tanár, zeneszerző. A temesvári Hittani Intézet elvégzése után Koessler János növendékeként zeneszerzést és orgonajátékot tanult a budapesti Zeneakadémián. 1906-ban a temesvári katolikus székesegyház karnagyává, 1910-ben a budapesti Zeneakadémia tanárává nevezték ki. 1917-ben alapította s haláláig szerkesztette a Temesvárt megjelenő Zenei Szemle c. folyóiratot, korának egyik legkitűnőbb magyar zenei szaklapját. Kiadásában és szerkesztésében jelent meg 1921 és 1929 között megszakításokkal és változott címeken az Egyházi Zeneművészet, Musica Ecclesiastica, Musikalische Rundschau, 1929-től a Banater Musikzeitung is. A legválságosabb időben állt Bartók Béla és Kodály Zoltán mellé; a két nagy zeneszerző nem egy műve a Zenei Szemle hasábjain látott először napvilágot. A legnagyobb elismerés hangján írt Bartók és George Enescu temesvári hangversenyeiről, nagyra értékelte Richard Wagnernek a zenetörténelemben új korszaknyitó muzsikáját. A temesvári Arany János Társaság elnöke (1925–30), a Temesvári Zenekedvelők Egyesületének alelnöke;

- Kirschner Elek (Mucsfa, 1852. V. 20. – Celldömölk, 1932. X.

(A kép és szöveg forrása: www.cellibl.hu)

5.) evangélikus lelkész, karnagy, zeneszerző, tanár. Karsay Sándor püspök 1875. október 7-én avatta lelkésszé. Hazatért szülőfalujába, ahol 13 évig szolgált híveit. A mucsfai templomban apját és nagyapját követte a szószéken. 1888-ban lemondott állásáról és a győri evangélikus gyülekezet kántora, orgonista-karigazgatója lett. 1897-ben megszerezte a középiskolai énektanári képesítést az Országos Magyar Királyi Zene- és Színművészeti Akadémián. Jelentős szerepet kapott a Kapi Gyula által szerkesztett Korálkönyv összeállításában, sőt jónéhány korál is fűződik a nevéhez. 1915 és 1918 között a Győri Ének- és Zeneegylet férfikarát is vezényelte. Három és fél évtizedig volt a győri gyülekezet karnagya. 1922. május 20-án 70. születésnapja alkalmából a Győri Dalárda szerenádot adott a mester lakásán és a választmány részére a címzetes zeneigazgató címet adományozta;

- Konti József (Varsó, 1852. X. 24. – Budapest, 1905. X. 23.) zeneszerző, karmester. Szülővárosában, majd Bécsben tanult, és itt kezdte pályafutását is Franz von Suppé asszisztenseként. Később Salzburgban volt első karmester. Vezényelt 1876-ban Debrecenben, 1878-ban Kolozsvárott és Nagyváradon, 1882–83-ban Győrött. Budapesten először a Várszínházban vezényelt. 1885-től már a Népszínház karmestere, 1903-tól a Király Színház zenei vezetője volt;

- Köppl Ferenc (Győr, 1852. III. 10. – Győr, 1910. XII. 10.) tanítóképzői zenetanár. - A győri tanítóképzőben végzett, orgonát és összhangzattant Nemesovics Antaltól tanult, hegedűtanára Dont Jakab. Évekig a győri színház zenekarának tagja, utóbb zenekarigazgatója majd a szekesegyház karénekese s 10 évig a Győri Zeneegylet karnagya. 1889-1910: a katolikus tanítóképző, 1897-

1908: a győri főgimnázium zenetanára és a székesegyház organistája;

- Menner János (Budapest, 1852 – Szeged, 1923) karnagy, zeneszerző, tanár;

- Sággh József (Budapest, 1852. III. 13. – Vác, 1922. I. 25.) zenei író, zenepedagógus. Ábrányi Kornél tanítványa volt. 1870-től fővárosi zenetanár. 1882-ben alapította a Zenetanárok Országos Egyesületét, melynek több mint tíz évig elnöke volt. 1888–90-ben az Országos Magyar Dalosegylet főtitkára. 1886-tól 1912-ig kiadótulajdonosa és szerkesztője a Zenelap c. folyóiratnak. Több évtizeden át volt különböző lapok zenekritikusa. Ő szerkesztette az első magyar zenei lexikont. Iskolai énekkönyveket is írt;

160 éve született

- Basch-Mahler Fanny (Budapest, 1857. jún. 21.–) zongoraművésznő. Zenei tanulmányait a bécsi Konservatorium-ban végezte. Július Epstein egyik legtehetségesebb növendéke volt, Bécsből Párisba utazott és Marmontel tanítványa lett. Elnyerte a bécsi zeneakadémia Gesellschaftsmedaille-ját. Európai turnéja során mindenütt melegen ünnepelték, majd Párisban telepedet le;

- Belezna Antal (Jászberény, 1857. I. 13. – Nagyvárád, 1915. IX. 26.) karnagy, zenetanár, zeneszerző. Egerben tanítói oklevelet szerzett. 1888: Nagyvárádon tanító, 1897: székesegyházi karnagy;

- Berté Henrik (Galgóc, 1857. V. 8. – Perchtoldsdorf, 1924. VIII. 24.)

(A kép forrása: [Operett klub - Network.hu](http://Operettklub-Network.hu))

operettkomponista. 1884-ben lett a Gesellschaft der Musikfreunde konzervatóriumának növendéke. Mesterei Franz Krenn (zeneszerzés, ellenpont), Robert Fuchs (zongora), az idősebb Joseph Hellmesberger és Anton Bruckner voltak. Pályája 1887-ben indult első operettjével. 1911-ben kapta meg Alfred Willnertől a *Három a kislány* librettóját. Előbb saját dallamokkal komponálta meg az operettet, de újraírta a darabot, immár Franz Schubert szerzeményeinek felhasználásával, s ez a változat sikert hozott. Az első világháború kellős közepén, 1916. január 15-én mutatta be a Raimundtheater;

- Doppler Árpád (Pest, 1857. VI. 5. – Stuttgart, 1927. VIII. 13.)

zeneszerző, zongorista, zongoratanár. A stuttgarti konzervatóriumban tanult, majd élete végéig ott tanított, rövid megszakítással (1880-83 között a New York-i konzervatórium tanára volt);

- Ellinger Jozefa (1857 –) operaénekes-tanár;
- Saxlehner /Sachlehner / Adolf /Andor/ (Pest, 1857 – Budapest, 1938) zeneszerző, tanár;
- Szügyi József (Hódmezővásárhely, 1857. XII. 31. – Békés, 1928. VI. 3.) orgonista, zene- és énektanár, író, zeneszerző. 1878-tól Békésen volt orgonista kántor és a főgimnáziumi énektan. Cikkei jelentek meg többek között a Református Zeneközlönyben;
- Vágvölgyi /Müller/ Béla (Nagyszombat, 1857 –) tanár, zeneszerző;
- Verő György / Hauser Hugó/ (Igal, 1857. III. 31. – Budapest, 1941. III.12.) operett- és népszínműszerző, zenei író, karmester, dramaturg, zenei rendező, tanár. Operettjei a magyar operett hőskorának elsőrangú alkotásai közé tartoztak, a bécsi Karl-Theaterben, a Theater an der Wienben és Berlinben, Reinhardt színházában is játszották őket. A Népszínház megalapításának félszázados évfordulójára megírta a Népszínház történetét;

155 éve született

- Bloch József (Pest, 1862. I. 5. – Budapest, 1923. V. 6.)

(Forrás: wikipédia)

hegedűtanár, zeneszerző. A magyar hegedűtanítás egyik alapító mestere. Első tanárai Gobbi Alajos, Huber Károly és Volkman Róbert voltak. Párizsban Charles Dancla tanította. Párizsi útja után tagja lett az akkor világhírű Hubay-Popper vonósnégyesnek. 1889-ben kezdett tanítani, 1890–1900-ig a Nemzeti Zenede tanára, 1908-tól a zeneakadémiai tanárképző vezetője volt. Egész hegedűművész generációt nevelt fel;

- Bokor József (Kolozsvár, 1862. II. 12. – Budapest, 1911. X. 23.)
zeneszerző, tanár;

- Eisvogel Ferenc (Pozsony, 1862. II. 24. – Budapest, 1929. II. 24.)
zenetanár, karnagy, zeneszerző. 1896-ban alapította meg 40 tagú zenekarát Budai Zenekör néven, régi zenei koncertsorozatokkal;

- Fayl Frigyes ifj. (1862–1906) zongoratanár;

- Horváth Attila (Vasvár, 1862. – Budapest, 1921.) zongoratanár, zeneszerző;
- Merkler Andor (1862–) zeneszerző, zenekritikus, tanár;
- Steiger Lajos (1862–1901) zeneszerző. Az 1899/90. és az 1900/1901. tanévben a Nemzeti Zenede zeneszerzés tanszakának a tanára;
- Thomán István (Homonna, 1862. XI. 4. – Budapest, 1940. IX. 22.)

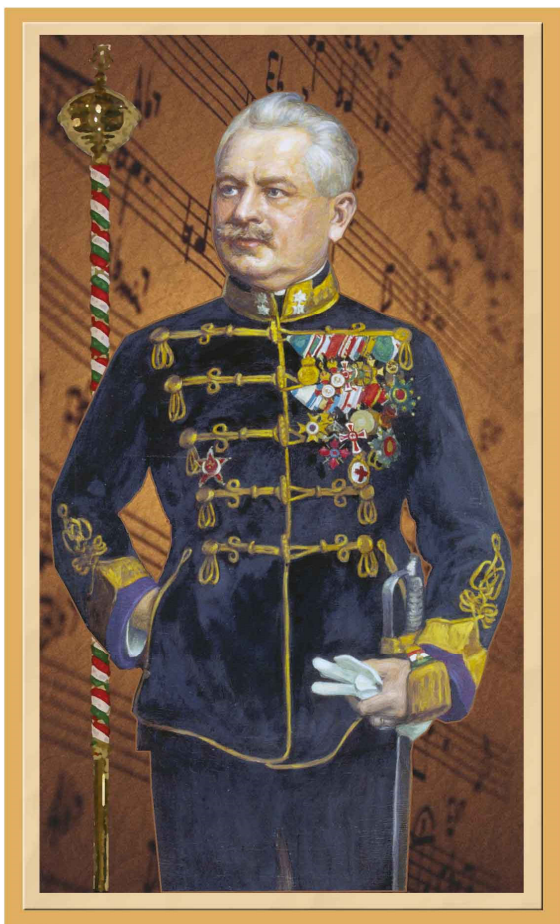
(A kép forrása: wikipédia)

zongoraművész-tanár. 1881 és 1885 között a Zeneakadémián Erkel Ferenc, Nikolits Sándor, Volkmann Róbert, majd az utolsó két évben Liszt Ferenc tanítványa. Liszt egyik kedvenc tanítványa lett, így utazásain is elkísérte például Weimarba, Rómába. Jelen volt halálánál és temetésén is. 1888-tól 1906-ig, nyugdíjazásáig egykori alma

matere tanára, ahol számos kiváló magyar zongoraművészt (pl. Bartók Béla, Dohnányi Ernő, stb.), majd magántanítványaiként a Zeneakadémia későbbi tanárait (Ferenczy György, Engel Iván) nevelte. Egyike a legnagyobb magyar zongorapedagógusoknak, Liszt hagyományainak folytatója. Legjelentősebb, máig használt pedagógiai műve az 1906-ban megjelent *A zongorázás technikája. Alapvető gyakorlatok egyenletes és virtuóz játék elsajátítására* c. hatkötetes munka;

150 éve született

- Béldi Izor (1867–1926) ügyvéd, zenekritikus;
- Fricsay Richárd (Kremsier, 1867. III. 27. – Budapest, 1945. III.

Fricsay tablókép (www.fricsay.hu)

16.) karmester. Kremsierben és Olmützben tanult. 1897-től katonakarmester. Székesfehérvárott megszervezte a filharmóniát és

megalapította a zeneiskolát. 1912-ben Nagyváradon működött. 1913–1934-ben az 1. honvéd gyalogezred zenekarának igazgató karnagya. Zenekarával több ízben szerepelt külföldön is (Bayreuth, Szófia, Konstantinápoly stb.). Nevezetes, mint az Osztrák–Magyar Monarchia katonazenekarainak megszervezője;

- Kerner István (Máriakéménd, 1867. IV. 5. – Budapest, 1929. VIII.

(A kép forrása: wikipédia)

27.) zenekarának elnök-karmestere (1900-1918), a Magyar Állami Operaház örökös tagja. A budapesti Nemzeti Zenedében folytatta zenei tanulmányait. Itt Huber Károly és Hubay Jenő voltak a tanárai. Hegedűn és brácsán tanult. 1884/85-ben brácsásként került az Operaház kötelékébe. Két karmester vezénylete alatt dolgozott itt: Erkel Sándor és Gustav Mahler. Kerner Erkel Sándor követőjének tartotta és vallotta magát. 1892-ben korrepetitorrá, 1896-ban karmesterré lépett elő. 1927-től főzeneigazgató;

- Meiszner Imre Oszkár (Pécs, 1867 – Eger, 1946. XII. 15.) ének- és zenetanár, egyházkarnagy. A Nemzeti Zenedében és a Zeneműészeti Főiskolán tanult, középiskolai énektanári oklevelet szerzett. 1893-1908: a Budapest VIII. kerületi Főreáliskola énektanára és a Jézus Szíve-templom, 1902: az Egyetemi templom karnagya, a KPI, a Norbertinum és az Angolkisasszonyok S. Maria Intézetének énektanára. 1909-44(?): az egri főszékesegyház karnagya, 1909-31: az egri érseki tanító- és tanítónőképző intézeti tanár, 1918-44: az érseki papnevelő intézet ének- és zenetanára. 1898: az Országos Cecília Egyesület jegyzője, titkára, alelnöke;

- Pogatschnigg Guido (Szászváros, 1867. VII. 19. – Temesvár, 1937. III. 7.) zeneszerző, tanár. A budapesti Zeneakadémián Koessler János, Erkel Gyula, Harrach József tanítványa. A regensburgi egyházzenei főiskola elvégzése után a kalocsai, majd az egri székesegyház főkarnagya. 1908-ban a temesvári Zeneművészeti Iskola igazgatójának nevezték ki. A Magyar Dal társszerkesztője. Tagja volt a temesvári Arany János Társaságnak, díszkarnagya a Temesvári Dalkörnek s a Zenekedvelők Egyesületének;

- Rácz Laci (Pest, 1867. VI. 4. – Budapest, 1943. V. 6.) cigányprímás.

Rácz Laci (1867-1943) cigányprímás (Apjának 36., legkisebb gyermeke volt, innen ered későbbi nagyon elterjedt címzése: „36-ik Rácz Laci, a cigánykirály”). ([Axioart](#))

10 éves korától apja zenekarában játszott, elkísérte Szentpétervárra és Bécsbe. 1891-ben önálló zenekart alakított. 1903-ban az országos cigányzene-versenyen első díjat nyert. J. Heifetz, B. Hubermann szívesen hallgatták játékát;

- Radics Béla (Miskolc, 1867. VII. 7. – Budapest, 1930. II. 21.) cigányprímás;

- Stoll Gizella (Pest, 1867–) operaénekes, tanár;

- Szabados Béla (Budapest, 1867. VI. 2. – Budapest, 1936. IX. 15.) zeneszerző, pedagógus. 1881-ben az Országos Magyar Királyi Zeneakadémiába iratkozott be, ahol négy éven át Volkmann Róbert, Erkel Gyula, Nikolics, Ábrányi Kornél és Koessler János tanárok vezetése alatt végezte be tanulmányait. 1888-tól a Színészeti

Tanodában, majd 1893-tól 1933-ig a Zeneművészeti Főiskolán tanított. 1927-ben kinevezték a Nemzeti Zenede főigazgatójának;

145 éve született

- Beretvás Hugó (Budapest, 1872. VII. 24. – Budapest, 1940. III. 6.) zeneszerző. Hans Richter tanítványa, majd egy ideig a bécsi operaház korrepetitora. Egyike Ady első megzenésítőinek;
- Buchner Antal /Bánáti Buchner/ (Kistószeg, 1882. VII. 2. – Pápa, 1950. VIII. 9.) zeneszerző, karnagy, tanár. A szegedi tanítóképzőben végzett, majd a budapesti Zeneakadémián tanult tovább. Szepeshelyen, Szatmárban, 1911-től Esztergomban egyházi karnagy. Az egri Katolikus Kántor egyházzenei folyóirat felelős szerkesztője (1913–19). Megalapította az Esztergomi Zeneegyletet (1916), és az esztergomi zeneiskolát (1928);
- Chorin Géza (1872–) zeneszerző, tanár;
- Fráter Lóránd (Érsemlyén, 1872. I. 13. – Budapest, 1930. III. 13.)

(Az 1920-ban készült kép forrása: wikipédia)

nótaszerző /földbirtokos, honvéd huszárszázados, országgyűlési képviselő/. Már katonatiszt korában foglalkozott irodalmi és zenei tanulmányokkal. Országsszerte hangversenyeket adott, amelyeken nagy sikerrel adta elő saját szerzeményű dalait, nótaátiratait. Legtöbb

nótájának szövegét is maga írta. 1910-ben függetlenségi programmal országgyűlési képviselővé választották;

- Gaál István (Devecser, 1872–?) kántortanító, karnagy. A Nemzeti

(A kép és szöveg forrása: Veszprém megyei életrajzi lexikon)

Zenedében, majd a Magyar Zeneiskolában, orgona- és énekszakon folytatott tanulmányokat 1903 után r. k. főkantor. 1904-ben megszervezte, majd vezette a mezőkövesdi r. k. énekkart, amellyel több országos és területi hangversenyen szerepelt, első díjat nyert. Énekkarával Bécsben is szerepelt. Több egyházi és világi hangversenyt szervezett;

- Kóczé Antal (Tasnád, 1872. XII. 9. – Budapest, 1926. X. 8.) cigányprímás. Már 9

éves korában játszott Bunkó Vince zenekarában. 1890-ben Désen önálló zenekart alakított, amellyel hosszabb ideig szerepelt Kolozsvárt. A század végén zenekarával végig járta Európát, muzsikált Ferenc Józsefnek, az angol királynak és Szentpétervárott a cári családnak is. 1924-ben zenekarával újabb európai körutat tett. Virtuóz játékára kiváló művészek (köztük Casals) is felfigyeltek;

- Mosshammer Ottó (Bécs, 1872 – Budapest, 1957) hárfaművész-tanár. A bécsi Konzervatórium növendéke volt, és ennek elvégzése után ő is Carl Michael Ziehrer operettzenekarához szerződött. Az együttessel Európa-szerte hangversenyezett, sőt eljutott Angliába és az Egyesült Államokba is. Itt néhány évre letelepedett. Tagja lett a new york-i Metropolitan Opera zenekarának, majd a Philadelphiai Szimfonikusoknak. Nyaranta visszatért Európába, és fellépett a Bayreuthi Ünnepi Játékokon. A Wagner-családdal baráti kapcsolatba került, 1894-től már az ő kifejezett kérésükre szerepelt a fesztivál egyik hárfásaként. 1898-ban bátyja hívására Magyarországra települt, s annak külföldi szereplése miatt az 1899-1901-es tanévekben helyettesítette őt a Zeneakadémián. Ekkoriban került bevezetésre egy új tanrend, de nyilván bátyja utasításait követve állította össze a követelményeket. Az Operának 1900 és 1930 között volt a tagja. Bátyja korai halála után a főiskola tanára lett, 1920 és 1937 között vezette a hárfás tanszéket. Egy ideig a Nemzeti Zenedében is oktatott. A húszas évek második felében három hárfát is vásárolt az Akadémia részére Lenhardt Jánostól hangszerésztől, nagyban segítve ezzel az első magyar pedálhárfa sikerét. Feltehető, hogy abban is szerepe volt, hogy Bécsből neves külföldi hárfások keresték fel a pécsi mestert.

- Polonyi Elemér (Sátoraljaújhely, 1872 – Budapest, 1942. XI. 15.) zongoraművész, zeneszerző, tanár. Budapesten Székely Imre, Weimarban Bernhard Stavenhagen tanítványa. A bécsi konzervatóriumban is tanult. 1901- től haláláig a Nemzeti Zenede tanára (zongora) volt;

- Sándor Zsigmond (Bécs, 1872 – Zalaegerszeg, 1926 után) mérnök, hegedűművész, karmester, zeneszerző. Iskoláit és az egyetemet Budapesten végezte, mérnöki oklevelet szerzett 1896-ban. Közben zenei tanulmányokat is folytatott. Első mestere a Népszínház koncertmestere (Ivancsics) volt, később Silo Guido tanította hegedűlni. Tagja lett az Európa-szerte ismert Berkovics-Taussig vonósnégyesnek. 1897-ben a zalaegerszegi államépítészeti hivatalhoz nevezték ki, ettől kezdve szorosan kötődött a városhoz. Borbély György tanárral és Ruzsicska Kálmán királyi tanfelügyelővel együtt részt vett az Irodalmi és Művészeti Kör megalakításában (1904). Vegyeskart és szimfonikus zenekart szervezett, melynek ő lett a karnagya. 1908-ban átvette a zalaegerszegi Polgári Daloskör vezetését is. A Daloskörrel az 1910-ben Keszthelyen rendezett dunántúli dalosversenyen második díjat nyertek. Mindeközben aktívan foglalkozott zeneszerzéssel is. Szimfóniáját Abbáziában (Opatija) nagyzenekarral adták elő, operettet, hegedűversenyeket komponált. A városban hegedűtanárként is számon tartották, tanítványai közül többen ismert művészek lettek (Molnár Károly, Fürst Erzsébet, Sándor Ervin);

- Szerémi Gusztáv (Budapest, 1877. V. 9. – Budapest, 1952. VIII.16.) hegedűpedagógus és zeneszerző. Hubay Jenő tanítványa. 1901 – 36 közt a Zeneakadémia tanára, 1911– 41-ben az Operaház tagja (szóló-mélyhegedűs). A Hubay – Popper vonósnégyestársaságnak is tagja volt;

- Toronyi Gyula (Budapest, 1872. IX. – Budapest, 1945. VII. 27.) operaénekes. Pályafutását 1906-ban vidéken kezdte (Kecskemét, Pécs, Szatmár, Nagyvárad, stb.). 1910-ben Beöthy László a Király Színházhoz szerződtette, majd 1912-től haláláig az Operaház tagja volt. Zenepedagógusként nagy hatású módszer kidolgozójaként ismert, jelentős kísérleteket végzett a hallásra épülő zongoratanítással kapcsolatban. Megjelent több tankönyve, zeneelméleti és pedagógiai szakkikkeit zenei témájú folyóiratok publikálták;

- Tóth Árpád (Buda, 1872. május 26. – Budapest, 1932. február) zenetanár. Középiskolai tanulmányainak befejezése után a zenei pályára lépett, és az Országos Magyar Királyi Zeneakadémián a zongora főtanszakon Chován Kálmán és Beliczay, majd Herzfeld Viktor és Koessler János voltak tanárai. A zenetanári oklevél elnyerése után szotyori Nagy Károly vette magához Debrecenbe az akkor megnyitott zeneiskolájába zongoratanárnak; a következő évben az iskola vezetését is átvette. Majd a debreceni református felsőbb leányiskola és tanítónőképző zenetanárává választották.

Innét a miskolci városi zeneiskolához hívták és 1908-tól 1920-ig a Fodor-féle zeneiskolában működött Budapesten. Később a Nemzeti Zenede tanáraként dolgozott. Zenepedagógusként nagy hatású módszer kidolgozójaként ismert, jelentős kísérleteket végzett a hallásra épülő zongoratanítással kapcsolatban. Megjelent több tankönyve, zeneelméleti és pedagógiai szakcikkeit zenei témájú folyóiratok publikálták Fontosabb művei: A zenei hallás fejlesztésének vezérfonala a prima vista éneklésig (Budapest, 1902.); Symmetrikus zongora-technika. (Budapest, 1902); Ujj-gyakorlatok (Debrecen, 1902); Szimmetrikus zongoratechnika (1909); Akkordtan (1910); Zongoramethodika (1922); Zenei alapismeretek (Budapest, 1927);

- Tóth Lajos (Turkeve, 1872-?) ének- és zenetanár, karnagy. A Debreceni Városi Zeneiskolában tanult, 1905-ben középiskolai énektanítói oklevelet nyert. Diákkorában első szervezője és vezetője az iskolai zenekarnak. Hajdúszoboszlón orgonista-kántor, majd a Pápai Református Főiskola ének és zenetanára. Vezette a gimnáziumi vegyes kart, a főiskolai énekkart és zenekart is. Férfi- és vegyes kari műveket alkotott;

140 éve született

- Benkő Etelka /eredetileg: Blau Adél/ (1877-1921) operaénekes-tanár. Pályáját 1894-ben Győrben kezdte, mint operetténekesnő. 1902-ben lett az Operaház tagja;

- Bródy Miklós (Nagykároly, 1877. III. 30. – Kolozsvár, 1949. XII. 27.) karmester, zeneszerző és sakkmester. Koessler János tanítványa. 1901-től Pozsonyban, 1907-től Grazban működött, mint operai és színházi karmester, majd 1908-tól Budapesten a Népszínház: a Vígopera karmestere volt. 1910-től Kolozsvárott élt. 1910-25 között a Nemzeti Színház operai tagozatának vezetője és karmestere. 1925-36-ban a kolozsvári Román Opera karnagya;

- Dienzl Oszkár (Budapest, 1877. III. 7. – Budapest, 1925. XII. 26.) zongoraművész és zeneszerző. Koessler János tanítványa. Nevét különösen, mint zongorakísérő tette ismertté;

- Dohnányi Ernő (Pozsony, 1877. VII. 27. – New York, 1960. II. 9.)

Dohnányi Ernő és Bartók Béla (MEK)

zeneszerző, karmester, zongoraművész, a zeneakadémia tanára. 1894-től a budapesti Zeneakadémián Thomán Istvántól zongorát, Koessler Jánostól zeneszerzést tanult. Főiskolai tanulmányait három év alatt elvégezte. 1905-től Berlinben a Zeneművészeti Főisola zongoratanára. 1916-ban, miután visszatért Budapestre, a Zeneakadémia zongoratanára, 1919-ben igazgatója lett. A Tanácsköztársaság alatt a zenei direktórium szaktanácsadójaként működött. 1920-ban megvált a Zeneakadémiától, tevékenysége a karmesterség felé irányult. Mint a Budapesti Filharmóniai Társaság elnök-karnagya minőségben vezényelte 1923-ban a székesfőváros fennállásának 50. évfordulóján tartott hangversenyt, amelyen saját Ünnepi nyitánya mellett Kodály Psalmus Hungaricus és Bartók Táncszvitje is bemutatásra került. 1928-ban visszatért a budapesti

Zeneművészeti Főiskolára, és 1943-ig a zeneszerzés és zongoraosztályok professzora, 1934-ben pedig az intézet főigazgatója. A II. világháború végén Ausztriába emigrált, s végül 1949-ben Floridában (USA) telepedett le;

- Grünwald Richárd (1877 –) citeraművész, tanár, komponista,
- Hegyi Emánuel (Pozsony, 1877. III. 25 – Budapest, 1944. III. 29.)

(A kép forrása: wikipédia)

zongoraművész-tanár. 1906-ban beiratkozott a Zeneakadémiára, ahol Szendy Árpád (zongora) és Szabados Béla (zeneszerzés) növendéke lett. 1910-ben szerzett művészi és tanári diplomát, 1912-ben pedig kinevezték a Zeneakadémia tanárává: az előképzőben és a művész-képzőben egyaránt tanított. 1942-ben nyugdíjba vonult, de óradíjasként tovább folytatta a tanítást;

- Kerner Jenő (Sopron, 1877 –) színházi karmester, zeneszerző.

Tanulmányait a Nemzeti Zenedében, majd Bécsben végezte. Számos fővárosi és vidéki színházban – Király Színház, Győr, Kolozsvár, Nagyvárad, Pozsony, Brassó – működött, mint színházi karmester. Később a Városi Színház karmestere lett;

- Perényi Géza (Budapest, 1877 – Budapest, 1954. III. 18.)
zeneszerző, karmester, tanár;

- Roubal Vilmos (1877–1968) karnagy, tanár;

- Rózsa Lajos (Körmend, 1877.VII. 4. – Detroit /USA/ 1922. XII. 26.) operaénekes, tanár. Pályafutását a Népszínház énekkarában kezdte, később operettszerepeket énekelt, majd Krecsányi Ignác buda-temesvári társulatának lett a tagja. 1909-ben az Operaházban lépett fel, melynek 1910 – 20 között tagja volt. 1920-ban a New York-i Metropolitanhoz szerződött, itt a Lohengrinben lépett fel először Jeritza Máriával;

- Szántó Tivadar (Bécs, 1877. VI. 1. – Budapest, 1934. I. 7.)
zongoraművész, zenészerző, tanár;

- Szerémi Gusztáv (Budapest, 1877. V. 9. – Budapest, 1952. VIII. 16.) hegedű- és brácsaművész-tanár és zenészerző;

135 éve született

- ifj. Ábrányi Emil (Budapest, 1882. IX. 22. – Budapest, 1970. II.

11.) zenészerző, tanár. A budapesti Zeneakadémián Koessler Jánostól zenészerzést, majd 1901-től Lipcsében Nikischtől vezénylést tanult. 1904-től a kölni Operaház, majd a hannoveri Udvari Opera karnagya volt. 1911-ben visszatért Magyarországra, a budapesti Operaház szerződtette karnagynak. 1914-től a budapesti Operaházat, 1921– 24 között pedig a budapesti Városi Színházat igazgatta. 1922 – 26-ban vezénylést tanított a Zeneakadémián. 1926-tól a fővárosban és Debrecenben, 1942-től a szegedi Városi Színháznál volt karmester;

- Csikor Elemér (1882-1964) zongoraművész-tanár;
- Földessy Arnold (Budapest, 1882. XII. 20. – Budapest, 1940. V. 29.) gordonkaművész, tanár;
- Gróf Endre (Farád, 1882 –) zongoraművész-tanár. 1909-32 között a Nemzeti Zenede tanárra. Több évig vezette a Protestáns Harmónia Énekkart;
- Járosy Dezső (Csatád, 1882. XII. 7. – Eger, 1932. IX. 14.) pap,

JÁROSY DEZSŐ
(1882-1932)

(A kép forrása: diasporatm.ro/

karnagy, zeneszerző. A teológiát Temesváron végezte, a Zeneakadémián Kössler János tanítványaként orgonát és zeneszerzést tanult. 1906. IX. 1: a temesvári székesegyház és a Temesvári Zenekedvelő Egylet karnagya s a szeminárium énektanára, 1908: a Magyar Cecília Egyesület igazgatója, 1909. VII. 1: a szeminárium vicerektora, 1910. XI. 1: a budapesti Zeneakadémia egyházzzene tanára;

- Kálmán /Kopstein/ Imre (Siófok, 1882. X. 24. – Párizs, 1953. X..)

Kálmán Imre és felesége ([Avasi Gimnázium](#))

30.) zeneszerző, operettkomponista. A Zeneakadémián Koessler János tanítványa. Eleinte dalokat, zongoraműveket írt, majd Endre és Johanna c. szimfonikus nyitányával keltett feltűnést. Rövid ideig joghallgató, 1908-ig a Pesti Napló zenekritikusa. Első nagy sikere a Tatárjárás c. operett (1908). További operettjei hamarosan világhírűvé tették nevét. 1938-ig Bécsben, 1938–40 között Párizsban, majd az USA-ban, 1945-től haláláig ismét Párizsban élt;

- Kelemen Sándor, Klein (Mindszent, 1882. V. 15. – Auschwitz, 1944) gyógyszerész, magyar zeneszerző. Középiskolai tanulmányait Kisújszálláson végezte, Budapesten gyógyszerészi diplomát szerzett. Zilahon volt gyógyszerész. Az 1920-as években Karácsonyi csokor címmel 12 magyar dalt jelentetett meg (Zilah, év nélkül). Többek közt két Petőfi-verset is megzenésített. Modern táncdarabjai kéziratban maradtak;

- Kestenberg László /Leó/ (Rózsahegy, 1882. II. 27. – Tel-Aviv, 1962. I. 14.) zenetörténész, zongoraművész, főiskolai tanár;

- Kodály Zoltán (1882. XII. 16. – Budapest, 1967. III. 6.)

Kodály Zoltán, Kodály Zoltánné Péczy Sarolta és a Kodály-tanítvány Tardos Béla zeneszerző a Zeneakadémián ([Wikipédia](#))

zeneszerző, népzenetudós, zeneakadémia tanár (aligazgató, zeneszerzés, hangszerelés, magyar népzene, partitúraolvasás, szolfézs, zeneelmélet, az igazgatótanács elnöke, díszelnök). Kodály Zoltán XX. századi magyar zenekultúra egyik legkiemelkedőbb személyisége volt: zeneszerző, népzene kutató, zenepedagógus és nyelvész. A nemzetközileg is ismert és elismert zenei nevelési koncepciója az alapja ma Magyarországon a zenetanításnak;

- Kresz Géza (Budapest, 1882. VI. 11. – Torontó, Kanada, 1959. X. 2.) hegedűművész és kamaramuzsikus. Gobbi Alajos, Hubay Jenő, Prágában O. Ševčík tanítványa. 1902–1905-ben Brüsszelben E. Ysaye-nál és Párizsban Lavignacnál tanult. 1906-ban adta első önálló hangversenyét Bécsben. 1907 nyarán az ostende-i zenekar szólistája és hangversenymestere. 1907–08-ban a bécsi Tonkünstler Orchester első koncertmestere. 1909–1915-ben a bukaresti állami konzervatórium tanára és az udvari vonósnégyes vezetője, 1915-től Berlinben működött, 1917–1921-ben, mint a filharmonikus zenekar hangversenymestere és szólistája, 1920–23-ban mint a Stern-féle zeneiskola tanára. 1923-ban a kanadai Torontóba költözött, ahol a Hambourg Konzervatórium tanára lett és megalapította neves vonósnégyes-társaságát (Hart House). Az együttes működéséhez fűződik többek közt Ravel New York-i bemutatkozó estje és Bartók első vonósnégyesének amerikai bemutatója. Közben európai hangversenykörútjait folytatta. 1935–47-ben a budapesti

Zeneművészeti Főiskola tanára. 1941–49-ben a Nemzeti Zenede főigazgatója; megszervezte a Zenei Gimnáziumot, és igazgatója lett. 1949-től ismét Torontóban élt;

- Dr. Lederer Imre (Budapest, 1882) hegedűművész. Tagja volt a budapesti Operaház és a Filharmóniai Társaság zenekarának és több ízben is közreműködött a Waldbauer-Kerpely vonósnégyes hangversenyein;

- Lendvai Ervin /idegen nyelveken Erwin Lendvai / (Budapest, 1882. VI. 4. – London (vagy Epsom, Surrey, 1949. III. 31.) zeneszerző és karnagy. A Zeneakadémián Koessler János tanítványa volt. 1906-ban Giacomo Puccininál tanult Milánóban. Ezután Németországban élt ott kezdődött tanári pályafutása. 1913 - 1914 folyamán a helleraui Jaques-Dalcroze iskolában (J.-Dalcroze Institute tanított, Drezda környékén. Itt vette feleségül Erna Dirksen fotográfust. 1914 és 1920 között a Klindworth-Scharwenka konzervatóriumban tanított Berlinben. 1923 és 1924 folyamán Hamburgban a Volksmusikschule kórustanára, ezzel egyidejűleg az altonai Lehrergesangverein karnagyaként is dolgozott. 1925-ben San Remóba költözött. 1926 - 1927 között Koblenzben egy zenei társaság igazgatója lett, majd 1928- 1929-ben Münchenben egy énekkar-egyesület élén állt. 1929-ben ő mutatta be Arnold Schoenberg Glück című kórusművét. A náci hatalomátvétel után 1933-ban előbb Svájcba, majd Angliába emigrált. Ezután az angliai Kenninghallban működött zenetanárként. A második világháború után egy deig ő vezette a győri zenei konzervatóriumot. Halálának pontos helye (London vagy Epsom) bizonytalan;

- Mihályffy Irén (Zsombolya, 1882. V. 27. – Kolozsvár, 1950. IX. 5.) erdélyi magyar zenepedagógus, előadóművész. Tanulmányait a budapesti Zenekedvelők Egyesületénél kezdte, a Zeneművészeti Főiskolán szerzett tanári diplomát. Németországban járt tanulmányúton. Tanított Budapesten a Bellovits-, később a Sztojanovits-féle zeneiskolában, 1928-tól kezdve a Kolozsvári Magyar Zenekonzervatórium tantestületének tagja, majd a Kolozsvári Magyar Zene- és Színművészeti Főiskola tanára. Nyomtatásban megjelent zenepedagógiai dolgozata: Értekezés az énekhangszer kezeléséről és annak épségben tartásáról (Kolozsvár, 1939);

- Nádor Mihály (Temesvár, 1882. IV. 16. – ?1944) színházi

(A kép forrása: [Roland Carson](#))

karnagy, zeneszerző. Hét évig Münchenben tanult, sokáig élt Németországban és az egyik kompozíciójával – vonósnégyesével – megnyerte a bonni Beethoven-ház pályázatát. 1918-tól már Budapesten Nagy Endre kabaréjának, később a Modern Színpadnak zenei vezetője. Egy ideig a Király Színház karmestere is volt;

- Pető Imre (Keszthely, 1882 - Budapest, 1944) karmester, zeneszerző. Tanulmányait a ZAK-on végezte, Herzfeld Viktor, Koessler János és Thomán István növendékeként. Később Berlinben Engelbert Humperdinck, Nikich Artur, Lili Lehmann tanítványa volt, majd Stuttgartban és Berlinben karmester. 1913-1920 között az Operaház korrepetitora, 1920-1944 között karmestere volt. 1920-tól tanított a Nemzeti Zenedében;

- Radó Aladár (Budapest, 1882. XII. 26. – Boljevce, 1914. IX. 9.) zeneszerző, karmester, tanár. Koessler János tanítványa a Zeneakadémián, majd Berlinben folytatta tanulmányait, ahol 1913-ban Reinhardt színházának lett karmestere. Az I. világháborúban elesett;

- Schmidthaser Lajos (Komárom, 1882. III. 1. – Budapest, 1956. XI. 4.) orgonaművész és zeneszerző. Koessler János, Szendy Árpád, Thomán István, K. Straube, F. A. Guilmant, E. Bossi tanítványa. Mint gyógyszerész működött, majd teljesen a zenének szentelte

életét. 1934-től 1944-ig a Zeneművészeti Főiskola, 1940 – 1944 között a Nemzeti Zenede tanára is volt. Több kortárs szerző orgonaművét (Hindemith) elsőnek mutatta be;

- Tárcza Bertalan (Alsóapsa, 1882. VII. 3. – Kolozsvár, 1950. IV.3.) zenei szakíró, zeneszerző, szerkesztő. Máramarosszigeten szerzett tanítói, Bukarestben zenetanári oklevelet (1929); Budapesten zenei továbbképzésen vett részt. Előbb a sepsiszentgyörgyi állami tanítóképzőnek (1916), majd a kolozsvári Református kollégiumnak volt zenetanára (1920), ugyanakkor a Református Teológián óraadó zenetanár. 1922-től a Romániai Magyar Dalosszövetség titkára, 1929-től főtitkára. Szervezőmunkájának eredményeként a tagénekkarok száma 30-ról 350-re emelkedett, hat országos, számos kerületi és ifjúsági dalosversenyt, valamint négy karnagyképző tanfolyamot szervezett. Műsorpolitikájában azonban nem fordított kellő gondot a népdalban gyökerező új magyar kórusirodalom népszerűsítésére, s ez hátrányosan befolyásolta a Dalosszövetség szerepét a korszerű zenei műveltség kialakításában. Zenei tárgyú cikkeit 1905-től közölte az Erdélyi Protestáns Lap, Nevelés, Magyarország, Népinevelési Közlöny, Szilágymegyei Tanügy, 1918 után főképp az Ellenzék. Szerkesztette a Dalosszövetség hivatalos lapját, a Magyar Dalt (1922–34) és a szövetség Értesítőit (1934–40); szerkesztésében jelent meg a Magyar Dalos Naptár három évfolyama (1929–31). Zeneszerzőként Arany János, Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály és mások verseiből többet megzenésített a késői romantika s a német Liedertafel stílusában. Elsőként összegezte Seprődi János életének fontosabb mozzanatait, munkásságának jelentősebb eredményeit (1923). Zenepedagógia tankönyve kéziratban maradt;

- Toldy László (Budapest, 1882. III. 17. – Budapest, 1929. III. 7.) zeneszerző, zeneíró. Koessler János tanítványa. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte. 1904 – 1918 közt a Nemzeti Zenede tanára;

- Venczell Béla (Nyitra, 1882. II. 17. – Budapest, 1945. XI. 17.) operaénekes. Léván tanítóképzőt végzett. Mint énekes Maleczkyné tanítványa. Időnként Bécsben Geiringertől vett énekleckéket. 1906 nyarán Bayreuthban tanult. 1900-tól 1932-ig az Operaháznál működött, melynek 1923-tól örökös tagja volt;

- Wagner József (Budapest, 1882. X. 21. – Budapest, 1956. XI. 29.)
zenei író, tanár;

- Zerkovitz Béla (Szeged, 1882. VII. 11. – Budapest, 1948. X. 23.)

(A kép forrása: Huszadikszazad.hu)

zeneszerző, műépítész. A budapesti Műegyetemen építészmérnöki diplomát szerzett és a MÁV-nál mérnökként helyezkedett el. 1919-ben nyugdíjaztatását kérte, hogy csak zeneszerzői munkásságot folytasson. Több alkalommal volt a Royal Orfeum igazgatója. Kupléinak, dalainak szövegét is mindig maga írta. Számos nagy sikerű operett zenéjét szerezte;

130 éve született

- Andrási Ede (Vác, 1887. X. 31. – Nagyvárad, 1953. IV. 1.) dal- és zeneszerző, zenepedagógus. 1918-ban szerzett konzervatóriumi képesítést, 1941-ben egyházkarnagyi és hegedűtanári oklevelet Budapesten. Zenepedagógus. Nagyszalontán és Nagyváradon tanított. Az 1930-as években a Nagyvárad gyermekrovatát vezette. Alkalmi versei, novellái itt és az Erdélyi Lapokban jelentek meg. Dalokat, kórusműveket, operetteket szerzett;

- Adler Adelina /1921-től Aquila-Adler/ (Budapest, 1887. IX. 28. – Bécs, 1976. II. 29. Bécs) operaénekesnő, tanár;

- Berzsenyi László /dr. egyházasberzsenyi/ (Lengyeltóti, 1887. IV. 21. – Keszthely, 1958. XI. 16.) zongoraművész, tanár, dalszerző, közjegyző. Zongoratanulmányait magánúton folytatta;

- Bretán Miklós (Naszód, 1887. III. 25. – Kolozsvár, 1968. XII. 1.)

operaénekes, rendező, zeneszerző. Kolozsvárott a Farkas Ödön vezette zeneiskolájába járt. 1908-ban Gh. Dima és G. Sorban ajánlására Astro-ösztöndíjjal egy évig a bécsi Zeneakadémián, 1909-től állami ösztöndíjjal a budapesti Zeneakadémián folytatta tanulmányait; operaénekesi diplomát szerzett. 1922-ben a kolozsvári román opera tagja lett, itt vezető rendezőként működött. 1922-től 1940-ig harminc operát rendezett. 1945 után részt vett a kolozsvári opera újjáépítésében és megszervezte a román dalszínházat;

- Csáth Géza /eredetileg Brenner József/ (Szabadka, 1887. II. 13. –

(A kép forrása: [Wikipédia](#))

Szabadka, 1919. IX. 11.) zenekritikus, zeneszerző. 1909-ben Budapesen szerzett orvosi diplomát. Zenekritikákat és novellákat adott közre a Budapesti Naplóban, a Világban, a Nyugatban, stb. A Nyugatnak állandó munkatársa volt. Bartók és Kodály első méltatói közé tartozott. Eredeti hangú, zaklatott, beteges lelkivilágú embereket ábrázoló novelláit a korabeli lélektan eredményeinek szellemében alkotta;

- Geyer József (Budapest, 1887. IV. 19. – Budapest, 1953. VII. 25.) orgonaszakértő, orgonatervező és akusztikus. 1920–1935 között a Zeneművészeti Főiskola tanára (liturgia, majd orgonaismerettan) és könyvtárosa. Organográfiai munkáiban a barokk orgonához való visszatérést szorgalmazta. Több mint száz templomi orgonát épített, köztük a szegedi Dóm, a Budapest hűvösvölgyi Szentlélektemplom orgonáját;

- Erőss Béla (1887-1969) zeneszerző, tanár;

- Halmos János (Arad, 1887. XII. 27. – Budapest, 1961. X. 7.)

(A kép forrása: [Operaslágerek Klub](#))

operaénekes. 1924-től a Városi Színház, 1928-tól az Operaház tagja volt. 1950-től az Operaház örökös tagja;

- Jászó Györgyné, Clauser Margit (Kolozsvár, 1887. V. 13. – Budapest, 1963. X. 27.) énekpedagógus. A budapesti Zeneakadémián zongoratanári (1922) és énektanári (1925) oklevelet szerzett. A fővárosi Fodor Zeneiskolában tanított (1924–46), majd a Zeneművészeti Főiskolán (1946–55);

- Kálmán Oszkár (Kisszentpéter, 1887. VI. 19. – Budapest, 1971. IX.

(A kép forrása: [Opera-Világ](#))

17.) operaénekes. Egy ideig a Zeneakadémia hallgatója volt, majd külföldi tanulmányútra ment. 1913-ban lett a budapesti Operaház tagja. 1918-ban ő alakította a Kékszakállú herceg szerepét Bartók operájának ősbemutatóján és ugyanebben az évben Bartók zongorakíséretével énekelt dalokat Kodály szerzői estjén. 1927–29-ben a berlini Staatsoperben vállalt szerződést. A zsidótörvények miatt 1940-től 1945-ig nem szerepelhetett. 1945-ben visszatért a budapesti Operához, melynek 1947-ben örökös tagjává választották. 1949-ben vonult nyugalomba. Szerepköre az operairodalom teljes basszus repertoárját felölelte;

- Karvaly Viktor (Budapest, 1887. VII. 24. – Budapest, 1974. II. 13.) zeneszerző,

(A kép forrása: [KomolyPortál](http://komolyportal.hu))

karnagy, tanár. 1924–1949 között vezette a Székesfővárosi Énekkart, mellyel Kodály Zoltán: Norvég leányok c. kórusművét mutatta be (1941. febr. 7.). 1934–1949 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanított. Harmat Artur munkatársaként működött nemcsak a Főiskola egyházkarnagyi és ének-zenetanári tanszakán, hanem a Székesfőváros tanfelügyelőségén is. Együtt dolgozták át Kacsóh Pongrác elemiiskolai énektankönyveit és az elemiiskolai énektanítás pedagógiája c. módszertani munkáját (Bp., 1932). A polgári- és középiskolák részére Harmat Arturral írt új Énekiskolában fölhasználták a magyar népdalkincset;

- Kereszty Jenő (Budapest, 1887. V. 22. – Budapest, 1949. VI. 11.)
orgonaművész, karnagy és énektanár. Herzfeld Viktor, Koessler János, Siklós Albert, Kodály Zoltán, Jánosy Dezső, Antalffy-Zsiross Dezső és Zalánfy Aladár tanítványa. 1918-tól 1942-ig a Budai Zeneakadémia tanára. 1919-től haláláig a belvárosi plébániatemplom főorgonistája és helyettes karnagya. 1920–1929-ben az Egyetemi Énekkarok karnagya (1929-ben tiszteletbeli karnagya lett). 1926-tól az 1940-es évekig a MÁV Gépgyár zeneiskolájának igazgatója. Mint középiskolai énektanár és szakfelügyelő a főváros szolgálatában állt;

- Mérő Jolán (Budapest, 1887 –) zongoratanár. 1903-ban a Nemzeti Zenede segédtanárnője lett, majd világszerte koncertezett;
- Pogány Ferenc (1887 –) operaénekes, tanár;
- Reschofsky Sándor (Temesvár, 1887. II. 15 – Budapest, 1972. IV.

(A kép forrása: omike.hu)

2.) zeneszerző és zongoraművész. A budapesti Zeneakadémián Szendy Árpádnál és Koessler Jánosnál tanult. 1926-tól a Fodor Zeneiskolában zongoratanár. Bartók Bálával közösen írott Zongoraiskolájában (Bp., 1913) tőle valók a technikai tanulmányok és gyakorlatok. Ebből külön megjelent egy zenegyűjteménye: Kezdők zongoramuzsikája (Bp., 1929), illetve Zongorázó ifjúság

címmel. A Zeneművészeti Főiskolán a zongora kötelező tárgyat tanította (1946–58);

- Sigmund Romberg / eredeti nevén Rosenberg Zsigmond /

(Nagykanizsa, 1887. VII. 29. – New York, 1951. XI. 9.) zene- és dalszerző. Barátja Kálmán Imrének és Lehár Ferencnek. 1909-ben kivándorol az Egyesült Államokba. Egy ceruzagyárban kap munkát, majd kávéházakban kezd zongorázni. Megalapítja saját zenekarát és kiadja néhány dalát nyomtatásban, amelyek bár nem igazán sikeresek, végül a Shubert-fivérek felkérik első musicalének megírására. A *The Whirl of the World* című revüt 1914-ben mutatják be a Broadway-n. Műveire erősen hatottak Lehár bécsi munkái. *Rosalie* című musicaljét George Gershwinnel közösen szerezte. Késői munkái, mint az *Up in Central Park* (1945) már közelebb állnak az amerikai musical-hagyományokhoz, de kevésbé voltak sikeresek. Romberg emellett számos filmzenét is szerzett. A Columbia Records felkérte Romberget, hogy vezényelje le műveinek nagyzenekari hangszerelését felvételre. A kiadó 1945 és 1950 között jelentette meg a Romberg-lemezsorozatot;

- Róna Dezső (1887–1968) operaénekes, az aradi színház rendezője;
- Schenk Hugó (Budapest, 1887–) trombitaművész-tanár. 1886-tól a Nemzedékben tanított;
- Seidl Elza, Erdélyi Dezsőné (Budapest, 1887 –) zongoraművész, énektanár;
- Szende Ferenc (Kakasd, 1887. IV. 5. – Buenos Aires, Argentína, 1955. XII.) operaénekes, tanár. Minden előzetes képzettség nélkül a budapesti Operaház 1913-ban szerződtette. Később Bécsben Otto Ihrónál tanult. 1944-ig volt az Operaház tagja. 1945-ben kivándorolt Argentínába, ahol visszavonultan énekoktatásból élt;
- Tury Peregrin (Budapest, 1887. XII. 20. – Budapest, 1950. IV. 10.) zeneszerző, oboaművész és pedagógus. 1917 – 1950 között az Operaház zenekarának tagja, 1920 – 1937 között magán-zeneiskolát tartott fenn. 1937-től 1950-ig a Zeneművészeti Főiskola tanára. A 40-es években a Berzsenyi Dániel Gimnázium énektanára;
- Vörös Magdolna, /farádi, Ritoók Istvánné/ (Gyoma, 1887 - Sopron, 1971) zongoratanár, internátusi nevelő. Tanulmányait Budapesten végezte: Nemzeti Zenedében szerzett tanári oklevelet. Pályáját a nagyvárad Református Tanítónőképző és Polgári Leányiskolában kezdte. Trianon után előbb Tiszafüreden majd Pápán (1926) telepedett le. Itt a Nátusban és saját lakásán is zongoraórákat adott;
- Zalánfy Aladár (Bártfa, 1887. III. 17. – Budapest, 1959. V. 15.)

(A kép forrása: [Wikipédia](#))

zeneakadémiai tanár (orgona, karének, kargyakorlat, orgonatervezés, orgonaismeret, protestáns zenei liturgia, protestáns egyházi népének, egyházirodalom-ismeret, harmónium, zongora melléktárgy),
orgonaművész, zeneszerző. Koessler János és K. Straube tanítványa.
A Nemzeti Zenede, a Székesfővárosi és Felsőbb Zeneiskola, 1920-tól 1950-ig a Zeneművészeti Főiskola tanára. 1914-től a Bazilika, 1922-től haláláig a Deák téri evangélikus templom organistája, egyházkerületi zenei főigazgató;

- Zsolt Nándor (Esztergom, 1887. V. 12. – Budapest, 1936. VI. 24.)

hegedűművész és zeneszerző. Hubay Jenő és Koessler János tanítványa. Külföldön hangversenyezett, 1908-09-ben a londoni Queen's Hall zenekar egyik hangversenymestere. 1914-ben Bécsben, mint karmester lépett fel, majd visszatért Londonba, ahol a háború kitörésekor internálták. 1919-től a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanára. 1930-ban megalapította a Budapesti Hangversenyzenekart, melynek karnagya, majd tiszteletbeli vezetője lett;

125 éve született

- Ábrahám Pál (Zombor, 1892. XI. 2. – Hamburg, 1960. V. 6.)

(A kép forrása: Wikipédia)

zeneszerző, karmester. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte 1910-1916 zeneszerzés-cselló szakon, tanára kezdetben Reiner Frigyes volt, 14 éves korában édesapja kérésére abbahagyta egy időre és kereskedelmi iskolába iratkozott, majd 16 évesen folytatta a Zeneakadémiát és Victor Herzfeld, Adolf Schiffer és Molnár Géza lettek a tanárai, ekkor már az Ipolyi—Ináig—Bauser—Són vonósnégyes játssza kvartettjét és a budapesti filharmonikusok előadják csellókoncertjét. 1927-ben zenét írt a Napkelet Asszonya című némafilmhez., mely óriási sikert aratott, ezzel megalapozta hírnevét a zenészek között. Ezután kérték fel egy jazzoperett megírására, mely az első olyan operett volt, melyben a nagyzenekar helyett egy jazzzenekar foglalt helyet a zenekari árokban. A Zenebona c. mű nagy sikert aratott. 1927-ben a Fővárosi Operettszínház karmestere és házi szerzője lett. 1929-ben Németországba, Berlinbe költözött, A Viktória, a Hawaii rózsája és a Bál a Savoyban c. operettje (utóbbi kettőnek Németországban volt a premierje) nemzetközi európai sikert ért el, sőt Amerikába és Japánba is eljutott, ő vált Európa egyik legismertebb jazz zeneszerzőjévé. A Hawaii rózsája c. operettjét 67 színpadon játszották egyszerre, ami rekordot jelentett. 1933-ban Hitler hatalomra kerülését követően Bécsbe, majd ismét Budapestre költözött, és itt írt operetteket és filmzenéket. 1934-ben a Lila akác. c. film zenéje óriási közönségsikert aratott. 1939 elején Párizsba, onnan hajón Kubába, majd az USA-ba emigrált, ahol 1940-41-ben a New York-i Metropolitan Operához került korrepetitornak. 1956-ban

egy barátja segítségével visszatért Európába, Németországba, de megrendült egészségi állapota miatt már nem volt képes alkotni;

- Adler Adelina (Budapest, 1892. IX. 28. – Bécs, 1976. II. 29.)

(A kép forrása: www.szineszkonyvtar.hu)

operaénekes, tanár. 1906-tól a budapesti Zeneakadémián Maleczkyné Ellinger Jozefa, később Münchenben Bianca Bianchi növendéke volt. Első fellépése 1912-ben Budapesten a Népoperában, a Sevillai borbély Rosina szerepében volt. 1921-től külföldön, Genfben élt, ahol az Aquila művésznevet vette fel. 1934-ben végleg visszavonult a színpadtól és a pódiumtól egyaránt és a későbbiekben Németországban zenepedagógusnak tanult, és élete második felében pedig, mint jelentős zenepedagógus dolgozott;

- Devecseriné Guthi Erzsébet (Budapest, 1892. VIII. 28. – Budapest, 1965. IV. 28.) operaénekes, író, műfordító. Pályáját operaénekesnőként kezdte, majd műfordítói tevékenységet folytatott;

- dr. Fábián László (Igló, 1892. IX. 3. – Budapest, 1978. VI. 19.) ügyvéd, zeneíró. Zenei tanulmányokat (zeneszerzés) Budapesten a Nemzeti Zenedében (1911-15), esztétikai tanulmányokat a bécsi egyetemen végzett. Számos zenei tanulmánya, cikke és kritikája jelent meg más külföldi folyóiratokban és szaklapokban. Zenei lexikonok szerzője is volt;

- Freund Leó (1892–) zongoraművész-tanár;

- Gábos Gyula (Alsórákos, 1892. IX. 17. – Szatmár, 1976. IV. 3.)

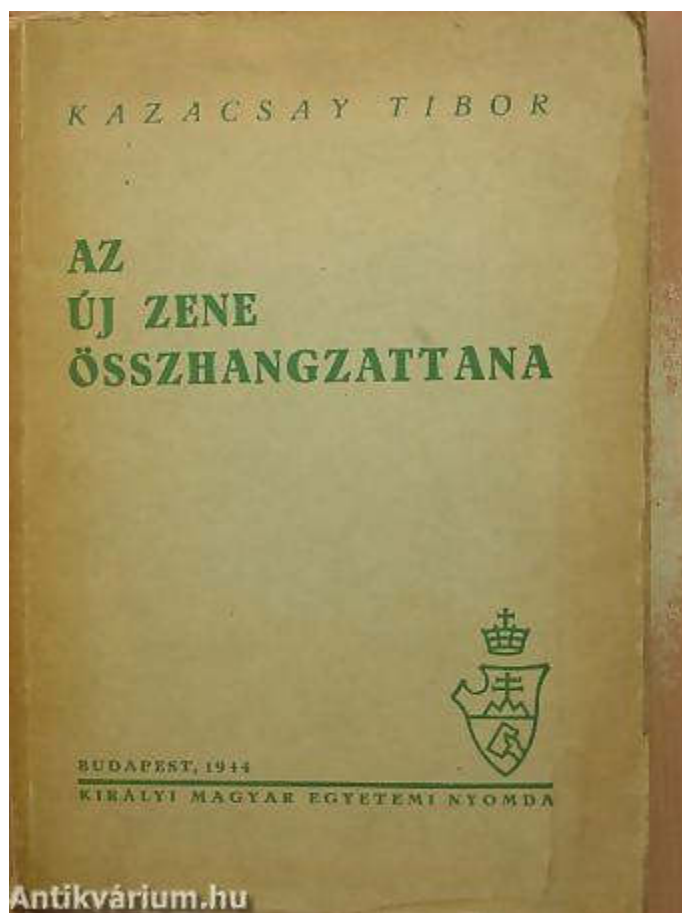

(A kép forrása: [Művelődés](#))

kántortanító. A kántortanító képzőt 1912-ben Székelykeresztúron végezte. Jól képzett zenész volt, zongorázott, orgonát, mint kántor művelte, hegedült is. Tenor hangját 1923-ban egy kolozsvári magánintézménynél az énekszakon még képezte. Tanított zongorázni, hegedülni is, ő maga a bánffyhunyadi kulturális rendezvényeken énekszámokkal szerepelt. Vezette a Református Egyházi Daloskört, a Hunyadi Munkás Ifjúság Önképzőkörének (HMIÖ) énekkarát is. 1945–57-ig Bánffyhunyadon a Vegyes Szakszervezet, a Szövetkezet Központ, a Kórház és a TOZ énekkarát vezette. 1957. december 16-tól haláláig a Szatmári Lánchos Templom kántoraként a Szatmári Református Egyházi Énekkart vezette;

- Guth Zoltán (Hatvan, 1892 – Budapest, 1968) hegedűművész-tanár. 1945-1949 között a Kárpátukrajnai Szimfonikus Zenekar hangversenymestere volt. Hazatérése után a Művészeti Dolgozók Szakszervezete iskoláját vezette;

- Kazacsay Tibor (Budapest, 1892. III. 12. – Budapest, 1977. X. 5.)

zeneszerző, zongoraművész. Tanulmányait a Zeneakadémián végezte (1914). A Nemzeti Zenedében, majd Berlinben a Klindwort-Scharwenka-Konzervatóriumban tanított zeneelméletet. Utána egy ideig Budapesten saját zeneiskolát vezetett. 1926–1936 között a Magyar Rádió zongorakísérője volt. 1933-ban a nem állami zeneiskolák országos szakfelügyelőjévé nevezték ki. 1945 után a Rádióban ismét zongorakísérő;

- Dr. Kesztlér Lőrinc (Küllőd, 1892. I. 14. – Budapest, 1978. II. 27.)

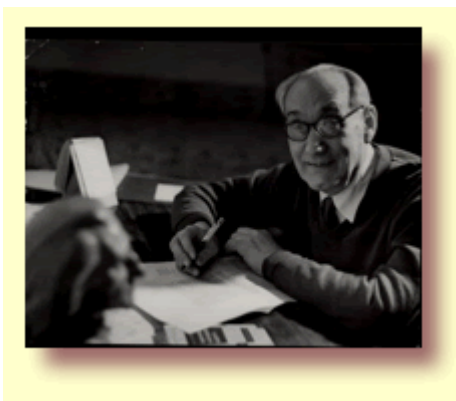

zeneszerző, főiskolai tanár. A budapesti Zeneakadémián Herzfeld Viktornál, majd Kodály Zoltánnál tanult. 1921-től a Nemzeti Zenedében, 1949–1962 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1973-ig a Zeneművészeti Főiskolán tanított zeneelméletet, összhangzattant. 1928-ban írt Összhangzattan c. könyve sok kiadást ért meg, népszerűvé vált. 1959-ben megjelent Zenei alapismeretek iskolai és magánhasználatra c. könyve is. Számos kamaraművet írt át fúvósötösre, valamint Mozart D-dúr négykezes szonátáját Szimfóniává (1958); ez utóbbit elsősorban pedagógiai célzattal jelentette meg;

- Komáromy Pál (Gyöngyös, 1892. VI. 2. – Budapest, 1966. VII. 3.) operaénekes, tanár. 1912-ben az Operaház ösztöndíjasa, csakhamar magánénekes lett. Közben 1914-ig Graeff Károlynál és Drezdában Stükgoldnál tanult. A két világháború között jelentős nemzetközi hírnévre tett szert, énekelt Bécsben, 1928-ban Bayreuthban (Liszt: Szt. Erzsébet legendája), Olaszországban, Dél-Amerikában (Buenos

Aires, 1936). 1945–47-ben a bp.-i Operaházig.-ja, irányításával az Opera alig néhány héttel az ostrom után (1945. márc. 15., Bánk bán) már megnyitotta kapuit. 1948-ban nyugdíjazták, 1959-től az Operaház örökös tagja;

- Kun Imre (Baja, 1892. VI. 27. – Budapest, 1977. X. 3.)

(A kép forrása: [Szombat Online](#))

hangversenyrendező. Szülővárosában tanult zongorázni és zeneelméletet. 1919-ben a Scala hangversenyrendező cég titkárként alkalmazta, 1920-ban a Musica Zongorakereskedelmi Rt.-nél hangversenyosztályt szervezett. 1921-ben megalapította a Koncert Hangversenyirodát, amelynek 1949-ig ügyvezető igazgatója volt. 1928-ban részt vett a Hangversenyrendezők Nemzetközi Szövetségének alapításában, elnökségi taggá választották. 1956–71-ben a Magyar Rádióban műsorcsere rovatvezető. 1956-ban alapította és haláláig igazgatta a budapesti Nemzetközi Zenei Versenyek Irodáját;

- Lajtha László (Budapest, 1892. VI. 30. – Budapest, 1963. II. 16.)

Lajtha László 1920 körül ([Wikipédia](#))

zeneszerző, népzenekutató, folklórlista, népdalgyűjtő, a Nemzeti Zenede tanára és igazgatója, főiskolai tanár; a Magyar Rádió zenei igazgatója; a Néprajzi Múzeum megbízott igazgatója és népzenei gyűjteményének vezetője; a Magyar Néprajzi Társaság alelnöke. A Zeneakadémián Herzfeld Viktor (zeneszerzés) és Szendy Árpád (zongora) tanítványa volt. Hazai tanulmányaival párhuzamosan Lipcsében, Genfben és Párizsban (Vincent d'Indy-nél) tanult. Ettől kezdve élete végéig erős szálak fűzték a francia zenei élethez, gyakran járt Párizsban, ahol művei mindmáig igen népszerűek. 1910-ben kezdte meg népzenekutató munkáját. 1913-ban az MNM kötelékébe lépett, előbb a hangszergyűjteménynél, majd 1924-ig a néprajzi osztályon működött. 1928-ban Prágában részt vett az első nemzetközi népművészeti kongresszuson és Bartókkal együtt tagja lett a Népszövetség Commission Internationale des Arts et Traditions Populaires nevű bizottságának. 1930-ban a bizottság népzenei szekciójának elnöke, majd a Commission des Arts et des Lettres-ben Bartók utóda volt. 1935–46 között a Néprajzi Múzeumban dolgozott. 1946-ban a Múzeum megbízott igazgatója, közben 1945-től egy évig a Magyar Rádió zenei igazgatója is volt. Pedagógiai munkásságát a Nemzeti Zenede tanáraként kezdte 1919-ben, 1945 után az intézet igazgatója 1949-ig. Ettől kezdve visszavonultan élt, 1952-ben rövid ideig a Zeneművészeti Főiskolán fizetés nélkül népzene gyűjtést

tanított. 1947-ben az International Folk Music Council (Nemzetközi Népzenei Tanács) igazgatóságának rendes tagja, 1955-ben a Folk Arts Center 1. tagja lett, s ugyanebben az évben az Institut de France (Académie des Beaux Arts) 1. tagjává is megválasztották.

Művészetére a francia iskola volt nagy hatással, ami elsősorban hangszerelésén, zenekari hangzásvilágán érződik. Ennek ellenére életműve szervesen illeszkedik a század első felének a népzenei hagyományokra támaszkodó magyar zenekultúrájába. Mint folklorista rendkívül értékes kutató- és gyűjtőmunkát végzett;

- Radnai Miklós (Budapest, 1892. I. 1. – Budapest, 1935. XI. 4.)

(A kép forrása: www.hungarian-composers.com)

zeneszerző, főiskolai tanár, az Operaház igazgatója. A budapesti Zeneakadémián zeneszerzést Koessler Jánostól, majd Herzfeld Viktortól tanult, majd Münchenben Felix Mottlnál folytatta tanulmányait. 1912-től a budapesti Fodor Zeneiskolában tanított. 1919-től operaházi kinevezéséig a Zeneművészeti Főiskola zeneelmélet-tanára volt. 1925-ben váratlanul őt nevezték ki a budapesti Operaház igazgatójává. Tíz évig, tragikus korai haláláig állt a színház élén, mely vezetése alatt érte meg egyik virágkorát: európai színvonalra emelkedtek az előadások. Ő szerződtette vezetőkarmesternek Sergio Failonit, ő emelte ki a korrepetitorok sorából Ferencsik Jánost;

- Révhegyi Ferencné (Beszterce, 1892. V. 17. – Budapest, 1987.

(A kép forrása: wikipédia)

VII. 25.) énekművész, zeneakadémiai énektanár. Zenei tanulmányait Helge Lindberg (Párizs), Hans Swarowsky (Bécs) és Anthes György tanároknál folytatta. 1949-től a Zeneművészeti Főiskola énektanára, számos nemzetközi énekverseny zsűritagja, több neves énekes generáció kiváló pedagógusa volt. Pedagógiai tevékenységét nyugalomba vonulása után is, haláláig folytatta;

- Schadl János (Keszthely, 1892. VIII. 25. – Tata, 1944. márc. 1.) festő, zenetanár. Zenei tanulmányait Bécsben Emil Sauernél végezte, 1915-ben Keszthelyen megismerkedett Ferenczy Károllyal, s még ebben az évben beiratkozott a Képzőművészeti Főiskolára. Tatatóvároson él, mint zenetanár;

- Somló József (1892-1954) operaénekes, tanár. Pályáját a kassai színházban, majd a Városi Színházban kezdte (1914, ill. 1921), 1923-ban lett a budapesti Operaház tagja. Főleg Wagner műveiben nyújtott európai szintű, kimagasló alakításokat, a háborúk közti évtizedek legjelentősebb magyar Dávidja és Miséje volt. Visszavonulása után énekmesterként tevékenykedett;

- Szegedi Károly (Sarkad, 1892. II. 25. – 1938. I. 5.) karmester, zenetanár. Szinte minden hangszeren tudott játszani, ezért a sarkadi Levente Zenekar vezetője lett. 12-14 éves gyermekeket szervezett be, s tanította kottaolvasásra, hangszerkezelésre. A csoport tagjaiból zenészek lettek. Fellépéseik ünnepségeken, vasárnapi térzenéik élményszámba mentek. Szerzeményei, kottái ismeretlen helyen kallódnak;

- Szigeti József (Budapest, 1892. IX. 5. – Luzern, 1973. II. 19.)

(A kép forrása: wikipédia)

hegedűvész-tanár. Gyermekkorában Hubay Jenőnél tanult hegedülni a budapesti Zeneakadémián. 1906-tól Angliában élt, és mint pedagógus is hírnevet szerzett. 1917–1924 között Genfben a konzervatóriumban tanított. 1924-ben a világjáró művészek közül elsőnek kereste fel a Szovjetuniót, ahol több ízben vendégszerepelt, és számos bravúros átíratát is közreadták. 1925-ben először hangversenyezett az USA-ban, ahol 1926-ban telepedett le. Századunk első felének nagy zeneszerzői, Sztravinszkij, G. Enescu, Ravel, Prokofjev műveinek megismertetésében jelentős szerepe volt. Bartók Első rapszodiájának zongora-, majd zenekarral kísért változatát ajánlotta Szigetinek (1928), akivel 1939. jan. 9-én a New York-i Carnegie Hallban mutatta be a Kontrasztok c. kamaraművének első, kéttételes változatát, majd 1940 áprilisában a végleges, háromtételes változatot is kettejük, valamint Benny Goodman klarinétművész társaságában vette hanglemezre a New York-i Columbia cég. Bartókkal adott hangversenyt a New York-i Congress Hallban. Együtt készítettek átíratot Bartók Gyermekeknek c. sorozatának 7 darabjából Magyar népi dallamok címmel. 1951-ben végleg Svájcba költözött;

- Takács László (Cegléd, 1892 –) egyházi karnagy, főkántor. Zenét a Nemzeti Zenedében, majd a Zeneművészeti Főiskolán Krammer Teréztől és Sík Józseftől tanult. Hangversenyeken közreműködő énekes, 1931-: a kiskunfélegyházi Sárlos Boldogasszony-főteplomp

főkántora, 1932-: a Kiskunfélegyházi Polgári Daloskör karnagya, mellyel kórusversenyeken díjakat nyert;

- Telmányi Emil (Arad, 1892. VI. 22. – Holte, 1988, VI. 18.)

(A kép forrása: wikipédia)

hegedűművész-tanár. 1905 és 1911 között a budapesti Zenekadémián Hubay Jenő (hegedű), Koessler János (zeneszerzés) és Herzfeld Viktor (kamarazene) tanítványaként végzett, s szerzett művészi diplomát. 1919-től mint opera- és hangversenydirigens működött külföldön, e minőségében 1927-ben mutatkozott be a budapesti közönségnek. 1929 után saját (utazó) kamarazenekara élén dolgozott. 1919-től Koppenhágában élt, de hosszú ideig szinte évente szerepelt Magyarországon is. 1940 és 1969 között az århusi konzervatórium tanára volt. A modern magyar hegedűművészet egyik kimagasló képviselője, rendkívüli fantáziájú, elmélyült művész;

- Waldbauer Imre (Budapest, 1892. IV. 13. – Iowa, USA, 1953.

(A kép forrása: Zeneakadémia képgyűjteménye)

XII. 3.) hegedűművész, kamarazenei művész, zeneakadémiai tanár. A Zeneakadémián többek közt Hubay Jenő volt a legfőbb mestere. 1910-ben megszervezte Kerpely Jenő gordonkaművésszel, valamint Molnár Antal (brácsa) és Kornstein Egon (II. hegedű), később Temesváry János (II. hegedű) zenészekkel a Waldbauer–Kerpely-vonósnégyest, amely komoly szerepet játszott a modern magyar kamarazenei művek bemutatásával, műsoron tartásával, egyebek közt Kodály Zoltán és Bartók Béla korai műveit az ő előadásukban ismerhette meg először a közönség. Elvitathatatlan érdemeket szereztek Lajtha László, Weiner Leó műveinek bemutatásával is, de műsoron tartottak külföldi modern szerzők műveit, mint például Hindemith, Schönberg kamarazenei kompozíciói. Waldbauer Imre magántanítványok vállálásán túl, 1913-1914-ben az állami támogatású, Székesfővárosi Zenetanfolyam hegedűtanára lett. 1918-1919-ben első ízben lett a Zeneakadémia tanára. Később 1927-1928-as tanévben ismét tanári megbízatást kapott, majd 1934 júniusában megkapta a végleges kinevezését is. Ettől az időtől fogva a Zeneakadémia hegedűtanára. A hegedű-főtanszak mellett a hegedűtanár képző szak vezetője, és a kamarazene tanárává is kinevezték. Tanítványai között olyan neves zenészeket találni, mint Lukács Pál brácsaművész, hegedű- és énektanár, tanszékvezető, a Zeneakadémia későbbi rektorhelyettese, vagy Pauk György, a londoni Királyi Zeneakadémia hegedűtanszék vezetőjévé lett hegedűművész, Havas Kató, az Oxfordban élő hegedűművész-tanár, Sándor Frigyes hegedűművész, karmester és hegedűtanár, vagy többek között Starker János csellista;

- Závodszy Zoltán (Bátorkeszi, 1892. VII. 18. – Budapest, 1976. IX.

(A kép forrása: [Zeneakadémia](#)) (Fotó: Országos Széchényi Könyvtár)

8.) zeneakadémiai operaénekes-tanár, műfordító. Énektanulmányait Anthes György, az európai híró Wagner-tenor irányításával végezte. 1920-ban szerződtette az Operaház. 1920–21-ben az Operaház ösztöndíjasa, 1921–1948 között magánénekes, 1943-ban az Operaház örökös tagja lett. A budapesti Zeneakadémia és a bécsi konzervatórium tanára volt. Zeneműfordítói tevékenysége is jelentős, számos operát és több mint 600 dalt ültetett át magyarra;

120 éve született

- Balogh Ernő (Budapest, 1897. IV. 4. – Mitchelville /USA/, 1989.

VI. 2.) zongoraművész, zeneszerző, kritikus. Csodagyermekként hét évesen a budapesti Zeneakadémia növendéke. Szendy Árpád, majd Bartók Béla és Kodály Zoltán tanítványa volt. A budapesti Rózsavölgyi Zeneműkiadó már a nyolcéves „komponista” szerzeményeit is kiadta. 1912-ben Liszt-ösztöndíjat nyert, majd Berlinben tanult, s ott debütált 1920-ban. Évekig turnézott Európa nagyvárosaiban; 1924-ben az USA-ba emigrált. New York-ban egyengette – az akkor ott még alig ismert – Bartók B. első útjait. Szerzett számára hangversenyrendezőt, kiadót. Elérte, hogy az ASCAP (az a zenei szervezet, amelynek tagja csak teljes jogú USA-állampolgár lehet) felvette tagjai közé a nem amerikai állampolgár Bartókot. Éveken át a nagybeteget zeneszerző orvosi és kórházi számláit is fizette;

- Baranyai Gyula (Szeged, 1897. VIII. 11. – Budapest, 1978. I. 23.) gordonkaművész, tanár. Zenei tanulmányait a Szegedi Zeneiskolában kezdte, majd a budapesti Zeneművészeti Főiskolán folytatta. 1923–24-ben a Magyar Állami Operaház zenekarában működött. 1926–27-ben a Fővárosi Felsőbb Zeneiskola, 1929-ben az Állami Zenekonzervatórium tanára. 1932-től Szombathelyen, Kőszegen és Sopronban működött. A Soproni Zeneegyesület hangversenyein 1934-ben Bach és Beethoven vegyeskari és zenekari műveit vezényelte. Tanított a szombathelyi és a soproni zeneiskolában. Kőszegen megszervezte és vezette a Kőszegi Éneklő Ifjúság hangversenyeit 1935-ben (700 dalos), s az összkarokat vezényelte. 1936–44-ben vezette a Szombathelyi Collegium Musicumot, a Budapesti Ludovika Akadémia Ének- és Zenekarát; 1952–1963 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet tanára Újpesten;

- Békefi József (Zalakoppány, 1897. VI. 4. – Zalaegerszeg ?) tanár, zeneszerző, költő, író Zenei tanulmányait magánúton végezte. Sokféle hangszeren játszott. Tanügyi segédtitkár, Zala várm. kir. tanfelügyelőhelyettese. Több dalárdának volt karnagya, a zalaegerszegi állami gimnázium énektanára. Művei: magyar dalok, táncdarabok, zenekari művek, melodramák;

- Demse Dávidné (Moldva, 1897 – Sásd, 1975. I. 7.) népi énekes, a népművészet mestere. A moldvai magyar népdalok megőrzője és terjesztője volt. Énekeit Várnai Ferenc pécsi népdalkutató jegyezte fel;

- Erdész /Eisler/ Mihály (Perlasz /Szerbia/, 1897. IV. 8. – Debrecen, 1980) gordonka- és kamarazenetanár;

- De Fries Károly (születési neve: Carlo De Fries / (Braunschweig, 1897. IV. 29. – Budapest, 1950) magyar zeneszerző, karmester. zeneszerző, karmester. Elsősorban operettszerzőként vált ismertté;

- Friss Antal (1897. I. 18. Budapest – Budapest, 1973. II. 25.)

gordonkaművész-tanár, gordonkaskola-író. Budapesten Son Harrynál gordonkázást, Kovács Sándornál és Hammerschlag Jánosnál zeneelméletet tanult. 1922-től a Nemzeti Zenede gordonka- és kamarazene-tanára, emellett a Városi Színház zenekarának (1922–

31), majd a Magyar Rádió zenekarának volt szóló csellistája (1936–51). Nyugdíjba vonulásáig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára (1950–72). Közben 1951–1953 között a Békés-Tarhosi Ének és Zeneiskolában is tanított;

- Géczy Barnabás (Budapest, 1897. III. 4. – München, 1971. VII. 2.) hegedűművész, karmester. A budapesti Zenekadémián hegedülni Hubay Jenőnél tanult. 1919-ben az Operaház koncertmesterének nevezték ki, de nemsokára a szalonzene tolmácsolására tért át. A húszas években Berlinben az Esplanade Szállóban nyerte el azt a hírnevet, amelynek alapján az ötórás Paganinijének nevezték;

- Guttmann Márta (Véménd, 1897. V. 10. – Budapest, 1981. V. 18.) hárfaművész-tanár. Hárfa tanulmányait, mint csodagyerek a Zeneakadémia 1911-ben létesült speciális művészképző tanszakán végezte. Tanára Mosshammer Román volt. Ő volt az egyik első, akit felvettek erre a szakra, illetve később az első diplomás női magyar hárfás;

- Hodula István (Budapest, 1897 – Budapest, 1935) zeneszerző, zongoraművész. A Zeneakadémián Dohnányi Ernő, Siklós Albert és Székely Arnold növendéke. 1928-34 között a Nemzeti Zenede, 1934-től pedig a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola tanára volt;

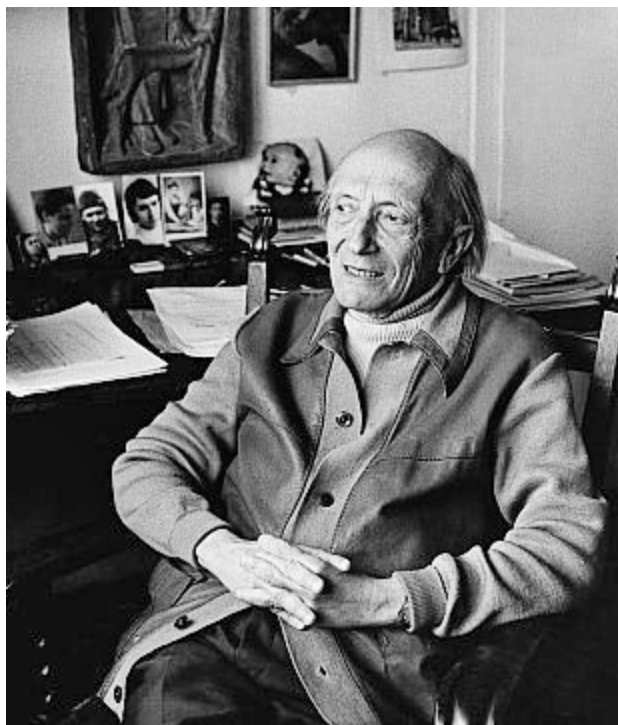
- Ilniczky László (Nagybecskerek, 1897. –) zeneszerző, karnagy, szövegíró;

- Kálmán Andor /álnevei: Bástyá Árpád, Nicu Romoșan, Pablo Velez / (Szeged, 1897. IX. 4. – Temesvár, 1965. IX. 19.) zeneszerző, szövegíró, szerkesztő, újságíró, tanár. Tanulmányait szülővárosában végezte, ahol a városi zeneiskolát is látogatta. Autodidakta zeneszerzőként számos dalt, operettet és kórusművet szerzett;

- Keil Ernő (Johannesburg, 1897. IV. 26. – Budapest, 1984. III. 15.) harsonaművész, karnagy. 1911-1915 közt Presnitzben tanult; az I. világháború után Budapesten telepedett le. 1920-1923 közt a budapesti Zeneakadémián tanult. 1920-60 közt a budapesti Operaház zenekarában harsonázott, nyugdíjba vonulásáig. 1935-45 között a Nemzeti Zenedében harsonát és zenekari gyakorlatot tanított. 1954-ben a Ganz MÁVAG koncert- fúvószenekar karmestere volt, 1959-

ben a Magyar Néphadsereg zenei szakközépiskolájában tanított. Kiváló fúvószenekari hangszereléseket, átiratokat készített Beethoven, Liszt, Goldmark, Erkel, Dohnányi, Kodály, Ránki György stb. műveiből;

- Kertész Lajos (Szeged, 1897. XII. 27. –) egyetemi énektanár, karnagy;
- Koch Aurél (Budapest, 1897. –) dalénekes;
- Kósa György (Budapest, 1897. IV. 24. – Budapest, 1984. VIII. 16.)

(A kép forrása: [BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

zeneszerző, zongoraművész, egyetemi tanár. Kósa György (Bp., 1897. IV. 24. – Bp., 1984. VIII. 16.) zeneszerző, zongoraművész, egyetemi tanár. 1905-ben a budapesti Zeneakadémián Székely Arnold zongoratanár előkészítő tanfolyamán, néhány éven át Bartók Bélánál tanult. Tanácsára Dohnányi Ernőnél szerzett zongoraművészi oklevelet. Zeneszerzésben Herzfeld Viktor volt mestere. Egy évvel diplomájának megszerzése előtt (1917) a Magyar Királyi Operaház korrepetitoraként dolgozott. 1927-ben a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanárává nevezték ki. 1945 után egy ideig főtanszakvezetőként is működött. 1962-ben a Zeneakadémiáról

nyugdíjba vonult, de még éveken át nyilvánosan is koncertezett (1964-ben az Orsz. Filharmónia Kamaratermében végigjátszotta;

- Laurisin Lajos (Kalocsa, 1897. III. 26. – New York, 1977. I. 10.) operaénekes, tanár. Tanulmányait a Rákosi Szidi színiiskolában, majd a Zeneakadémián Szabados Béla növendékeként végezte. 1926–1944 között az Operaház magánénekesese;

- Németh Mária (Körmend, 1897. III. 13. – Bécs, 1967. XII. 18.) énekművész, tanár. A budapesti Zeneakadémián Anthes Györgynél és László Gézánál tanult énekelni. 1923-24-ben lett a budapesti Operaház tagja volt. 1924-ben Franz Schalk szerződtette a bécsi Állami Operaházhoz. 1925-től éveken át ünnepelt énekes volt a Salzburgi Ünnepi Játékoknak is. Nyugalomba vonulása után énektanítással foglalkozott;

- Péczely Attila (Rákosszentmihály, 1897. VIII. 13. – Weiden, NDK, 1964. VII. 6.) népzene gyűjtő, muzeológus, orvos. Kodály Zoltán tanítványa volt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, majd Bartók Béla népzene gyűjtő munkatársa. Népzenei gyűjtései elsősorban Zala és Csongrád megyéhez kapcsolódnak. 1949-től a szegedi, 1953-tól haláláig a hódmezővásárhelyi múzeum munkatársa;

- Rácz Ilona (Zombor, 1897. IX. 3. – Budapest, 1985. V. 6.) népzene kutató, zenetanár. Zenei tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán végezte Kodály Zoltán (1917-19) és Bartók Béla (1916-19) tanároknál, akiktől zeneszerzést, zeneelméletet, zongorát és magyar népzene t tanult. 1921-ben kitüntetéses zongoratanári diplomát kapott. Évekig tanított a Budapesten a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában; 1938-tól Bartók Béla közvetlen munkatársa volt a magyar népdalok rendszerezésében az MTA-n, 1948-ban a Magyar Népzene Társaság szerkesztésében végzett hasonló munkát Kodály Zoltán munkatársaként; 1953-tól az MTA Népzene kutató Csoport, majd a Zenetudományi Intézet tudományos munkatársa volt;

- Recska Ilona (1897-1970) zongoratanár. A bajai Liszt Ferenc Zeneiskola alapító tanári karának tagja volt. Nyugdíjazása után otthonában is tanított;

- Schreiner Eleonóra Benigna Consolata (Bécs, 1897. II. 3.- Budapest, 1991. IX. 5.) apáca, zenetanár. 1918: a Magyar Királyi Zeneakadémián végzett hegedű szakon. 1926: Törökbálinton polgári iskolai zenetanár, 1929: Zalaegerszegen polgári iskolai és tanítónőképzői zenetanár. Az államosítás után magánórákat adott Gödön és Budapesten;

- Széll György, /George Szell, Széll / (Budapest, 1897. VI. 7. – Cleveland, 1970. VII. 30.) karmester, zongoraművész. Hosszú ideig volt elismert, sikeres vezető karmestere a Cleveland Orchestrának, akikkel – és más zenekarokkal is – a standard zenei repertoár javát lemezre rögzítette. Széll György Bécsben kezdte szervezett zenei tanulmányait, Richard Robertnél tanult zongorázni. A zongora mellett Eusebius Mandyczewskinél (Brahms barátjánál), majd egy rövid ideig Lipcsében Max Regernél zeneszerzést tanult. Széll György 1939-ben, a második világháború kitörésekor egy ausztráliai turné után érkezett az USA-ba, és családjával New Yorkban telepedett le. Egy évig tanított, s egyre gyakrabban kapott vendégkarmesteri meghívásokat. Ezek között az egyik legfontosabb az a négyes hangversenysorozat volt 1941-ben, amihez Arturo Toscanini segítette hozzá: az NBC Szimfonikus Zenekarát vezényelte. 1942-ben debütált a Metropolitan Operában, és a következő négy évben rendszeresen vezényelte a társulatot, 1943-ban pedig a New York-i Filharmonikusokat dirigálta. 1946-ban megkapta az amerikai állampolgárságot. 1946-ban lett a Cleveland Orchestra főzeneigazgatója, és egészen a haláláig betöltötte ezt a funkciót;

- Steiner Lenke (Völcséj, 1897. I. 3. –) zongoraművész-tanár (Városi Zeneiskola, Pápa – zongoratanár);

- Szatmári /Sauerwald/ Géza (Nagybecskerek, 1897 – Szeged, 1978) zeneszerző, tanár, karnagy;

115 éve született

- Ambrózy Béla (Losonc, 1902. IX. 15. –) a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongoraművész-tanára 1939-1969 között;

- Antos Kálmán (Körmöcbánya, 1902. XI. 19. – New York, 1985. V. 16.) zeneszerző, egyházkarnagy, zenepedagógus. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián (1922–1926) és a berlini egyetemen (1926–1930) végezte. 1930–1944 között a szegedi dóm orgonistája, 1934-44-ben a városi zeneiskola elmélettanára. 1944-ben Rómába távozott, majd az USA-ban telepedett le. 1956-ban diplomát szerzett a New York-i egyetemen. 1947–52 között a Manhattanville College előadója, 1952-től 1959-ig orgonatanára, 1960-tól a Morus Szent Tamás-templom (Church of St. Thomas More) orgonistája és zeneigazgatója;

- Bardócz Dénes (1902 –) énekművész. A Nemzeti Zenede operatanszakán tanult;

- Brodszky Ferenc (Rákospalota, 1902. I. 23. – Budapest, 1974. XI.

Kottás albumlap Brodszky Ferenc saját kezű ajánlásával és aláírásával. „Budapest, 1961. október 17-én.” ([Axioart](#))

18.). Az Újpesti Konzervatórium és két magán-zeneiskola tanára (1923–1936), a veszprémi zeneiskola igazgatója (1934–1942), egyúttal a székesfehérvári, a szombathelyi és a győri zeneiskolában is tanított gordonkát, zongorát, zeneelméletet és zenetörténetet. A bp.-i Fodor Zeneiskola titkára (1943–1947), a Fővárosi Zeneiskolai Szervezet egyik alapítója és szervezője (1948–1949), majd Budapesten ismét zenetanár (1949–1966). Magyarországon elsőként kezdeményezte zeneművek korhű hangszereken való megszólaltatását. Az 1920-as–1930-as években elsajátította a régi hangszereken (viola da gamba, csembaló, ill. lant és gitár) való játékot; első historikus igényű hangversenyét Régi zene régi hangszereken címmel adta (1931). Kutatóként régizene- és hangszer-történettel, valamint Veszprém és környéke reformkori zenetörténetével fogl. Gitártörténeti írásai nagy feltűnést keltettek:

elsőként tagadta a gitárnak a lantból való egyenes származását;

- Csomasz Tóth Kálmán (Tapolcafő, 1902. IX. 30. – Budapest, 1988.

Az 1962-ben készült kép forrása ([Dunántúli Református Kántorképz](#))

XI. 20.) főiskolai tanár, bölcsészdoktor, a zenetudományok kandidátusa, szerkesztő, református lelkész, teológiai tanár, zenetörténész, himnológus;

- Ferenczi György (Budapest, 1902. X. 8. – Budapest, 1983. VII.

28.) zongoraművész-tanár. Hatévesen már a budapesti Zeneakadémia hallgatója. Zongorázni Thomán Istvánnál, kamarazenét Weiner Leónál tanult. 1924-1931 között a Nemzeti Zenedében tanított, majd 1938-ban Dohnányi mesteriskoláját végezte el. 1946-tól a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanára volt. 1974-ig, nyugdíjba vonulásáig mesterkurzust tartott Salzburgban. Művészetéhez leginkább Chopin művészete állott közel;

- Gombosi Ottó (Budapest, 1902. X. 23. – Natick, USA, 1955. II. 17.) zenetörténész. Kovács Sándor, Weiner Leó és Siklós Albert tanítványa. 1926–27-ben az általa alapított Crescendo c. folyóirat szerkesztője. 1927-ben Németországba költözött, ahol folyóiratok munkatársa volt. 1935-ben a római magyar intézetnél működött. 1939-től az USA-ban élt, ahol több egyetemen is tanított. 1951-től a Harvard Egyetem tanára. Nagy értékű munkáiban főként a középkor és a reneszánsz zenéjével foglalkozott;

- Gyöngy Pál (Bécs, 1902. X. 19. – Budapest, 1990. VI. 28.)

(A kép forrása: [Operett klub - Network.hu](http://Operettklub-Network.hu))

zeneszerző, publicista; a Magyar Zeneszerzők és Szövegírók Szövetsége, majd a Művészeti Alap igazgatója. Tanulmányait magánúton végezte Bécsben és Budapesten;

- Hermann Pál /idegen nyelvterületen Paul Hermann / (Budapest,

1902. III. 27. – 1944) gordonkaművész és zeneszerző. A Liszt Ferenc Zeneakadémián tanult 1915-19 között, ahol tartós kapcsolatokat alakított ki tanáraival: Bartók Bélával és Kodály Zoltánnal, akik zeneszerzést tanítottak neki, Székely Zoltán hegedűművésszel valamint Frid Géza és Kraus Lili zongoraművészekkel. A Liszt Ferenc Akadémián csellótanára Schiffer Adolf volt, zeneszerzésre Weiner Leó is tanította, aki egyben a kamarazene tanára is volt. Csellót és zeneszerzést tanított a Berliini Művészeti Egyetemen 1929 és 1934 között. Mivel Berlinben változott a politikai légkör, Brüsszelbe költözött. 1934-1937 között ott élt, majd később 1937 és 1939 között Párizsban és Dél-Franciaországban. Vichy rezsimje alatt, 1944 februárjában Toulouse városából a Drancy táborba deportálták, majd 1944. május 15.-én a Balti-államokba küldték, a nevezetes Drancy Convoy 73-on. Ezt követően senki nem hallott felőle;

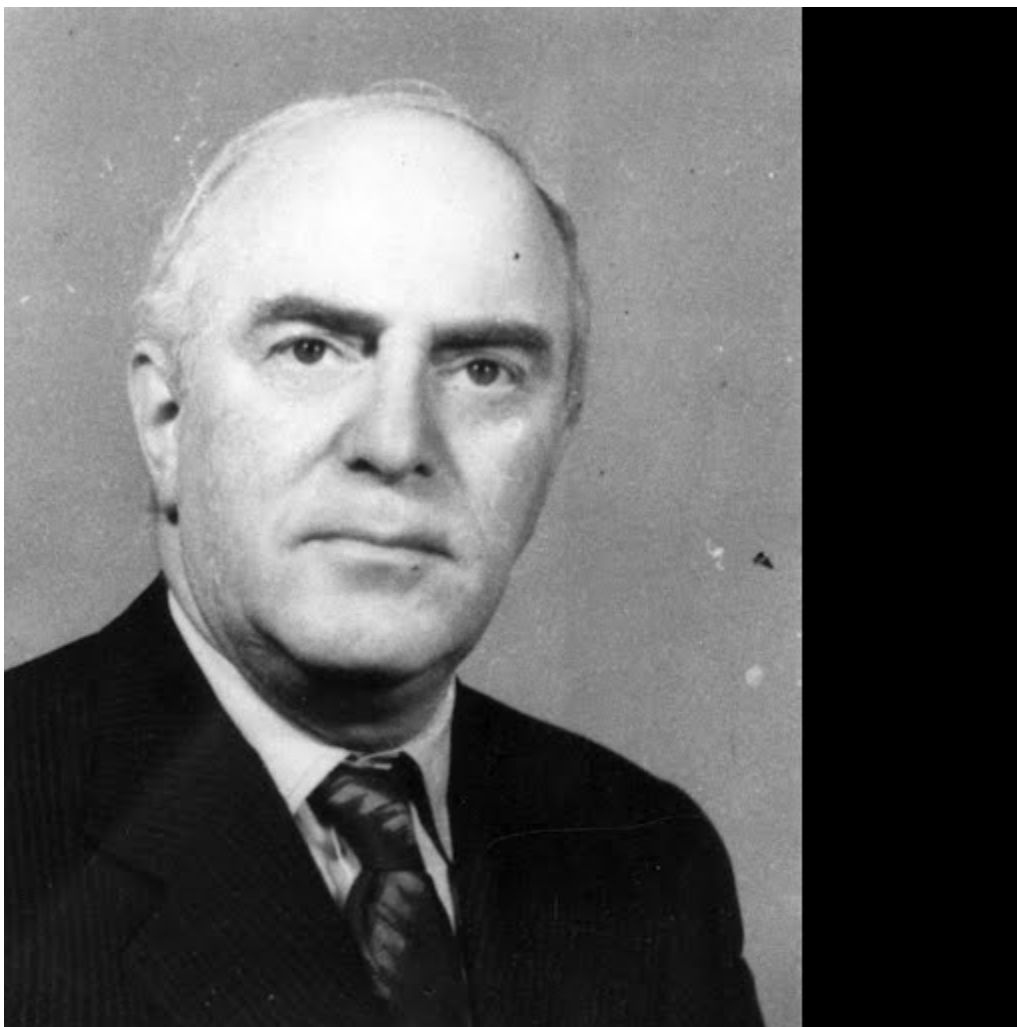
- Kerényi György (Csorna, 1902. III. 9. – Budapest, 1986. XII. 30.)

(A kép forrása: www.ekmk.hu)

népzenekutató, zeneszerző, szerkesztő, tanár, karnagy.
Középiskolába a Veszprémi Piarista Gimnáziumba járt, 1920–1925-ös években a Budapesti Zeneakadémián Kodály Zoltán tanítványa. Eötvös-kollégistaként a budapesti tudományegyetemen Magyar Jambus dallamok ritmusa címen írta doktori disszertációját. 1925 és 1930 között Győrben tanár, karnagy és a Győri Hírlap munkatársa. Berlinben és Rómában ösztöndíjas, majd 1933-tól 1950-ig szerkesztette az Énekszó és az Éneklő Ifjúság c. folyóiratokat. Vezette a Chinoin gyár vegyes karát, főmunkatársa az MTA népzenekutató csoportjának. 1949 és 1970 között az MTA Zenetudományi Intézete népzenekutató csoportjának osztályvezetője és a Magyar Népzene Tára egyik főszerkesztője. 1929 után rendszeresen foglalkozott népdalgyűjtéssel. Gyűjtőmunkájának fontos állomásai a Balaton-felvidéki és Sümeg-környéki falvak;

- Kondor Lipót (Budapest, 1902 – Budapest, 1976) zongoraművész,

• zeneszerző. Tanulmányait a budapesti Zeneakadémián végezte, ahol Székely Arnold, Siklós Albert és Kodály Zoltán tanítványa volt. 1925-ben kezdte hangversenyeit, majd fellépett a Magyar Rádióban is, ahol feleségével, Bálint Rózsával együtt kétfogorás hangversenyeket adott. 1946-tól 1949-ig a Nemzeti Zenedében volt tanár, 1950-től a Zeneművészeti Főiskola zongora tanszakán. Mint zeneszerző főként dalokat és zongoraműveket komponált: [Kondor Lipót: Őszi dal \(Várnay Zseni versére\) - YouTube](#) [Kondor Lipót: Őszi dal \(Várnay Zseni versére\) - YouTube](#);

- Kozma Géza (Segesvár, 1902. II. 26. – Marosvásárhely, 1986. X. 5.) zeneszerző, csellótanár. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán szerzett csellótanári oklevelet (1942). A marosvásárhelyi zeneiskola, ill. Művészeti Líceum tanára, két ízben (1947-49, 1950-52) igazgatója; nyugalomba vonult 1972-ben. A helybeli Filharmónia karmestere (1948-54); az 1950-es évekig, mint csellóművész

hangversenyezett. Szerzeményei túlnyomórészt vonós kamaraművek és csellódarabok;

- Mathia /1925-ig Mathea/ Károly Tivadar (Nagykanizsa, 1902. I.

13.– Budapest, 1961. VII. 19.) tanár, népzenekutató. 1920: beiratkozott a Zeneművészeti Főiskolára is, Kodály Zoltánnál és Siklós Albertnél zeneszerzést tanult. 1949-től Kodály Zoltán munkatársa az MTA Népzene tudományi Intézet Népzene kutató Csoportjában, ahol 1961-ben főállású kinevezést kapott;

- Molnár Jenő Antal (Budapest, 1902 –) zenekritikus;

(A kép forrása: [Emlékezés egy termékeny zenekritikusra - Mindennapi klasszikusok](#))

1923: Végbizonyítvány a Nemzeti Zenede zongora tanszakán. Tanárai: Zádorné Sonnenberg Berta, Berényi Aladár, Ungvári Andor, Ember Nándor, Zech Aglája, Kabos Ilona/Ilonka. 1923: Végbizonyítvány a Nemzeti Zenede ütőhangszer tanszakán. Tanára: Roubal Rezső. 1924: Végbizonyítvány a Nemzeti Zenede zeneszerzési tanszakán. Tanárai: Losonczy Dezső, Laurisin Miklós, Hammerschlag János valamint a 10 évvel idősebb Lajtha László. 1924-25: A Zeneművészeti Főiskolán Koessler János művészképző osztályának növendéke. 1920-24: A Pázmány Péter Tudományegyetem hallgatója. 1925: Államtudományi doktori diploma. Disszertáció: A művészeti ügy közigazgatási joga. 1926: Jogtudományi doktori diploma. Disszertáció: A szerző jog, mint abszolút alanyi jogosítvány terjedelme. 1926 novemberétől a Pesti Hírlap zenekritikusa, egészen 1948-ig. 1955 októberétől 1979 júniusáig kisebb megszakítással a Filharmónia Műsorfüzetének zenekritikusa, 1957/58-as évadban felelős szerkesztője;

- Nagy Margit (Hódmezővásárhely, 1902. IV. 6. – Budapest, 1941. X. 18.) operaénekesnő. A Zeneakadémián zongora szakon, majd énektanszakon végezte tanulmányait. 1922-ben szerzett diplomát. 1923-tól haláláig a budapesti Operaház tagja volt;

- Neményi Lili (Igló, 1902. XI. 28. – Budapest, 1988. VII. 14.)

(A kép forrása: [híres magyarok - Network.hu](http://hiresmagyarok-network.hu))

operaénekesnő. Zenei tanulmányait Hoór Tempis Erzsébet, Kelen Hugó és Hetényi Kálmán irányításával végezte – magánúton. Nagyanyja, Szelényi Emília nevelte. Iskoláival egyidőben megtanult zongorázni – később maga tanulta énekes szerepeit, saját zongorakíséretével. 1928-ban a Fővártosi Operettszínházban és a Magyar Színházban kapott szerepeket. 1946-tól 1970-ig a budapesti Operaház magánénekesse volt;

- Nemesszeghy Lajos (Kecskemét, 1902. VIII. 5. – Kecskemét,

Nemesszeghy Lajosné Szentkirályi
Márta férjével ([Nemesszeghy Márta - Bácsstudástár](#))

1982. VIII. 19.) karnagy. Zenei tanulmányait Kecskeméten végezte Bodon Pál tanárnál. 1945 előtt kórusokat vezetett: a Kecskeméti Iparostanonc Leánykart és másodkarmester volt Vásárhelyi Zoltán híres Kecskeméti Városi Vegyeskaránál. 1945 után részt vett a Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar újjászervezésében. A nagykőrösi, kecskeméti Tanítóképző tanára, utóbb a kecskeméti zeneiskolában, majd az ország első ének-zenei általános iskolájában tanított, az utóbbi években zenei szakfelügyelő volt;

- Ormay Imre (Budapest, 1902. VII. 8. – Budapest, 1979. IX. 22.)

zeneiíró, műfordító. Tanulmányait 1913-tól 1920-ig Budapesten (hegedű) végezte, 1925-ben közgazdaságtudományi diplomát szerzett; 1925-29 között Bécsben tanult (ének, zeneelmélet) Helene Reich Holecsek, Richard Stöhr tanároknál. 1931-38-ban újságíró volt különböző lapoknál; 1938-49-ben állami szolgálatban miniszteri és

könyvtári tisztviselő, tudományos kutató. 1955-68 között a Zeneműkiadó Vállalat lektora, majd vezetője, 1963-tól főszerkesztője;

- Petz Vilmos (Baja, 1902– Baja, 1979) kántortanító, ének-zenetanár, karnagy és leánya, Petz Eszter (1930-2006) ének-zene tanár sírja a bajai Rókus utcai temetőben:

(A kép forrása: [Kataliszt bakancslistája](#))

- Pozsgai Antal (Újpest, 1902– Dunakeszi, 1983) zenekarvezető.

Pozsgai Antal a Levente Fúvószenekar élén 1939-ben a kép baloldalán
(Dunakeszi Arcképcsarnok)

Eredeti szakmája bádogos volt. Hangszertudását zeneiskolában alapozta meg. 1920-tól fúvós- és vonószenekarban játszott. 1926-ban alapító tagja lett a Dunakeszi MÁV Főműhelynek, ahol a Cserkész Fúvószeneka tagja, majd később a Levente Fúvószenekar vezetője volt. Emellett vonós hangszeren játszva a szalon- és a szimfonikus zenekar tagja volt, sőt hangszerelt, valamint zenét is komponált. A háborút követően 1952-ig a felnőtt MÁV Fúvószenekart vezette, emiatt az ötvenes években karvezetői képesítést szerzett;

- Relle Gabriella /Grósz Mihályné/ (Budapest, 1902. X.12. –

(A kép forrása: omike.hu)

Budapest, 1975. III. 9.) operaénekesnő. A Zeneakadémián tanult Anthes György növendékeként. 1924-ben, főiskolásként lépett először az Operaház színpadára Elza szerepében Wagner Lohengrinjében. 1928-ig volt a társulat tagja. Tosca szerepében 1930-ban mutatkozott be a berlini Staatsoperben, amelyben ezt követően rendszeresen fellépett. Elsősorban Puccini operáiban érvényesült, de Wagner-szerepekben is kiemelkedő alakításokat nyújtott. 1939-től a zsidótörvények miatt csak az Országos Magyar Izraelita Közművelődési Egyesület (OMIKE) operaelőadásain énekelhetett. 1945 és 1949 között ismét az Operaház tagja lett. Koncerteken később is fellépett;

- Szabó Ferenc (Budapest, 1902. XII. 27. – Budapest, 1969. XI. 4.)

Zeneszerzők találkozása Hacsaturján magyarországi látogatása alkalmával. Ül, jobbról: Harmat Artúr, Ránki György, Aram Hacsaturjan, **Szabó Ferenc**, áll, jobbról: Szelényi István (az Új Zenei Szemle főszerkesztője), Mihály András, egy szovjet vendég, Járdányi Pál, Péterfi István ([Muzsikalendárium](#))

zeneszerző. 1921–1926 között a Zeneakadémián előbb Siklós Albert, majd Weiner Leó és Kodály Zoltán tanítványa; 1926-ban szerzett zeneszerzésből diplomát. 1926-ban Kadosa Pállal, Szelényi Istvánnal, Kelen Hugóval alapította meg a Modern Magyar Muzsikuskok Szabad Egyesületét. 1932 áprilisától Moszkvában élt emigrációban. 1945 őszétől a Zeneművészeti Főiskolán a zeneszerzési tanszak vezető tanára. 1950-től a Magyar Zeneművészek Szövetségének elnöke. 1951-től 1958-ig országgyűlési képviselő. 1957-től a főiskolát vezető hármastanács egyik tagja, néhány hónap múlva igazgatója. 1958-tól 1967-ig, nyugdíjba vonulásáig a Zeneművészeti Főiskola főigazgatója volt;

-Szántó Ferenc (Mezőberény, 1902. III. 30. –) táncdal- és nótaszerző;

- Takács Jenő (Címfalva /Siegendorf (A)/ 1902. IX. 25. – Kismarton

(A kép forrása: [Bach Cantatas](#))

/Eisebstadt (A), 2005. XI.14.) zeneszerző, zongoraművész, népzene kutató és zenepedagógus. A bécsi Zeneakadémián zeneszerzést Joseph Marx-tól, ellenponttant Hans Gál-tól tanult. Zongoratanára dr. Paul Weingarten volt. Zongoraművészi diplomát Tanulmányai befejeztével 1927-ben szerződést kötött a kairói konzervatórium (Conservatoire de la musique) zongoraprofesszori állására. Takács Jenő sokat foglalkozott az arab zenével. Rendszeresen látogatta az Arab Zene Intézete (Institute de la Musique Arabe) előadásait. Ahogy Kairóból a tanítási szünetekben mindig Európába utazott koncertezni, a manilai időszakban Indonéziába, Hong Kongba látogatott. Takács fonográffal gyűjtött, s megírta a Fülöp szigetek hangszereinek gyűjteményét. A háború után először a szombathelyi Városi Zeneiskolában tanított zongorát, majd a pécsi konzervatórium igazgatója lett, vezette a városi zenekart és az ő feladata volt a hangversenyélet szervezése is. 1952-ben Amerikába hívták az Ohio állambeli Cincinnati-be, ahol az egyetem zenei college-ában (College-Conservatory University of Cincinnati) tanított zongorát. Tizenhét évet töltött Amerikában, mint zongora- és zeneszerzés professzor;

- Vitéz Tibor (1902-1972) operaénekes, tanár és rendező. és rend. 1927-ben debütált a Városi Színházban majd 1932-ben a budapesti Operaház tagja. 1941-44 a kolozsvári Nemzeti színház főrendezője, 1957-59 az egri Gárdonyi Géza Színház rendezője volt. Közel 100 szerepet énekelt, főleg a karakterbasszus szerepkörben;

110 éve született

Beöthy István (Balkány, 1907. III. 20. -) zenekari gordonkaművész-tanár (Állami Zeneiskola, Veszprém – gordonkatanár; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar és a Veszprémi Filharmonikus Zenekar zenekari művésze);

- Blanckenstein János (Oberalm /A/, 1907. VII. 11. – Szentés. 1983.) zongoratanár. A Nemzeti Zenedében zongora, orgona, karmesterképző szakon a tanárai voltak: Kabos Ilona, Sigár Viktor, Fleischer Antal. 1955-71 között a Szentési Zeneiskolában tanított zongorát;

- Csabay László /Nyugat-Európában Laszlo Csabay vagy Czabay,

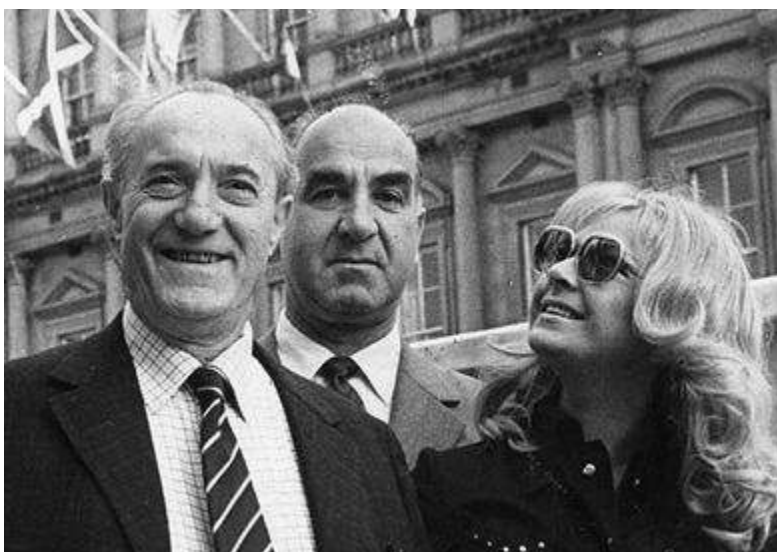
(A kép forrása: <http://www.bach-cantatas.com/Bio/Csabay-Laszlo.htm>)

Florida, 1989. III. 16.) operaénekes. A budapesti Zeneakadémián tanult. Münchenben Fritz Feinhalsnál, Milánóban Edoardo Garbinnál képezte tovább magát. 1932–33-ban egy német vándoropera tagjaként Belgiumban, Észt- és Németországban turnézott. 1933 és '35 között a Brünni Német Színház művésze volt. 1935-ben visszatért Budapestre, és a Városi Színház énekese lett. 1937–38-ban egy salzburgi társulattal szerepelt először Észak-Amerikában. 1946-ban települt át az Egyesült Államokba, öt évig a New York-i Metropolitanhez kötötte szerződés. Ezután főként hangversenyénekesként működött, mestere volt a német romantikus dalirodalomnak, mellette tanított is. Washingtonban elismert énektanár volt;

- Csizmarek Mátyás (Újpest, 1907. IX. 7. – Budapest, 1973. XII. 10.) zeneszerző, újságíró, író. Az újpesti gimnáziumban érettségizett, majd magánúton és a bécsi konzervatóriumban zeneszerzést és karvezetést tanult. 1933–35-ben a bécsi Komische Oper karmestere, hazatérve az Antenna c. rádiós hetilap, 1938-tól a Magyar Írás munkatársa volt. Foglalkozott zeneszerzéssel és dalszövegírással is; Farkas /Wolf/ Károly (?-1907) operaénekes, tanár. 1846-51 között volt a pesti Nemzeti Színház szerződött tagja, ez idő alatt ő énekelte először a Nabucco Ismaele-jét, Ernánit és Jacopo Foscari-t. Alakította Hunyadi Lászlót, Lionelt és még több más szerepet. 1856-ban a bécsi udvari operához került, 1857-ben Berlinbe; 1862-től haláláig Bécsben tanított;

- Fék Ödönné (Rákosliget, 1907. V. 28. –) zongoratanár (Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár; Rákoskeresztúri Dózsa György Művelődési Ház Kórusának kísérője és másodkarnagya);

- Ferencsik János (Budapest, 1907. I. 18. – Budapest, 1984. VI. 12.) főzeneigazgató-

Ferencsik János (balra) **Melis György** és **Házy Erzsébet** operaénekesek társaságában (1982)

karmester. Lajtha László professzortól tanult zeneszerzést, Fleischer Antal karmester hangszerelésre és partitúraolvasásra tanította. 1925-ben érettségizett, 1927-ben végzett a Nemzeti Zenedében, s még abban az évben az Operaház fizetés nélküli korrepetitora lett. 1930-ban vezényelt először nyilvánosan (Rimszkij-Korszakov: Seherezáde, balett, bemutató előadás). 1930-1931-ben a Bayreuthi Ünnepi Játékok korrepetitora. 1930-tól tanított a Nemzeti Zenedében, kezdetben énekeseket

korrepetált, később átvette Fleischer Antaltól a karmesterképző irányítását. 1932-től hangversenyezett a Székesfővárosi Zenekarral; több mint ezerkétszázszor dirigálta a zenekart, ill. utódját, a Magyar Állami Hangversenyzenekart. 1936-ban, Liszt Ferenc halálának 50. évfordulóján Bayreuthban, az Operaház együttese élén a Szent Erzsébet legendáját dirigálta, a következő évben Kölnben Beethoven Fideliót vezényelte. 1938-tól már sokat vezényelt Bécsben és Budapesten is olyan szólistákkal, mint Bronislaw Huberman és Szigeti József. 1940-ben Bartók Béla és Pásztory Ditta búcsúhangversenyét vezényelte a Zeneakadémián. 1942-ben a milánói Scalában dirigálta A csodálatos mandarint, három évvel A nyilas uralom alatt nem nyúlt a karmesteri pálcához. 1945. március 10-én és 11-én az Erzsébetvárosi Körben vezényelte a Székesfővárosi Zenekart. 1946-ban újjászervezett Székesfővárosi Zenekart. 1948-tól 1950-ig állandó kapcsolatban állt a bécsi operatársulattal. 1953-tól az operaház és az Állami Hangversenyzenekar főzeneigazgatója;

- Forrai György (1907–1984) zeneszerző, tanár;
- Gál György Sándor (Budapest, 1907. VIII. 4. – Budapest, 1980. I. 15.) zenei író,

zenetörténész. A budapesti Zeneakadémián Hanák Árpádnál zongorázni tanult. A budapesti Fodor Zeneiskola zongoratanára, egyúttal zenetörténeti előadásokat is tartott (1929–1940), az Anonymus Kiadó lektora (1940–1943), a II. világháború alatt munkaszolgálatos (1943–1945). A Zeneműkiadó Vállalat szerkesztője, majd csak irodalommal foglalkozott. Zenei tárgyú könyveket, operakalauzokat és zeneesztétikai műveket, de kortárs képzőművészeti tárgyú cikkeket és műkritikákat is írt. Különösen népszerű volt a Balassa Imrével közösen írt, rendkívül nagy

példányszámban, szinte évente megjelent és többször átdolgozott operakönyvei a magyar zenei ismeretterjesztő irodalom klasszikusai;

- Gertler Endre /André Gertler/ (Budapest, 1907. VII. 26. – Brüsszel,

(A kép forrása: [EPA](#))

1998. VII. 23.) hegedűművész, tanár. Tanulmányait 1925-ben fejezte be a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán, Hubay Jenő növendékeként. 1920 óta koncertezett, 1925 és 1938 között, klasszikus és kortárs kompozíciók előadójaként többször lépett fel Bartók Bélával. 1928-ban Brüsszelben telepedett le; 1940-től a brüsszeli konzervatórium, 1954 és 1959 között a kölni zeneakadémia, 1964-től a hannoveri zeneművészeti főiskola tanára volt. Egész életművével a 20. századi zeneszerzés nagyjainak művészetét támogatta. Megalakulása után sok éven át a Bartók Szeminárium vendégprofesszora is volt;

- Halász Rudolf (Nagyvárad, 1907. VI. 15. – Budapest, 1981. V. 5.) zeneszerző, szövegíró. A békebeli Moulin Rouge műsorait állította össze, kiválóan szervezte. Huszonöt éven át sok nevezetes operett és sláger szövege származott föle;

- Homm Pál (Désakna, 1907. IV. 27. – Budapest, 1987. VI. 24.)

Honthy Hannával a legendás Csárdáskirálynő előadásban

énekes-színész. (Désakna, 1907. IV. 27. – Budapest, 1987. VI. 24.)
 énekes színész. Ének- és zongoraszakon végzett a kolozsvári
 Konzervatóriumban. 1937-ben a kolozsvári Magyar Színházhoz
 szerződött, 1940-től Szegeden, Szabadkán, majd Miskolcon játszott.
 1949-től a Fővárosi Operettszínház művésze volt;

- Kalmár Mihály (Nagykikinda, 1907 – Budapest,?): hegedűtanár,
 zeneiskolai igazgató. Oklevelét a budapesti Liszt Ferenc
 Zeneművészeti Főiskolán szerezte 1936-ban. Feleségével,
 Bocsánczy Erzsébet zongoratanárnővel együtt 1936-ban kerültek
 Pápára, s 1957-ben mentek vissza Budapestre. Ez idő alatt a Városi
 Zeneiskola igazgatója volt. 1957-től Budapestenen zeneiskolában
 tanított. A Kalmár házaspár zenei működése igen jelentős volt a
 város életében, mert megszervezték a Zeneiskolát;

- Kopeczky Alajos (Budapest, 1907. II. 11.- Budapest, 2001. V. 16.)
 orgonaművész, zenetanár, karnagy. A Zeneakadémián 1931: orgona-
 zongora művésztanári oklevelet szerzett. 1936 ősztől haláláig az
 újonnan épült Haller téri Páli Szent Vince-plébánia templom kántor-
 karnagya. 1943: orgonát építtetett a templomnak. -A diploma
 megszerzése után világi állást is vállalt, néhány hetes, ill. hónapos

időszakokban 60-70 iskolában helyettesített, míg 1941: a Százados úti (VIII. ker.) polgári fiúiskolában állandósították. 1948: fővárosi szakfelügyelő, a Fővárosi Énekkar zongorakísérője. 1950-67: Kodály Zoltán munkatársa. 1950: Gergely Ferencceel és Werner Alajossal elindította a szétszórt szerzetesek kántorképzését. Ebből nőtt ki a budapesti nyári kántorképző, melynek haláláig tanára. 1960: a Pedagógiai Szeminárium ének-zene tanszékének vezetője. Karnagyként főleg magyar szerzők műveit szólaltatta meg;

- Kovács István (Sátoraljaújhely, 1907. V. 30. – New York, 1964. VII. 19.) zongoraművész. Tanulmányait, mint Thomán István, Kodály Zoltán és Keéri Szántó Imre tanítványa a budapesti Zeneakadémián végezte, zongoraművészi oklevelet és zeneszerzési végbizonyítványt szerzett. Az 1933 évi budapesti nemzetközi Liszt-versenyen Budapest Székesfőváros nagydíját nyerte el, 1934-ben a bécsi nemzetközi zongoraversenyen pedig második helyezést ért el. 1939-ben az USA-ba emigrált. Az American Piano Trió együttessel, melynek megalapítója volt, beutazta az egész USA-t. 1956-tól szólókoncerteket adott, amelyeken Bartók, Kodály és kortárs magyar szerzők műveit hatásosan propagálta. 1963-ban Magyarországon is hangversenyezett;

- Mihola Gyula (Celldömölk, 1907. XII. 17. – Komárom, 1976. XII.

(A kép és a szöveg forrása: www.cellbibl.hu)

23.) nótaszerző. Középiskoláit Komáromban végezte el, majd Bécsben kereskedelmi főiskolai diplomát szerzett. A prágai egyetemen a jogi doktorátust is letette és apja komáromi ügyvédi irodájában dolgozott. Zenei érzéke már diákkorában megnyilvánult: osztálytársaiból verbuvált zenekarával az egész Csallóközt bebarangolta. Első nótáit 1928-ban szerezte, és közkedveltségük hatására pár év alatt ötfüzetnyi nótacsokra jelent meg, amelyek közül négyet hanglemezre is felvettek. Gyakran szerepelt műveivel a kassai, a pozsonyi és a prágai rádióban. 1933. március elején már önálló szerzői műsora volt a csehszlovák fővárosban;

- Nagy István (Csíkszereda, 1907. VI. 5. – Kolozsvár, 1983. I. 5.)

Az ifjú Nagy István. A fotó Nagy Etelka tulajdona
(A kép forrása: [Hargita Népe online](#))

karmester, hegedűművész, zenetanár. Zenei tanulmányait Marosvásárhelyen a Városi Zeneiskolában kezdte Haják Károly és Metz Albert növendékeként, majd a budapesti Zeneművészeti Főiskola hegedűtanszakán végzett 1933-ban. 1933-ban a Focșani-i Unirea Líceum hegedűtanára, 1934-1941-ig a marosvásárhelyi Római Katolikus Tanítóképző és Gimnázium, 1941-től a kolozsvári tanítóképző ének- és zenetanára volt. Ebben az időszakban Budapesten és Ausztriában folytatott egyházzenei tanulmányokat. 1946-1948 között a Magyar Zene- és Színművészeti Főiskola professzora és igazgatója, 1948-tól 1950-ig a Magyar Művészeti Intézetben professzori beosztásban végzett magas szintű nevelői

munkát. Több éven át a kolozsvári Állami Magyar Opera karigazgatója, rövid ideig igazgatója is volt. 1950-től nyugalomba vonulásáig a Gheorghe Dima Zenekonzervatórium tanára, ahol zenetant, karvezetést, kamarazenét és hegedűt tanított. Kolozsvárra való áthelyezése után a tanítóképző növendékeiből szervezett százötven tagú vegyeskart. Az országos hírnevet szerzett együttesnek ajánlotta 1942-ben Kodály Zoltán egyik igényes alkotását a Balassa Bálint elfelejtett énekét. A negyvenes évek elején a Kolozsvári Tanítók Énekkarát is irányította. A háború után Kolozsváron nőikart szervezett, a később vegyeskarrá bővült együttesből jött létre a Kolozsvári Kamarakórus, majd Nagy István énekkara. A kórusmozgalom irányításába országos szinten is bekapcsolódott. Az 1946-ban újjá alakult Romániai Magyar Dalosszövetség elnökévé választották, amely 1948-tól a Bartók Béla Dalszövetség nevet viselte. Fontos szerepet vállalt Bartók Béla emlékezetének ápolásában, sorozatot indított a szerző műveiből. Kodály Zoltán emlékezetét idézve Szász Károllyal közösen szerkesztett énekeskönyve csak népdalokat tartalmaz;

- Pártos Ödön (Budapest, 1907. X. 1. – Tel Aviv, 1977. VII. 6.)

Kodály Zoltánnal (A kép forrása: *baderech.hjm.org.i*)

zeneszerző, brácsaművész, zenepedagógus. Pártos Ödön csodagyerekként indult, tanárai 7-8 éves korában már felfigyeltek rá. Hubay Jenő egy külön mestert is adott a fiatal tehetség mellé, Ormándy Jenőt, aki később a Philadelphia Orchestra élén vált a világ zenei életének nagy egyéniségévé. Pártos Ödön tanult Weiner Leónál

is, és Kodály Zoltán egyik kedves növendékeként már 18 éves korában diplomát kapott. 1924 és 1926 között a Stadtorchester Luzern koncertmesteréül szerződtek, 1933-ig pedig Németországban dolgozott. Amikor Berlinben járt, megismerkedett Kurt Weillel, aki bevezette a filmes világba, és így kísérőzenét is komponált. Rövid időre visszatért Budapestre, majd Bronislaw Huberman hívására Palesztinába ment, ahol a Huberman Zenekar, az Izraeli Filharmonikus Zenekar elődjének szólóbrácsása lett. Tanára, majd igazgatója volt a tel-avivi zeneakadémiának, ahol Rivka Golanit is tanította. A brácsaművésznő szerint Pártos Ödön a bartóki és kodályi szellemiséget érvényesítette a tanításban és a zeneszerzésben, az arab és zsidó népzene megismertetése egyaránt fontos volt számára. (Forrás: fidelio.hu);

- Petri Endre / Lajos / (Budapest, 1907. V. 29. – Budapest, 1975. IV. 28.)

Dohnányi Ernő és tanítványai: Földes Andor, Fischer Annie, Zeiting (Zolnai) Jenő és Petri Endre. Földes Andor zongoraművész ([Könyvek + közösség · Moly](#))

zeneakadémiai kamarazene-tanár, zongoraművész, korrepetitor. A Zeneművészeti Főiskolán zongorázni Senn Irénnél és Dohnányi Ernőnél, zeneszerzést Kodály Zoltánnál tanult. Szólistaként, kamaramuzsikusként és zongorakísérőként szerepelt itthon és külföldön. Pályájának kezdetén évekig Szigeti József partnere volt. Az 1940-es évek elején közreműködött a Kis Filharmónia ifjúsági koncertjein. 1945 után a Magyar Állami Operaház első korrepetitora lett. 1953-tól haláláig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán kamarazenét tanított. Mestere volt a lapról olvasásnak és a külföldi vendégszereplők stílusához való alkalmazkodásnak;

- Polgár Tibor (Budapest, 1907. III. 11. –Torontó, 1993. XI.) zeneszerző, karmester.

(A kép forrása: <https://www.musiccentre.ca/composer/956>)

Zenei tanulmányait a Nemzeti Zenede után a budapesti Zeneakadémián folytatta zeneszerzés és zongora szakon, Kodály Zoltán és Keéri-Szántó Imre vezetésével. 1925–1950 között különböző beosztásokban a Magyar Rádió munkatársa, további 10 évig külső munkatársa. Az 1930-as években a Nemzeti Színház karmestereként is működött. 1958–1961 között a Petőfi és a Jókai Színház zenei vezetője. 1961 óta külföldön élt. Sokoldalú zeneszerzői életműve magában foglalja a komoly- és a könnyűzene egész területét;

- Ránki György (Budapest, 1907. X. 30. – Budapest, 1992. V. 22.) zeneszerző.

(A kép forrása: [Lenolaj](#))

Kodály Zoltánnál tanult zeneszerzést 1926-1930 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Ezután népzenei tanulmányokat folytatott Lajtha László mellett a Néprajzi Múzeumban. 1947-48-ban a Magyar Rádió zenei osztályát vezette, majd 1948 és 1949 között Párizsban és Londonban élt. Sokoldalú zeneszerző, aki nem tett különbséget műfajok között. Írt operát, musicalt, balettet, filmzenét, kísérőzenét színházi előadások és a rádiójátékok számára, zenekari és kamarazenei műveket, dalokat. Legnépszerűbb, és egyben legismertebb műve a Pomádé király új ruhája című opera, amelynek a szövegét – Andersen meséje nyomán – Károlyi Amy írta a Magyar Rádió felkérésére (később a mű zenei anyagából két szvitet is összeállított). Az Operaházban 1953. június 6-án mutatták be. Ugyancsak népszerű műve az Egy szerelem három éjszakája című musical, amelynek szövegét Hubay Miklós és Vas István írta, film- és tévéváltozat is készült belőle. Komponált misztériumoperát Az ember tragédiája témájára, Madách Imre drámája nyomán (1970), de írt operát Weöres Sándor A holdbéli csónakosára, Chitz Klára ifjúsági regénye nyomán pedig Muzsikusz Péter címmel gyermekoperát. A Magyar Rádió is rendszeresen foglalkoztatta, egyik gyermek-musicalje, A győztes ismeretlen címmel, rádiójáték formájában hangzott el a Kossuth Rádióban. Érdekessége, hogy a még fiatalnak mondható Magyar Rádió Gyermekkkórusának tagjai voltak a szereplők. Filmzenéi közül megemlíthető Macskássy Gyula Két bors ökröcske című rajzfilmjéhez, a Keleti Márton rendezte Két vallomás című, 1962-ben forgatott darabjához és a Körhintához, Fábri Zoltán híres filmjéhez írt zenéje;

- Roubal Rezső (Budapest, 1907. III. 24. – Budapest, 1985. XII. 9.)
 ütőhangszerművész, egyetemi docens. Tanulmányait 1916-22 között a Nemzeti Zenedében kezdte, 1923-28-ban a budapesti Zeneművészeti Főiskolán ütőhangszereket, zongorát és nagybőgőt tanult Polonyi Elemér, id. Roubal Rezső és Schwalm Ferenc tanároknál, majd 1929-30-ban a drezdai Zeneművészeti Főiskolán az ütőhangszerekben Heinrich Knauber tanítványaként tökéletesítette tudását. 1925-től 1973-ig a Magyar Állami Operaház és a Budapesti Filharmóniai Társaság zenekari tagja (timpanistája); 1930-tól 1949-ig a Nemzeti Zenede ütőtanára; 1948-tól 1982-ig a budapesti Zeneművészeti Főiskola ütőhangszer fő- és melléktanszakának tanára, 1942-58 között a Magyar Állami Operaház zenekari ügyvezetője, a zeneművészeti szakközépiskolák megbízott országos szakfelügyelője, 1945-57-ben a Budapesti Filharmóniai Társaság alelnöke, majd elnöke volt;

- Rózsa Miklós (Budapest, 1907. IV. 18. – Los Angeles, 1995. VII. 27.)

zeneszerző, tanár. Vegyészmérnöknek készült, Lipcsében járt egyetemre, de párhuzamosan zeneakadémiai stúdiumokat is folytatott. Két diplomájával Párizsba ment, majd 1935-ben Londonban egy táncegyüttes művészeti vezetőjeként dolgozott. 1936-ban itt írta első filmzenei partitúráját egy Korda-produkció, a Jacques Feyder rendezte A páncél nélküli lovag számára. 1940-ben telepedett le Hollywoodban. Hamarosan ő lett az egyik legismertebb filmmuzsikusz Hollywoodban és világszerte. Teljesítményét háromszor jutalmazták Oscar-díjjal. Sokszínűsége talán Fritz Lang Moonfleet-jében szólalt meg a legtökéletesebben. Kuriózum mind a film, mind a zene történetében, hogy Billy Wildert a filmzeneszerző Rózsa Miklós egyáltalán nem filmhez komponált Hegedűversenye ihlette meg 1970-ben, s erre alapozta Sherlock Holmes magánélete című moziművét. 1932-től Párizsban, 1935-től Londonban, 1939-től Hollywood élt. 1945-ben Los Angelesben meghívták a Southern California egyetem tanárává. Leghíresebb filmzenéi: [A bagdadi tolvaj](#) – Thief of Bagdad, 1940, GB, r: Ludwig Berger, Tim Whelan, Michael Powell; [A dzsungel könyve](#) – The Jungle Book, 1942, GB r: [Korda Zoltán](#); [Bovaryné](#) – Madame Bovary, 1949, USA, r: [Vincente Minnelli](#); [Quo vadis?](#), r: [Mervyn LeRoy](#); [Julius Caesar](#), 1953, USA, r: Joseph L Mankiewicz; [Ben-Hur](#) 1959, USA r: [William Wyler](#); [El Cid](#), 1961, USA, r: [Anthony Mann](#); [Sherlock Holmes magánélete](#) – The Private Life Sherlock Holmes, 1970, GB, r: [Billy Wilder](#);

- Sárdy János (Nagykónyi, 1907. VII. 27. – Budapest, 1969. III. 9.) operaénekes,

színész. 1936-ban lett ösztöndíjasa az Operaháznak, Giacomo Puccini Pillangókisasszony című operájában, a császári tisztként debütált. Élete első komolyabb szerepét 1936. október 6-án játszotta el Erkel Ferenc Bánk bán című operájában, Ottót. 1938-tól 1958-ig volt az Operaház állandó tagja. 1942-től a Fővárosi Operettszínházban is föllépett. Legemlékezetesebb alakításait magyar operákban és operettekben nyújtotta. Olyan alakítások fűződnek nevéhez, mint Kálmán diák a Farsangi lakodalomban, Kukorica Jancsi, a János vitézben és Gábor diák, a Gül Baba című operetten. 1940-ben kezdett el filmekben is szerepelni. Többek között a Leányvásár, Rákóczi nótája és a Mágness Miska fűződik nevéhez. Többször szerepelt külföldön is. 1958 és 1969 között a Fővárosi Operettszínház tagja volt;

- Somfai László (Veszprém, 1907. XI. 6. – Szeged, 1972. II. 12.) író, szerkesztő, tanár, karnagy. 1930-ban tanári oklevelet szerzett, majd Jászladányban, 1938-tól Székesfehérvárott tanított. 1952 és 1956 között az Írószövetség szegedi csoportja lektorátusának vezetője. Megszakításokkal a Tiszatáj szerkesztője, majd tanár a Szegedi Tanítóképző Főiskola gyakorlóiskolájában. Vezetője volt a Szegedi Pedagógus Kórusnak;

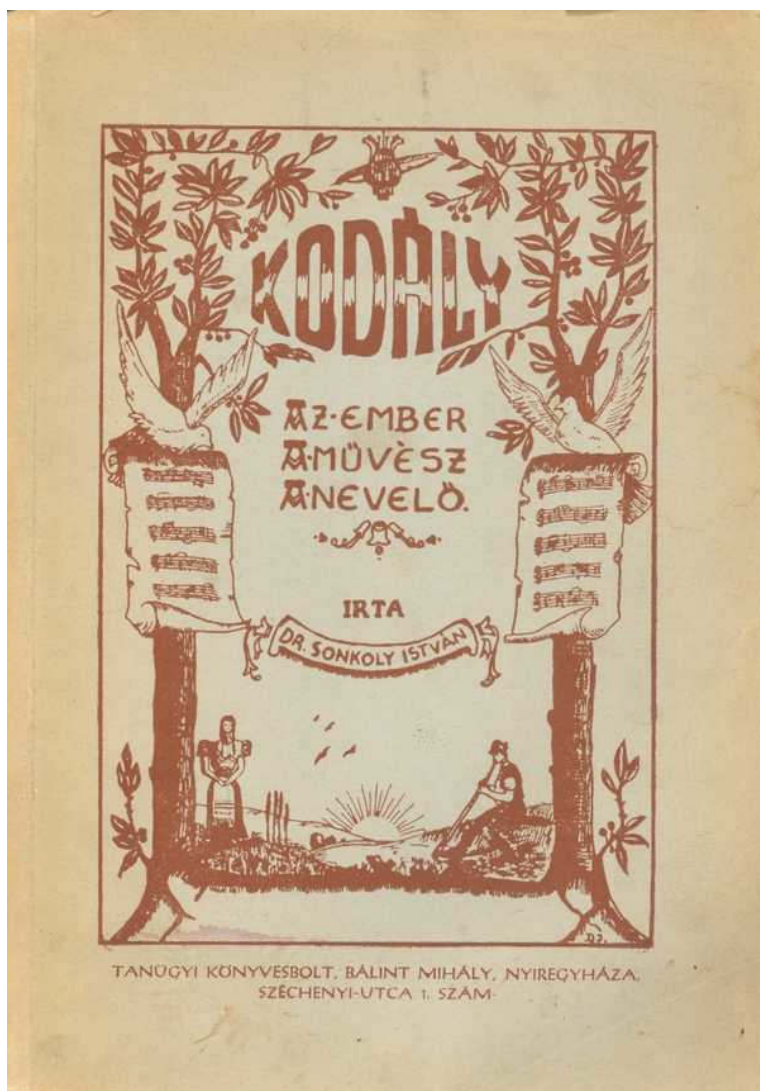
- Somogyi László (Budapest, 1907. VI. 25. – Genf, 1988. V. 20.) karmester,

(A kép forrása: omike.hu)

zeneakadémiai tanár (karmesterképzés, zenekari gyakorlat). Zenei előtanulmányai (hegedű, zongora) után a budapesti Zeneművészeti Főiskolán 1935-ben végzett Kodály Zoltán (zeneszerzés) növendékeként. 1935-ben Brüsszelben Hermann Scherchen (vezénylés) tanítványa. 1932-től 1936-ig a Budapesti Hangversenyzenekar hegedűse volt; 1936-ban dirigálta első hangversenyét a Zeneakadémia nagytermében, majd holland, belga, olasz városokban és Bécsben szerepelt. 1939-1943 között az OMIKE (Goldmark) zenekar alapítója és vezetője volt. 1945-50-ben a Budapest Székesfővárosi Szimfonikus Zenekar karmestere. 1949-től 1956-ig a budapesti Zeneművészeti Főiskola tanára (vezénylés). 1951-1956 között a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának vezető karmestere volt. 1956 után Nyugat-Európában, a 60-as években az USA-ban működött; 1964-1970 között New York államban a Rochesteri Philharmonic Orchestra zeneigazgatója. A 70-es években visszatért Európába, és Genfben telepedett le;

- Sonkoly István (Sátoraljaújhely, 1907. XII. 21.– Debrecen, 1988. XII. 13.)

hegedűművész, énektanár, zenei szakíró. A budapesti Zeneakadémián hegedűművészi és tanári, zeneszerző, valamint énektanári diplomát nyert Kodály Zoltán, Hubay Jenő és Weiner Leó tanítványaként. 1927-32-ben hangversenyezett itthon és külföldön is. 1927-34-ben tanár a Budai Zeneakadémián, 1934-39-ben a nagykőrösi tanítóképzőben, 1939-45-ben a kalocsai gimnáziumban, 1946-51-ben a nyíregyházi, 1952-59-ben a debreceni tanítóképzőben, végül 1959-68-ban a debreceni gimnáziumban és zeneiskolában;

- Szántó Jenő (1907 –1981) hegedűművész;

-Székelyhidy Katalin (1907-1950) zenepedagógus, főiskolai tanár;

- Szenthegyi István (Kalocsa, 1907. X. 26. – Budapest, 1971. XI. 2.) zeneíró, kritikus. Pécsen, Rómában és Budapesten nyelvtudományi, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zeneművészeti tanulmányokat folytatott. Gyöngyösön három éven át énekkart vezetett; a Nemzeti Újságban írt zenekritikákat, 1945–48-ban a Kis Újság, majd a Magyar Nemzet zenekritikusa. Foglalkozott táncművészettel is, egy ideig a Táncművészet c. folyóirat társszerkesztője. 1957 után a Muzsika c. folyóirat társszerktője;

- Sztankay Lajos (1907-1980) zongoraművész-tanár. Bartók Béla tanítványa volt a Zeneakadémián, szólistaként Dohnányi Ernő vezényletével többször is fellépett, majd Dohnányi rektorsága alatt ő volt a Zeneakadémia titkára;

- Tolnai László (Körmend, 1907. V. 5. – Budapest, 1985. IV. 6.) nótaszerző. Tizenhét éves korában kezdett hegedülni, néhány évvel később már falusi zenekart vezetett. 1936-1940 között a nagykanizsai városi zeneiskolában Vannay János, a budapesti Nemzeti Zenedében Sugár Rezső irányításával tanult zeneszerzést. A 30-as évek elejétől írt magyar nótákat;

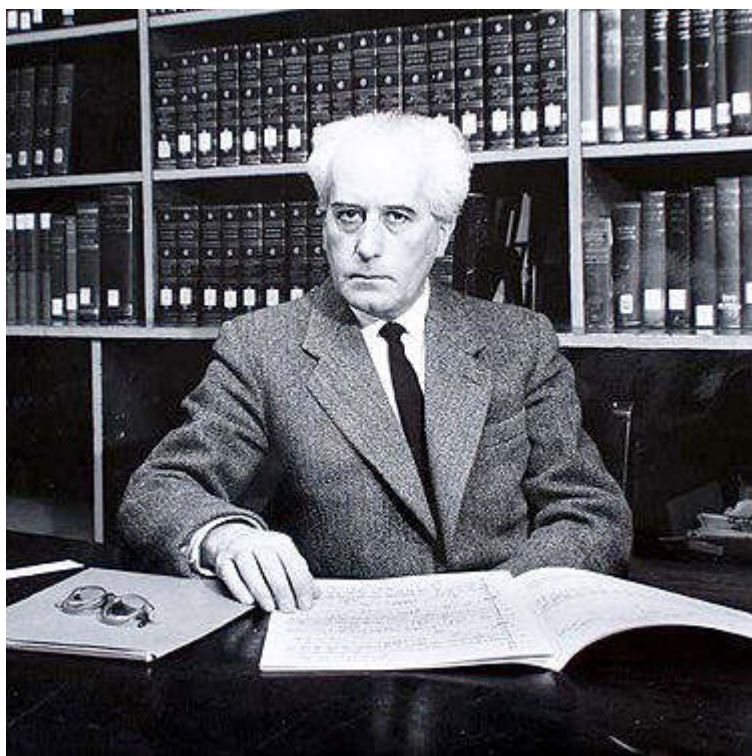
- Utry Anna (Óregyháza, 1907. I. 9. – Budapest, 1968. XII. 20.) magyarnóta- és

népdalénekes. Rövid ideig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanult, majd hamarosan a cigányzenekarok, ill. népi zenekarok által előadott dalok tolmácsolására tért át;

- Vándor Ferenc (Soroksár, 1907. XI. 29. – Budapest, 1983. XII. 16.) kürtművész. Már gyermekkorában bekerült a Szegedi 9. Honvéd Gyalogezred zenekarába, mint növendék. Itt Szigeti Sándor és Fricsay Ferenc tanároknál tanult (trombita, kürt). E zenekar tagja volt 1918-1941 között. Szegeden a Nemzeti Színház és a Szimfonikus Zenekar tagja volt 1941-től 1944-ig;

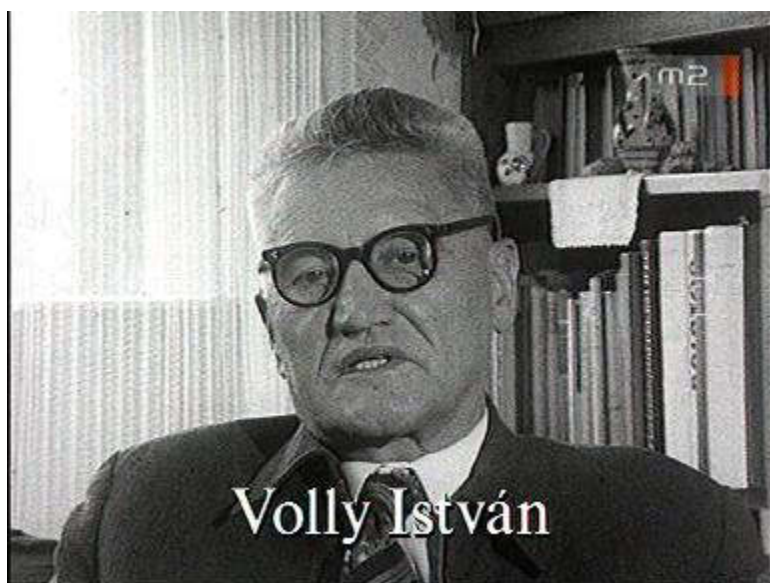
- Veress Sándor (Kolozsvár, 1907. II. 1. – Bern, 1992. III. 4.) zeneszerző,

zongoraművész, zenepedagógus és népzene kutató. 1923 és 1927 között Kodály Zoltán tanítványa volt a budapesti Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés főtan szakán. 1927-től 1933-ig a zongora főtan szakon tanult Hegyi Emánuelnél, majd Bartók Bélánál. Már tanulmányai alatt, 1927 és 1934 között népdalkutatóként dolgozott a Néprajzi Múzeumban Lajtha László mellett, és 1930-ban népdalgyűjtő úton is részt vett Moldvában, ahol mintegy 150 népdalt rögzített fonográfra. A moldvai népdalgyűjtő út eredményeinek hatására Bartók 1934-től népzenei asszisztensként alkalmazta a rendszerezési munkálatok segítésére a Magyar Tudományos Akadémián. Bartók Béla 1940-es emigrálása után Kodály Zoltán munkatársaként dolgozott. Kodály zeneakadémiáról történt távozása után, 1943-tól Veress vette át a

zeneszerzés főtan szak vezetését. 1945-től – Kodállyal együtt – a Magyar Művészeti Tanács zenei testületének tagja volt. A főiskolán tanítványai között volt ebben az időszakban többek között Ligeti György és Kurtág György is. 42 évesen elhagyta Magyarországot, és emiatt a számára 1949-ben megítélt Kossuth-díját sem vehette át. Svájcban, Bernben telepedett le. 1950-től a berni konzervatóriumban oktatott zeneszerzést és zeneelméletet, majd 1968–1977 között a berni egyetem zenetudományi tanszékén tanított. Itteni munkássága alatt Heinz Holliger, Heinz Marti, Jürg Wittenbach is a tanítványa volt. Veress Sándor a Bartókot és Kodályt követő magyar zeneszerző-nemzedék széles látókörű, nemzetközileg is elismert;

- Volly István (Pereg, 1907. I. 27. – Budapest, 1992. VI. 13.) tanár, népdalgyűjtő,

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

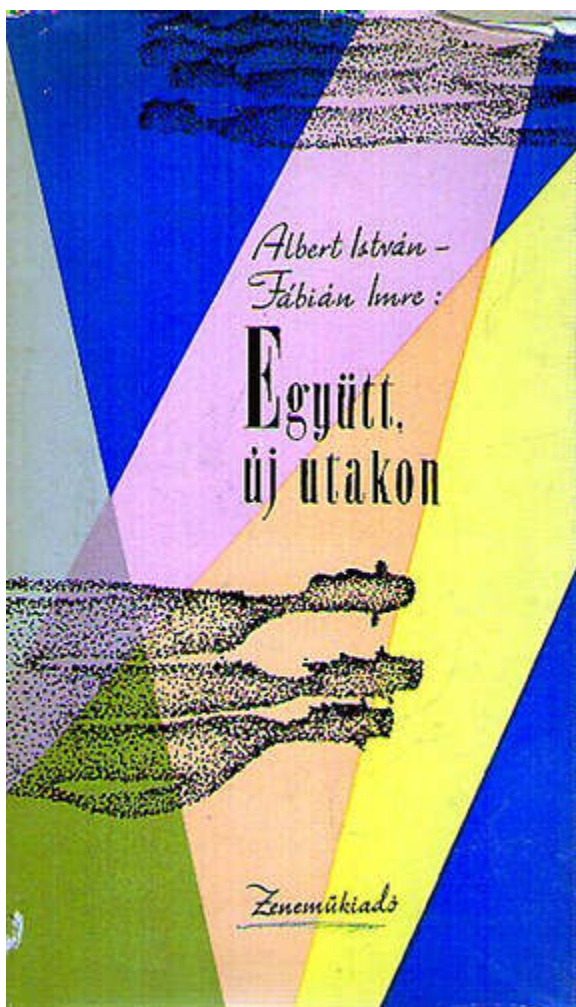
zeneszerző. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán énektanári, Kodály Zoltán tanítványaként 1937-ben pedig zeneszerzői oklevelet szerzett, 1930-tól pedig Párizsban tanult. 1928–69: nyugdíjazásáig budapesti polgári/ általános iskolai éneketanár, 1940–44: az Országos Polgári Iskolai Tanáregyesület fővárosi választmányi póttagja. 1929–39: a Néprajzi Múzeum zenei osztájának népdal- és katolikus népénekgyűjtő munkatársa is. 1945–50: népművelési előadó, 1951: a Fővárosi Népi Zenekar alapító igazgatója;

105 éve született

- Áginé Bocskay Ibolya (Nyíregyháza, 1912. II. 7. –) énekművész, zeneiskolai magánének-tanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – magánének, hangképzés és

elmélettanár, szakfelügyelő; Pedagógiai Főiskola, Nyíregyháza –
magánének, hangképzés- és elmélettanár; Állami Zeneiskola,
Nyíregyháza – magánénektanár);

- Albert István (Szombathely, 1912. V. 4. – Budapest, 2004)

szerkesztő-zenei szakíró, zenekritikus. Zenei tanulmányait
magánúton végezte. 1937-től 1944-ig az Esti Kurír zenei rovatánál,
1951 és 1954 között a Magyar Rádió népművelési rovatánál
dolgozik, 1955-től 1978-ban történt nyugalomba vonulásáig előbb a
Színház és Mozi, majd a Film, Színház, Muzsika zenei rovatát
vezeti. Művei: zenei könyvek, fordítások, szerkesztések, mintegy
1500 rádióelőadás;

- Ángyán Jenőné (Hatvan, 1912 –) zongoratanár;

- Arató Géza (Budapest, 1912. V. 17. – Budapest, 1988. III. 8.)

klarinétművész-tanár, zenekari klarinétművész. 1939-ben a budapesti Zeneművészeti Főiskola klarinétszakán végzett, 1940–44-ben zeneszerzést tanult. 1945-től 1963. december 31-ig a Magyar Rádió Szimfonikus zenekarának klarinét-szólamvezetője, a zenekar állandó szólistája. 1965–67-ben a Ghánai Egyetem Zenei Tanszékén fúvós zenét tanított; 1950–1983 között rövid megszakításokkal a győri Zenei Szakközépiskola klarinét tanára;

- Asztalos Sándor (Marcaltó, 1912-?) tanító, zeneszerző. Zenei

(A kép forrása: Veszprém megyei életrajzi lexikon)

tanulmányokat magánúton folytatott, majd kántori oklevelet nyert. Karnagya volt a pápai mezőgazdasági szakiskola, a Felsőváros Olvasókör és a Kárpát Dalkör énekkarának. Közel kétszáz szerzeménye (egyházi művek, indulók, magyar nóták, műdalok és táncszámok) volt, amelyekkel több pályadíjat is nyert;

Bálint Sándor (Balatonboglár, 1912. IV. 10. –) énekes, tanító, miniszteri tanácsos (Fővárosi iskolák– tanító; Fővárosi Tanács Oktatási Osztály; Művelődési Minisztérium – osztályvezető helyettes, később tanácsos, népdalénekes – ORI, Magyar Rádió);

- Beamter Jenő /Bubi/ (Budapest, 1912. VIII. 7. – Budapest, 1984. I.

Beamter Bubi (középen) Kovács Gyula és Elvin Jones társaságában
(wikipédia)

14.) dzsessz-zenész (vibrafon, dob), zeneszerző, zenetanár. A magyar szvingzene egyik legendás figurája volt. Zenei tanulmányait magánúton végezte. 1930-tól Roubal Vilmos, az Operaház tagja tanította dobolni. 1933-tól különböző együttesekben játszott (Bubi vibrafonegyüttes, Solymossy–Beamter-duó, Vécsey együttes, Martiny zenekar, Szabó–Beamter-duó);

- Benedek Kálmán (Sepsiszentgyörgy, 1912 – Kolozsvár, 1993) zongora- és orgonaművész, karnagy, zeneszerző. Felsőfokú zongoratanulmányait Bukarestben és Kolozsvárott végezte, majd 1936-ig a Mikó-kollégium helyettes tanára, 1936-tól a Református Teológia ének- és zenetanára volt. A Református Teológia általa alapított férfikarával járta az országot, és népszerűsítette az új magyar énekkari irodalom időtálló értékeit, mellyel hamarosan országos hírnévre tett szert. A mai nemzedékek elsősorban organaművészként emlékeznek Benedek Kálmánra, aki a romantikus organamuzsika előadásának etalonja ma is;

- Bodócsi István (Földeák, 1912. IX. 13. – Budapest, 1986. V. 4.)

A Rádiózenekarral olaszországi turnén – jobbról Bodócsi István és Lajos Attila fuvola, balról hárman a klarinétszólam: Radanovics Géza, Dittrich Tibor és Vass József (Diettrichné Dittva Zsuzsánna családi gyűjteményéből)

fuvolaművész. Zenei tanulmányait Szegeden a katonazenekar iskolájában kezdte Fricsay Ferencnél, majd a budapesti Zeneakadémián végzett. 1937-től a Postás Szimfonikus Zenekar, majd a Folyamőrzenekar fuvolása volt. 1948-tól 1976-ig, nyugdíjazásáig, a Magyar Rádió Szimfonikus zenekarának másodfuvolása;

- Bonyhádi József (Budapest, 1912. IX. 28. –) zenekari nagybőgőművész-tanár. Tanulmányait Schwalm Ferencnél végezte. Több mint fél évszázados pedagógiai pályafutása során számos kitűnő nagybőgőst nevelt fel. 1931-1976-ig, nyugdíjba vonulásáig a Székesfővárosi Zenekar, majd az Állami Hangversenyzenekar szólamvezetője volt. 1945-től a Nemzeti Zenede (Bartók Béla Konzervatórium) tanára volt. 1966-tól a Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozatán is tanított;

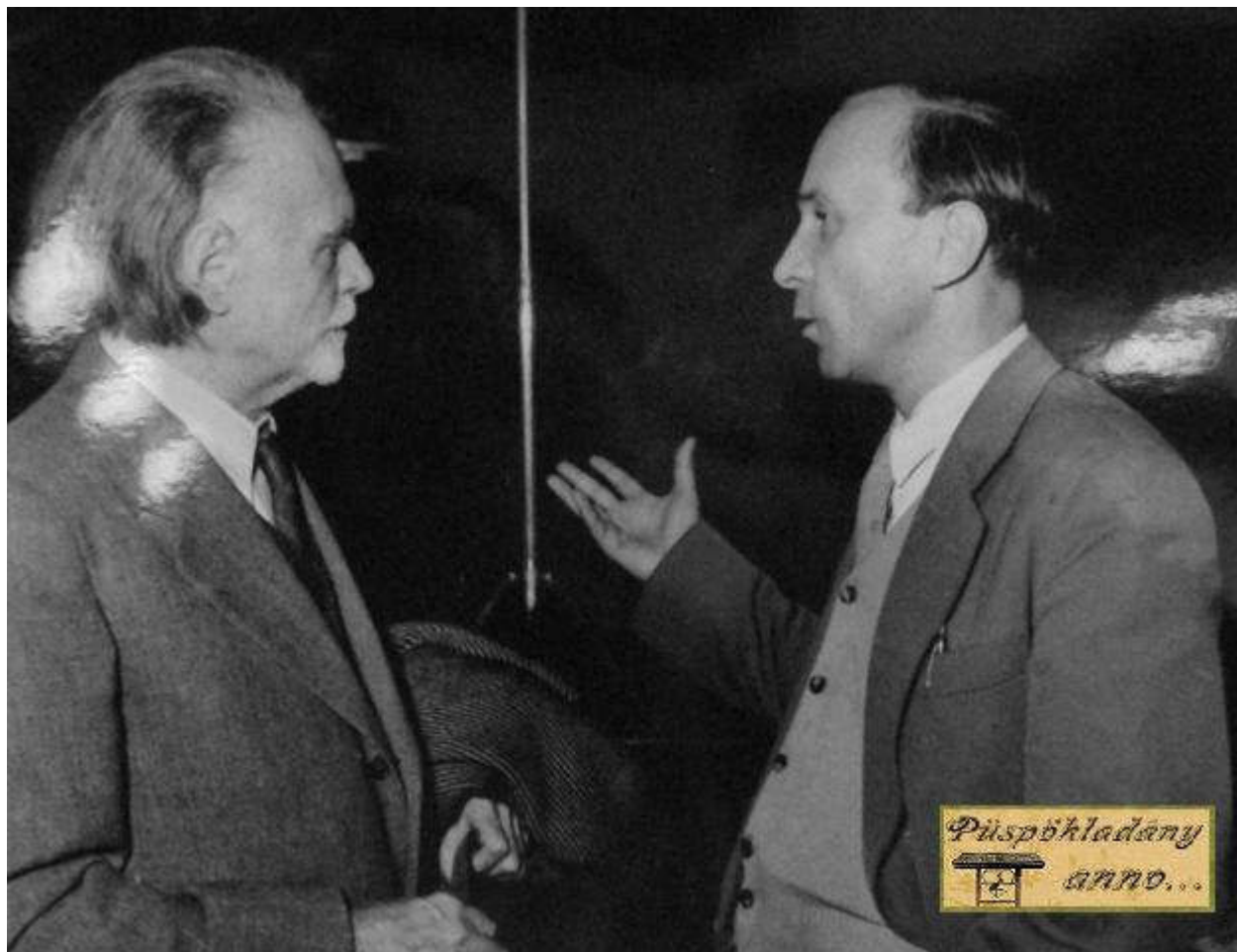
- Borbély Tekla (Székesfehérvár, 1912. II. 27. –) zongoratanár, kántor (Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság – zenei szakértő; Vecsési Református Egyház – kántor; Állami Zeneiskola, Monor, vecsési tagozat – zongoratanár);

- Böszörményi-Nagy Béla (Sátoraljaújhely, 1912. IV. 9. – USA,

1990. II.) zeneakadémiai tanár, zongoraművész. A Zeneakadémián Keéri-Szántó Imre növendékeként kezdte meg, majd a művészképzőben Dohnányinál folytatta zongoratanulmányait, közben rendszeresen látogatta Weiner Leó kamarazene- és Kodály Zoltán zeneszerzésóráit. 1937-ben zongoraművészi oklevelet és ezzel egyidejűleg Szegeden bölcsészdoktori diplomát szerzett. Még ugyanebben az évben a Zeneakadémia zongora szakának tanárává nevezték ki, majd 1945-től 1948-ig az intézmény Igazgatótanácsának is tagja volt. 1948-ban Böszörményi elhagyta Magyarországot: családjával együtt kivándorolt Kanadába. Öt évig a torontói konzervatóriumban és egyetemen tanított, majd 1953-tól 1962-ig a bloomingtoni Indiana University professzora volt. Később a bostoni egyetemen, majd a University of North Carolina és a washingtoni Catholic University tanszékvezetőjeként folytatta pedagógiai munkáját. Nevéhez fűződik Bartók III. zongoraversenyének budapesti bemutatója;

- Csenki Imre (Püspökladány, 1912. VIII. 7. – Budapest, 1998.

Kodály Zoltán és Csenki Imre

VII. 15.) karnagy, zeneszerző, népzene kutató. Tanulmányait 1935 és 1937 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanárképző szakán Kodály Zoltán. Ádám Jenő, Harmat Artúr, Vaszy Viktor, Vásárhelyi Zoltán, Bárdos Lajos és Bartha Dénes növendékeként végezte, 1942-től ugyanott a tanítóképző intézeti zenetanárképző szak hallgatója volt. 1937 és 1940 között a mezőtúri gimnázium énektanára, 1942 és 1944 között a debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar karnagya. 1940-től 1950-ig a debreceni Református Kollégium Tanítóképzőjének ének- és zenetanára, majd a Debreceni Egyetem zenei lektora. 1950-től 1972-ben történt nyugalomba vonulásáig az Állami Népi Együttes énekkarának karnagya (alapító karnagy), művészeti vezetője. 1964 és 1966 között a Rádióénekkar karnagya. Népzene kutatóként tevékenykedett a magyarországi cigányok között, nevéhez számos kórusmű - köztük Bartók- és Kodály-kompozíciók - ősbemutatója fűződik,

- Dobay Livia (Budapest, 1912. V.15. – Bécs, 2002. VII.16.)

(A kép forrása: [Opera-Világ](#))

operaénekes, tanár. Zenei tanulmányait a Zeneakadémián végezte Szabados Béla tanítványaként. 1933-ban debütált az Operaházban Nedda szerepében Leoncavallo Bajazzók című operájában.

Ugyancsak 1933-ban Bécsben is fellépett a Pillangókisasszonyban és a Bohéméletben. 1956-ban elhagyta az országot, majd egy év múlva véglegesen visszavonult az énekléstől. Pályája során elsősorban Verdi és Puccini műveinek hősnőit alakította. A Magyar Rádió számos opera és operett felvétén is szerepel;

- Doctor Ödönné Liedl Margit (Budapest, 1912. III. 7. –) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Cegléd –zongoratanár);

- Eggerth Márta (Budapest, 1912. IV. 17. – Rye, New York, USA, 2013. XII. 26.)

operaénekesnő, színésznő. Már kamaszlányként komoly sikerekkel lépett föl az Operaházban, a Magyar Színházban. Majd megismerkedett Bécsben az ott élő Kálmán Imrével, és a zeneszerző támogatásával nemzetközi pályafutása rakétaszerűen indult el. Szőke Carmennek, az operett Callasának is nevezték;

- Fasang Árpád (Krakkó, 1912. VI. 30. – Budapest, 2001. III. 12.)

zenepedagógus, karnagy, zeneszerző. Tanulmányait 1932 és 1938 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán, 1939-től az énektanár- és karvezetőképző szakon, végül 1941-től az ének-zenetanárképző szakon végezte. 1931 és 1941 között Orosházán népiskolai tanító, 1941-től 1950-ig Szarvason tanítóképző intézeti tanár, 1946 és 1948, majd 1950 és 1953 között Sopronban tanítóképző intézeti tanár. 1953/54-ben a győri Zeneművészeti Szakközépiskola igazgatója, 1954/55-ben a Népművelési Minisztérium osztályvezetője, 1955-től 1958-ig a

minisztérium zenei főosztályát vezeti. 1958-tól 1972-ig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola igazgatója, 1959 és 1963 között az ELTE előadója. Pályafutása során több kórust vezetett;

- Fejér Sándor (Brassó, 1912. X. 29. –) zenekari hegedűművész;
- Fényes Szabolcs (Nagyvárad, 1912. IV. 30. – Budapest, 1986. X.

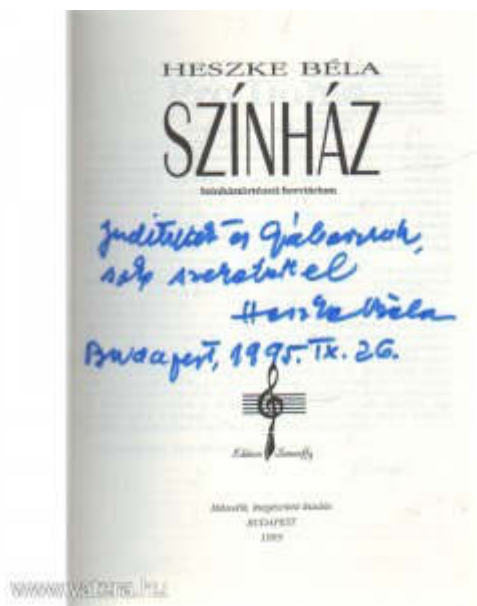

(A kép forrása: [Operett klub - Network.hu](http://Operettklub-Network.hu))

12.) zeneszerző. Zeneszerzés tanulmányait 1927-31 között Siklós Albertnél végezte magánúton. 1942-1949 és 1957-1960 között a Fővárosi Operettszínház igazgatója; 1949-1957 között a Vidám Színpad zenei vezetője. Már 18 évesen nagy sikert aratott (Harmath Imre szövegére írt) Maya c. operettjével. A harmincas években Fényes Péter néven Berlinben az UFA filmgyárnak dolgozott. Gyorsan kibontakozó zeneszerzői pályafutását mintegy 45 színpadi

mű (operett, musical, zenés játék); kb. 150 filmzene; számos rádió- és tévéjáték zenéje, és 6-700 nyomtatásban is megjelent operett-, film- és táncdal fémjelzi;

- Fodor Zsigmond (1912–1989) karmester, rádiós rendező;
- Forrai István (Magyarszék, 1912. V. 9. – Szigetszentmiklós, 1992) zeneiskolai igazgató, klarinéttanár, karnagy;
- Garainé Komáromy Gabriella (Budapest, 1912. II. 14. –) zongoratanár, a Fővároisi XI. kerületi Állami Zeneiskola igazgatója;
- Hajmássy Ilona (Nagykőrös, 1912. július 5. – Bethesda [USA], 1974. augusztus 20.) operaénekes, színész;
- Heszke Béla (Marosvásárhely, 1912. X. 30. –) tanár, író, kritikus,

esztéta, műfordító. A középiskolát szülővárosában végezte, a kolozsvári egyetemen szerzett magyar–francia szakos tanári oklevelet (1933). Párizsi, brüsszeli és lengyelországi tanulmányút után a brassói katolikus gimnáziumban kezdte tanári pályáját, majd a kolozsvári piarista líceumban tanított s a Pásztortűz szerkesztőségének munkatársa volt. Az 1930-as évek végétől az Erdélyi Katolikus Akadémia titkára volt. Bölcsészdoktorátust Budapesten szerzett (1946), ahol 1945-től középiskolai, majd főiskolai tanár. 1969-1986 között a Zeneművészeti Főiskola

tanárképzőjében zenepedagógiát és zenepszichológiát tanított, 1968-73 között az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a romanisztika tanszéken adott elő. Első írását az Erdélyi Tudósító közölte (1933), tanulmányai, fordításai, színházi kritikái, recenziói itt s a Brassói Lapok, Ellenzék, Keleti Újság, Erdélyi Helikon, Pásztortűz, Gând Românesc, Erdélyi Múzeum, Erdélyi Lapok, az aradi Vasárnap, a budapesti Nagyvilág, Budapester Rundschau, Parlando hasábjain jelentek meg. Tárgyköre – dolgozatokban és szöveggyűjteményekben – főleg a francia irodalmi és színházi élet, délszláv irodalom, népiség, művészetpszichológia, zeneszociológia, fejlődéslélektan. Kolozsvárt fordításában mutatták be Marcel Achard Domino című vígjátékát (1942), Luigi Pirandello A becsület gyönyöre (1942), Roger Ferdinand Mindenért fizetni kell (1944) és Dario Niccodemi Az árnyék (1944) című színműveit. A román nyelv, irodalom és művészet ápolója és terjesztője;

- Hullai Ernő (Pesteszeterzsébet, 1912. –) karmester;

- Dr. Jakab Jenőné Bedő Mária (Bánffyhunrad, 1912. VI. 12. –)
zongoratanár (Kolozsvár, Bánffyhunrad, Bukarest – zongoratanár;
Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely – zongoratanár);

- Jancsin Ferenc (Budapest, 1912. IV. 2. –) hegedűművész-tanár,
koncertmester. Tanulmányait 1929 és 1932 között a budapesti Liszt
Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Studer Oszkár és
Zathurecky Ede, 1932-től 1934-ig ugyanott hegedű művészképző és
kamarazene szakon Hubay Jenő és Weiner Leó növendékeként
végezte. 1931 és 1933 között a Budapesti Hangversenyzenekar,
1933-tól 1936-ig az Operaház zenekarának tagja, 1936-tól 1971-ben
történt nyugalomba vonulásáig ugyanott első hangversenymester.
1948-tól a Fővárosi I-es számú körzeti zeneiskola hegedűtanára,
tanított a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában és a
jászberényi Állami Zeneiskolában. 1947-től 1968-ig a Jancsin-
vonósnégyes primáriusa;

- Kaveczki Ferenc (Diósgyőr-Vasgyár, 1912. VII. 2.) hegedűtanár,
zenekari hegedűművész (Székesfővárosi Zenekar – I. hegedűs;
Kolozsvári Nemzeti Színház – I. hegedűs; Magyar Állami Operaház
– I. hegedűs, szólamvezető);

- Kékesi János (Pilisvörösvár, 1912. XII.20. – Kecskemét – 1984. I.

21.) zongoratanár („a vak zongorista”). Zenetanárnak készült, és 1932-től Budapesten, a vakok intézetében karnagy- és kántorképzőt végzett. Ezt követően visszament szülővárosába, ott kezdte munkásságát. 1942-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora tanszakán folytatta tanulmányait. Többek között Hernádi Lajos, Weiner Leó, Kodály Zoltán és Molnár Antal tanította. Mindvégig kitűnő eredményt ért el, ezért a diploma megszerzését követően zeneakadémiai tanárnak marasztalták. 1948-ban családjával együtt Kecskemétre költözött. Előbb a hírös város Zeneoktatói Munkaközösségének tanára lett, majd 1956-tól közel 10 éven át a testület munkáját irányította. Kékesi János többféle zenei irányzattal foglalkozott. Kórus- és zenekari műveket, zongoradarabokat, fia számára klarinétversenyt komponált. Érdekelte a tánczene, még egy operettet is írt, amelyet nagynevű

művészekkel a pesti Jókai Színház állított színpadra. Számos egyházzenei kompozíciót is szerzett, amelyek szövegét szinte kivétel nélkül ő maga írta. Kecskemétre kerülve a Barátok templomának kántora lett. Hosszú évekig szolgált a ferenceseknél, Vezette a kecskeméti angolkisasszonyok kórusát is;

- Kisbocskói Ferencné Ürmössy Lilla Margit (Székelyderezs, 1912. V. 1. -) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Szolnok – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Abony – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Szolnok -Tisza-parti Gimnázium – zongoratanár);

- G. Komáromy Gabriella (Budapest, 1912. II. 14. -) zongoratanár (Magántanítás; Fővárosi Zenetanfolyam; Munkáskarnagyképző; Fővárosi Zeneiskola Szervezet – igazgató);

- Maklári Lajos (Meczenzéf, 1912. IX. 12. – Budapest, 1977. VIII. 13.) tanár, karnagy. 1928-ban a piarista rendbe lépett. 1937-ben pappá szentelték. A szegedi tudományegyetemen bölcsészdoktorátust szerzett (1940). 1945-ig Szegeden gimnáziumi tanár, földrajzot, természetrajzot, vegytant tanított, közben kórusvezetéssel és énektanítással is megbízták. 1945-től a rend kecskeméti gimnáziumában, 1946-tól haláláig Budapesten tanított. 1948-ban megalapította a Kalazanci Szent Péter-kórust, amelynek élete végéig vezetője maradt. Együttesével s az általa vezetett gimnáziumi, valamint a Patrona Hungariae budapesti leánygimnáziumi énekkarral sok hangversenyt adott főként a főváros templomaiban. 1953-tól énekelt a Forrai Miklós vezette Budapesti Kórusban. Bemutatta Kodály Zoltán Sík Sándor Te Deuma c. vegyeskari alkotását;

- Dr. Maróti Gyula (Budapest, 1912. VI. 8. – Budapest, 2004. IV.

K.UDVARI KATALIN

MŰVELŐDÉSTÖRTÉNETI KINCSESTÁR

*Válogatás dr. Maróti Gyula (1912–2004)
a Kórusok Országos Tanácsa (KÓTA) alapító
főtitkárának magán dokumentum-gyűjteményéből*

PÜSKI Kiadó

29.) középiskolai és egyetemi művészetpedagógia-tanár, karnagy, zenepedagógus. Zenei képzettségét autodidakta módon szerezte. 1948-tól 1951-ig a Bartók Béla Szövetség, 1951-től 1970-ig a Népművelési Intézet osztályvezetője. 1961 és 1968 között művészetpedagógiát tanított az ELTE népművelés szakán. Az 1962 és 1983 közötti időszakban a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára, 1970-től 1980-ig a Kórusok Országos Tanácsának főtitkára, 1980-tól nyugalomba vonulásáig alelnöke. Több könyvet írt a zeneoktatás és a zenei népművelés témakörében;

- Martiny Lajos (Budapest. 1912.VI.11. – Budapest, 1985. IX. 14.)

zeneszerző, hangszerelő zongora szólista, dirigens. Az ún. nagyzenekari szimfonikus dzsessz műfajának egyik legkiválóbb magyar művésze. Jelentősek hangszerelései, átiratai, nevezetesen dzsessz-zongora szólói. A tánczenétől a dzsesszig, sőt a szimfonikus zenéig minden szórakoztatózenei stílusban otthonosan mozgott. Az 1940-es évek végén megalapította a magyar dzsessz történetének egyik leghosszabb ideig működő formációját, a Martiny-együttest (1949–1962). Az 1950-es évek elején nem készíthetett dzsesszfelvételeket, de zeneszerzőként, hangszerelőként, karmesterként vagy zenekarvezetőként számos tánczenei hangfelvételen működött közre. 1955-ben megalakította a Fővárosi Tánczenekart, az Országos Szórakoztatózenei Központ égisze alatt működő bigbandet, amelynek fő célja az igényes nagyzenekari tánczene mellett főként a dzsessz újraélesztése volt. 1957 tavaszán a Magyar Hanglemezgyártó Vállalatnál (MHV) Magyarországon először készített rock and roll-felvételeket;

- Mustó Ervin (Salgótarján, 1912. VII. 17. –) zenekari gondonkaművész;
- Nagy Lajosné Vály Anna (Szolnok, 1912. V. 12. –) zongoratanár;
- Nagy Olivér (Budapest, 1912. IX. 24. – 2000. X. 12.) zeneszerző,

(A kép forrása: [Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem](#))

zeneakadémiai tanár, karnagy, zenei író, műkritikus, korrepetitor. 1936-ban a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán egyházkarnagy, középiskolai énektanári és zongoratanári diplomát szerzett. 1933 és 1939 között a Palestrina Kórus korrepetitora és másodkarnagya; 1936-tól 1951-ig a Rádiózenekar tagja; 1945-től 1982-ben történt nyugalomba vonulásáig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi tanára. Számos hangversenyt vezényelt, előadásokat tartott a Magyar Rádióban. Számos zeneművet adott közre, több kiadást megért alapvető jelentőségű pedagógiai munkája a Partitúrajáték - partitúraolvasás című tankönyv;

- Nékám Paulette (Pécsvárad, 1912. III. 3.–) zongoratanár;

- Pál Sándor (Budapest, 1912. IX. 16. – Budapest, 1989. VIII. 16.) zongoraművész. Tízévesen a budapesti Zeneakadémia növendéke lett, ahol Székely Arnold (zongora), Siklós Albert (zeneszerzés,

zeneesztétika), Molnár Antal (zeneelmélet, zenetört.) professzorok irányításával fejlődött sokoldalú muzsikussá. 1945-49 között a Magyar Rádió könnyűzenei osztályán dolgozott; tánczenét játszott, kísért, komponált, hangszerelt. Tevékenységét elsősorban a jazz világának megismerésére és népszerűsítésére irányította: a világ legjelentősebb jazzművészeiről és együtteseiről tartott előadásokat az ország számos városában. A Magyar Zeneművészek Szakszervezete Könnyűzenei Szakosztályának vezetőségi tagja volt, lapjának szerkesztő bizottsági tagjaként számos cikket, tanulmányt írt a jazzről;

- Pásztorné Wiesel Livia (Budapest, 1912. III. 18.–) zeneiskolai zongoratanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet; Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája);

- Dr. Pethe Lászlóné (Wien, 1912. II. 11.–) zongoratanár;

- Pongrácz Zoltán (Diószeg, 1912. II. 5. – Budapest, 2007. IV. 3.)

(A kép forrása: [Zenélni..](#))

zeneszerző-tanár. Tanulmányait 1930 és 1935 között a budapesti Zeneakadémia zeneszerzés szakán Kodály Zoltán növendékeként végezte, 1937/38-ban a bécsi Zeneakadémia karnagyképzőjében Rudolf Niliusnál tanult. 1940/41-ben a berlini Humboldt Egyetemen összehasonlító zenetudományi tanulmányokat végzett, 1965/66-ban pedig Utrechtben Gottfried Michael Koenig vezetésével az

elektronikus zenét tanulmányozta. 1940/41-ben a budapesti Operaház korrepetitora, 1943-tól 1945-ig a Magyar Rádióban karnagy és zenei rendező. 1954 és 1964 között a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában tanít; 1975-től 1995-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elektronikus zeneszerzés-tanára;

- Rácz Alajos (Nagykanizsa, 1912. XI. 26. – Nagykanizsa, 1986. VI. 17.) zeneelmélet –szolfézs tanár, szakfelügyelő, karnagy;

- Raics István (Baja, 1912. V. 25. – Budapest, 1986. X. 3.) költő,

([Magyar Életrajzi Lexikon](#))

műfordító, költő, író, dramaturg, publicista, zenekritikus, zongoraművész; a Magyar Zene szerkesztője. Zongorázni és komponálni magánúton tanult. 1939-től publicistaként, kritikusként, zeneíróként dolgozott. 1940-1946 között az Esti Kis Újság zenei recenzense volt, de közben a Kelet Népe című folyóiratban is vállalt szerkesztőségi munkát. 1942-ben az Antifasiszta Történelmi Emlékbizottság tagja lett. 1944 őszétől részt vett az illegális kommunista mozgalomban. 1946-ban a Magyar Filmgyártó vállalat dramaturg-igazgatójává nevezték ki. Az 1930-as évek végétől ifjúságnevelő munkát végzett. Az Éneklő ifjúság című folyóirat munkatársa és a Kis Filharmónia ifjúsági hangversenyek szervezője és közreműködője volt. 1939-től haláláig állandó külső munkatársa volt a Magyar Rádiónak. 1960-1961 között a Magyar Zene című folyóiratot szerkesztette, később 1970-ig a Magyar Televízió Zenei Figyelőjének kritikus volt. 1963-tól a Muzsika című folyóirat állandó munkatársa lett. 1970-től a Kóta című folyóirat szerkesztőbizottságának tagjaként, 1977-től pedig a Népszava zenei recenzenseként is dolgozott. Fordítóként sok-sok operaszövegkönyvet ültetett át magyar nyelvre;

- Rákosi János (Budapest, 1912. XI. 11. –) zongorista, zeneszerző, szövegíró, tanár);
- Réthy Eszter (Budapest, 1912. X. 22. –) operaénekes. 1935-ben

(A kép forrása: [MEK](#))

debütált a budapesti Operaházban, majd 1937 és 1949 között a bécsi Staatsoper magánénekesnője volt. 1949-től nyugalomba vonulásáig gyakran lépett fel a Volksoper klasszikus operetteket bemutató előadásain is;

- Rezessy László (Csetnek, 1912. V. 30. – Budapest, 1997. I. 29.)

karnagy, orgonaművész, nyugalmazott tanszékvezető főiskolai tanár. Tanulmányait 1940 és 1946 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona szakán Zalánfy Aladár, majd ugyanitt 1942 és 1946 között a kóruskarnagy és középiskolai énektanárképző szakon Vásárhelyi Zoltán növendékeként végezte. 1935 és 1948 között Budapesten énektanár, 1948-tól 1955-ig a budapesti Pedagógiai Főiskola tanszékvezető főiskolai tanára, 1959-től 1975-ben történt nyugalomba vonulásáig az egri Tanárképző Főiskola tanára, 1975-től nyugdíjasként a Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola orgonatanára. Művei furulyaduók, kórusgyűjtemények, kiscenekari és vegyeskari feldolgozások, mesejátékzenék, főiskolai tankönyvek, cikkek, fordítások;

- Rudas János (Győr, 1912. V. 28. –) általános iskolai énektanár, megyei vezető szakfelügyelő (Általános Iskola, Győr; Pannonhalma; Győr-Sopron megyei vezető ének-zene szakfelügyelő);

- Sándor György (Budapest, 1912. IX. 21. – New York, 2005.

Bartók Béla és Sándor György (A kép forrása: www.hifimagazin.hu)

XII.14.) zongoraművész-tanár. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Bartók Béla, zeneszerzés szakon Kodály Zoltán növendékeként végezte. 1939-ben az Egyesült Államokban telepedett le, ahol a Michigani Egyetemen folytatta tanulmányait, majd ugyanott a zongora tanszék vezetője lett. Ormándy Jenő vezényletével és a Philadelphia Orchestra kíséretével ő mutatta be Bartók 3. zongoraversenyét; elsőként játszotta nyilvános hangversenyen a Táncszvit zongoraváltozatát. Hanglemezre rögzítette Prokofjev valamennyi zongoraművét, Bartók-felvételeivel 1965-ben a Francia Hanglemez Akadémia nagydíját nyerte el;

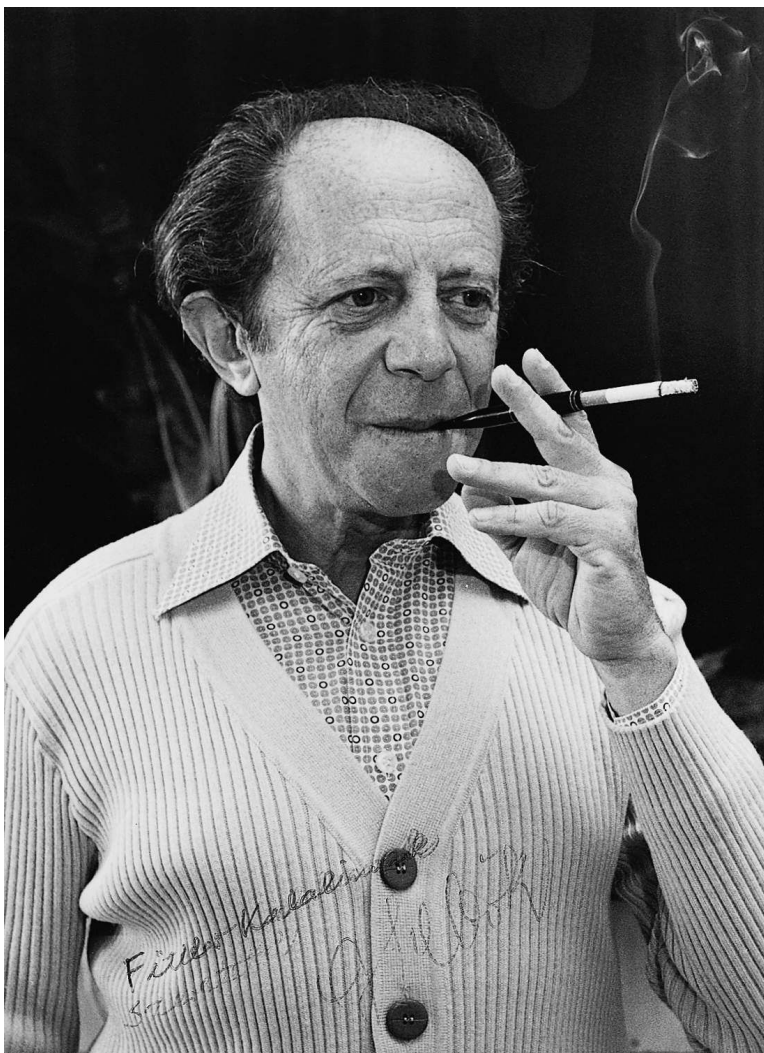
- Sassy Iringó (Miskolc, 1912. VIII. 21. – Miskolc, 1999. VIII. 19.)

Kürschner Emánuel (zeneiskola igazgató), Kalliwoda Olga (előbbi felesége, opera énekesnő, zeneiskolai tanár), Sassy Iringó, Ernster Dezső ([Elfeledett pécsi nők nyomában... - Blog.hu](#))

zenekari gordonkaművész, tanárképző főiskolai tanár, kamarazenei művész (Állami Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozata – gordonka tanár; Pécsi Filharmonikus Zenekar – szólamvezető gordonkaművész);

- Sebők György (Szeged, 1912. XI. 2. – Bloomington, 1999.

(A kép forrása: [Zeneakadémia](#))

XI.14.) zongoraművész-tanár. 1938-ban 16 évesen felvételt nyert Székely Arnold osztályába a Zeneakadémiára. Később a tanulást Keéri-Szántó Imrénél folytatta, majd egy rövidebb ideig Faragó Györgyhöz került. Már főiskolai hallgatóként kamarazenét Weiner Leótól a zeneszerzést Kodály Zoltántól tanulta. Ő volt a korrepetítor Zathureczky Ede osztályában, de kísért Molnár Imre énekóráin, Kresz Géza hegedűóráin, továbbá diplomahangversenyeken, vagyis egyszerre volt korrepetitor, növendék, illetve tanár. A Zeneakadémiát befejezve (1938) Paul Weingarten zongoraművész magántanítványa lett. A háború után Szegedre költözött. Később Bukarestbe utazott és ott a véletlen szerencsének köszönhetően George Enescu felkérte szólístának egy zenekari koncertre, majd Budapesten kapott lehetőséget, ami az akkori Bartók Konzervatórium zongoratanári állásában kínálkozott (1949-1956).

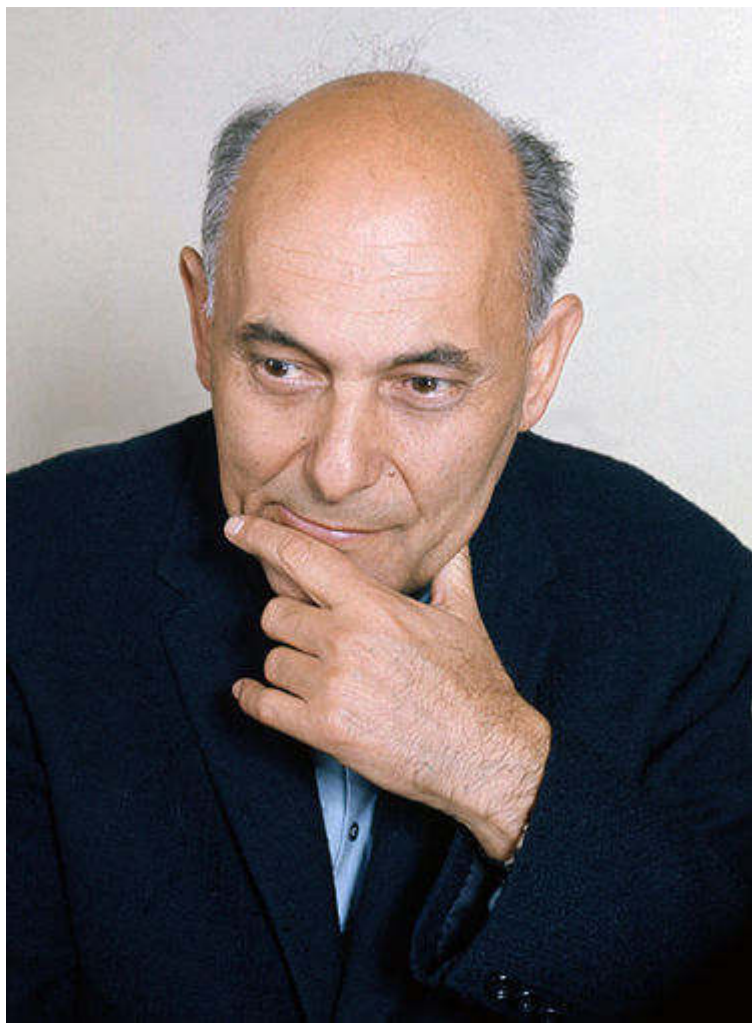
1956 őszén Párizsba költözött. Egy kinti sikeres szólóest után Gabriel Dussurget-nek, a párizsi Opera későbbi igazgatójának ajánlásával lemezszerződési ajánlatot kapott az Erato hanglemezcégtől, 8 lemez elkészítésére, amiből az első azonnal „Grand Prix du Disque”-díjat kapott. 1962-ben az Indiana Állami Egyetem zenei fakultására, a Jacobs School of Music által felajánlott lehetőséggel élve Bloomingtonba került. 1985-től az egyetem örökös professzora címet kapja (1993-ban Bloomingtonban 1 évig tanítványa volt Bogányi Gergely). 14 évig dolgozott a berlini Hochschule der Künste vendégtanáraként. Tanított a tokiói Toho Schoolban, a párizsi Conservatoire-on, Amszterdamban, Barcelonában, Banffban (Kanada) és a finn Sibelius Akadémián, valamint idehaza Keszthelyen, a Szombathelyi Bartók Szemináriumon és a Zeneakadémián. 1985-ben kurzust alapított 'Ernen Musikdorf' néven a svájci Ernenben;

- Seres Antal (Újszász, 1922. január 22. – Zagyvarékas, 1986. augusztus 10.)

klarinétművész;

- Solti György /Sir Georg Solti / (Budapest, 1912. X. – Antibes, 1997. X. 5)

(A kép forrása: wikipédia) ([Allan Warren](#) fényképe)

karmester-főzeneigazgató, zongoraművész. Zeneakadémiai tanulmányait zongora és zeneszerzés szakon 1927–31 között végezte, majd 1932-től az Operaház korrepetitora volt. 1936-ban a Salzburgi Ünnepi Játékokon Arturo Toscanini asszisztenseként működött közre. Először 1938-ban állt zenekar élére: Mozart Figaro házassága című operáját vezényelte. Zsidó származása miatt emigrálnia kellett: 1939–45 között Svájcban élt. 1942-ben elnyerte a genfi zongoraverseny első díját, és ezzel megalapozta ismertségét. A második világháború után ismerősei a Bajor Állami Opera főzeneigazgatói tisztségéhez segítették. 1952-ben a frankfurti opera főzeneigazgatója lett, majd 1959-ben a londoni Royal Opera House alkalmazta. Újjászervezte és a világ legjobb operaházai közé emelte a londoni társulatot. 1969-től a Chicagói Szimfonikus Zenekar igazgatója volt, itt a szokásos operarepertoár mellett szimfonikus műveket is vezényelhetett. 1971-től az Orchestre de Paris zeneigazgatója, 1979-től a Berlini, 1985-től pedig a Londoni Szimfonikusok főzeneigazgatójaként dolgozott. Kiváló hanglemez-dirigensként tartják számon;

külön tehetsége volt a stúdiómunkához. Számtalan lemeze közül kiemelkedik Richard Wagner Ring ciklusának teljes felvétele a Bécsi Filharmonikusok élén. 31 Grammy-díjat kapott, európai és amerikai egyetemek avatták díszdoktorukká, az angol királynő pedig lovaggá ütötte;

- Stcherbák Viktor /Victor Charon/ (Budapest, 1907. IX. 17. – Budapest, 1976. X. 22.) zeneszerző, író, filozófus, nyelvész, asztrológus;

- Sulyok Imre (Budapest, 1912. III. 30. – Budapest, 2008. II. 25.)

orgonaművész, zeneszerző, zenetudós, karnagy. Tanulmányait 1931 és 1935 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Kodály Zoltán, 1936-tól 1941-ig ugyanott az orgona és protestáns egyházzene szakon Zálánfy Aladár növendékeként, 1935 és 1937 között középiskolai énektanárképző szakon végezte. 1936 és 1951 között az Óbudai evangélikus templom orgonistája, közben 1939-től 1950-ig a Magyar Rádió szerkesztője, 1951 óta a Kelenföldi Evangélikus templom orgonistája. 1950-től 1972-ben történt nyugalomba vonulásáig a Zeneműkiadó szerkesztője, majd főszerkesztője, az Új Liszt Összkiadás közreadásának vezetője - e munkáját napjainkban is folytatja. A magyar Liszt Ferenc Társaság valamint a Kodály Társaság alapító tagja;

- Székely Endre (Budapest, 1912. IV. 6. – Budapest, 1989. IV.14.)

(A kép forrása: [BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

zeneszerző, karnagy, főiskolai tanár. 1932-35-ben a budapesti Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés tanszakán Siklós Albert, Kodály Zoltán és Molnár Antal tanítványa. 1937-ben zeneszerzői diplomát szerzett. 1945-ig a Börös Szakszervezet kórusát vezette, a Vándor-kórusban Vándor Sándor helyettese volt. 1945-ben megszervezte a Magy. Zeneművészek Szabad Szakszervezetét, a Munkás Kultúrszövetséget. Az összes magyarországi kórust összefogó Bartók Szövetség főtitkára volt. 1950-től 1952-ig a Magyar Rádió kórusának vezetője; 1952-56 között Sztálinvárosban (Dunaújváros) kórust szervezett. 1959-72 között a budapesti Felsőfokú Tanítóképző Intézet tanára volt. Az 1960-as években megújította zenei eszköztárát, felzárkózott a korszerű zeneszerzéshez. 1967 körül kialakította saját zenei nyelvét. Az 1986-88 csúcspont zeneszerzői pályáján; kompozícióival sikereket ért el itthon és külföldön (Darmstadtban). Vokális és színpadi műveket, zenekari és versenyműveket, kamarazenei és szólódarabokat írt;

- Szirányi Stanzel János (Temesvár, 1912. XII. 15. – Budapest, 2003. XII. 4.) zongoraművész –tanár. Tanulmányait 1930 és 1940 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán dr. Keéri-Szántó Imre és Dohnányi Ernő, zeneszerzés szakon ugyanott Kodály Zoltán növendékeként végezte. 1941-től tanárként működött: előbb a Nemzeti Zenedében, majd a Fővárosi Felsőbb Zeneiskolában, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában és a Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskolában. 1980-ban nyugalomba

vonult; 1981 és 1985 között a Magyar Rádió Gyermekkórusának zongoratanára volt, később ugyanott a hangszeres oktatást vezette;

- Szőke Tibor (Budapest, 1912. X. 31. – Bécs, 2009. I. 26.) karmester. 1912-ben született. Az 1930-as években Ferencsik János hívta az Operaházba. 1945 májusától a MÁV Szimfonikus Zenekar alapító karmestere. 1949-ben elhagyta Magyarországot. A bécsi Staatsoper alkalmazta, majd a Kölni Operában működött. Később a His Master's Voice-Columbia cég berlini stúdiójában dolgozott, többek közt a Berlini Filharmonikusok, Herbert von Karajan, Elisabeth Schwarzkopf és Dietrich Fischer-Dieskau lemezfelvételei fűződnek az ő nevéhez is. Ettől a cégtől vonult nyugdíjba, azóta tanít és vezényel. A MÁV Szimfonikus Zenekar alapításának ötvenedik évfordulóján, 1995-ben ismét dirigálta az együttest;

- Takács Miklósné, Hubert Ilona (Budapest, 1912. V. 16. – Budapest, 1984. X. 27.) hegedűművész, tanár. Zenei tanulmányait 1935-től a budapesti Zeneművészeti Főiskolán (hegedű tanárképző) Gábrriel Ferenc tanárnál végezte. Ezt követően vezette a Budapesti Női Kamarazenekart. 1945-1951 között a Fővárosi Zenetanfolyam hegedűtanára; 1951-től 1966-ig a budapesti Bartók Béla Zenei Szakközépiskola hegedűtanára, 1954-től tanszakvezető; 1956-1962 között a Zeneművészeti Főiskolán a gyakorló iskola (gyakorlati tanítás) vezetőtanára; 1966-69-ben a Zeneművészeti Főiskola Zeneiskolai Tanárképző Intézete budapesti tagozatának hegedűtanára; 1969-től nyugdíjas; 1969-től haláláig a Tanárképző Intézet budapesti tagozatának óraadó hegedűtanára. 1945 után az újelvű zeneoktatás egyik vezető egyénisége;

- Tátrai Vilmos (Kispest, 1912. X. 7. – Budapest, 1999. II. 2.)

(A kép forrása: [Fidelio](#))

hegedűművész-koncertmester, kvartett-primárius és zeneakadémiai tanár. Tanulmányait Kladviko Vilmosnál, Szerémi Gusztávnál, Waldbauer Imrénél, Rados Dezsőnél és Lajtha Lászlónál végezte (MÁVAG Zeneiskola, Nemzeti Zenede, Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola). 1927 és 1931 között Fricsay Richárd honvédszenekarában játszott, majd színházi zenekaroknál és a Budapesti Hangversenyzenekarnál volt állásban. 1936–1937 között a Buenos Aires-i Rádiózenekar koncertmestere volt, 1940-ben Törökországban dolgozott, miközben 1940–1944 között a Székesfővárosi Zenekar, majd két évig a Rádiózenekar (1945–1946) hangversenymestere volt. 1946-tól 1978-ig (a „Ferencsik-korszak” alatt), az Állami Hangversenyzenekar koncertmestere volt. Többnyire e zenekar tagjaiból szervezte meg az 1957-ben a Magyar Kamarazenekart,

amelynek szintén több mint harminc évig vezetője volt. 1946. október 8-án lépett először közönség elé a Tátrai Vonósnégyessel, akkor Rényi Albert (2. hegedű), Iványi József (mélyhegedű) és Dénes Vera (gordonka) társaságában. Ezzel az együttessel 1948-ban megnyerte a budapesti nemzetközi Bartók-kvartettverseny első díját, amely nagy nemzetközi elismerést is kiváltott. Később Szűcs Mihály, Konrád György, Várkonyi István és Banda Ede is tagja volt az együttesnek. 1971-től haláláig tanított a Zeneakadémia hegedű tanszakán. Mintegy kétszáz lemezfelvétel, több mint hatvan magyar mű ősbemutatója fűződik a nevéhez.

- Török Erzsébet (Kolozsvár, 1912. XI. 15. – Budapest, 1973. XII.

(A kép forrása: [népdalok - Network.hu](http://népdalok-network.hu))

1.) énekesnő. Az Orsz. Színészegyesület színészképző isk.-jának elvégzése után rövid ideig a Kolozsvári Nemzeti Színházban drámai szerepeket alakított. Sanzonénekesnőnek készült, énekelni Kelen Hugónál tanult, aki Bartók és Kodály dalaira, valamint a népdalra irányította figyelmét. Ösztöndíjat kapott Basilides Mária művészetétől is. Már a harmincas évek végétől elismerten kiváló

tolmácsolója volt a népdalfeldolgozásoknak ízes m. beszédmódjával. Különösen a népballadák előadásával aratott sikereket. Fellépett a Független Színpad rendezvényein. 1941-től rendszeresen szerepelt a Magyar Rádió műsoraiban. 1950-től az Országos Filharmónia szólistája volt. A Vers és Dal Színháza (később Irodalmi Színpad) ~ és Jancsó Adrienne magyar népdalestjével nyílt meg. (1956. okt. 18.). Országjáró utakat vállalt a magyar népdalkincs népszerűsítésére. A televízió népdalvetélkedőjének (Röpülj, páva) zsűritagja volt. Pályája végén műsoraiban megszólaltatta a vallásos népköltészet emlékeit is (Hegyet hágék, lőtöt lépék);

-Vas József (Birda, 1912. X. 29. -) zenekari klarinétművész-tanár (Budapesti Magyar Királyi Rendőrzenekear – zenekari művész; Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekara – zenekari művész);

- dr. Vecseri Zsigmond (Szentese, 1912. VI. 5. –) zeneiskolai rézfúvós-tanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös-rézfúvóstanár);

- Vásárhelyi György (1912. I. 4. – 2002. VII. 27.) zongoraművész. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Bartók Béla növendéke volt. Berlinben Edwin Fischer tanítványaként tökéletesítette tudását. 1935-ben elnyerte a Mendelssohn-érmet. Európa-szerte koncertezett. 1953-ban a Dán Királyi Konzervatórium zongoratanára lett. 1967 óta rendszeresen tanított a tokiói Musashino Zeneakadémián, ugyanitt a zenekarral is foglalkozott és szólóesteket adott. 1993-ban az intézmény tiszteletbeli tanárává nevezték ki;

- Végh Sándor (Kolozsvár, 1912. V. 17. – Salzburg, 1997. I. 7.)

(A kép forrása: [BMC Records](#))

hegedűművész-koncertmester, kvartett-primárius, karmester és kamarazene-professzor. 12 éves korától, 1924-től, a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója, ahol a hegedű tanszakon Zsolt Nándor, majd 1929 és 1931 között Hubay Jenő növendéke volt, zeneszerzést Kodály Zoltánnál tanult. Szóló karrierje mellett egész életét átívelte kamarazenész tevékenysége. Krauss Ilonkával és Vencze Lászlóval 1933-ban csatlakozott a Magyar Trió-hoz, majd 1935-ben alapítója az Új Magyar Vonósnégyesnek, mellyel részt vett 1936-ban Bartók V. vonósnégyesének bemutatóján. Az Új Magyar Vonósnégyesben eredetileg Végh volt az első hegedűs, de 1937-ben Székely Zoltán vette át az elsőhegedűs szerepet. Végh Sándor így 1940-ben megalapította második vonósnégyesét, a Végh kvartettet. A kiváló szólistákból álló Végh kvartett nagy sikereket aratott világszerte. A vonósnégyessel 1946-ban Baselbe költözött, a hetvenes évek közepéig rendszeresen koncerteztek. A kvartett összeállítása 1978-ig változatlan maradt, repertoárjukon tartották szinte a kamara irodalom minden darabját, Beethoven és Bartók

összes vonósnégyesét. Végh a század legkiválóbb muzsikusaival zenélt együtt. Fellépett többek között Dohnányi Ernő, Fischer Annie, Mieczysław Horszowski, Wilhelm Kempff, Rudolf Serkin, Yehudi Menuhin kamarapartnereként. A kamarazenéléssel párhuzamosan Végh Sándor szólistaként is jelentős nemzetközi karriert futott be, egyik specialitása Bach összes szólóhegedű-művének előadása volt, s a hangszeret idős koráig nem tette le a kezéből. 1958-tól Végh egy korábban Paganini tulajdonában lévő 1724-es immár saját Stradivari hegedűn játszott. 1940-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára lett, s ezt a posztot megtartotta 1946-ig, amikor a vonósnégyessel elhagyta Magyarországot. 1953-tól tanított a Baseli Conservatoriumban (1953-1963), de Freiburgban (1954–62), és Düsseldorf-ban (1962–69) is. 1952-ben ismerte meg Pablo Casals-t, akinek a felkérésére tanított a Casals által patronált Zemnatti nyári szemináriumokon Svájcban (1953-1962), valamint minden évben a franciaországi Casals által alapított kamarazene fesztivál, a Prades Festival vendég tanára is volt (1953-1969). Alapítója az olaszországi Cervo-ban rendezett Nemzetközi Kamara Zenei Fesztiválnak (International Chamber Music Festival of Cervo) (1962)^[6], ahol olyan kiváló művészekkel lépett fel mint Yehudi Menuhin, Szvjatoszlav Richter és Gidon Kremer. Végh saját kamarazenei fesztiválja mind a mai napig megrendezésre kerül, amelyen az elmúlt majd öt évtized során számos világhírű muzsikusz lépett fel. Miután 1972-ben Hilary Tunstall-Behrens meghívására Cornwall-ba látogatott, a dél-angliai Prussia Cove-ban megalapította a Nemzetközi Zenei Szemináriumot (International Music Seminar Prussia Cove), mely mesterkurzus mind a mai napig őrzi Végh zenei örökségét. Pedagógiai munkájának kiteljesedése a salzburgi Mozarteum-hoz költődik (1971-1997), kétségtelen csúcsát a Camerata Academica kamarazenekar vezetésével (1978) érte el. Végh Sándor Magyarországra is hazalátogatott, az 1980-as évektől a budapesti Zeneakadémián tartott mesterkurzusokat. Végh nem csak kamarazenészként, szólistaként, de mint kiváló karmester is gyakran koncertezett. Karmesterként első jelentősebb kezdeményezése volt, amikor megalapította a Végh Sándor Kamarazenekart, melyet 1968 és 1971 között vezetett, azonban anyagi nehézségek miatt a zenekar hamarosan kénytelen volt befejezni tevékenységét. 1978-ban Végh Sándor vette át a salzburgi Camerata Academica (Camerata Academica des Mozarteums Salzburg) vezetését, ezután lassanként az egész zenekart lecserélte. A Mozarteum tanáraiból és diákjaiból

álló Camerata hangzásvilágában meghatározó volt, hogy vonósai jellemzően Végh-tanítványok voltak. Ennek eredményeképp egy olyan egyöntetű vonóshangzás és stílusegység jött létre, mely egyedülálló volt a maga nemében. Az ezt követő majd két évtizednyi közös munka során az együttes második virágkorát élte, s a világ legjobbjai közé került. A Camerata mellett Végh időről időre más zenekarokat is vezényelt, többek között az Európai Kamarazenekart, a Berlini Filharmonikus Zenekart, a Bécsi Filharmonikusokat, valamint a Bécsi Szimfonikus Zenekart, de magyar zenekarok élén is fellépett, a Budapesti Fesztiválzenekart valamint a Weiner–Szász Kamaraszimfonikusokat is vezényelte, és Budapesten is koncertezett a salzburgi Camerata Academica-val.

- Zádor István (Ungvár, 1912. X. 20 – 1985) zeneszerző, zongora-

művész, pedagógus, néprajzkutató, az Ungvári Zenei Konzervatórium első igazgatója, a Kárpátaljai Filharmónia művészeti vezetője, fél évig a Kárpátaljai Népi Együttes vezetője, az Ungvári Szimfonikus Zenekar karnagya. Zádor Dezső nagyon sokat tett Kárpátalja zenei kultúrájának fejlődéséért. Lembergbe történő elköltözését követően az időszaknak egyik legkiválóbb zeneszerzője lett. Néhány évig sikeresen vezette a Lembergi Zeneszerzők Egyesületét, az M. Liszenko nevét viselő Lembergi Állami Zeneakadémián zongora és zeneszerzői szak professzora volt;

- Zalay József, (Szentetornya, 1912. VI. 22. –) zenekari hegedűművész (Hivatásos katonazenész; Pécsi Nemzeti Színház zenekara – koncertmester, Pécsi Szimfonikus Zenekar – II. koncertmester);

- Zsótér Mária (Budapest, 1912. IX. 14. –) zongoratanár (Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár;

100 éve született

- Antal György (Gyimesbükk, 1917. XII. 9. – Pécs, 2007. XII. 12.)

Antal György
1917 - 2007.

(A kép forrása: [PTE Egyetemi Könyvtár - Pécsi Tudományegyetem](#))

igazgató, főiskolai tanár, karnagy. Tanulmányait 1940 és 1943 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai, tanítóképző intézeti tanárképző, karnagyképző és orgona szakán végezte Ádám Jenő, Bárdos Lajos és Szakolczay Riegler Ernő növendékeként. 1942 óta Pécssett működik: előbb a Tanítóképző, majd a Pedagógiai Főiskola tanára volt, később zeneiskolai igazgató, majd zeneművészeti szakiskolai igazgatóként tevékenykedett, végül a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete Pécsi Tagozatának igazgatója lett. Számos hazai és külföldi hangverseny fűződik nevéhez, többek közt az általa alapított Pécsi Liszt Ferenc Kórus karnagyaként;

- Bán Elemér (Hajdúnánás, 1917. X. 8.–) énekes, színművész. 1938–

(A kép forrása: [Haon](#))

41-ben *Walter* Margitnál tanult énekelni a Zeneakadémián. 1941–44-ben a Kolozsvári Nemzeti, 1945-től 1949-ig a Szegedi Nemzeti, majd 1949-től nyugdíjazásáig, 1978-ig a debreceni Csokonai Színház operaénekes színművésze. A Csokonai Színház operatársulatának egyik alapítója volt 1952-ben;

- Banda Ede gordonkaművész-tanár (Budapest, 1917. IV. 6. –

(A kép forrása: [Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem](#))

Budapest, 2004. VI. 23.) zeneakadémiai gordonka- és kamarazene-tanár), kamaramuzsikus. 1930-tól 1933-ig Scholz Jánosnál, 1934-ben Hütter Pálnál tanult. 1934 és 1942 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanult Kerpely Jenőnél, Schiffer Adolfnál és Zsámboki Miklósnál, de mesterének tekintette Weiner Leót és Waldbauer Imrét is. Művészi-pedagógiai szemléletmódja alakulására Dohnányi Ernő és Kodály Zoltán is nagy hatással volt. A gordonkán kívül zeneelméleti és zenetörténeti előadásokat is hallgatott. Diplomáját gordonka művész-tanár szakon szerezte meg 1942-ben. 1940-től 1951-ig a Székesfővárosi Zenekar (az Állami Hangversenyzenekar, illetve a mai Nemzeti Filharmonikus Zenekar elődje) első magángordonkása, 1951–1953 között a Rádiózenekar szólistája volt. 1951-ben lett a Tátrai-vonósnégyes csellistája, és a kvartett fennállásáig a tagja is maradt. Zenepedagógiai munkáját a Főiskolán 1948-tól 1996-ig gordonkatanárként végezte. Emellett 1950-től kamarazenét is oktatott, 1982-ben kamarazene tanszékvezető lett. Számos növendéke vált sikeres művésszé, például Perényi Miklós, Virizlay Mihály, Frank Mária, Banda Pál. A Tátrai-vonósnégyessel és szólistaként Európa a világ számos országában koncertezett, sok nemzetközi verseny zsűritagja volt.

- Bán Elemér (Hajdúnánás, 1917. X. 8. –) operaénekes. 1941-ben debütált a kolozsvári Nemzeti Színházban Yamadori hercegeként.

1944-ig e színházban, 1945-től 1949-ig a szegedi Nemzeti Színházban, 1949 óta a debreceni Csokonai Színházban működött;

- Blazsek Károly Frigyes (Dorog, 1917. IX. 14. –) ének-zenetanár;

- Demény Piroska / Deményné Szabó Piroska / (Torda, 1917. VI. 27. – Kolozsvár, 1994. IV. 10.) zenetanár, folklorista. 1941-ben végezte el a zongora szakot a kolozsvári konzervatóriumban, 1951-ben ugyanott a művészeti főiskolán zenetanári oklevelet szerzett. 1951-től a kolozsvári zenei középiskola tanára. Több közös folklórkiadványban jelentek meg népi dallamgyűjtései (az 1954-es Faragó-Jagamas-féle Moldvai csángó népdalok és népballadák c. munkában Szabó Piroska I. néven szerepel). A romániai magyar rádió- és tévéadások keretében 1971-től haláláig „Vettem violát”, „Szivárvány havasán” és más címek alatt sok száz hiteles, falvainkon gyűjtött magyar népzenei felvételt mutatott be. Népzenei gyűjtéseinek digitalizálását a Hagyományok Háza Folklórdokumentációs Könyvtára végezte el;

- Dobray István (Tótpróna, 1917. XI. 23. – Budapest, 2006. II. 12.)

(A kép forrása: [Fővárosi Énekkar](#))

karnagy, zeneakadémiai tanár. Tanulmányait 1946 és 1950 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai ének-zene tanárképző, illetve karvezetés szakán végezte Ádám Jenő, Bárdos Lajos és Vásárhelyi Zoltán növendékeként. 1937-től tanító, 1949 és 1954 között tanár, 1954-től 1960-ig gimnáziumi tanár és szakfelügyelő volt, 1960 és 1968 között a Művelődési Minisztérium művészetoktatási osztályán dolgozott. 1968-tól 1974-ig főiskolai tanár, 1974 és 1985 között a Zeneakadémia egyetemi docense. Kóruskarnagy tevékenységét 1945-ben kezdte. Évtizedeken keresztül tagja volt a Parlando szerkesztő bizottságának. [Búcsúzunk Dobray Istvántól - Parlando](#);

- Erneszt Sándor (Budapest, 1917. XII. 18. –) hegedűművész,

szakközépiskolai és zeneakadémiai tanár. 1941 és 1946 között a Nemzeti Zenede hegedűtanára volt. 1946-78 között a Zenei Gimnázium és a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanára volt;

- Gallina Imréné Friedrich Ilona (1917. VII. 31. –) zeneiskolai zongoratanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Kalocsa – alapító tag, zongoratanár, vezető; Ének Zenei Általános Iskola, Kalocsa – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Kalocsa – zongoratanár és uo. igazgató-helyettes is);

- Garamszegi József (Dunabogdány, 1917. IV. 1. –) magyar-, történelem és áéktalános iskolai ének-zenetanár, főiskolai adjunktus, karvezető (Pedagógiai Főiskola Gyakorló Általános Iskola, Szeged – ének szakvezető tanár; Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék, Szeged – tanár; Felsőfokú Tanítóképző Intézet, Esztergom – ének-zenetanár);

- Gárdonyi Józsefné Ungár Edit (Budapest, 1917. VII. 8. –) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Nagykanizsa – zongoratanár);

- Gyöngyösi Rácz Géza (Gyöngyös, 1917. II. 27. –) népipizenekar-vezető, karmester;

- Herczegh Irma (Székesfehérvár, 1917. III. 11. –) zeneiskolai zongoratanár (Állami Zeneiskola, Várpalota – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár);

- Hoffmann Ödön (Kolozsvár, 1917 V. 10. –) zeneszerző, szövegíró, zongorakísérő, ének-korrepetitor (Zeneműkiadó Vállalat könnyűzenei szerkesztőség);

- Ivánka Irén (Déva, 1917. IX. 13. –) magánénekes (Magyar Rádió; Pécsi Nemzeti Színház – magánénekes; Szegedi Nemzeti Színház – magánénekes);

- Dr. Joósné Lakatos Hildegárd (Nagybánya, 1917. IV. 11.) hegedűtanár;

- Kelényi Tibor (Budapest, 1917. VI. 23. –) zenekari harsonás (Fővárosi Operettszínház – zenekari művész);

- Kerecsényi Kneifel László (Székesfehérvár, 1917. VIII. 17. – 2011. VIII.) karnagy, főiskolai tanszékvezető ének-zenetanár, korrepetitor, csemballista. 1935-ben fejezte be középiskolai tanulmányait a székesfehérvári Szent István reálgymnáziumban, ahonnan kiváló előképzettsége egyenes utat biztosított a Zeneakadémiára. 1935–41 között négy kiváló minősítésű diplomát szerzett: egyházkarnagy, tanítóképzőintézeti tanári, középiskolai énektanári és orgona. Mesterei közül érdemes kiemelni Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Harmat Artúr, Kodály Zoltán, Vaszy Viktor nevét. 1941-ben kezdett tanítani az Érseki Katolikus (ma Rákóczi Ferenc) és egyidejűleg a Madách Gimnáziumban. 1942 áprilisában pályázaton elnyerte a Józsefvárosi Plébániatemplom kántor-karnagy állását. A háboirú és a hadifogság után folytathatta pedagógiai munkásságát: 1947-től 1959-ig gimnáziumokba és óvónőképzőkbe helyezték tanítani (Szent Imre, Fazekas, Petőfi és az akkori Délszláv Gimnáziumok, a Rózsák-terei, Huba utcai, Bezerédi Amália és a Brunszvik Teréz Óvónőképzők). Mindezek mellett kórusmunkát is végzett különböző üzemi kórusoknál: vezette több évig a Budapesti Gázművek Kórusát, majd korrepetitorként a Vasas Művészegyütteshez került. 1958-tól, amikor a Budapesti Kórus betanító karnagy pozíciójára kapott felkérést. Ettől kezdve munkásságát a tanító- és óvóképző és az itt végzett tevékenység határozta meg. 1959-ben kinevezték a Felsőfokú Tanítóképző Intézet tanárává. Az akkor felsőfokúvá vált tanító- és óvónőképzésbe fektette szinte minden energiáját. Tantervek, tematikák ki- és átdolgozásától kezdve újabb képzési formák kísérletezésén és kipróbálásán keresztül a tanító- és óvóképzős jegyzeteket is ő írta előbb egymagában, majd az átdolgozások során társszerzőként. Csillag Lászlónéval megírták az ének-zene tanítás módszertanát, mely ma is nélkülözhetetlen forrás. 1975-ben emelkedett a tanító- és óvóképzés főiskolai rangra. 1976-ban őt nevezték ki az akkor már Budapesti Tanítóképző Főiskola Művészeti Nevelési Tanszékének vezetőjévé, 1980-as nyugdíjba vonulásáig. A tanítást a nyugdíjjal sem tudta-akarta abbahagyni, 1994 júniusáig dolgozott, mintaszerűen félállású tanárként. (Dr. Döbrössy János teljes írása itt olvasható: [Kerecsényi \(Kneifel\) László ének- és zenetanár, karnagy \(1917-2011\) \(Döbrössy János\)](#));

- id. Király László (Ada, 1917. I. 4. –) kántor, zeneiskolai

zongoratanár, karnagy (Martonos – kántor; Ada – kántor, kávéházi zongorisata; Zombor – dalárdavezető; Polgári Fiúiskola, Kiskunmajsa – ének-zenetanár; Szent Mihály főtemplom, Kolozsvár – kántor; Kiskunmajsa – zongoratanár; Mária Magdolna főtemplom, Zalaegerszeg – kóruskarnagy, orgonista; Pálóczi Horváth Ádám Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg – zongoratanár);

- Korényi Lajos (Jolsva, 1917. IX. 19. – Ózd, 2011. XII. 7.) zongora- és zeneelmélet-tanár, karvezető, ózdi és kazincbarcikai zeneiskolai igazgató;

- Kulik Józsefné Gulyás Katalin (Kunszentmárton, 1917. XI. 23. –) zeneiskolai zongoratanár (Zenepedagógus Munkacsoport, Szolnok – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Szarvas – zongoratanár, Kunszentmártoni Művelődési Központ – zongoratanár);

- Maros Rudolf (Stachy, 1917. I. 19. – Budapest, 1982. VIII. 2.)

(A kép forrása: www.youtube.com)

zeneszerző, zeneakadémiai tanár. Tanulmányait a győri konzervatórium elvégzése (1937) után a budapesti Zeneművészeti Főiskolán folytatta Kodály Zoltánnál, Siklós Albertnél (zeneszerzés)

és Temesváry Jánosnál (brácsa). 1949-ben Prágában Alois Hába mesterkurzusának hallgatója; 1959-ben több ízben a darmstadti Ferienkurse für neue Musik tanfolyamain tökéletesítette tudását. 1971-1972 között ösztöndíjjal Berlinben élt, 1971-75-ben a Modern Zene Nemzetközi Társasága (IGNM) elnökségi tagja volt. 1942-49-ben a pécsi konzervatórium tanára és igazgatója volt, 1949-től 1978-ig a budapesti Zeneművészeti Főiskola egyetemi tanára (fúvós kamarazene, zeneszerzés, zeneelmélet, hangszerelés); a Magy. Zeneművész Szövetség elnökségi tagja. Korai műveit a magyar népzene és Kodály Zoltán hatása jellemzi: az ötfokú diatonikus dallamvilág, a klasszikus vokál-polifónia stílusa és az egyszerű formai képlet. Az ötvenes évek végén radikálisan szakított addigi munkásságával. Kortárs zenei tájékozódásának tapasztalatait építette be kompozícióiba.

Később a hagyományos eszközök és az új zenei nyelv szintézisére törekedett, nem zárkózott el a folklór inspiráció forrásától sem;

- Mihály András (Budapest, 1917. XI. 7. – Budapest, 1993. IX. 19.)

zeneszerző, karmester, gordonkaművész, főiskolai és egyetemi tanár, tanszakvezető; kórusvezető. Tanulmányait 1934-től 1938-ig a Zeneakadémián Schiffer Adolf (gordonka), valamint Waldbauer Imre és Weiner Leó (kamarazene) tanítványaként végezte. Magánúton Kadosa Pálnál és Strasser Istvánnál tanult zeneszerzést. 1941-től 1946-ig munkaskórusok vezetésével foglalkozott, mialatt saját vonósnégyesével Berg, Schönberg, Hindemith és Bartók műveinek szerzett elismertséget. 1944-ben

letartóztatták, egy évig a buchenwaldi koncentrációs táborban raboskodott, majd a Magyar Állami Operaház szólógordonkása, egy éven át főtitkára volt. 1949-től a Zeneakadémia kamarazene tanára, később (1950–1992) tanszékvezetője volt. Tanítványai közé tartoztak a Bartók vonósnégyes, az Éder- és a Takács-Nagy Kvartett tagjai is. 1968-ban megalakította a Budapest Kamaraegyüttest, amelynek célja a kortárs zene népszerűsítése volt. 1962-től 1978-ig a Magyar Rádió zenei lektora, 1978–1987 között az Operaház igazgatója volt. Karmesterként szinte a teljes operairodalmat végigdirigálta;

- Nádler Ilse (Budapest, 1917. II. 8. –) zongoraművész-tanár;

- Nagy Jenő (Segesvár, 1917. XII. 12. – Torda, 1981. IV. 9.) zenetanár, kórusvezető, zenei szakíró. A kolozsvári Unitárius Kollégiumban érettségizett (1939), majd zenetanári oklevelet szerzett. Kozárváron kezdte tevékenységét. A II. világháborúból súlyos rokkantként, fél lábbal érkezett haza. Ádámoson tanított, majd Tordán zenetanár nyugdíjazásáig (1947-74). Az országos híró Tordai Dalárdát vezette;

- Nyiri Erzsébert (Budapest, 1917. X. 13.) énekművész-tanár (Magyar Rádió és Televízió; filmdalok);

- Papp László (Szeghalom, 1917. II. 24. –) gordonkatanár;

- Pálos /Paikert/ Imre (Budapest, 1917. X. 15. – Budapest. 1997. II.

Pállos Imre (balról) és Gáti István Puccini: Tosca c. operájában (Keleti Éva fotója az Erkel Színházban készült 1973-ban.).

9.) operaénekes, a Magyar Állami Operaház tagja;

- Putnoky Gábor (Budapest, 1917. IV. 14.) énekművész, táncdalénekes, tanár,

- Rózsavölgyi Ferenc (Szeged, 1917. V. 10. –) zenekari trombitás (Pécsi Szimfonikus Zenekar és a Pécsi Nemzeti Színház zenekarának művésze);

- Sebestyén András (Debrecen, 1917. II. 6. –) karnagy, zeneszerző, zenetanár, MR zenei főosztályvezető helyettes; Karmester, zeneszerző. Tanulmányait 1934 és 1940 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. Zeneszerzést Kodály Zoltánnál, gordonkát Schiffer Adolfnál és Kerpely Jenőnél, karvezetést Ungár Ernőnél tanult. 1946-tól 1959-ig a debreceni Csokonai Színház, a budapesti Úttörő Színház, a Nemzeti Színház és

az egri Gárdonyi Géza színház karnagya, 1959-től 1983-ig a Magyar Rádió Zenei Főosztályának munkatársa, illetve helyettes vezetője volt;

- Szak Antal (Kerkaszentmiklós, 1917. III. 23 – Budapest, 2004. XII.10.) zeneiskolai és szakközépiskolai szolfézs-zeneelmélet tanár, szövegíró, közreadó, zeneszerző, orgonaművész (Szent Péter templom, Budapest – kóruskarnagy; Fővárosi Zeneiskola Szervezet – szolfézsstanár);

- Szecsődi Irén (Budapest, 1917. VI. 6. – Budapest, 2001. VI. 20.)

Puccini:Gianni Schicchi –Lauretta szerepében

operaénekes. Tanulmányait 1941 és 1947 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ének szakán dr. Molnár Imre növendékeként végezte. 1947 és 1972 között a Magyar Állami Operaház magánénekes. [Puccini:Gianni Schicchi - Szecsődi Irén - YouTube](#),

- Takács Mariann /dr. Felvincziné/ (Budapest, 1917. IX. 6. –) szimfonikus zenekari gordonkaművész, zeneiskolai tanár (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Magyar Állami

Operaház – zenekari művész; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – gordonkatanár);

- Tamási Sándor (Nagykanizsa, 1917. VII. 26. –) zenetanár (Állami Zeneiskola, Cegléd; Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola - gitártanár; Pest megyei gitár szakfelügyelő);

- Turán László (Bp., 1917. XII. 17. – Budapest, 1984. V. 18.)

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

zongoraművész. Életének csaknem teljes tevékenysége a Magy. Rádió, emellett később a Magy. Televízió könnyűzenei műsoraihoz kötődik. Igen sokat szerepelt külföldön is. Működésének kezdetén Róosz Emil szalonzenekarában játszott. Ezrével komponálta, hangszerelte, átdolgozta a mindennapi népszerű zenei szükségletet kielégítő alkotásokat; színvonalas dalainak, táncegyüttesre írott műveinek nagy része azonban nem veszített népszerűségéből;

- Vargáné Varjú Erzsébet (Budapest, 1917. VI. 2. –) zeneiskolai hegedűtanár, szimfonikus zenekari művész (Royko Gizi Női Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Nagybátony – tanár és uo. igazgató is; Salgótarjáni József Attila Kultúrház Szimfonikus Zenekarának tagja; Koncz János Zeneiskola, Sárvár – hegedűtanár);

- Versényi Ida (Sülelmed, 1917. II. 10. –) operarendező-tanár. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

énekművészképző szakán Durigó Ilona növendékeként végezte. 1941-től a Kolozsvári Nemzeti Színház, 1946 és 1949 között a Szegedi Nemzeti Színház színésze, 1949-től 1951-ig a Debreceni Városi Színházban operarendező, 1952 és 1957 között a budapesti Nemzeti Színház rendezője, 1957-től 1977-ig a Szegedi Nemzeti Színházban operarendező, a Színház és Filmművészeti Főiskola egyetemi docense;

- Veszelszky Magda (1917–1976) zeneszerző;

95 éves született

- Avasi Béla (Budapest, 1922. VII. 20. – Budapest, 2002. IV. 30.) A

budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1947 és 1953 között zeneszerzést, zenetudományt és népzenei tanulmányt tanult Veress Sándor, Szabó Ferenc, Farkas Ferenc, Kodály Zoltán és Bárdos Lajos növendékeként. 1953-tól 1961-ig a Néprajzi Múzeumban dolgozott népzene kutatóként Lajtha László, Rajeczky Benjamin és Vargyas Lajos munkatársaként. 1961 és 1973 között a szegedi Tanárképző Főiskola ének-zene tanszékének tanszékvezető főiskolai tanára volt. Számos tankönyvet és népzenei tanulmányt írt, utóbbiak az Acta Ethnographica, a Studia Musicologica, a Néprajzi Értesítő és a Magyar Zene című folyóiratokban jelentek meg;

- Balassa P. Tamás (Budapest, 1922. XI. 17. – Budapest, 2010. X.

18.) zeneszerző, hangszerelő, karmester, zongorista. Tanulmányait 1936 és 1943 között a Fodor Zeneiskola növendékeként végezte: zongorát és (magánúton) zeneszerzést Kadosa Páltól, jazz-zongorát (szintén magánúton) Bródy Tamástól, karmesterséget Ferencsik Jánostól tanult. 1950-től 1954-ig a Vidám Színpad zenei vezetője és karmestere; 1954 és 1959 között a Magyar Rádió tánczenekarának tagja és hangszerelője, 1959-től 1985-ig ugyanott a tánczenei stúdió tanára volt;

- Bántai Vilmos (Budapest, 1922. V. 17. – Budapest, 1985. VIII. 21.)

fuvolaművész, tanár. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán a fuvolaszakon Hantai Ferencnél végezte. 1945-től 1948-ig a Magyar Állami Hangversenyzenekear tagja, 1965-től 1978-ig, nyugdíjazásáig a Fővárosi Zeneiskola Szervezet fuvolatanára volt;

- Barsi Ernőné Varsányi Ida (Sopron, 1922. máj. 25. –) énekzenetanár (Általános Iskola, Győrsziget – ének-zenetanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr – szolfézs- és magánénekstanár);

- Béres Ferenc (Gagybátor, 1922. XII. 3. – Budapest, 1996. VII. 6.)

(A kép forrása: [Royal Magazin](#))

dalénekes, népdalgyűjtő. furulyaművész, népi ének- és táncegyüttes-szervező, folklórlista; szobrász-, festő- és iparművész, műgyűjtő; a Sárospataki Képtár megalapítója;

- Bódi Irma (Zsombolya, 1922. I. 6. –) középiskolai és tanítóképzői ének-zenetanár, kóruskarnagy, korrepetitor (Tanítóképző – ének-zenetanár; Magyar Néphadsereg Művészegyüttes – korrepetitor, művészeti vezető; Magyar Rádió énekkara – korrepetitor, kóruskarnagy; Landestheater, Innsbruck – karnagy);

- Bodonyi István (Budapest, 1922. V. 13. – 2012. XII.)

hegedűművész-tanár, koncertmester (Zeneoktatói Munkacsoport – hegedűtanár; SZOT Szimfonikus Zenekar – koncertmester; Magyar Állami Operaház –zenekari művész; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola – hegedűtanár; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – I. koncertmester; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – hegedűtanár; Postás Szimfonikus Zenekar – I. koncertmester);

- Bódy József (Zagyvapálfalva, 1922. III. 2. – Budapest, 1985.

XII. 22.) operaénekes. Tanulmányait a budapesti Zeneművészeti Főiskolán dr. Székelyhidy Ferenc tanítványaként végezte. 1943-tól a Magyar Állami Operaház énekkarának tagja volt. 1950-től 1952-ig a Szegedi Nemzeti Színház operatársulatához tartozott. Az Operaházban 1952-ben, Sparafucile szerepében debütált, Verdi Rigoletto című operájában;

- Börzsönyi Mihály (Zalaegerszeg, 1922. X. 5. – Budapest, 1986. VII. 26.) színész, énekes. Zenei tanulmányok után 1948-ban az Operastúdió tagja, majd 1950-1952 között a Vasas Operaegyüttesben énekelt. 1953-ban a Szegedi Nemzeti Színház szerződtette. 1958-ban az Operaház tagja lett. 1961-től haláláig a Fővárosi Operettszínház tagja volt;
- Dálnok Lajos (Budapest, 1922. IV. 11. –) orgonaművész. Tanulmányait 1939 és 1947 között a Nemzeti Zenede és a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona, zeneszerzés és magánének szakát Sugár Viktor, Hammerschlag János és Lajtha László növendékeként végezte. 1945 és 1950 között a Magyar Rádió szerkesztője, 1967-től 1985-ben történt nyugalomba vonulásáig az Országos Filharmónia csoportvezetője. Orgonaművészként rendszeresen hangversenyezett;
- dr. Darázs Árpád (Jászberény, 1922. VII.7. – dél-carolinai Columbia, 1986.

(A kép forrása: adsingers.org)

XII.16.) ének-zenetanár, karmester, karnagy. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatott felsőfokú zenei tanulmányokat. 1944-ben egyházkarnagyi oklevelet kapott. Az 1944/45-ös tanévben

a középiskolai énektanár-képző tanfolyamot végezte el Ádám Jenő vezetésével. A második világháború végét követően két tanéven át a Jászberényi Állami Líceum és Tanítóképző Intézet ének-zene tanáráként dolgozott. Ezután visszakerült Budapestre, ahol többek között a Magyar Rádió és Televízió énekkarának lett a karnagya. Családjával együtt 1956-ban elhagyta Magyarországot és az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le. Muzsikusként első jelentős munkája 1957-61 között Farmingdale-ben a Szent Kilián Fiúkórus vezetése volt. Kodály Zoltán koncepciója szerint tanította az amerikai fiúkat, akikkel jelentős sikereket ért el. Többek között meghívást kaptak a Lincoln Center megnyitó ünnepségére, ahol Leonard Bernstein vezényletével Mahler művében, az Ezrek szimfóniájában énekeltek. A Dél-Karolina Egyetem professzora lett 1966-ban. Nem sokkal kinevezése után megalapította az egyetem hangversenykórusát. Ezzel a kiváló együttesel kétszer is első díjat nyert a rangos debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusversenyen;

- Dr. Emresz Károlyné Oppel Katalin (Sopron, 1922. VII. 22. –) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Sopron - hegedűtanár);

- Erdős János (Szolnok, 1922. X. 23. –) énektanár, kórusvezető (Tanárképző Főiskola, Szeged – ének-zenei tanszék, tanár; Tanárképző Főiskola 1. sz. Gyakorló Általános Iskola, Szeged – szakvezető énektanár; Szegedi Hangversenykalauz – szerkesztő);

- Eszenyi Irma (Budapest, 1922. XII. 12. – Budapest, 2000. IX. 28.) operaénekes. Tanulmányait a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskola zongora szakán Horusitzky Zoltán, ugyanott az ének-opera szakon dr. Jászó Györgyné növendékeként végezte. 1945/46-ban a Szegedi Nemzeti Színház, 1946 és 1973 között a Magyar Állami Operaház magánénekes;

- Figlár Ferenc (Budapest, 1922. XI. 22. –) zenekari tuba-, harsonaművész (BM Művészegyüttes – zenekari tag; Budapesti MÁV Szimfonikusok – zenekari művész);

- Frank Oszkár (Budapest, 1922. VIII. 24.) szakközépiskolai és

tanárképző főiskolai zeneelmélet-tanár, tankönyvíró, zeneakadémiai zeneelmélet módszertan-tanár. Tanulmányait 1949 és 1954 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Szabó Ferenc növendékeként végezte. 1954-től 1961-ig a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola, 1961 és 1982 között a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola, 1981-től 1983-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, 1984 és 1991 között a vespéremi Dohnányi Ernő Zeneművészeti Szakközépiskola, 1991-től 1998-ig a Miskolci Bölcsészegyesület, ugyancsak 1991-től a Continuo Zeneiskola és Zeneművészeti Szakiskola tanára. Könyvei: A klasszikus moduláció (1970); A funkciós zene harmónia- és formavilága (1973, 1978, 1981); Zeneelmélet III. (főiskolai tankönyv, 1973); Bevezető Bartók Mikrokozmoszának világába (1977); Bartók és a gyermekek (1981); Hangzó zeneelmélet (1990); Zeneesztétika, zeneirodalom, zeneműelemzés dióhéjban (1994); A romantikus zene műhelytitkai - Schubert-dalok (1994); Formák, műfajok a barokk és klasszikus zenében (1996); A romantikus zene műhelytitkai - Chopin-mazurkák, -prelűdök, -noktürnök, -balladák (1999); Debussy-harmóniák (2003); Liszt Ferenc: *Années de pèlerinage* (2004); A szonátaforma Mozart műveiben (2005);

- Györkös Mátyás Albert (Tordaszentlászló, 1922. VII. 18. – Kolozsvár, 1993. V. 27.) klarinéttanár, festőművész. A kolozsvári Magyar Művészeti Intézet zenei fakultásán tanult, majd az Intézet megszűntetése után a kolozsvári George Dima Konzervatóriumban folytatta tanulmányait, ahol 1954-ben államvizsgázott. A kolozsvári Zeneművészeti Középiskola klarinéttanára volt. 1982-ben felvették a romániai Képzőművészeti

Alap tagjai közé. Ugyanakkor zenetanári munkásságáért hivatalos kitüntetésben részesült;

- Halász Imre Ottó (Kunszentmárton, 1922. IX. 20. –) középiskolai ének-zene- és matematikatanár (Tanyai Iskola, Szolnok, Eresztőhalom – tanár; Jászapáti Gimnázium – matematika- és ének-zenetanár, kamarakórus vezető);

- Dr. Hergenröder Miklós (Szajk, 1922. VIII. 17. – Pécs, 1990.

október 24.) katolikus pap, kanonok, zeneszerző székesegyházi karnagy, egyházmegyei zeneigazgató, hittudományi doktor, kántorképző tanfolyamok igazgatója. Tanulmányait a székesegyházi énekiskola növendékeként kezdte Pécsen (1931–1936), majd a Ciszterci Nagy Lajos Gimnáziumában érettségizett 1940-ben. A PPTE-n teológia tanulmányokat folytatott. 1958-tól működött Pécsen. Székesegyházi káplán, a Palestrina kórus karnagyja, az egyházmegye zenei igazgatója, az egyházmegye Liturgikus Bizottságának elnöke, kanonok (1978-tól). 1961-ben megalakítja a Pécsi Egyházmegye Kántorképző Tanfolyamát diákok számára;

- Horváth Mihály (Szombathely, 1922. VII. 16. –) hegedű- és szolfézstanár, zenekari művész (Óvónőképző, Sopron – zenetanár; Állami Zeneiskola, Sopron – zenetanár; Soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar koncertmester-helyettes, szólamvezető, a Soproni Vonósnégyes I. hegedűse);

- Huszár Géza (Budapest, 1922. VII. 17. – Budapest, 1985. I. 9.) zongoraművész, zenetanár. A Műszaki Egyetem elvégzése és doktori disszertációjának megvédése után 1954-58 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Ambrózy Béla (zongora), Weiner Leó (zeneszerzés, kamarazene) tanároknál végezte tanulmányait. 1950-51

között a Magyar Rádió zenei rendezője; 1952-től haláláig a Fővárosi Zeneiskola Szervezet zongoratanára;

- Járóka Sándor, id. (Kisvárdai, 1922. II. 16. – Budapest, 1984. IV.

11.) prímás, zenekarvezető. 1947-ben megalakította saját együttesét. 1952-től a Belügyminisztérium Művészegyének népi zenekarát vezette. 1958-ban új zenekart alakított s később ezzel nyitotta meg kapuit az újjáépített Fortuna-étterem. 1971-ben hathetes amerikai körutat tett hétfőtagú együttesével, ahol Karádi Katalin és Svéd Sándor is énekelt zenekarával;

- Juhos István (Sajóecseg, 1922. VIII. 1. –) trombitaművész, karmester, hangszertervező készítő mester (Honvéd Helyőrségi Zenekar, Nyíregyháza és Debrecen – trombitás és zenekarvezető helyettes, valamint helyőrségi karmester);

- Káténé Lantos Magda (Veszprém, 1922. VI. 5. –) zeneiskolai és főiskolai zongora-szolfézs tanár, akiről a Veszprém megyei zeneiskolai zongoraversenyt elnevezték (Állami Tanítóképző, Veszprém – tanár; Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – zongoratanár, és tanszakvezető; Veszprémi Zongoraötös és a Veszprémi Szimfonikus Zenekar alapító tagja). A Veszprémi Csermák Anasztás Zeneiskola 1989 óta évente megrendezi a Lantos Magda megyei zongoraversenyt;

- Kishegyi Árpád (Budapest, 1922. XI. 16. – New York, 1978. IV.

4.) Színpadi pályáját Lakner Bácsi Gyermekszínházában kezdte. 1937-től a Szalmás-, 1939-től a Vándor-kórusban énekelt. A második világháború alatt Sopronban volt munkaszolgálatos, ahonnan megszökött. Budán szabadult fel. Operai debütálása 1946-ban, *Pedrillo* szerepében (Mozart: *Szöktetés a szerájból*) volt a rövid életű Vígopera színpadán. 1947-ben szerződött a Magyar Állami Operaház, melynek élete végéig tagja volt. Az ötvenes években állandóan szerepelt a Gördülő Opera előadásain, 1965-ben egy olasz staggioneval turnézott. Amerikai vendégjáték közben halt meg;

- Klutska István (Budapest, 1922. VIII. 22. –) zenepedagógus, mandolinművész (Magyar Állami Operaház – szerződött zenekari muzsik; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – tanár);

- Korényi Lajos (Jolsva, 1922. IX. 19.–) zeneiskolai igazgató (Általános Iskolai ének-zenetanár, Ózd; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Ózd – igazgató; Ózdi Liszt Ferenc Művelődési Központ Kohász Vegyeskarának karnagya; Kazincbarcikai Kodály Zoltán Állami Zeneiskola alapító igazgatója);

- Kórodi András (Budapest, 1922. V. 24. – Treviso, 1986. IX. 17.)

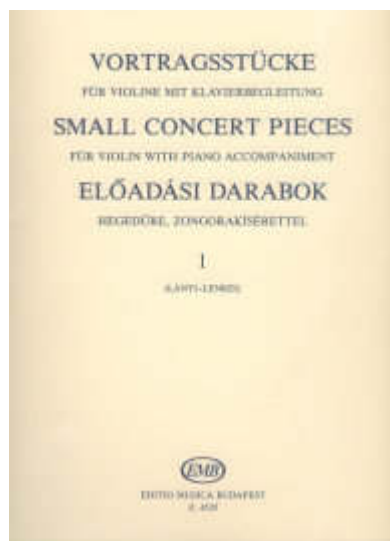
(A képforrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

karmester, zeneakadémiai tanár (karmesterképzés, karnagyképzés, zenekari gyakorlat). A budapesti Zeneművészeti Főiskolán végzett zongorán 1935-ben Varró Margitnál és Máthé Miklósnénál, majd a Nemzeti Zenedében folytatta tanulmányait zeneszerzés és karmesterképző szakon Lajtha Lászlónál és Ferencsik Jánosnál 1941 és 1944 között. 1945-ben itt és a Munkás Karnagyképzőben a vezénylet tanára volt. 1946-ban mint korrepetitor kezdte meg működését a Magyar Állami Operaházban. 1946-ban karmester lett, majd 1963-ban első karmester. 1957-től 1982-ig a budapesti Zeneművészeti Főiskola karmesterképzőjén tanított, egyben tanszékvezetői feladatokat is ellátta. 1967-től haláláig a Budapesti Filharmóniai Társaság zenekarának karnagyaként működött, 1976-tól annak elnök-karnagya volt;

- dr. Köllös Gábor (Sarkad, 1922. V. 8. – Keszthely, 2008. II. 12.) agrármérnök, egyetemi tanár, zenész). Klasszikus zenét tanult, hegedűtudását évtizedeken át osztotta meg a hallgatósággal, szerepelt a Magyar Rádió műsoraiban is. 1957-ben a keszthelyi gazd. akad.-ra. Még abban az évben létrehozta az intézmény első többszólamú kórusát, melynek első karnagya lett (később ebből jött létre a Helikon Kastélymúzeum Helikon Kórusa). Vári Andorral közösen megalakította az akad. népi együttesét (később Georgikon Népi Együttes néven világhírű lett). Egy év múlva népi zenekart (Guzsaly Népi Együttes) szervezett, melynek primása és vezetője (1975-ig) volt;

- Kranzl Engelbert (Oberrussbach, 1922. X. 24. –) zenekari oboaművész, szakközépiskolai oboatanár, szakfelügyelő (Székesfővárosi Zenekar /ÁHZ/ - zenekari tag; Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr – oboatanár; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – oboa szólamvezető);

- Lenkei Tiborné Kohlmann Gabriella (Budapest, 1922. XI. 30. –

Budapest, 2003. III. 8.) szakközépiskolai hegedűművész-tanár, kottaszerkesztő-közreadó, metodikus (Fővárosi Zeneiskola Szervezet – tanár és szakfelügyelő; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – tanár; Institut National de Musique – hegedűtanár, továbbképzések vezetője, hegedűpedagógiai szakmai előadások);

- Maklári József (Vác, 1922. III. 1. – Budapest, 1999. XI. 11.)

zeneakadémiai tanár (kargyakorlat, vezénylési gyakorlat, transzponálás, partitúraolvasás, zongorakíséret), karnagy. 1946-tól a budapesti Zeneakadémia középiskolai ének- és zenetanárképző szakán Bárdos Lajos, Vásárhelyi Zoltán, Werner Alajos és Gárdonyi Zoltán növendéke volt; 1950-ben szerzett oklevelet. 1942-től vezette a Váci Vox Humana Énekkart, mellyel rendszeresen fellépett külföldi fesztiválokon és számos nemzetközi díjat nyert.

1949-től a Honvéd Művészegyüttes karnagya, 1957-től pedig a Fővárosi Zeneiskola Szervezet tanára. Ugyanettől az évtől a MÁV Járműjavító férfikarának a karnagya, mely vezetése alatt második aranykorát élte, újabb szép hazai és nemzetközi elismeréseket gyűjtve. Legnagyobb sikerükként 1961-ben a debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusversenyen hazai III. és nemzetközi V. helyezést értek el. Ez az együttes 1973-ig maradt együtt, amikor előregedésük miatt újjá kellett szervezni, de ez már más karnagy irányítása alatt történt. Közben 1962-től Maklári a Népművelődési Intézet főelőadója lett. 1967 és 1996 között a budapesti Zeneakadémia középiskolai énektanár és karvezető szakán kargyakorlatot és vezénylési gyakorlatot oktatott. 1980-tól 1990-ig a Kórusok Országos Tanácsának az elnöke, 1982–1999 a Nemzetközi Kórus szövetség elnökségében Magyarország képviselője;

- Mátray Ferenc (Budapest, 1922. XI. 19. – 2004) operaénekes.

Mátray Ferenc - Lammermori Lucia - Edgar ([Operaslagerek Klub - Network.hu](http://OperaslagerekKlub-Network.hu))

Tanulmányait 1943 és 1949 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola operaének szakán Maleczky Oszkár növendékeként végezte. 1949-től 1974-ben történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház magánénekeke;

- Mauthner Anna (Szarvas, 1922. I. 29. –) zenekari brácsaművész, kamaramuzsikus. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Temesváry János növendékeként végezte, majd 1946/47-ben a római Accademia Nazionale di Santa Cecília hallgatójaként Mario Corti tanítványa. 1948-ban a Székesfővárosi Zenekar (1952-től a Magyar Állami Hangversenyzenekar) szólóbrácsása lett, emellett Tátrai Vilmos Magyar Kamarazenekarának szólamvezetője volt;

- Mikó András (Budapest, 1922. VI. 30. – Budapest, 1998)

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

operaházi főrendező, zeneakadémiai tanár (színpadi játékgyakorlat, beszédgyakorlat). Magánúton végzett hegedű-, ének-, grafikai és rendezői tanulmányokat, utóbbiakat Nádasdy Kálmán és Oláh Gusztáv irányításával. 1946 és 1962 között a Magyar Állami Operaház ügyelője, segédrendezője, majd rendezője, 1962 és 1987 között főrendezője. Közben 1951/52-ben a Fővárosi Operettszínház főrendezője. Dolgozott a Buenos Aires-i Teatro Colónban, a londoni Covent Gardenben, a moszkvai Nagyszínházban, Helsinkiben, savonlinnában, Koppenhágában, Kölnben, Torinóban, Genfben. 1949-től 1992-ben történt nyugalomba vonulásáig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára;

- Molnár István (Kistelek, 1922. VIII. 14. –) általános iskolai énekzenetanár, kántormegyei vezető szakfelügyelő, zeneiskolai igazgatóhelyettes, karnagy (Református kántor, Kistelek; II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola, Kistelek – énektanár és megyei szakfelügyelő; közös igazgatású Állami Zeneiskola, Kistelek – igazgató-helyettes);

- Németh Amadé (Nagybánya, 1922. XII. 14. – Budapest, 2001. VII.

6.) zeneszerző, karmester, zenei író, a zenetudományok doktora. Tanulmányait 1940 és 1944, majd 1949 és 1952 között végezte a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán: zeneszerzés szakon Kókai Rezső, karmesterként Unger Ernő növendékeként. 1940 és 1951 között a budapesti Operaház korrepetitora, 1953-tól 1956-ig a Gördülő Opera művészeti vezetője és karmestere. 1962-től 1983-ban történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház karigazgatója és karmestere. 1956 és 1971 között a Fővárosi Tanács Szimfonikus Zenekarát vezette. Karmesterként több európai országban és Vietnamban is fellépett, 1960 és 1978 között Belgiumban a Genti Királyi Opera állandó vendégkarmestere volt;

- Ónodi György (Temesrékás, 1922. IV. 21. –) zeneiskolai, klarinéttanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Pápa – klarinéttanár; a Győri Filharmonikus Zenekar tagja);

- Pallagi János (Budapest, 1922. X. 3. –Budapest, 2013. X. 18.)

hegedűművész, koncertmester, egyetemi tanár. Tanulmányait a Székesfővárosi Felsőbb Zeneiskolában Zipernovszky Máriánál a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Zathureczky Edénél végezte. 1946-ban hegedűművészi diplomát nyert. 1946-tól 1965-ig először a győri, majd a budapesti konzervatóriumok, 1977-től pedig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi tanára volt. 1972 és 1982 között az ausztriai Internationale Kammermusiktagung Raumberg tanáraként tevékenykedett. 1971-től 1980-ig az Állami Hangversenyzenekar koncertmestere volt, emellett gyakran lépett fel szonáta- és kamaraesteken is;

- Patachich Iván (Budapest, 1922. VI. 3. – Budapest, 1993. V. 9.)

(A kép és szöveg forrása:

[BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

zeneszerző, karmester, zenei vezető, korrepetitor, az elektronikus komolyzene hazai úttörője. 1940 és 1947 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Siklós Albert, Viski János és Szabó Ferenc növendéke volt. 1943-47-ig az Állami Operaház korrepetitora, 1947-48-ig a Vígopera karigazgatója. 1951-52-ben a Madách Színház karmestere, 1952-től 1987-ig pedig a MAFILM zenei vezetője volt. Patachich Iván 1957-ben a Világifjúsági Fesztiválon díjat nyert. Patachich Iván 1976-77-ben elektroakusztikai tanulmányokat folytatott az Utrechti Egyetemen, és Magyarországon elsőként alkalmazott komponált elektroakusztikus zenét. 1971-ben Budapesten létrehozta az EXASTUD (Experimentum Auditorii Studii) nevű elektronikus-zenei stúdiót;

- Pető Imre (Keszthely, 1882 – Budapest, 1944) karmester, zenepedagógus. Tanulmányait a Zeneművészeti Főiskolán (Koessler János, Herzfeld Viktor, Thoman István) végezte. Mint harmadéves növendék elnyerte a bayreuthi Wagner-ösztöndíjat, majd Berlinben Humperdinck és L. Lehmann tanítványa volt. Berlinben és Stuttgartban mint karmester működött. 1913-ban Kerner István meghívására az Operaház korrepetitora, majd karmestere. 1920-tól a Nemzeti Zenede tanára;

- Reményi József (Mezőkövesd, 1922. XI. 20. –) zongoraművész- egyetemi tanár (Színház és Filmművészeti Főiskola), zeneszerző (Színház- és Filmművészeti Főiskola – egyetemi tanár, a zeneoktatás vezetője);

- Salamon Ferenc (Kolozsvár, 1922. X. 6. –) zenekari fuvolaművész- tanár (Szegedi Nemzeti Színház – zenekari művész; Miskolci Nemzeti Színház – zenekari művész; Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész és művészeti titkár);

- Sebők György (Szeged, 1922. XI. 2. – Bloomington /USA/ 1999.

(Forrás: wikipédia)

XI. 14.) zongoraművész-tanár. 1938-ban 16 évesen felvételt nyert Székely Arnold osztályába a Zeneakadémiára. Később a tanulást Keéri-Szántó Imrénél folytatta, majd egy rövidebb ideig Faragó Györgyhöz került. A kamarazenét Weiner Leótól a zeneszerzést Kodály Zoltántól tanulta. A sors és a körülmények játéka, hogy az akadémián nem a tanáraitól tanult a legtöbbet. Olyan helyzetbe került, hogy kísérté Zathureczky Ede osztályát, kísért Molnár Imre énekóráin, Kresz Géza hegedűóráin, kísért diplomahangversenyeken, vagyis egyszerre volt korrepetitor, növendék, illetve tanár. A Zeneakadémiát befejezve (1938) Paul Weingarten zongoraművész magántanítványa lett. 21 évesen őt sem kerülte el a második világháború, behívták katonának. A háború után Szegedre költözött. Később Bukarestbe utazott és ott a véletlen szerencséjének köszönhetően George Enescu felkérte szólistának egy zenekari koncertre. A nagy sikernek köszönhetően Erdély-szerte koncertezett, majd rövidebb ideig Párizsban tartózkodott, de ekkor még kénytelen hazautazni (1946). Ezután újra

Budapesten kapott lehetőséget, ami az akkori Bartók Konzervatórium zongoratanári állásában kínálkozott (1949-1957). 1956 őszén, látva az itthoni helyzetet, (másodszor is) Párizsba költözött (1957). Egy kinti sikeres szólóest után Gabriel Dussurget-nek, a párizsi Opera későbbi igazgatójának ajánlásával lemezszerződési ajánlatot kapott az Erato hanglemezcégtől, 8 lemez elkészítésére, amiből az első azonnal „*Grand Prix du Disque*”-díjat kapott. 1958-tól stabilizálódott a kinti helyzete és lehetőség nyílt a régen áhított nemzetközi karrierre. Az Egyesült államokbeli Pennsylvaniából és Coloradóból kapott meghívást, melyet nem fogadott el. Később 1962-ben az Indiana Állami Egyetem zenei fakultására, a Jacobs School of Music, által felajánlott lehetőséggel élve Bloomingtonba került. 1985-től az egyetem örökös professzora címet kapja (1993-ban *Bloomingtonban 1 évig tanítványa volt Bogányi Gergely*). 14 évig dolgozott a berlini Hochschule der Künste vendégtanáraként. Tanított a tokiói Toho Schoolban,^[3] a párizsi Conservatoire^[4]-on, Amszterdamban, Barcelonában, Banffban (Kanada) és a finn Sibelius Akadémián, valamint idehaza Keszthelyen, a Szombathelyi Bartók Szemináriumon és a Zeneakadémián. 1985-ben kurzust alapított 'Ernen Musikdorf' néven a svájci Ernenben;

- Sólyom György (Budapest, 1922. II. 25. – Budapest, 2005. XI. 4.)

(Forrás: [EPA](#))

zenetörténész-tanár, a zenetudományok kandidátusa, író.
Tanulmányait 1949 és 1953 között a budapesti Liszt Ferenc
Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Viski János
növendékeként végezte, 1953-tól 1958-ig ugyanott a zenetudományi

szak hallgatója volt: Szabolcsi Bence, Bartha Dénes, Bárdos Lajos tanítványa. 1959 és 1961 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola könyvtárosa; 1961-től 1965-ig tudományos aspiráns; 1965-től 1982-ben történt nyugalomba vonulásáig a Bartók Szakiskola zeneirodalom-tanára;

- Somogyvári Lajos (1922) operaénekes, tanár. 1946-ban debütált a budapesti Operaházban OH-ban. 1970-ig volt a színház tagja, 1970-től Németországban énekelt;

- Szokolárs József (Újpest, 1922. XII. 11. –) zeneiskolai trombitatanár, szimfonikus zenekari művész (Vasutas Hangversenyzenekar – trombita szólamvezető; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – trombita szólamvezető, a Gördülő Opera tagja);

- Szoltsányi György (Budapest, 1922. IX. 3. – Párizs, 1988. IX. 22.) zongoraművész. Zenei tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében Faragó György, majd a Zeneművészeti Főiskolán Ambrózy Béla, ill. Dohnányi Ernő tanítványaként végezte, utóbbinál diplomázott 1946-ban. Ezt követően Párizsban Margaerite Long növendékeként tökéletesítette tudását. Már egészen fiatalon felfigyeltek kottahű játékára, acélos billentésére, kristálytisza zenei logikájára. A Nemzeti Zenedében, majd a Zeneművészeti Főiskolán is minden évben megnyerte a Liszt-ösztöndíjat. Játszotta Waldbauer Imrével Bartók I. hegedű-zongora szonátáját, lemezre játszotta a Mikrokozmosz mind a hat füzetét. A 70-es években készült a nagydíjas Beethoven Diabelli-változatok lemeze. A nemzetközi kritika a legjobb zongoristák és a legkiválóbb kamarazenészek között tartotta számon. Élete vége felé szinte kizárólag hangfelvételeket készített;

- Szűcs Mihály (Debrecen, 1922. X. 22. – Budapest, 1990. VI. 20.) hegedűművész, egyetemi tanár. Zenei tanulmányait szülővárosában kezdte, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Zathureczky Ede növendékeként folytatta. 1941-1943 között kiségitőként, 1943-tól a Székesfővárosi Zenekar rendes tagjaként szerepelt. 1944-1955 között az Operaház zenekarának szólamvezetője, 1955-től koncertmestere. 1967-ben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanárává nevezték ki. Zenei műveltségét, páratlan

alkalmazkodóképességét az 1946-ban alakult Tátrai vonósnégyes másodhegedűseként (1955-től) bizonyította a legmaradandóbban. A kvartettel egész Európában koncertezett jelentős hazai és külföldi fesztiválok vendégeként. Hanglemezekre játszották a vonósnégyes-irodalom legtöbb művét, szinte teljességét;

- Turcsányi Emil (Ózd, 1922. III. 31. –) zeneíró, karvezető,

(Parlando, 1963)

tanszékvezető egyetemi tanár (Középiskolai tanár; Népművelési Intézet – muznkatárs; Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr – tanár, majd igazgató; Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ZTI Miskolci Tagozat – igazgató és zeneelmélettanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozat igazgatója, elmélettanár, karnagy);

- Vajda Dezső (Budapest, 1922. IX. 29. – Budapest, 1989. III. 26.) operaénekes. A színészmesterséget részben magánúton, részben a budapesti Színművészeti Akadémián tanulta. 1945-től a Szakszervezeti Központ színházával járta az országot; 1949-1951 között a debreceni Csokonai Színház művésze és énekes (operett) szólistája. 1952-től haláláig az Állami Déryné (Nép) Színház magánénekes;

- Dr. Valentin Kálmán (Tófalu, 1922. IV. 26. –) színházi karmester, korrepetitor, gimnáziumi ének-zenetanár, karnagy (Egri Gárdonyi Géza Színház – karmester, korrepetitor; Heves megyei Tanács VB

Művelődési Osztály – művészeti munkatárs; Szilágyi Erzsébet Gimnázium, Eger – ének-zenetanár, karnagy; Építők Heves Megyei Kórusának karnagya);

- Vándor Kálmán László (Békásmegyer, 1922. XI. 5. – Budapest,

(A kép forrása: sport365.hu)

2016. I. 5.) sportújságíró, dalszövegíró. Édesanyja zongoraművésznak szánta, igazán sohasem tanult meg zongorázni. A zenét megszeretve számtalan olasz slágert ültetett át magyarra. 1940 és 1945 között a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank tisztviselője, mellette húszéves korától sporttudósító, majd hivatásos sportújságíró. Munkája a sportújságírás, szerelme a labdarúgás, hobbija a dalszövegírás volt. Az énekesekkel és zeneszerzőkkel, akikkel éveken át együtt dolgozott, szoros baráti kapcsolatban állt.

Olyan előadóknak írt dalokat, mint Cserhádi Zsuzsa, Katona Klári, Korda György vagy Kossuth-díjas Kovács Kati. Öt nyelven beszélt;

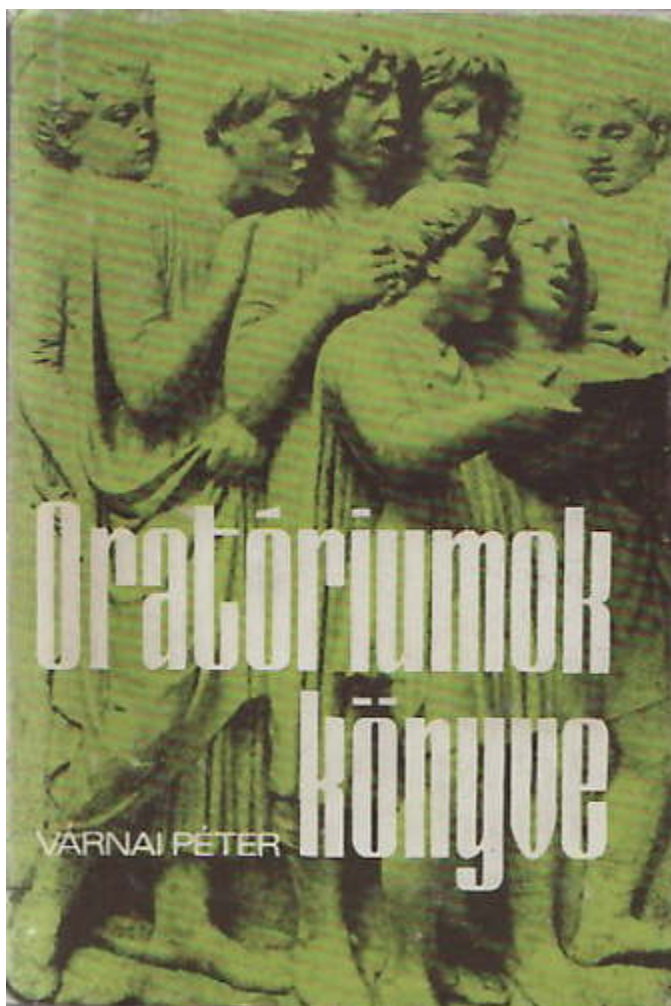
- Varga Magda (Mogyoród, 1922. I. 22. –) operaénekes,

hangképző, beszédtechnika-, színpadi játéktechnika tanár (Magyar Állami Operaház; Debreceni Csokonai Színház; Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ZTI Debreceni Tagozat – hangképző-, beszédtechnika-, és színpadi játéktanár);

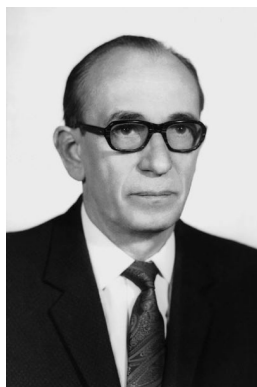
- Várhalmi János (Kolozsvár, 1922. VII. 1. – Budapest, 1990. VI. 20.) zenekari hegedűs. A Kolozsvári Konzervatóriumban a hegedű tanszakot végezte el S. Kouba Paulánál. 1940-ben kapott diplomát. Debrecenben a MÁV Filharmonikus Zenekar szólamvezetőjeként helyezkedett el;

- Várnai Péter (Budapest, 1922. VII. 10. – Budapest, 1992. I. 31.)

zeneszerző, karmester, zenetörténész, szerkesztő, zenei író, zenekritikus. 1940 és 1947 között a Nemzeti Zenedében tanult (zeneszerzés: Hammerschlag János, Szervánszky Endre, karmesterképző: Ferencsik János). 1945-től 1950-ig a Magyar Rádióban dolgozott különböző beosztásokban. Rendszeresen vezényelte a Rádiózenekart is. 1948 decemberében az intézményben elsőként megalakult két brigád közül a zenei rendezőéké tagja lett. 1951-ben a Szegedi Szimfonikus Zenekart vezényelte, a következő két évben a Híradó- és Dokumentumfilmgyár zenei vezetője. 1952 és '54 között a Madách Színház karmestere. 1956-ban került szerkesztőként a Zeneműkiadóhoz, ahol 1982-es nyugdíjazásáig dolgozott. Itt nem csak zenetörténettel foglalkozott, de szakkönyveket is fordított. 1968-tól a Magyar Hírlap állandó zenekritikusa is volt;

- Vetési János (Békés, 1922. V. 1. –) zenekari harsonaművész (Honvédzenekar; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari művész; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – rézfúvós tanár);
- Vrana József (Miskolc, 1922. X. 19. –) ütőhangszeres művész, tanárképző főiskolai tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – ütő főtárgy tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – ütő főtárgy tanár);
- Zakárné Nagy Irén (Teskánd, 1927. VI. 25. –) karvezető, ének-zenetanár (Általános Iskola, Balatonboglár – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Siófok – szolfézs- és magánénektanár és uo. igazgató is; Balatonföldvári Művelődési Ház Vegyeskarának vezetője);
- Zátonyi János (Csepreg, 1922. III. 8. –) biológia,- földrajz- és ének-zenetanár (Állami Polgári Iskola és Szakközépiskola, Csepreg – tanár; Szakközépiskola, Csepreg);
- Zempléni Kornél (Debrecen, 1922. IX. 4. –) zeneakadémiai

zongoraművész-tanár. Tanulmányait 1940 és 1946 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Dohnányi Ernő és Böszörményi-Nagy Béla növendékeként végezte. 1947 és 1967 között a Nemzeti Zenede, majd a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola zongoratanára; 1964-től 1981-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanít, 1981 és 1983 között ugyanott tanszékvezető, 1983-tól 1989-ig egyetemi tanár, 1984-től az oszakai University of Arts tanára;

- Zsigmondy Dénes (Budapest, 1922. IV. 9. – Németország, 2014.

(Forrás: Erdely.ma / www.muzsikalendarium.hu)

II. 16.) hegedűművész-professzor. Tanulmányait a budapesti Liszt Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Kresz Géza, Waldbauer Imre és Weiner Leó növendékeként, valamint a Budapesti Tudományegyetem művészettörténet szakának hallgatójaként végezte. Szólistaként többek közt a Bécsi és a Berlini Filharmonikusok, Tokió, Budapest, München, Sydney, Melbourne, Stuttgart, London és Párizs nagy zenekarai vendégeként lépett fel. Bialas, Genzmer, Büchtger, Rózsa és mások versenyműveinek ősbemutatóján működött közre. Professzorként és vendégprofesszorként tanított Washingtonban és Bostonban, nevéhez fűződik a Holzhauseni Fesztivál megalapítása; ([Denes Zsigmondy plays De Falla](#))

- dr. Zsiray Lajosné (Lovászipatona, 1922. I. 26. –) zongora- és szolfézstanár (Koncz János Állami Zeneiskola, Sárvár – tanár);

90 éve született

- Ágai Karola /született: Staud/ (Budapest, 1927. III. 30. –Budapest,

2010. II. 22.) operaénekesnő. Tanulmányait magánúton Révhegyi Ferencné irányításával végezte. Pályafutását 1952-ben a SZOT énekkarában kezdte. 1953–1955-ben a Magyar Rádió énekkarának tagja, 1955-től 1957-ig a Honvéd Művészegyüttesének szólistája volt. A Magyar Állami Operaházban 1955-ben meghívott vendégként lépett fel Mozart A varázsfuvola című operájában: az Éj királynője szerepében debütált. 1957-ben lett az Operaház magánénekes, s hamarosan vezető koloratúrszopránja;

- Auth Henrik (Hímesháza, 1927. III.10. –) honvéd-főkarmester,

ezredes, zenész tiszthelyettes-képző szakközépiskola tanára (Magyar Néphadsereg Zenész Tiszthelyettesképző Szakközépiskola – igazgató-helyettes; Magyar Néphadsereg Központi Zenekar – karmester; Magyar Néphadsereg főkarmester, 1991-től a Magyar Fúvószenesi Szövetség által a Sopronban évenként megrendezésre kerülő Országos Karnagyképző Tábor vezető tanára);

- Balla István (Debrecen, 1927. VIII. 6. –) zenekari klarinétművész, zeneiskolai tanár (Szolnoki Szigligeti Színház)

zenekari művész, I. klarinétos; Állami Zeneiskola, Szolnok – klarinéttanár; Egri Gárdonyi Géza Színház – zenekari művész, I. klarinétos; Állami Zeneiskola, Püspökladány – klarinéttanár);

- Baksay Árpád (Jászfelsőszentgyörgy, 1927. IX.15.)

énekművész színész. 1952-ben végzett a Zeneakadémia operafőtan szakán. Utolsó éves növendékként meghívták Lehár Ferenc *Luxemburg grófja* c. operettjének címszerepére. 1952-től 1984-ig a Fővárosi Operettszínház tagja volt. Korának rajongott, daliás bonvivánjaként aratott sikereket;

- Balla Isatván (Debrecen, 1927. VIII. 6.) zenekari klarinétművész-zenetanár (Szolnoki Szigligeti Színház – zenekari művész, I. klarinétos; Állami Zeneiskola, Szolnok – klarinéttanár; Egri Gárdonyi Géza Színház – I. klarinétos zenekari művész; Állami Zeneiskola, Püspökladány – klarinéttanár);

- Banyák Kálmán (1927–1993) hegedűművész, koncertmester (többek között: BM Szimfonikus Zenekar zenekari hegedűművész);

- Békés András (Debrecen, 1927. III. 23. – Budapest, 2015. IX. 18.

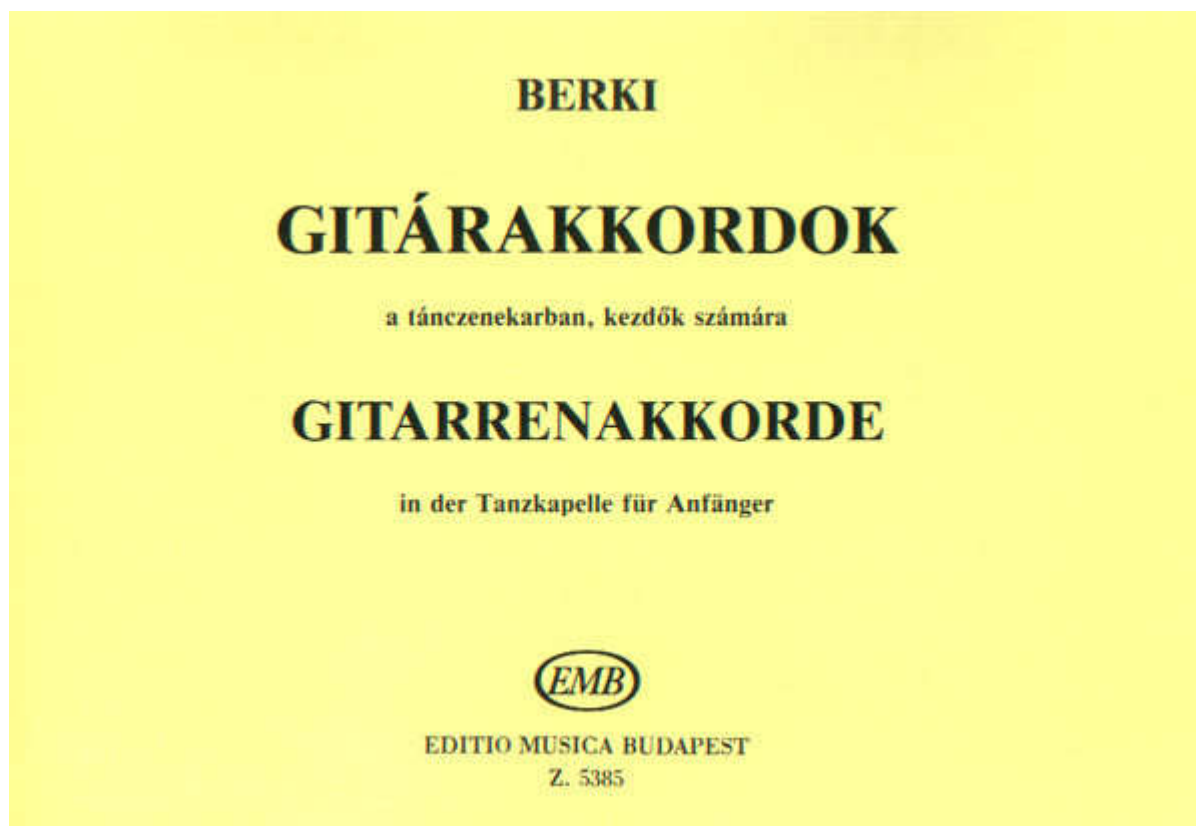

(A kép forrása: [Magyar Hírlap](#))

rendező, főiskolai tanár. 1945-től 1949-ig a Színművészeti Főiskola drámai rendezés szakán tanul: Gellért Endre, Major Tamás, Nádasdy Kálmán növendéke. 1949/50-ben a Nemzeti Színháznál, 1950/51-ben a Honvéd Színháznál prózai rendező, 1951 és 1955 között Kecskeméten főrendező, 1955-től 1958-ig az Ifjúsági Színház és a József Attila Színház, 1958 és 1960 között a Szegedi Nemzeti Színház, 1960-tól a Magyar Állami Operaház rendezője, 1987 és 1990 között főrendezője. A Színház és Filmművészeti Főiskola egyetemi tanára, 1992-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán is tanított;

- Bencés Magda (Budapest, 1927. II. 7. –) zenei szerkesztő (Magyar Rádió – zenei szerkesztő);

- Berki Géza (Cattaro /YU/ 1927. III. 2. – Budapest. 1987. VIII. 4.)

zeneszerző, gitárművész;

- Birtalan József (Szilágybagos, 1927. XI. 10.) zeneszerző, karmester, tanár. 1956-ban végzett a kolozsvári Zeneművészeti Főiskola zenetanári és nagybőgő szakán. 1954–57-ben a kolozsvári Állami Magyar Opera, később a Filharmónia zenekarának tagja volt. 1958–69-ben a marosvásárhelyi Állami Népi Együttes gyermekcsoportjának karmestere és művészeti vezetőjeként, 1979-től a Maros Művészegyüttes karmestereként tevékenykedett. A marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskola karvezetőképző szakának tanáraként a legnépszerűbb és legismertebb karnagyok egész sorát indította útnak; 2000 őszén családegyesítés miatt a magyarországi Tiszaújvárosba települt át feleségével, azóta itt folytatja zeneszerzői/pedagógiai munkásságát;

- Blum Tamás (Budapest, 1927. VI. 19. – Zürich, 1992. I. 8.)

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

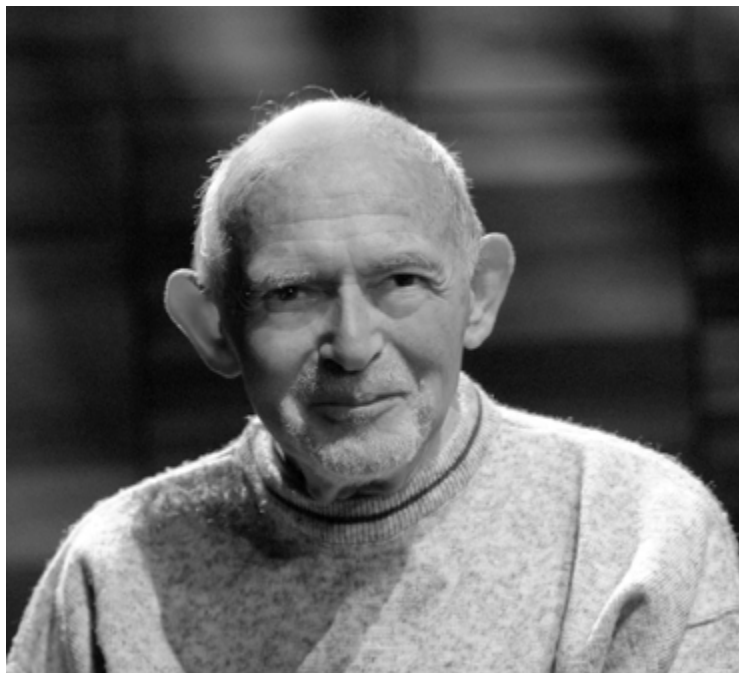
karmester. Jelentős librettófordítói, operadramaturgi tevékenysége is. A Fodor Zeneiskolában Kadosa Pál zongoristanövéndéke volt. A Kasztner-vonat utasaként előbb Bergen-Belsenbe, majd Svájcba került. Lausanne-ban folytatott karmesteri tanulmányokat Paul Kletzkinél. 1945–51-ben az Operaház korrepetitora. 1953 és 1958 között a debreceni Csokonai Színház zeneigazgatója, ez idő alatt tizenöt operát mutatott be. 1959-től ismét a budapesti Operaház vezénylő korrepetitora, 1966-tól 1973-as emigrálásáig karmestere volt. Svájcban telepedett le, a zürichi Operaház dirigense volt. 1977-től haláláig a nemzetközi operastúdiót vezette ugyanott;

- Borlói Rudolf (Békés, 1927. X. 13.) zeneiskolai igazgató,

karmester, zeneszerző, főiskolai tanár;

- Csajányi György /Eghia/ (Budapest, 1927. VII. 13. – Budapest, 1977. IX. 25.) színész, énekes. Művészi pályáját a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesénél kezdte, majd a Bányász Színház tagja lett. 1952-től a kecskeméti Katona József Színház vezető operett-bonvivánjaként számos operett főszerepét énekelte. 1962-től haláláig a Fővárosi Operettszínház tagja volt. Gyakran szerepelt a rádióban is a klasszikus dalirodalom legszebb alkotásaival;
- Csider Livia (Mezőtúr, 1927. XI. 2. –) általános iskolai énekzenetanár, zongora-, szolfézstanár;
- Deák Ágnes (Budapest, 1927. I. 31.) hegedűművész, főiskolai tanár. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Gábrriel Ferenc és Rados Dezső voltak a mesterei. Tanított a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában és docensként a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Miskolci Zeneiskolai Tanárképző Tagozatán. 1948 és 1965 között számos európai országban szerepelt és sikeresen vett részt nemzetközi zenei versenyeken is;
- Decsényi János (Budapest, 1927. III. 24.) zeneszerző, rádiós zenei

(A kép forrása: [BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

szerkesztő, és az elektronikus zenei stúdió művészeti vezetője. Tanulmányait 1957-ben a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti

Főiskola zeneszerzés szakán, Szervánszky Endre növendékeként fejezte be. 1951 óta a Magyar Rádió zenei osztályának munkatársa. Alkotói munkássága a zene szinte minden műfajára kiterjed;

- Dr. Dettai Miklósné Gerő Erzsébet (Budapest, 1927. IX. 21.–) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongora- és szolfézstanár; Fővárosi Zeneiskola Szervezet 1. sz. Körzeti Zeneiskola- zongoratanár; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Dévai Tibor (Budapest, 1927. IX. 12.) zongoraművész-tanár,

Katona Ágnes zongoraművész társaságában

korrepetitor, Magyar Zongorakettős tagja. Tanulmányait 1946 és 1952 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Kadosa Pál növendékeként végezte. 1952-től 1955-ig a debreceni Zeneművészeti Szakiskola tanára; 1955 és 1968 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezetben tanít; 1968-tól a fővárosi

XIX. kerületi Állami Zeneiskola zongoratanára és korrepetitora. Dévényi Lajossal a Magyar Zongorakettős tagja volt (annak halála után partnere Katona Ágnes zongoraművész volt). Nevéhez seregnyi hangverseny, számos hazai és külföldi kézzongorás mű bemutatója fűződik;

- Dévényi Lajos (Budapest, 1927. IV. 15. – Budapest, 1988. XI. 5.)

zongoraművész, zongoraművész-tanár, a Magyar Zongorakettős tagja, korrepetitor. 1945-51-ben a budapesti Zeneművészeti Főiskolán Szegedi Ernőtől és Hernádi Lajostól zongorát, Weiner Leótól kamarazenét tanult. 1952-58-ban az Áll. Népi Együttes Énekkarának, 1985-től haláláig az Állami Énekkar korrepetitora. Dévai Tiborral a Magyar Zongorakettős tagja (1958-tól). Nevükhöz fűződik számos kézzongorás mű hazai és külföldi bemutatója;

-Elekes /Königsberg/ Ágnes (Budapest, 1927. VIII. 9. –) zongoraművésztanár, korrepetitor (Honvéd Művészegyüttes – korrepetitor; Állami Bábszínház – korrepetitor; Fővárosi Operettszínház – korrepetitor; Fővárosi Zeneiskola Szervezet – zongoratanár, Théba Művészeti Akadémia- zongoratanár);

- Falus Tamásné (Mezőtúr, 1927. XII. 24. –) ének-zenetanár, karvezető, szaktanácsadó, tankönyvíró-szerkesztő (Fővárosi XXI. kerületi Dózsa György Általános Iskola – ének-zenetanár; Fővárosi

VIII. kerületi Vajda Péter u. Általános Iskola – ének-zenetanár, karnagy; Országos Pedagógiai Intézet – főmunkatárs; Ganz MÁVAG Célnahang gyermekkar vezetője; Vasutas Szakszervezet Ifjúsági Kamarakórus vezetője);

- Fehér Lászlóné Rókay Gabriella (Békéscsaba, 1927. VI. 25.)

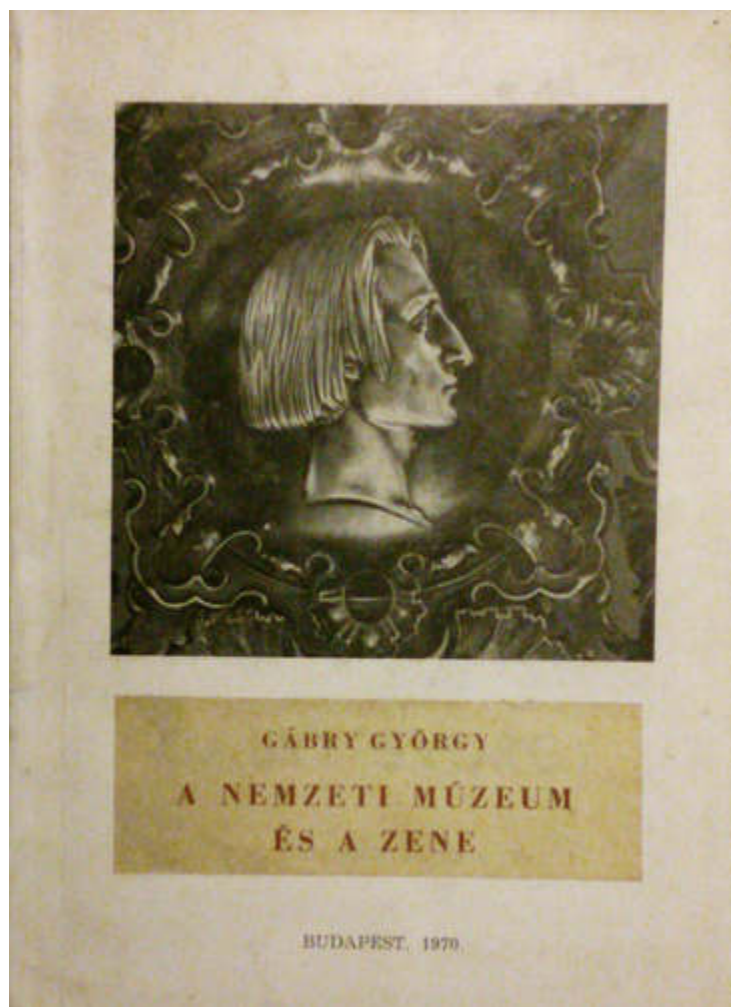
A kiállítással, zenepedagógiai tárgyú interjúkötettel és ünnepi hangversennyel emlékezett a Tóth Aladár Zeneiskola a 30 évvel ezelőtti névfelvételére 2016 októberében. A Tóth Aladár Hetet záró ünnepi rendezvényt megtisztelte jelenlétével a névadó Németországban élő lánya, Tóth Mária (Maria Reichardt) is, aki az illusztrációnkon az interjúkötetet tanulmányozza. Jelen volt az ünnepségen Fehér Lászlóné Rókay Gabriella /3. sor bal szélén/ Előtte ült Dénes László hegedűtanár /2. sor/ és Pallagi Judit énekművész-tanár /1. sor/. (A kép forrása: Tóth Aladár Zeneiskola honlapja)

zongoraművész-tanár, zeneiskolai igazgató (Fővárosi Zeneiskola Szervezet 5. sz. Körzeti Zeneiskola - zongora- és szolfézstanár, továbbá igazgató-helyettes is; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola-igazgató-helyettes; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató);

- Fodorné Wanka Ildikó (Budapest, 1927. IX. 14. –) gordonkaművész

- Gara Georgette (Párizs, 1927. IV. 12. –) zenekari hegedűs;

- Gábry György (Isztambul, 1927. IV. 23. – Szombathely, 1998. VII.

3.) zenetörténész, muzeológus. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Szabó Ferencnél zeneszerzést tanult (1947–1952), majd a zenetudományi tanszakon Bartha Dénes, Kodály Zoltán és Szabolcsi Bence növendéke (1952–1957), zenetörténész okl. szerzett (1957). Tanulmányai idején a Bartók Béla Népi Kollégium alapító tagja

(1947-től). A Magyar Nemzeti Múzeum (MNM) Zenei Gyűjteménye (1957–1974), az MTA Zenetudományi Intézet Zenetörténeti Gyűjteménye tudományos munkatársa (1974–1979), egyúttal a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Liszt Múzeumának kezelője (1976–1979). A Néprajzi Múzeum Zenei Gyűjteményének muzeológusa (1979-től). Régi magyar hangszeres zenével, a magyar hangszeres zenekultúra emlékeivel, azoknak művelődés- és kultúrtörténeti jelentőségével foglalkozott. Jelentős szerepet vállalt az országos hangszerkataszter kidolgozásában, munkáinak elindításában és szervezésében;

- Grabócz Miklós (Budapest, 1927. III. 8. – Budapest, 1974. II. 3.)

Grabócz Miklós, Kovács Apollónia, Lakatos Sándor és felesége Marika
([Magyarnóta Előadók Klubja - Network.hu](http://MagyarnótaElőadókKlubja-Network.hu))

zenetudós, zeneszerző, szerkesztő. A Zeneművészeti Főisk.-n Wehner Tibornál zongorázni, Kókai Rezsőnél komponálni tanult. Már főiskolás korában gyűjtött és feldolgozott népi muzsikát. A

főisk.-ról 1949-ben került a Magy. Rádió zenei osztályára. 1949-ben ő vezette a bp.-i Világifjúsági Találkozót megelőző muzsikustábort. Sokoldalú muzsikus volt, egy-két hangversenytermi előadásra szánt kompozícióját kivéve majdnem minden műve gyakorlati célra készült (tömegdalok, népi zenekarra készült feldolgozások stb.). 1951-től a Magy. Rádió népzenei osztályának szerk.-je, majd vezetője volt. Népzenei tanácskozásokon, konferenciákon tevékeny részt vállalt. Sok tekintetben neki köszönhető a hatvanas–hetvenes években létrejött népihangszer-kultusz;

- Hadics László (Budapest, 1927. II. 11. – Budapest, 1991. XI. 27.)

A Sybill c. operettfilmben (1981) (wikipédia)

színművész, operetténekes. A Budapesti Operettszínházban kezdte pályafutását 1949-ben. 1953-ban végzett a Színházművészeti Akadémián. Karrierje során zenés játékok és operettek főszerepét, valamint humoros karakterszerepeket keltett életre;

- Hegyi Erzsébet, Legányné (1927) zongoraművész, karnagy, énektanár, zeneakadémiai tanár;

- Hevesi Judit /Kerekes Gáborné/ (Budapest, 1927. XII. 20. – Budapest, 2009. VI. 20.) főiskolai hegedű művésztanár, kamaraművész. Tanulmányait 1946 és 1950, majd 1952 és 1958

között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán végezte Zathureczky Ede és Katona Béla növendékeként. 1949 és 1952 között a Honvéd Központi Művészegyüttes zenekarának tagja, 1958-tól 1963-ig az Országos Filharmónia ösztöndíjas szólistája. 1960-tól a Fővárosi Zeneiskola Szervezet, 1963-tól a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, 1968-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete budapesti tagozatának hegedűtanára, 1971 és 1975 között ugyanott tagozati igazgató, majd 1976-tól tanszékvezető tanár. Szólókoncerteket és kamarahangversenyeket adott, Szalay Józseffel ő mutatta be a kortárs magyar kamarazene egyik mérföldkövének számító kompozíciót, Kurtág György hegedűre és cimbalomra komponált Nyolc duóját;

- Ilosfalvy Róbert (Hódmezővásárhely, 1927. VI. 18. – Budapest,

2009. I. 6.) operaénekes. Tanulmányait 1946–1949 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán ének szakon végezte Molnár Imre, Jászó Györgyné növendékeként, 1950–1953 között pedig Lendvai Andornál. 1949–1955 között a Magyar Néphadsereg Művészegyüttese Énekkarának tagja lett mint szólista. 1954-ben debütált az Operaházban Erkel *Hunyadi László* című operájának címszerepében. 1966-tól másfél évtizedet töltött külföldön, mint a kölni Operaház állandó tagja, és más nagy zenés színházak, a San Franciscó-i, müncheni, hamburgi, stuttgarti, madridi, római

operaházak, a New York-i Carnegie Hall és a londoni Covent Garden vendégművésze. 1982-ben visszatért Budapestre, mint az Operaház magánénekese. 1992-től a társulat örökös tagja;

- Karai József (Budapest, 1927. XI. 8. –) zeneszerző. Tanulmányait

(A kép forrása: [Kóta](#))

1947 és 1955 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán Viski János és Farkas Ferenc, a karmesterképző szakon Ferencsik János, Kórodi András és Somogyi László növendékeként végezte. 1947-től 1969-ig különböző kórusok korrepetitora, zongorakísérője, illetve karnagya, 1969 óta szabadfoglalkozású alkotóművész. Művei: több száz kórusmű, továbbá zongora- és orgonaművek, vonós, fa- és rézfúvós kamarazene;

- Kányási József (Debrecen, 1927. IV. 19 –) oboaművész,

főiskolai tanár;

- Kardos Pál (Cegléd, 1927. II. 9. – Kecskemét, 1978. II. 16.)

(A kép forrása: wikipédia)

karnagy, karvezető tanár. Oklevelét a Nagykőrösi Tanítóképző Intézetben szerezte (1945). 1947-től Budapesten tanított, ezzel párhuzamosan a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár- és karvezetőképző szakán diplomát szerzett (1952). 1953-tól 1961-ig a miskolci zeneművészeti szakisk.-ban tanított, 1955-től vezette az isk. leánykarát. 1961-től 1972-ig a szegedi tanárképző főisk. docense. 1972-től haláláig Kecskeméten, a Kodály Zoltán Gimnáziumban tanított, vezette a leánykart és a Kecskeméti Városi Vegyeskart. Pedagógiai és művészi munkája mellett végig jelentős népművelő tevékenységet folytatott. Számos előadást, tanfolyamot tartott itthon, valamint külföldön. Kórusaival különböző nemzetközi versenyeken (Arezzo, Zürich, Debrecen) több díjat nyert;

- Katona Livia (Budapest, 1927. XI. 5.) énekművész-tanár, énekkari művész (Fővárosi Operettszínház; Magyar Állami Népi Együttes; Magyar Rádió Énekkara – énekkari művész; Grazi Operaház Énekkara);

- Kelemen Endre (Budapest, 1927. V. 31.) orvos, jazz-zongorista, vibrafon-művész (Szekszárdi Megyei Kórház – orvos; Szekszárdi Jazz Trió – zongorista; Szekszárdi Jazz Quartet –vibrafon);

- Kovács Gyula /„Mr. Dob” / Budapest, 1927. XII. 26. – Budapest,

Kovács Gyula 1970-ben (wikipédia)

1992. II. 13.) korának legismertebb, legvirtuózabb, legkeresettebb dzsesszdobosa volt. A magyar dzsesszélet szinte összes legendás alakjával játszott együtt, rendszeresen szerepelt koncerteken, lemezeken és filmekben is. A nemzeti zenedében /1945-48-ig/ Roubal Rezső növendéke volt. Előtte, tanulmányai közben és után autodidaktaként szerzett Európa-szinten is egyedülálló technikai képzettséget mint jazz dobos és ritmikai szakember. 1969-től a Gonda János vezette Bartók Béla Jazz Konzervatórium egyik alapító tanára. A konzervatórium 1990.-től mint Liszt Ferenc Tanárképző Főiskola él tovább, ma Zeneművészeti Egyetem. Kovács Gyula dobiskolája, ami több ezer oldal magántanulmányon alapszik, minden tanítványnál szinte azonnali permanens fejlődést hoz. Sikeres saját együttese volt a Mr. Dob, különböző formációkban;

- Kurtág Márta (Esztergom, 1927. X. 1.) zongoraművész-tanár.

Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán végezte Antal István, Kadosa Pál és Hernádi Lajos növendékeként. 1953 és 1963 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola zongoratanára, 1972-től a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete budapesti tagozatának tanára, korrepetitora. Hangversenyezett szólistaként, kamaramuzsikusként és zongorakísérőként. Férjével, Kurtág Györggyel rendszeresen ad közös koncerteket;

- Kutasi Margit /dr. Mikecz Gyuláné/ (Debrecen, 1927. I. 14.)

Kutasi Margit és dr. Ittész Mihály

hegedűtanár, karnagy, énekkarvezető. Hegedűtanár, karnagy, énekkarvezető. Debrecenben született 1927. június 14-én. Tanulmányait 1946 és 1951 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán Végh Sándor és Gábrriel Ferenc növendékeként végezte, kamarazenét Weiner Leótól tanult. A Népművelési Intézet karnagyképzőjében Kórodi András tanítványa. 1950-től 1975-ig a Fővárosi Zeneiskola Szervezet hegedűtanára, a Kertész utcai Gyakorló Zeneiskola ifjúsági zenekarának megszervezője és vezetője. 1975-től a Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola vezető hegedűtanára, tanszakvezetője és zenekarának karnagya, valamint a váci Bartók Béla Állami Zeneiskola zenekarának karnagya. 1974 és 1978 között a KÓTA szimfonikus és kamarazenekari tagozatának titkára, számos egyéb funkciót is betölt.

Zenekaraival külföldi hangversenykörutakon vett részt, Hungaroton hanglemezeken szerepelt, nevéhez számos magyar ifjúsági zenekari mű ősbemutatója fűződik. Kutasi Margit dokumentum gyűjteménye, amely fotókból, kottákból, plakátokból, magyar zeneszerzők neki ajánlott műveinek eredeti kéziratiból és hangfelvételekből áll. jeles személyiségek, zenepedagógusok adományaiból, hagyatékaiból álló felbecsülhetetlen értékű különgyűjtemény 2016-ban a Kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet archívumába került;

- Lantos Rezső (Mekényes, 1927. III. 26. – Budapest, 1977. II. 10.)

(A kép forrása: [Fidelio](#))

karnagy, kórusvezető. 1950-ben középiskolai ének- és zenetanári oklevelet nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főisk.-n. Ugyanebben az évben megszervezte a Központi Ifjúsági Kórust, amely 1957-ben a Magy. Kommunista Ifjúsági Szövetség (KISZ) Művészegyüttes Központi Kórusává alakult át. Ezzel a kórossal Európa 13 országában vendégszerepelt, 10 aranyérmet nyert, 1957-ben Moszkvában a Világifjúsági Találkozó (VIT)-díját, 1961-ben az első nemzetközi Bartók-kórusversenyen I. díjat. 1957-től húsz éven át a

Magyar Állami Népi Együttest is vezető karnagyként dirigálta. Kitűnően hangszerelt. Igen sok kórusművet mutatott be, többek között Bárdos Lajostól. Rádió- és hanglemezfelvételeket vezényelt hazánkban és külföldön;

- Legányné Hegyi Erzsébet (Nagykanizsa, 1927. XI. 4.) zenepedagógus

Párkai Istvánnal (www.mma.hu)

zongoratanár, egyetemi docens. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, zongora szakon 1946 és 1949 között Szegedi Ernő, karvezető és énektanárképző szakon 1949 és 1951 között Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Ádám Jenő, Gárdonyi Zoltán és Forrai Miklós növendékeként. 1951-ben kezdett tanítani a Zeneakadémián, az intézménynek 1980-ban lett egyetemi tanára. 1970-től Kodály-tanfolyamokat vezetett tizenegy amerikai egyetemen,

Angliában, Dániában, Japánban és a kecskeméti Kodály Intézetben. A Kodály-módszer szellemében számos pedagógiai művet, szolfézsgyakorlat-gyűjteményt, példatárat, módszertani munkát, elméleti tanulmányt publikált;

- Létraí Zoltán (Zirc, 1927. VI. 15. –) zongoratanár, egyház-karnagy (Zeneoktatói Munkaközösség, Székesfehérvár – zongoratanár, egyházkarnagy; Zeneoktatói Munkaközösség, Győr – zongora- és énektanár, karnagy; Révai Gimnázium, Győr – tanár; az Országos Filharmónia és a Magyar Állami Operaház szervezője; a Honvéd Férfikórus vezetője);

- Lukin Lászlóné Horváth Eszter (Budapest, 1927. V. 30. –

(Férjével, Lukin László zenepedagógus-karnaggal (Terasz.hu)

Budapest, 1996) gyakorlatvezető-középiskolai ének-zenetanár, karvezető, tankönyvíró;

- Margittay Sándor (Budapest, 1927. XI.15. – Budapest, 1992. VI.)

(A kép forrása: [János Sebestyén](#))

orgonaművész, karnagy. Sugár Viktor, Hammerschlag Lajos, Schmidthauer János, Ferencsik János, Gergely Ferenc növendékeként 1941: a Nemzeti Zenede, 1945: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona szakos, ill. karnagy hallgatója, 1950: szerzett oklevelet. - 1943-tól a magyar hangversenyélet állandó szereplője, 1949-84: a Budapesti Kórus karnagya. Ezernél több orgonahangversenyt adott szerte az országban. Ismeretterjesztő írásai a Filharmóniai Füzetek ismertetőiben. Elsőként mutatta be Magyarországon Liszt összes orgonaműveit. Számos oratóriumot tanított be és vezényelt;

- Marsay Magda (Budapest, 1927. IV. 14. – Budapest,

(A kép forrása: [Haon](#))

2012. január 9.) operaénekes, zeneiskolai tanárképző intézeti hangképző tanár. 1951 és 1957 között a budapesti Bartók Béla Konzervatóriumban Barcs Gabriella énektanítványa volt. Első évadját a Miskolci Nemzeti Színházban töltötte. Itt debütált *Konstanza* (Mozart: *Szöktetés a szerájból*) szerepében. 1958-tól visszavonulásáig, 1984-ig a Debreceni Csokonai Színház tagja volt. 1977-től 1994-ig tanított is a Zeneakadémia debreceni tagozatán,

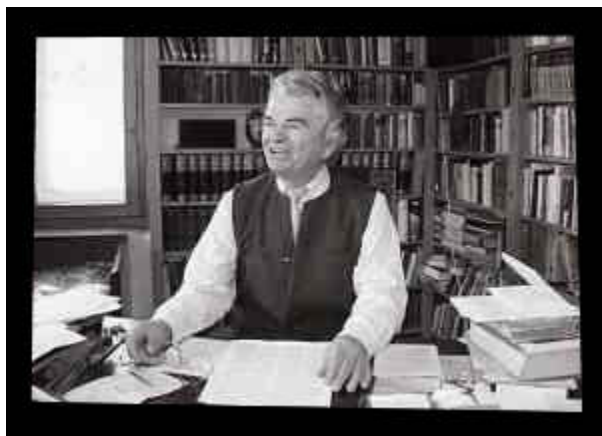
- Mesterházi Dezső (Keréktelek, 1927. V. 19.) zenetanár;

- Nádas Katalin (Pesterzsébet, 1927. IX. 21. –) középiskolai énekenzenetanár, műfordító, szövegíró. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár- és karvezetőképző szakán Gát József és Vásárhelyi Zoltán növendékeként végezte. 1958-tól 1982-ben történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Rádió Ifjúsági Főosztályának szerkesztője volt;

- Németh Gusztáv (Mosonmagyaróvár, 1927. II. 15. –) hegedűbrácsa, főiskolai tanár, karvezető (Győri Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, brácsás);

- Oláh Tibor (Árpád, 1927. XII. 26. – Marosvásárhely, 2002. X. 2.) erdélyi zeneszerző, tanár. A kolozsvári Magyar Művészeti Intézetben tanult zeneszerzést Eisikovits Mihálytól és zongorát Halmos Györgytől. Tanulmányait Moszkvában fejezte be (1954), majd Münchenben s a darmstadti nyári tanfolyamokon (1966–71) egészítette ki. Bukarestben telepedett le, ahol rövidesen az új román zenealkotás vezéralakjai közé emelkedett. A bukaresti Zeneakadémia tanáráként (1954–93) sok zeneszerzőt nevelt;

- Pécsi Géza (Pécs, 1927. V. 22. –Pécs, 2015. IV. 29.) ének-

(A kép forrása: [Pécsi Újság](#))

zenetanár, karvezető, tankönyvíró. 1948: Pécssett a Zenekonzervatórium ének-zongora, 1951: a Pedagógiai Főiskola magyar-, és ének-zene szakán végzett. A siklósi, majd a komlói általános iskolából vallásossága miatt elbocsátották, 1956: a tanári pályát is el kellett hagynia. A TEFU autójavítóban fizikai munkás. 1958: a pécsi 500. Szakmunkásképző Intézetben kollégiumi nevelő, majd magyar-történelem tanár. Az énektanítás nélküli intézetben 150-200 tagú vegyeskart szervezett, országos sikereket ért el. Új módszereként elindította a komplex művészeti nevelést. 1970 uo. megyei és országos szakreferens, 1980: koncepciós eljárással eltávolították a pályáról. Egészsége megromlott, 1981: nyugdíjas. 1986-92: kutatói állást vállalt a pécsi egyetemen. Részt vett Pécs

egyházzenei életében és a Kolping mozg-ban. *Kulcs a muzsikához* c. tankönyv- és kazettasorozatot dolgozta ki;

- Petur György (Budapest, 1927. X. 31.) zongoraművész, zenei

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

rendező. Tanulmányait a Fodor Zeneiskolában, majd a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Székely Arnold növendékeként végezte. 1949 és 1951 között a Magyar Rádió forgatója majd zenei rendezője, 1951-től 1953-ig a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesénél dolgozik, 1955 és 1957 között ismét a Rádióban zenei rendező, majd 1957-től ugyanott zenei főszerkesztő. 1982-től 1990-ig a Művelődési Minisztérium zene- és táncművészeti osztályának vezetője;

- Radanovics Géza (Budapest, 1927. VI. 23.–) klarinétművész

(Magyar Néphadsereg Művészegyüttes – klarinétos; Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus Zenekar – I. klarinétos zenekari művész);

- Rőczey Ferenc (Budapest, 1927. XI. 9.) zongoraművész, tanárképző főiskolai művésztanár. 1948 és 1956 között végezte zenei tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, ahol zongorát Horusitzky Zoltántól, zeneszerzést Sugár Rezsőtől tanult. 1954-ben szerezte meg zongoratanári, 1956-ban pedig zongoraművészi diplomáját. Budapesti és szombathelyi tanárkodás után 1957-ben került Miskolcra, ahol 1967-ig a zenei szakközépiskolában, ezt követően pedig a budapesti főiskola miskolci tagozatán (ma a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézete) oktatott zongorát. Docensi működése után 1985-ben főiskolai tanár lett. Oktatói munkájához tartozott a megyei zeneiskolákban végzett szakfelügyelői tevékenysége, de fontos feladatának tekintette a zenei ismeretterjesztést is;

- dr. Schwalm Pálné Stadler Mária (Újvidék, 1927. II. 22. –) középiskolai német nyelv- és irodalomtanár, szolfézstanár (Központi Általános Iskolák, Baja; Tanítóképző Általános Iskola, Baja; Tóth Kálmán Gimnázium, Baja; iskolai kórusok vezetése és népdalgyűjtés);

- Sebők Józsefné Gara Georgette (Párizs, 1927. IV. 12. –) zenekari hegedűművész, tanár (Fővárosi Operettszínház – zenekari művész);

- Somlyai Béláné Váczy Katalin (Nádudvar, 1927. VII. 3. –) általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, sajtóreferens (Debreceni Kollégium Csenki Imre Kórus tagja; Fővárosi VI. kerületi Lovag

utcai Általános Iskola –tanító, ének-zene szaktanító, ének-zenetanár;
Országos Filharmónia sajtóreferens);

- Steiner Béla (Érsekújvár, 1927. I. 13. –) zeneiskolai és tanárképző főiskolai tanár, zeneszerző, karnagy. 1947 és '51 között tanárképzőt végzett, majd 1952-től a Zeneakadémia szegedi tagozatán tanult tovább. 1959 és 1963 között a hódmezővásárhelyi zeneiskola igazgatója. 1963-tól a szegedi Tanítóképző Főiskola szakcsoportvezetője. 1966-tól a csongrádi Ének-Zenei Általán Iskola és Zeneiskola igazgatóhelyettese. 1973-tól '87-ig a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnázium tanára. Oktatói munkája mellett kórus- és táncgyűttesvezető Pitvaroson és Vásárhelyen;

- Svéd Nóra (Budapest, 1927. XI. 14. – Los Angeles, USA, 1982. VII. 30.) operaénekes. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán, majd 1947-től Olaszországban Gina Cignánál és Aureliano Pertilénél tanult. 1949-ben a Magyar Állami Operaházhoz szerződtek, ahol Szuzuki szerepében (Puccini: Pillangókisasszony) mutatkozott be;

- Szabady József (Kaposvár, 1927. I. 16. –) operaénekes. 1952-ben a Zakadémián szerezte diplomáját. Több vidéki színház és a karl-marx-stadti operatársulat tagja volt. 25 opera tenorfőszerepét énekelte el. Hindemith Matisse, a festő c. művének magyarországi bemutatóján *Schwalb* szerepében lépett fel;

- Szabó Sándor (Debrecen, 1927. I. 2. – Budapest, 1982. III. 23.) zongoraművész, zenei szövegíró. Jogi végzettsége mellett zenét tanult Debrecenben. Főfoglalkozásként szórakoztató intézményekben zongorázott. Szenes Iván indította el a pályán, tagja volt a Táncdal- és Műdal Bíráló Bizottságnak. Mint jónevű táncdal-szövegíró olyan jeles komponistákkal dolgozott, mint Balassa P. Tamás, Berki Géza és Horváth Jenő;

- Szarka Árpádné Horváth Valéria (Kaposvár, 1927. XI. 20. –) tanárképző főiskolai tanár, óvodai ének-zene tanítás módszertanának szakértője, tankönyvíró, karvezető;

- Szebenyi Jánosné Kaplonyi Brigitta (Budapest, 1927. II. 28. –) zongoratanár. Állami Zeneiskola, Cegléd – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Abony – zongoratanár; Fővárosi VIII. kerületi Vándor Sándor Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Szekeres Ferenc (Murakeresztúr, 1927. III. 23. – Budapest, 2009).

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

VIII. 30.) karnagy, a Budapesti Madrigálkórus alapítója, a nemzetközi Vivaldi-kutatás egyik jeles személyisége. Énekzenetanári oklevelét a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerezte Budapesten, ezután Franco Ferrara mesterkurzusain tanult Rómában. A Zeneakadémia gyakorlóiskoláját is vezette. A hazai és nemzetközi zenei életben egyaránt kiemelkedő kutatásokat végzett. 1957-ben megalapította a Budapesti Madrigálkórust, ennek tagjaival reneszánsz, illetve barokk oratóriumokat és kórusműveket rögzített, közülük Vivaldi Juditha Triumphans és Haydn Il ritorno di Tobia című művéért elnyerte a Francia Akadémia nagydíját. 50 éves kórusvezetői munkásságáról, valamint a hozzá kapcsolódó együttesről a Holnap Kiadó 2008-ban könyvet jelentetett meg Madrigáltörténet címmel;

- Szellő Lajos (Budapest, 1927. VIII. 5. – Budapest, 1992)
operaénekes (Debreceni Csokonai Színház – magánénekes; Magyar Állami Operaház – magánénekes);

- Szentgyörgyi Edit (Budapest, 1927. VI. 24. –) zongora-, hárfatanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza- zongoratanár; Állami Zeneiskola, Cegléd – zongoratanár; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari hárfaművész; Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola- zongoratanár);

- Szokolayné Szesztay Sári (1927–2011) zongoraművész-tanár;

- Szűts Pál (Rákospalota, 1927. IX. 22. –) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, zeneszerző (BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete –zenei referens; Állami Zeneiskola, Salgótarján – gordonka- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Nagybátony/Bátonyterenye – gordonka-, szolfézs- és zeneelmélettanár);

- Tukacs Viola (Derecske, 1927. XII. 8. –) énekművész-tanár, énekkari művész (Erzsébet Zenei Munkaközösség, Budapest – tanár; Fővárosi Operettszínház – énekkari tag, énektanár);

- Vajda Tibor (Budapest, 1927. X. 31. –) a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenei népművelő szakán végzett, Kroó György tanítványaként. 1964-től hosszú éveken keresztül dolgozott a Művelődési Minisztérium Zene- és Táncművészeti Főosztályán főmunkatársként;

- Várady Zoltán (Kiskunmajsa, 1927. II. 1. – Szeged, 1985. I. 26.) karmester. Tanulmányait 1947-1952 között a budapesti Zeneművészeti Főiskolán (középiskolai énektanár- és karvezetőképző) végezte Vásárhelyi Zoltánnál, az egyház-karnagyképzőt Bárdos Lajos irányításával. 1952-től Vaszy Viktornál az opera-karmesterséget tanulta. 1952-54-ben a Magyar Rádió szimfonikus rovatának szerktője; 1954-től 1957-ig énekkari korrepetitor és másodkarnagy; 1957-től a Szegedi Nemzeti Színház karmestere; a Szegedi Szövetkezetek Énekkarának karnagya, a KÓTA megyei Művészeti Bizottságának tagja;

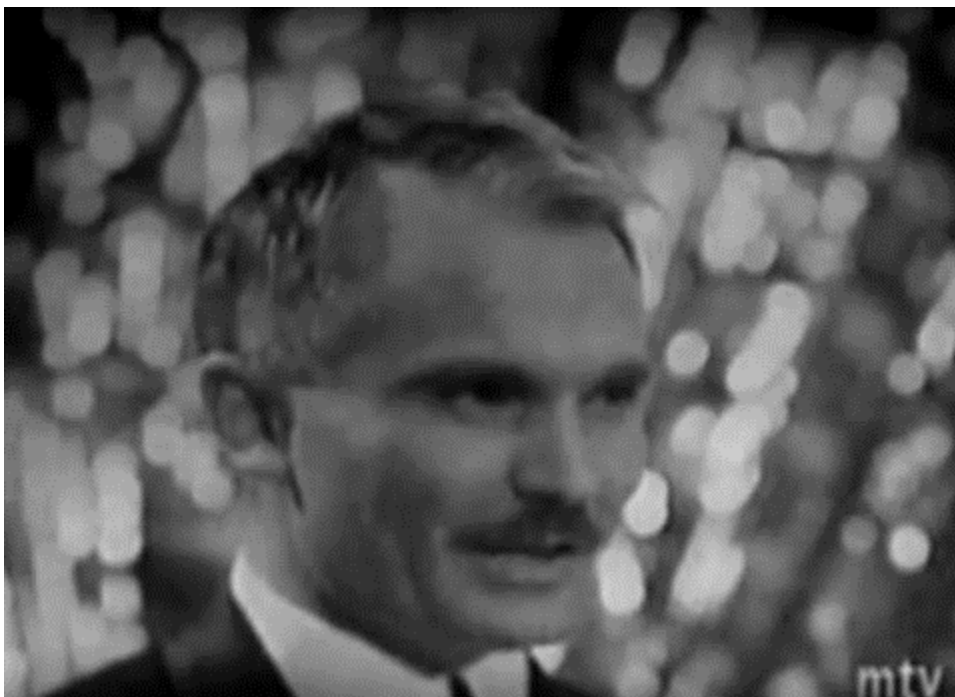
- Varasdy Ernő (Szombathely, 1927. III. 24. –Budapest, 2015. IV. 4.) zenekari ütőhangszeres művész, zenetanár. Tanulmányait 1940 és 1949 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola gordonka és ütőhangszer szakán végezte. 1949-től az Állami Operaház zenekarának tagja, 1952-től a Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola tanára;

- Vas Gábor (Kecel, 1927. VIII. 14. –) harmonikaművész, zeneszerző,

kottaszerkesztő-közreadó (BM Művészegyüttes – harmónika szólista; Országos Cirkusz és Varieté Vállalat – műsorkísérő és harmónika szólista; Egressy Klub/ Fővárosi Művelődési Ház/ kísérő és harmónika szólista; Zeneműkiadó Vállalat – könnyűzenei szerkesztő; [Vas Gábor Szitakötő 1962 - YouTube](#));

- Vass Lajos (Poroszló, 1927. IV. 5. – Budapest, 1992. XI. 6.) zeneszerző, karnagy,

művészeti vezető. 1946-tól a budapesti Zeneművészeti Főiskolán zeneszerző és karnagy szakon folytatta tanulmányait. 1949-től karnagyként dolgozott a Honvéd Férfikarnál Vásárhelyi Zoltán tanítványaként, majd 1953-ban a kórus vezetője lett. Az együttes 1956 szeptemberében több mint 3 hónapos kínai turnéra indult. Karácsony táján indultak haza vonattal, és átutaztak Moszkván is, ahol parancs szerint kellett volna adniuk egy koncertet. Az énekkar és Vass Lajos azonban a magyarországi forradalom leverése miatt ezt megtagadták. Hazatérésük után, 1957 elején elbocsátották az egész kórust, Vasst pedig lefokozták. A kórus azonban nem esett szét, több neves személy (köztük Kodály Zoltán) közbenjárására Állami Férfikar néven tovább működhetett. A vezető is Vass Lajos maradt. 1958-ban ismét a Honvédség vette át az énekkart, Vasst azonban nem vette vissza a hadsereg. 1960 és 1964 között a Ganz-MÁVAG Acélhang férfikarát vezette, 1962 -től haláláig a Vasas Központi Művészegyüttes vegyeskarának, 1975-től pedig a Szimfonikus Zenekarának is vezető karnagyként dolgozott. 1964-ben vendégkarnagyként a Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkaránál járt, és attól fogva ezt minden hónapban megtette. Nevét országosan ismertté a Magyar Televízióban 1969–1970-ben megrendezett Röpülj Páva vetélkedő tette. A műsornak szervezője és műsorvezető-riportere is volt. E műsor hatására lendült fel Magyarországon újra a népzenei mozgalom. Országszerte Pávakörök alakultak, néhánynak alapításában személyesen is részt vett, többek között szülőfalujának, Poroszlónak népdalkörét is ő alapította. Zeneszerzőként szimfonikus műveket, dalokat, kórusműveket, oratóriumokat és kantátákat alkotott. Fő művét a Mathias Rex című oratóriumát,

1970-ben komponálta. Furulyaiskolát is összeállított az iskolások számára, amelyik a népdalos gyökerekből táplálkozott;

- Zakárné Nagy Irén (Teskánd, 1927. VI. 25. –) szolfézs-magánének-tanár, karvezető (Általános Iskola, Balatoinboglár – énektanár és uo. igazgató is, Balatonföldvári Művelődési Ház Vegyeskarának vezetője);

- Dr. Zlinszkyne Sternegg Mária (Budapest, 1927. IV. 28. –) zenei muzeológus (Iparművészeti Múzeum hárfa-és zongoragyűjteményének tudományos munkatársa);

85 éve született

- Ács Lajos (Marosvásárhely, 1932. IV. 14.) ének-zene-, zeneelmélet-tanár, zeneszerző (Általános Iskola, Nagyberény, Tab ének-zenetanár; Biatorbágy – ének-zenetanár; Fővárosi XI. kerületi Ének-Zenei Általános Iskola – tanár; Nádasdy Kálmán Művészeti Iskola Régi Zene Tanszak – tanár);

- Bacsik Sándor (Debrecen, 1932. XII. 16.) zenekari hegedűművész (Honvéd Művészegyüttes – zenekari művész; Magyar Állami Operaház – zenekari művész, I. hegedűs; Szegedi Nemzeti Színház – I. koncertmester);

- Bakos József (Budapest, 1932. II. 24.) klarinéttanár, pedagógiai gyűjtemény szerkesztő, fúvószenekarok alapító-karmestere, hangszerelője (Fővárosi Operettszínház – zenekari művész, Fővárosi IV. és XV. kerületi Állami Zeneiskola – tanár);

- Bán Melitta /Schaeffer Györgyné/ (Újpest, 1932. I. 13.) zongoraművész-tanár, zongorakísérő, korrepetitor (Fővárosi Zeneiskola Szervezet – zongoratanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola – zongoratanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest – ének- és vonós tanszék tanára);

- Bánhidi Frigyes (Budapest, 1932. I. 28.) karnagy, ének-zenetanár, zeneszerző (Fővárosi Művelődési Házt Énekkara – vezető karnagy; Martos Flóra Gimnázium, Budapest – tanár);

- Bányászné Müller Livia (Pécs, 1932. III. 3.) zongoratanár (Doktor Sándor Művelődési Ház – zongorakísérő; Állami Zeneiskola, Bonyhád – zongoratanár);

- Bartha Ferenc (Budapest, 1932. IV. 25.) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari művész (Körzeti Állami Zeneiskola, Ráckeve – tanszakvezető hegedűtanár; Magyar Posta Szimfonikus Zenekara és a Vasas Művészegyüttes Kamarazenekarának tagja);

- Bíró Attila (Budapest, 1932. XII. 25.) karmester, zeneszerző,

(A kép forrása: [Fészek Művészklub](#))

zongorakísérő. 1945–1957 között végezte el a Zak zongora, karmesterképző és zeneszerzés szakát. 1954–56-ban a Szegedi

Nemzeti Színház korrepetitora. 1963-ig előbb a Pécsi Nemzeti, majd a szolnoki Szigligeti Színház karmestere. 1963–1970 között és 1987–90-ben, nyugdíjazásáig a Budapest Táncegyüttes zenei vezetője. 1970-től 1987-ig a Fővárosi Operettszínház, majd az Állami Népi Együttes karmestere;

- Boguszlávszkijné Kocsis Márta (Orosháza, 1932. XI. 20)
zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, pedagógiai szakos előadó (Művelődési Ház, Szarvas – művészeti munkatárs; Tanítóképző Gyakorló Iskolája, Debrecen – szolfézstanár; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – szolfézs- és népzene-tanár; zeneiskolai szakfelügyelő; népballadák színpadi rendezője);

- dr. Bónis Ferenc (Miskolc, 1932. V. 17.) zenetörténész, zeneakadémiai tanár

(magyar zenetörténet), szerkesztő, közreadó. Tanulmányait 1952 és 1957 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán végezte Szabolcsi Bence növendékeként. 1950-ben a Magyar Rádió munkatársa lett (lektor-gyakornok, műsorszerkesztő, rovatvezető, szerkesztőségvezető, majd vezető szerkesztő). 1972 és 1981 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára, 1961-től 1973-ig az MTA Bartók Archívuma, majd a Zenetudományi Intézet munkatársa. A Magyar Kodály Társaság és az Erkel Ferenc Társaság elnöke, a Magyar Muzsikusz Fórum elnökségi tagja, az MTA Zenetudományi Bizottságának tagja. 1959-től szerkesztette a Magyar Zenetudomány, 1968-tól a Magyar Zenetörténeti Tanulmányok című könyvsorozatot, 1977-től Szabolcsi Bence életműkiadását gondozta. Számos könyve jelent meg magyarul és idegen nyelven, mindenekelőtt a magyar zenetörténet (Csermák, Mosonyi, Erkel, Bartók, Kodály stb.) témakörében;

- Borsos László (Budapest, 1932. III. 12.) zenekari hegedűművész;

- Botvay Károly (Sopron, 1932. XII. 29.) gordonkaművész,

(A kép forrása: www.mma.hu)

zeneakadémiai tanár (vonós kamarazene), kamaramuzsikus, művészeti vezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán tanult csellót 1950 és 1959 között, Friss Antal, Banda Ede, Weiner Leó és Mihály András voltak a tanárai. 1948-ban elnyerte az országos centenáriumi verseny, 1950-ben pedig az országos verseny első díját (mindkettőt csellistaként). 1950-től 1953-ig a Feld-vonósnégyes tagja volt, 1957-től pedig a Magyar Állami Operaház gordonkása, 1963-tól szólógordonkása volt. A Bartók vonósnégyeshez 1960-ban csatlakozott Mező László helyére, és 1977-ig volt a kvartett tagja. Ebben az évben hozta létre a Budapesti Vonósokat, amelynek művészeti vezetője volt. Az Aldeburgh String Trio csellósa volt 1978 és 1983 között, 1979-től 1982-ig a Végh Vonósnégyes, majd 1985-től az Új Budapest Vonósnégyes tagja. 1983-ban alapító tagja volt a Budapesti Fesztiválzenekarnak, és 1992-ig szólamvezetője volt. 1994-ben Fertődön elindította a Budapesti Vonósok Haydn-fesztiválját. A Zeneakadémia oktatója 1983-ban lett, 1997-től 2002-ig egyetemi tanárként tevékenykedett. Számos hazai és külföldi intézményben volt vendégoktató, illetve tartott mesterkurzust (Anglia, Svájc, Olaszország, Horvátország, USA, Kanada, Ausztrália, Japán, Hongkong, Szombathelyi Bartók Szeminárium, Pécs, Tata);

- Breuer János (Budapest, 1932. VI. 8. – Budapest, 2016. IV. 10.)

zenetörténész, szerkesztő, zenekritikus. 1950 és 1958 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés, majd zenetudományi szakán tanult; a zenetudományi szakon Bartha Dénes, Bárdos Lajos, Szabolcsi Bence, Gárdonyi Zoltán, Kókai Rezső és Ujfalussy József növendéke volt. 1958-tól a Magyar Zeneművészek Szövetsége, majd 1990-től 1996-ig a Magyar Zenei Tanács tudományos munkatársa; 1961 és 1970 között a Magyar Zene című folyóirat munkatársa, 1970-től 1996-ig felelős szerkesztője. 1961-től a Népszabadság zenekritikusa. Fő kutatási területe a 20. század magyar zenéje. Fontosabb könyvei: *Dávid Gyula* (1966); *Zene és bábszínpad* (Szilágyi Dezsővel és Passuth Krisztinával, 1971); *Harminc év magyar zenekultúrája* (1975); *Negyven év magyar zenekultúrája* (1985); *Kodály-dokumentumok, I.* (1976); *13 óra Kadosa Pállal* (1978); *Barátok és Kodály* (1978); *Zenei írások a Nyugatban* (1978); *Kodály-kalauz* (1982); *Fejezetek Lajtha Lászlóról* (1992); *Kodály Zoltán* (1999);

- Bura László (Szatmárnémeti, 1932. március 31. – Szatmárnémeti, 2014. augusztus 31.) erdélyi pedagógus, magyar nyelvész, pedagógiai szakíró. A középiskolát Kolozsvárt végezte, 1954-ben a Bolyai Tudományegyetemen magyar nyelv és irodalom szakból tanári diplomát szerzett, 1972-ben a fafeldolgozó mesterségek Szatmár vidéki szakszókincseről írt dolgozata alapján doktori címet nyert. Líceumi tanár szülővárosában, a Kölcsey Ferenc Főgimnáziumban, évekig az intézmény igazgatója volt. Kétszer is

díjat nyert a budapesti Magyar Nyelvőr nyelvjárási anyaggyűjtő pályázatán; lexikológiai, folklorista, nyelvoktatási cikkeit a NyIrK, Igaz Szó, Művelődés, Tanügyi Újság, Szatmári Hírlap közli, 1973-tól a temesvári Szabad Szóban, 1978-tól az Ifjúmunkásban szerkesztett nyelvművelő rovatot. A Cikkek és tanulmányok cím alatt megjelent Szatmár megyei nevelési, oktatási és szépirodalmi gyűjtemény (Szatmár 1972) szerkesztője, a Kritérium Anyanyelvünk művelése (1975) és Népismereti dolgozatok (1976) c. köteteiben egy-egy tanulmánnyal szerepelt. Az 1990-es években a Kölcsey Ferenc Főgimnázium igazgatója volt Szatmárnémetiben.^{[2][3]} 1989 után számos néprajzi, nyelvészeti és helytörténeti dolgozata jelent meg nyomtatásban, Szatmár és vidéke krónikásává is vált egyben. 1994-ben nyugdíjba ment, a megyei tanfelügyelőség azonban kinevezte a Hám János Líceum igazgatójává. 1997-től végleg nyugdíjba ment. A Babeş–Bolyai Tudományegyetem 1999. október 1-jétől Szatmárnémetibe kihelyezett tanítóképző főiskolai tagozatot indított, erre Bura Lászlót adjunktusi beosztásban előadónak nevezték ki, egyúttal a főiskola helyi tanulmányi igazgatójává. Az intézmény működését 2004-ig irányította, utána óraadó tanár volt;

- Buvári Énoch (Szombathely, 1932 - Pápa, 1982) ének-zene-testnevelés tanár. A pedagógiai főiskolát Pécsen végezte. 1953-75-ig az I.sz. Általános Iskola tanára, majd egy évig a II. számúé, 1976-tól haláláig a 304. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézeté. Testnevelő tanárként 11 évig volt szakfelügyelő;

- Csapó Gyuláné Bácsi Irén (Celldömölk, 1932. X. 31. –) zongora-

(A kép forrása: Veszprém megyei kortárs lexikon)

szolfézstanár, igazgató; 1954-ben szerzett diplomát a Zeneművészeti Szakiskola Tanárképző Kara, Győr, zongora–szolfézs–orgona szakán. 1954-től zongoratanár, 1979-től igazgató-helyettes, 1979–1980-ban megbízott igazgató, 1980 és 1988 között igazgató a pápai Bartók Béla Zeneiskolában. 1988-tól nyugdíjasként szerződéssel tanító zongoratanár. 1951 és 1959 között kántorizált a pápai evangélikus templomban. 1951-től a tanári koncerteken rendszeresen szerepel zongoraszóolókkal, zongorakísérőként. Feldolgozta a pápai zeneoktatás történetét a kezdetektől napjainkig;

- Csébfalvi Éva zongoratanár (Pécs, 1932. IV. 2. – Budapest, 2011.

XII. 21.) zongora- és szolfézstanár. 1953 és 1955 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetének Pécsi Tagozatán zongora-szolfézs, 1955-től 1957-ig a budapesti Zeneakadémián fagott szakos hallgató (Pécsett Sass Dezső és Agócsy László, a fővárosban Rudas Imre növendékeként). 1954-55-ben Pécsett zongoratanár, 1955-től 1958-ig a Magyar Rádió Gyermekkórusának zongoratanára. 1971-ben a Magyar Zeneművészek Szövetségébe került, ahol előbb munkatársként, majd ügyvezető titkárként dolgozott. A rendszerváltáskor döntő szerepet vállalt a Magyar Zenei Tanács megalakításában, amelynek egy évtizeden át - nyugalomba vonulásáig - ügyvezető titkára, majd főtitkára volt;

- Csurka Magda (Debrecen, 1932. XI. 24.) zongora- és szolfézstanár, kottaszerkesztő-közreadó (Állami Zeneiskola, Debrecen- zongora- és szolfézstanár; Postások Erkel Ferenc Zeneiskolája, Budapest – tanár; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola –zongora- és szolfézstanár; Néművelési Intézet – munkatárs);

- Dobos László (Dunaföldvár, 1932. I. 4.) zeneiskolai szolfézstanár-

Dobos László és Tillai Aurél([A 2013/2014 évad eseményei](#))

igazgató, karnagy. Pécssett, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző tagozatán szerzett diplomát. Ezt követően a Pécsi Liszt Ferenc Zeneiskola tanára, 1967-től nyugdíjazásáig, 1992. VII. 31-ig igazgatója Ezt követően 2008-ig a Pécsi Hittudományi Főiskola tanszékvezető tanára. 1958-ban megalapítja Tillai Auréllal együtt a Pécsi Kamarakórust, 1978-ig az együttes karnagya. Abban az évben megszervezi és vezeti a mai napig a pécsi Jézus Szíve Plébánia kórusát. Műfordító, olasz kórusművek szövegeit fordítja;

- Dunkl Nepomuk János (1932–1910) zongoraművész, zeneműkiadó, tanár;

- Égető Gabriella (Szabadka, 1932. IX. 26.) ének-zenetanár, karnagy /Szabadkai Gimnázium (1944-1952), zeneiskola (1952-1957), zeneakadémia, Belgrád (1957-1961), postgraduális tanulmányok, uo. (1978-1980)/. A Szabadkai Zeneiskola tanára, a Pro Musica zenekórus karnagya;

- Eöry Zsuzsa (Budapest, 1932. XII. 14.) zongora művész-tanár, zeneakadémiai docens (Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár; Országos Filharmónia szólistája; Liszt Ferenc

Zeneművészeti Főiskola, Budapest – ének tanszéki korrepetitor,
tanár);

- dr. Erdei Péterné Ábrahám Éva (Hódmezővásárhely, 1932. XI. 2.)
zeneiskolai zongor-, szolfézs-, énektanár;

- Felletár Béla (Szeged, 1932. IV. 20. – Szeged, 1998. II. 4.)

A Hódmezővásárhelyi Állami Zeneiskola tantestülete 1978-ban

Ülő sor: Kerekes Pálné, Kerekes Pál, Magyar Anna, Szalai Györgyné
igazgató, dr. Jakab Jenőné, Lázár Imre, Berei Lajosné,

Középső sor: **Felletár Béla**, Fülöpné Markó Júlia, Botkáné Égető Mária,
Török Andrásné, Berei Erzsébet, Borsos Annamária, Tunyoginé Tövisfalvi
Erzsébet, Szalai György,

Felső sor: Ihász Itsvánné, Zoltán Gáborné, Hegedűs János, Csatáry Tamásné,
Fekete Mária, Major György

zeneiskolai klarinéttanár, helytörténeti kutató. 1951-ben a József Attila Tudományegyetem Orosz Intézetében és ezzel párhuzamosan a Zenekonzervatóriumban klarinét-szolfézs szakon folytatta tanulmányait. 1955-ben, az egyetem elvégzése után egy évig az algyői általános iskola tanára volt. Innen a vásárhelyi leánygimnáziumba került, ekkor kezdte el az Eötvös Lóránd Tudományegyetem magyartanári szakát. Az 56-os forradalom utáni eljárások megtörik tanári pályáját. Rövid ideig asztalitenisz edző, majd könyvtári segédmunkás, favágó, kocsirakodó, cséplőmunkás. Egyetemi és zenekonzervatóriumi tanulmányait azonban tovább folytatta és 1959-ben be is fejezte. Kirekesztettsége négy év után 1961-ben, a medgyesegyházi gimnázium tanári állásával megszűnt. Sőt két évig a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola békéscsabai kihelyezett tagozatán is tanított. 1968-ban hazajött, mert munkát kapott a Zeneiskolában és óradónak alkalmazták a Bethlen Gábor Gimnáziumban. A Zeneiskolában 1992-ig, nyugdíjazásáig dolgozott. Igazi közszereplő és közíró volt. Alapítója volt a Zenebarátok Körének és az Ökumenikus Értelmiségi Körnek, tagja a Máltai Szeretetszolgálatnak, a Szeremlei Társaságnak és a Bethlen Baráti Körnek. Rendszeresen jelentek meg cikkei a helyi napilapokban, alkalmi kiadványokban, évkönyvekben;

- Feuer Mária (Budapest, 1932. VIII. 20.) zenei író, zenekritikus, a

Muzsika c. folyóirat főszerkesztője. „A budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai főiskolán tanul - itt szerez 1953-ban középiskolai ének-magyar szakos tanári diplomát. Ám sorsáról nem maga dönt, választhat a falusi pedagóguspálya és a minisztéri-

umi hivatalnoklét között: az ötvenes évek elején három éven át a Népművelési Minisztériumban dolgozik. Visszaemlékezései ebből az időből nemcsak a Révai-korszak dermesztő légkörét idézik, felsejlik egy szűkebb közösség humánus mikroklímája is: a minisztériumi szobában gyakran négykezesezhetett Ujfalussy Józseffel, aki később - haláláig - a Muzsika pártfogó munkatársa maradt. A minisztériumból a forradalom után eltávolították, s egyéves munkanélküliség végén, 1958-ban, alapításakor került a Muzsikához. Először belső munkatárs, 1967-től olvasószerkesztő. Noha a többnyire kötelező párttagságot mindvégig sikerült elkerülnie, 1970-ben - az alapító szerkesztő, Asztalos Sándor halála után - ő veszi át az orgánum irányítását. Ekkor a lap még a régi, kis formátumú kiadvány, fekete-fehér borítóval. Feuer elképzelései nyomán néhány év alatt átalakul: 1983-tól a füzetek nagyobb méretűek, a több szöveg folyóiratszerűbb profil lehetőségét teremti meg, később - immár a kilencvenes évek végétől - színes borítókkal. De a külalak csak kísérőjelenség: a döntő a tartalom modernizálódása. Közben a főszerkesztő a Muzsika berkein kívül is részt vesz a zeneéletben: könyvet ír (Rimszkij-Korszakov, 1966) és fordít (Pjotigorszkij: csellóval a világ körül, 1970) köteteket állít össze az Élet és Irodalomban megjelenő interjúiból (1972: 88 muzsikussal műhelyében; 1976: 50 muzsikussal műhelyében; 1978: Pillanatfelvétel), zeneszociológiai tanulmányokat publikál (1970: Kinek kell a modern zene?). A lapot sem csupán szerkeszti: külföldi fesztiválbeszámolóit szélesítik az olvasói horizontot egy, a mainál sokkal zártabb korban, s a zenei közélet témakörében is számtalan informatív beszélgetést készít (Muzsika Szerkesztősége, 2012. augusztus-részlet);

- Gál László (Budapest, 1932. II. 19. – Budapest, 1987. III. 13.) zenekari tag, kürtös. Zenei tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában végezte. 1950-55 között Romagnoli Ferenc tanítványa volt. 1956-tól haláláig a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának kürtművésze, tíz éven keresztül első kürtöse;

- Gonda János (Budapest, 1932. I. 11.) zongoraművész, zeneszerző, zenetörténész,

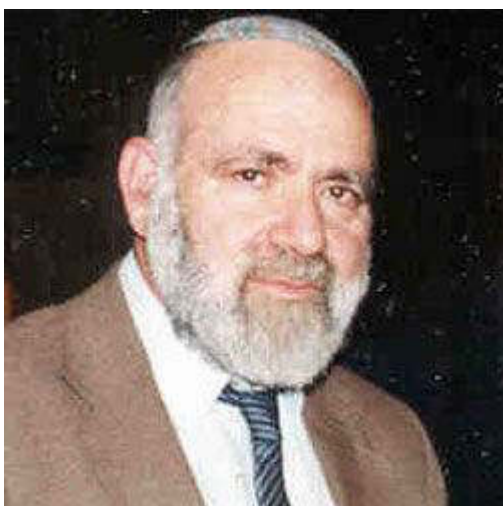
(A kép forrása: Prae.hu)

zeneakadémiai tanár. 1953-1958 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt zenetudomány szakon Szabolcsi Bence és Bartha Dénes tanítványaként. Közben 1956-1961 között elvégezte a zongora művész-tanárképző tanszakot, ezen Solymos Péter és Horusitzky Zoltán voltak a tanárai. 1961-1964 között a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat zenei rendezője volt. 1962-ben megalapította a Qualiton együttest, mellyel elkészítette a *Modern Jazz* lemezsorozat első albumát. 1965-ben megszervezte, és 1998-ig vezette a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazz tanszakát. A műfaj ekkor kapott első ízben helyet az állami zeneoktatásban. 1990-ben a tanszak a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékévé alakult át. 1972-1984 között a Nemzetközi Jazz Föderáció alelnöke volt, 1984-től az oktatási ügyeket intézte. Létrehozta, majd vezette az 1990-től 2000-ig működő tatabányai Nemzetközi Kreatív Zenepedagógiai Intézetet. 1990-

1991 között a Magyar Jazz Szövetség elnöke, 1991 óta örökös tiszteletbeli elnöke. 1994-1998 között a Zenetanárok Társaságának elnöke volt. Jelenleg alkalomszerűen ad hangversenyeket szólóban vagy trióban, Berkes Balázs és Kőszegi Imre közreműködésével, komponál, tanulmányokat és szakcikkeket ír, valamint az Egyetem Doktoriskoláján tart kurzusokat;

- Gyurjács Ottó Gáborné (Miskolc, 1932. VIII. 5.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – tanár; Állami Zeneiskola, Sátoraljaújhely – tanár; Állami Zeneiskola, Gödöllő – tanár);

- Hajdú András /André Hajdu / (Ércmihályfalva, 1932. III. 5. – Tel-Aviv, 2016. VIII.

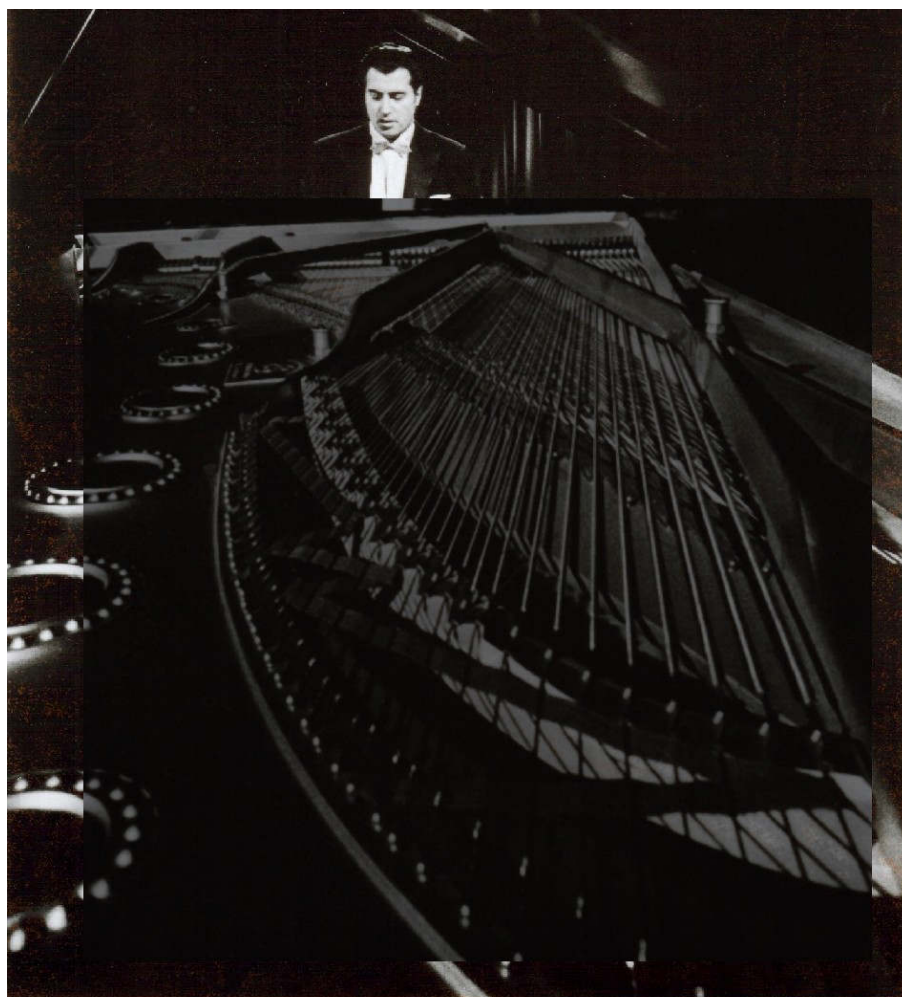
(A kép forrása: Zene.hu)

1.) magyar származású izraeli zeneszerző, népzene tudós, tanár. született Hajdú Andrásnéként Ércmihályfalván (ma: Valea lui Mihai, Románia). Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte. Zeneszerzést Szervánszky Endrénél és Szabó Ferencnél, zongorát Szegedi Ernőnél, etnomuzikológiát Kodály Zoltánnál tanult. Kodály vezetésével két éven át kutatta a cigányzenét. Az 1956-os forradalom után Párizsba emigrált, ahol a Conservatoire-on Darius Milhaud és Olivier Messiaen növendéke lett. 1966-ban Izraelben telepedett le. 1966-tól 1991-ig a Tel Aviv-i Zeneakadémia tanára volt. 1970-től a Bár Ilán Egyetemen is tanított a Zenei Tanszék vezetőjeként, s itt ő alapította meg a Zeneszerzés Tanszékét. Művei szólódaraboktól a színpadi művekig minden lehetséges apparátust foglalkoztatnak. Igen sok pedagógiai célú darabot írt, hangszereseknek és zeneszerzés-növendékeknek egyaránt. Alapos ismerője volt a klezmer és a haszid zene repertoárjának;

- Hegymegi Ernő (Miskolc, 1932. IV. 15. – Autóbaleset, 2003. VII.7.) hegedűtanár, zeneiskolák igazgatója (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc – hegedűtanár; Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Tanács VB Művelődési Osztály – munkatárs; Állami Zeneiskola, Leninváros – igazgató; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató);

- Hunyadi Zoltán (Maglód, 1932. XII. 4.) főiskolai tanár, karnagynagy családjának tagja. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 1957-ben végzett középiskolai énektanári és karvezető szakon, Vásárhelyi Zoltán tanítványaként. Hegedűtanári diplomáját is jeles eredménnyel szerezte meg a Zeneakadémián, ahol Ország Tivadar tanítványa volt. Már főiskolai évei alatt is aktív dirigensként ismerték, vezényelte a Honvéd Központi Zenekart, a Postás Szimfonikusokat, a MÁV Szimfonikus Zenekart, segédkarnagya volt a MÁV Központi Vegyeskarának. Diplomája megszerzése után a Ceglédi Városi Vegyeskart szervezte és vezette két évig. 1959-ben az Esztergomi Felsőfokú Tanítóképző Intézetben megszakítás nélkül 45 évig, nyugdíjazásáig tanított. Szolfézs, zeneelmélet, zenetörténet és karvezetés óráinak magas színvonala a hallgatók eredményes felkészítésében nyilvánult meg. A művészeti tanszék ének-zenei szakcsoportvezetőjeként 1965–70-ig kimagasló eredményeket ért el. Az ének tanszék vezetőjeként 1987–1997-ig sokat tett a főiskolai ének-zene oktatás színvonalának emeléséért. 1963-ban alapította meg az európai hírű esztergomi Monteverdi Kórust. Hunyadi Zoltán több mint 25 éven át volt a Sárisápi Bányász Vegyeskar karnagya, több mint 22 esztendőig vezette a tokodi Gardellata kamarakórust. Az esztergomi Szent Anna Plébániatemplom énekkarának 2008-tól volt karnagya. Karnagyi tevékenységéről számos alkalommal jelent meg elismerő kritika a sajtóban;

Ivanich Miklós (Dombóvár, 1932) zongoraművész-tanár

Miklos Ivanich

1950-56 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Ambrózy Béla professzor növendéke volt. 1956-ban elhagyta az országot, Párizsban telepedett le. A Francia Rádió és Televízió rendszeres szereplője lett, sok szólóestet és zenekari koncertet adott más európai országokban is. 1964-ben Angliába költözött, ahol a BBC angol rádió szólistája lett. 1966-tól az Egyesült Államokban élt, ahol hangversenyezett St. Louis-ban, Chicago-ban, és a világhírű New York-i Lincoln Center-ben adott szólóestet 1976-ban. Majd a St.-Louis-i Zenekonzervatórium zongora főtanszékének vezető tanára, később a Chicagói Zenekonzervatórium zongora főtanszékének vezetője. 1981 óta rendszeresen hangversenyezik hazánkban (Keszthelyen a Festetics kastélyban, a Magyar Rádióban, a Budapesti

Zeneakadémián). 1993-ban a magyar kultúra terjesztésért kormánykitüntetést kapott. 1995-ben hazatelepedett, azóta Budapesten él. 2005-ben Dombóvár város díszpolgárává választották;

- Jermakov Tamásné Lőrincz Margit (Budapest, 1932. XII. 20.) zongora, ének-zene tanár, karvezető (Lékai János Gimnázium, Budapest, – ének-zenetanár, karvezető; Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Karikó Teréz (Budapest, 1932. március 31.) operaénekes-tanár.

Énektanulmányait 1956–1960 között a Zeneakadémián, az opera tanszakon végezte Lendvai Andor, majd Hoór Tempis Erzsébet tanítványaként. Énektudása tökéletesítését 1959–60-ban állami

ösztöndíjjal Rómában folytatta, a Santa Cecilia Akadémián, Salvatore di Tommasonál, Tito Schipa irányításával. Hangját a pályakezdő Callaséhoz hasonlították. Vaszy Viktor az 1960–61-es évadtól a Szegedi Nemzeti Színházhoz szerződött. Neve összeforrt Vaszy Viktor szegedi tevékenységének második, nagy korszakával. 1987-ig a Szegedi Nemzeti Színház magánénekese. Emlékezetes beugrásaival gyakran mentette meg a Magyar Állami Operaház, valamint az Erkel Színház operaelőadásait is. 1974–79 között a KISZ Központi Művészegyüttesének szólistájaként Berki Béla zenekarával bejárta a fél világot. Aktív éneklése ideje alatt hat éven keresztül tanított a Szegedi Zeneművészeti Főiskola Énektagozatán;

- Kárpáti János (Budapest, 1932. VII. 11.) zenetörténész, a

budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem könyvtárának igazgatója, oktatója, címzetes egyetemi tanára. Tanulmányait ugyanott végezte Bartha Dénes, Szabolcsi Bence és Bárdos Lajos irányítása alatt. Zenetörténész oklevelét 1956-ban, kandidátusi fokozatát 1968-ban, akadémiai doktor fokozatát 1995-ben szerezte, 2000–2003 Széchenyi Professzori Ösztöndíjas. Népzene gyűjtést végzett Marokkóban (1958) és Japánban (1988, 1994). Több nemzetközi projektben (Unesco–East–West, Music in the Life of Man) működött közre. 1980 és 1986 között az International Association of Music Libraries alelnöke, 1998-tól 2006-ig a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság elnöke. Előadásokat tartott az Egyesült Államok, Kanada, Japán, Dél Korea, Franciaország és Olaszország egyetemlein. Számos nemzetközi konferencián (tk. Teherán, Újdelhi, Firenze, Tokió, Oszaka, Detroit, Washington, Los Angeles) képviselte hazánkat;

- Káté István (Szeged, 1932. XI. 15. –) zeneiskolai hegedűtanár,

igazgató, kamaramuzsikus, szimfonikus zenekari koncertmester (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – hegedűtanár és uo. igazgató-helyettes, később igazgató; Lovassy L. Zeneművészeti Szakközépiskola, Veszprém – hegedűtanár; Veszprémi Vonósnégyes; Veszprémi Zongoraötös alapított tagja; Veszprémi Szimfonikus Zenekar koncertmestere és szólistája;

- dr. Kissné Záborszky Etelka (Szeghalom, 1932. III. 31. zongora-szolfézs- és ált. isk. énektanár;

- Kocsis Katalin (Miskolc, 1932. XI. 14.) opera- és hangversenyénekes (Népszínház – operatársulat);

- Kohó József (Budapest, 1932. IV. 10.) oboista, angolkürtös;

- Kollár Kálmán (Lovászipatona, 1932. VI. 29.- 2012) zenetanár,

szakfelügyelő, karnagy (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – hegedűtanár, szakfelügyelő; Veszprémi Liszt Ferenc Kórus – karnagy, művészeti vezető);

- Koloss István (Budapest, 1932. III. 1. – Budapest, 2010. IV. 13.)

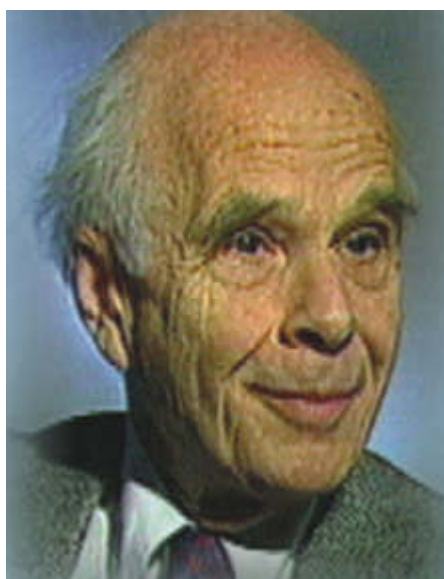
(A kép forrása: [Fidelio](#))

egyházzenész, zeneszerző, a Szent István Bazilika orgonaművésze, zenetanár, dramaturg. A Zeneakadémián Gergely Ferenc professzor és Szelényi István tanítványa volt. 1963-ban Marcel Dupré improvizációs kurzusán, 1972-ben Fernando Germani mesterkurzusán vett részt. Magyarország nagyobb városain kívül koncertezett Ausztriában, Angliában, Finnországban,

Franciaországban, Németországban, Olaszországban és Svájcban. Több kurzust vezetett Budapesten, Győrben, a Bécsi Zeneakadémián és Ratzeburgban. 1963-tól a Szent István-bazilika orgonistája volt, valamint a nyári orgonahangverseny-sorozat művészeti vezetője. Orgonát és zeneszerzést tanított az Egyházkarnagyképzőn;

- Kőmíves János (Budapest, 1932 – Hédouville /Franciaország/, 2005. I. 28.) zeneszerző, karmester. Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, Farkas Ferenc, illetve Somogyi László irányításával. 1956-os emigrációja után Párizsban, Darius Milhaud-nál fejezte be tanulmányait. Karmesteri pályáját 1957-ben, a besançoni verseny díjasaként kezdte, majd a koblenzi Operaház karmestereként működött, végül a Francia Rádió zenekarának vezetőjeként utazta be Európát. Kompozícióit közel négy évtizeden át publikálták a zeneműkiadók. Három bemutatott operája közül az *Antichambre* 1975-ben nemzetközi díjat kapott Genfben, két másikalkotása pedig Prix Italiát nyert a Francia Rádióban. Több lemezét jutalmazta az Académie du Disque Français. A párizsi Conservatoire-on tanított, majd közel húsz éven át dolgozott a francia kultuszminisztériumban, egyebek közt a Kodály-módszer meghonosításáért. A nohant-i Fesztivál vezetője, valamint több zenekar alapítója volt, 2002-ig a párizsi École Normale-ban tanított dirigálást és zeneszerzést;

- László Ervin (Budapest, 1932. június 12.) tudományfilozófus, író,

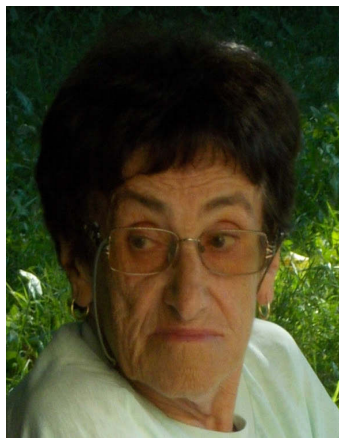
eredetileg zongoraművész, a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. Szakterülete az általános evolúció- és rendszerelmélet és a tudományfilozófia. Már kilencéves korában, a Vigadóban adta elő első zongoraestjét a Magyar Filharmonikusok közreműködésével, emiatt zenei csodagyerekeknek tartották. Tizennégy évesen megkapta a Liszt Ferenc Zeneakadémia művészdiplomáját. 1947-ben megkapta a Liszt Ferenc zongoraverseny első díját, majd Genfben a nemzetközi zenei versenyén második helyezést ért el. 1948 tavaszán az Amerikai Egyesült Államokba költözött és 1966-ig híres zongoraművészként járta a világot;

- Litván Gábor (Budapest, 1932. VII. 3.– Budapest, 2014. II.)

karmester, zeneszerző. ([Litván Gábor: Egy mondat - A Sentence - YouTube](#));

- Losonczy Andor (Budapest, 1932. VI. 2.) zeneszerző, tanár;
- Lovag Lászlóné Füzéséri Ibolya (Balassagyarmat, 1932. VIII.

31.) énektanár, karnagy, zeneiskolai igazgató (Fővárosi XXI. kerületi Általános Iskola, később ének-zenei tagozatú általános iskola – ének-zenetanár, karnagy; Fővárosi XXI. kerületi Tanács VB Művelődésügyi Osztály – népművelési csoportvezető; XXI. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató);

- Lubik Zoltán (Budapest, 1932. X.15. – Budapest, 1983. VI. 11.)

(A kép forrása: [Lubik Zoltán - Nagy Elődök - Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem](#))

kürtművész-tanár. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán Romagnoli Ferencnél tanult. 1957-ben szerezte meg oklevelét. 1954-től haláláig a Magyar Állami Operaház zenekarában játszott. 1958-59-ben a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, majd 1959-től haláláig a budapesti Zeneművészeti Főiskolán tanított, közben 1964-65-ben Weimarban (NDK) Karl Biehling mesteriskolájában továbbképezte magát;

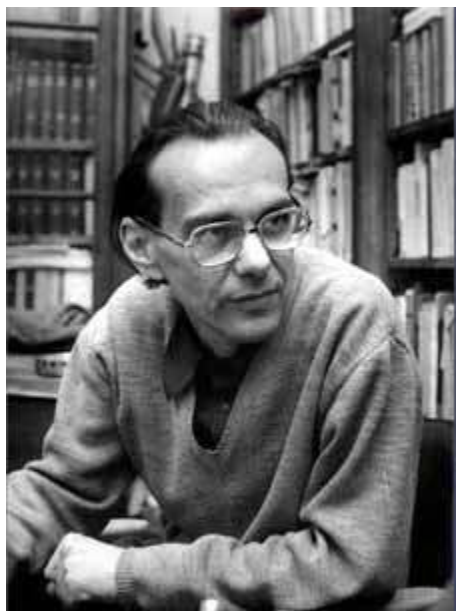
- Makai Péter (Hódmezővásárhely, 1932. XII. 4. – Budapest, 1991.

(A kép forrása: Terasz.hu)

XI. 7.) operarendező, díszlet- és jelmeztervező. Bánffy Miklóshoz vagy Oláh Gusztávhoz hasonlóan a rendezést és a látványt produkcióiban egységes koncepcióban dolgozta ki. A fővárosban végezte iskoláit. Rajztehetsége már gyermekkorában megnyilvánult. 1952 és 1956 között Horvai István, Major Tamás és Nádasdy Kálmán tanítványa volt a Színház- és Filmművészeti Főiskola színházi rendező szakán. A végzés után segédrendező és tervező lett a Magyar Állami Operaházban. Az 1959–60-as évadban hasonló pozíciót töltött be a Nemzeti Színházban. 1960 őszétől a Szegedi Nemzeti Színház rendezője volt. 1964. augusztus 1-jétől szerződött vissza az Operaház, ahol pályája végéig működött tervezőként és rendezőként. 1989-ben vezető tervezővé nevezték ki. 1978-tól tanított is a Képzőművészeti Főiskola szcenikai szakán. 187 produkcióban működött közre különféle színházakban és műfajokban Magyarországon és külföldön;

- Martin György Budapest (1932. II. 5. – Budapest, 1983. X. 31.)

(A kép forrása: old.vmf.org.rs)

tánc- és zenefolklorista. 1951-től 1955-ig hivatásos táncos volt. 1951-54 között elvégezte a magyar nyelvtanári szakot az ELTE Bölcsészettudományi Karán. Ezt követően néprajz-muzeológusi diplomát szerzett Ortutay Gyula, Tálasi István tanítványaként. 1953-65 között a Népművelési Intézetben dolgozott néptánckutatóként, 1965-től az MTA Népzenekutató Csoportjának tudományos munkatársa, majd csoportvezetője, 1974-től haláláig az MTA Zenetudományi Intézet tudományos osztályvezetője. 1951-től végzett rendszeres gyűjtőmunkát a néptánc és népzene területén. Nemcsak Magyarországon, hanem a szomszéd országokban is járta a falvakat és tanulmányozta az ott élők táncait, zenéjét. S miként Bartók, ugyanúgy baráti kapcsolatokat teremtett a Kelet-európai népek kutatóival; összehasonlító tánc kutatással is foglalkozott. Minden gyűjtőútján – tánczenei lejegyzések mellett – a népdalokat is feljegyezte. Jelentősek a különféle metrikai, ritmikai megörökítései;

- Mátyás János (Debrecen, 1932. I. 23.) karvezető, énektanár, a Hungaroton zenei rendezője és szerkesztője;

- Merényi György (Kaposvár, 1932. I. 4. – Kaposvár, 1986)

zeneiskolai szolfézstanár, igazgató. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerezte énektanári és karvezetői diplomáját. 1959-től a Kaposvári Tanítóképző Intézetben hat éven át oktatta a leendő tanítókat. Merényi György 1965-ben került a kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskola élére;

- Mező Imre (Szeghalom, 1932. IV. 6.) zeneszerző, kottaszerkesztő.

(A kép forrása: [Hungarian Composers](#))

Tanulmányait 1950 és 1958 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés, majd zeneszerzés szakán végezte, Vársárhelyi Zoltán és Szervánszky Endre tanítványaként. 1958 és 1968 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezet szolfézsstanára, 1968-ban a Zeneműkiadó Vállalat szerkesztője lett. 1959-ben második díjat nyert a bécsi zeneszerzői versenyen. Sulyok Imrével közösen évtizedeken át gondozta a Zeneműkiadó Liszt-összkiadását;

- Miháلكovics Tivadar (Budapest, 1932. IX. 19.) rézfúvós tanár

(Veszprémi Állami Zeneiskola – rézfúvós tanár; Magyar Államni Operaház – sűgő és uo. fűsűgő, majd művészeti ttkár és fűtitkár);

- Molnár Sándor (Kiskunfélegyháza, 1932. V. 9.) zenekari csellóművész, tanár (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – gordonkaszólamvezetű);

- Nádas Gábor (Kaposvár, 1932. VIII. 9 – Budapest, 1987. II. 8.) zeneszerzű, zongoraművész, zenekarvezetű. Tanulmányait a budapesti Nemzeti Zenedében és a Fodor Zeneiskolában végezte; mesterei Hajdúné Reismann Anna és Ferenczy György voltak. Zongoristaként és zenekarvezetűként működűtt;

- N. Mérnök Mária (Tinnye, 1932. II. 14.) hegedű-brácsatanár,

- Pogány László (Budapest, 1932. III. 27.) szimfonikus zenekari klarinétművész, zeneiskolai tanár (BM Duna Művészegyűttes; Állami Budapest Táncegyűttes; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Roubal Zsuzsa (Budapest, 1932. X. 1.) ütűhangszer-művész, sűgű;

- Simon Jenű (1932. XI. 30.) karvezetű, elmélettanár (Állami Zeneiskola, Békés-Tarhos – elmélettanár; Állami Zeneiskola, Szombathely – elmélettanár; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola – elmélettanár és tanazakvezetű, intézeti ének-zenekarvezetű; Zeneműkiadó Vállalat – korrektor; State University of N.Y. at Stony Brook - szolfézs- és szolfézs módszertantanár; Országos Filharmónia – műsorszerkesztű; Hungaroton Magyar

Hanglemezgyártó Vállalat – zenei rendező; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – karmester; Debreceni Népi Együttes – zenei vezető);

-Sipos Károly (Debrecen, 1932. X. 25.) fagott- és szolfézstanár
(Állami Zeneiskola, Kecskemét – fagott- és szolfézstanár; Bács-Kiskun megyei zeneiskolai szakfelügyelő és vezető szakfelügyelő;
Óvónőképző Intézet, Kecskemét – ének-zenetanár; Tanítóképző Főiskola, Kecskemét – főiskolai tanár);

- Szabó Rózsa (Budapest, 1932. III. 17.) operaénekes. Pályáját az

Karizs Bélával a Mahagonny Jimjeként ([Opera-Világ](#))

egri és a miskolci Nemzeti Színházban kezdte operett-primadonnaként. 1965-ben debütált az Operaházban, a Pillangókisasszony Kate Pinkertonjaként;

- Szendrey-Karper László (Budapest, 1932. I. 28. – Budapest, 1991.

II. 12.) gitárművész, főiskolai tanár. Magánúton, Kárpáti Ernő és Kováts Barna tanítványaként folytatott gitártanulmányokat, majd Sugár Rezső zeneszerzés-növendéke volt. 1948-tól koncertezett, 1957 után az Országos Filharmónia szólistájaként fellépett Európában, a Távol-Keleten, Dél- és Észak-Amerikában is. 1962 és 1966 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában, 1966-tól a Zeneművészeti Főiskolán tanított, 1984-től ugyanott kinevezett tanár. 1973-tól az Esztergomi Gitárfesztivál és Szeminárium művészeti vezetője. 1972-ben kidolgozta a gitártanítás módszertanát, 1978-tól folyamatosan gitárgyakorlatokat publikált. Külföldi és magyar kortárs művek bemutatója fűződik nevéhez;

- Szentkúti Pál (Budapest, 1932. VI. 12. – Budapest, 1986. VI. 24.) zenei szerkesztő. Tanulmányait a budapesti Pedagógiai Főiskolán végezte a magyar irodalom és ének-zene szakon. 1952-54 között a Népművelési Minisztérium, 1955-57 között a Fővárosi Tanács zenei előadója, 1957-től haláláig a Magyar Rádió szórakoztató-zenei osztályának vezetője volt;
- Szinetár Miklós (Budapest, 1932. II. 8.) színházi, opera-,

TV- és filmrendező. Huzella Elek irányítása alatt komponálni tanult, valamint énektanulmányokat folytatott Sallai József vezetésével. 1949-1952 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola színházrendező szakán tanult. 1953–1960 között a Budapesti Operettszínház rendezője, majd főrendezője, 1953–2004 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanára volt. 1960–1962 között a Petőfi Színház művészeti vezetője volt. 1962–1971 között az MTV főrendezője volt, 1971–1974 között művészeti vezetője, 1974–1979 között művészeti igazgatója, 1979–1986 között elnökhelyettese, 1986–1990 között főrendezője volt. 1987–1990 között a Nemzeti Színház felépítésének kormánybiztosa. 1993–1996 között a Fővárosi Operettszínház igazgatója, 1996-2001 között, valamint 2002-2005 között az Operaház főigazgatója. 2000 óta az Operaház örökös tagja. 2003 óta a Kossuth-díj és a Széchenyi-díj. 2004 óta professor emeritus. 2005 óta a Magyar Televízió főmunkatársa. 2007 óta a Tévés Művészek Társaságának elnöke;

- Takács Miklós (Budapest, 1932. IX. 13. Montreal, 2015. II. 13.)

karnagy, karmester 1973-ban érkezett Montrealba Budapestről, ahol a Bartók Béla Konzervatóriumban tanított. 1973-ban meghívta a montreali Ecole Normal francia zeneiskola, a Kodály módszerű zene oktatására. Később az iskola egyesült a francia egyetememmel az UQAM-mal, ahol nyugdíjas koráig tanított. A Kodály módszerű zenetanítás magyar gyermekeknek már Montrealban korábban megindult, és ennek vezetését vette át Takács megérkezése után. Az oktatás megközelítőleg tíz évig tartott. Bemutatta Montrealban első alkalommal Kodály: Hány János című daljátékát, a montreali McGill egyetem koncert-halljában. Több magyar rendezvényen is részt vett francia kórusával;

- Dr. Tanner Béláné (Eger, 1932. III. 3.) hegedűtanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog – hegedűtanár; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár);

- Ugrin Gábor (Gyula, 1932. III. 13.) kóruskarnagy-művészeti

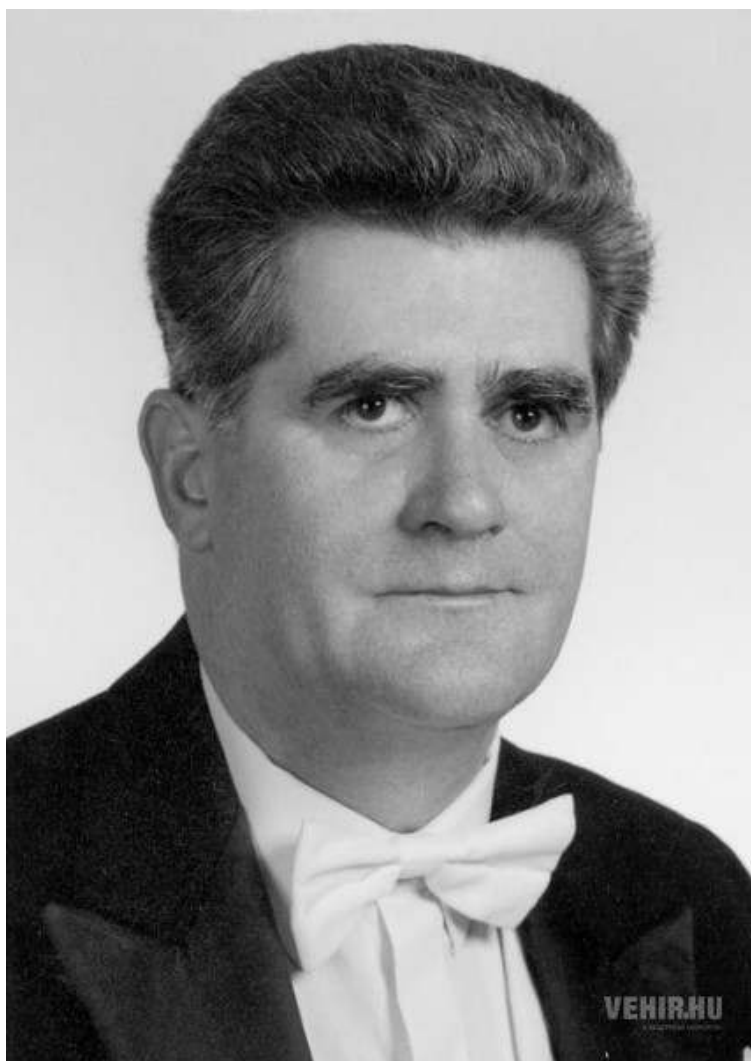

(A kép forrása: ifjuzenebaratok.hu)

vezető, zeneakadémiai tanár (gyakorlati tanítás, módszertan), szakközépiskolai szolfézs-elmélet tanár. Tanulmányait 1955 és 1959 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés szakán végezte. 1954-től 1978-ig különféle iskolákban (leghosszabb ideig, 1960 és 1978 között a budapesti Veres Pálné Gimnáziumban) működött énektanárként. 1969-ben a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára, 1985-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola docense lett. Pályafutása során számos énekkart vezetett (Csepeli Munkás Kórus, Tatabányai Bányász Vegyeskar, Magyar Állami Énekkar, Fővárosi Énekkar). 1965 óta az Ifjú Zenebarátok Központi Kórusának karnagya;

- Uhrman György (Budapest, 1932. I. 1.) tanár, szerkesztő (Nemzetközi Előkészítő Intézet – nyelvtanár; Hungarotoron Magyar Hanglezmezygártó Vállalat – komolyzenei szerkesztő);

- Vámos József (Ózd, 1932. VI. 20.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Liszt Ferenc Művelődési Ház, Ózd – művészeti vezető; József Attila Gimnázium, Ózd – ének-zenetanár);
- Virág Ottó (Budapest, 1932. III. 7.) zenetanár, karnagy;
- Záborszly Etelka / dr. Kissd Mihályné/ (Szeghalom, 1932. III. 31.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi Zeneiskola Szervezet – zongora- és előképzőtanár; Felsőfokú Óvónőképző, Szarvas – ének-zene- és zongoratanár; Állami Zeneiskola, Cegléd – zongora-, magánének-tanár és korrepetitor);
- Zámbo István (Székesfehérvár, 1932. IV. 6. – Veszprém, 2007. IX.

16.) karmester, zeneigazgató, zeneakadémiai docens, szakközépiskolai igazgató; Tanulmányait 1950 és 1956 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola középiskolai énektanár- és karvezetőképző szakán végezte Vásárhelyi Zoltán, Ligeti György és Gárdonyi Zoltán növendékeként. 1956-tól a veszprémi Csermák Antal Zeneiskola tanára, 1957 és 1967 között ugyanott igazgatóhelyettes, megyei zeneiskolai szakfelügyelő. 1967-től 1976-ig a megyei Művelődési Központ zeneigazgatója, karmestere, 1976-tól a Zeneművészeti Főiskola egyetemi docense. 1981 és 1990 között a Honvéd Művészegyüttes vezető karnagya, 1990-től a Veszprémi Zeneművészeti Szakközépiskola igazgatója. 1956-ban megalapította Veszprém Város Vegyeskarát és Szimfonikus Zenekarát, 1956 és 1981 között ezek karmestere. 1965-ben művészeti vezetőként elindította a veszprémi Országos Kamarazenekari Fesztivált. 1995 óta a veszprémi Padényi Schola, 1996-tól a szolnoki Kodály Kórus karnagya;

80 éve született

- Antal István (Budapest, 1937. XII. 26.) hegedűtanár, zenekari brácsaművész. 1952–1956 között a Bartók Béla Zeneműv. Szakisk.-ban hegedülni tanult. Főisk.-i tanulmányait is még hegedűsként kezdte, de két év után Lukács Pál tanítványaként a mélyhegedű tanszakra tért át. Még végzős hallgatóként került 1962-ben a Magyar Áll. Operaház zenekarába, emellett előbb Pécssett, majd Kecskeméten tanított hegedűt;

- Arany Ida (Inke, 1937. III. 9.) zenei főmunkatárs, karvezető, ének- és szolfézstanár (Általános Iskola, Szepetnek – ének-zenetanár, karvezető; Állami Zeneiskola, Nagykanizsa – szolfézstanár; Hevesi Sándor Művelődési Központ, Nagykanizsa –karvezető, zenei munkatárs);

- Aszalós Endréné Bezzegh Tünde (Cegléd, 1937. III. 3.) gyakorlatvezető zongoratanár, szakfelügyelő, zongora-korrepetitor (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Baja – zongoratanár, tanszakvezető; Bács-Kiskun megyei szakfelügyelő; Fővárosi V. sz. Körzeti Zeneiskola – zongoratanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI budapesti gyakorlóiskolája - gyakorlatvezető zongoratanár; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola –

zongoratanár, kóruskísérő; a Parlando rendszeres munkatársa, A zongorázó gyermek 1-3. kötet szerzője:

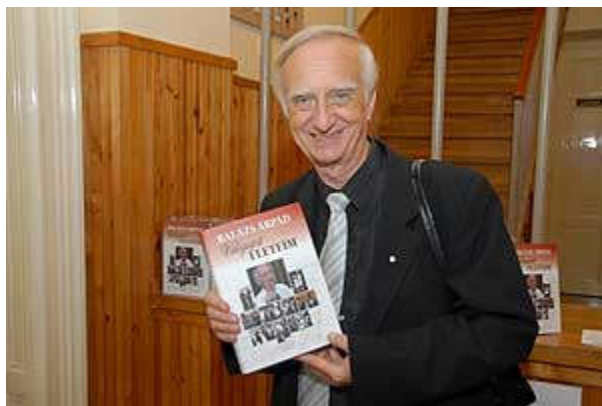
- Babka József (Nyíregyháza, 1937. IX. 23.) zeneiskolai zongorata-

(A kép forrása: [Szon](#))

nár, igazgató. A nyíregyházi Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett, majd Miskolcon a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola tanárképző tagozatán szerzett zongoratanári képesítést 1962-ben. A diplomaosztás után hazajött Nyíregyházára, ahol 1962 és '72 a zeneiskolában, mint beosztott pedagógus tanított. 1972 és '74 között igazgatóhelyettesként, '74-től 2000-ig pedig igazgatóként tevékenykedett. „Én azt hiszem, mindent elértem az életben, amit pedagógus elérhet. A semmiből teremttük meg a zenei kultúra alapjait. Felnőtt több zeneszerető és a zenét művelő generáció. Örülök, hogy én magam is hozzájárulhattam szülővárosom zenei életének kiteljesítéséhez.”

- Balázs Árpád (Szentés, 1937. X. 1.) zeneszerző, a Magyar

Válogatott ÉLETEIM c. könyvével (www.szenteseinfo.hu)

Fúvószenesi Szövetség alapító elnöke, 1998-tól örökös elnöke, zenei ismeretterjesztő könyvek szerzője. Tanulmányait 1959 és 1964 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés szakán, Farkas Ferenc növendékeként végezte, 1967-ben Moszkvában Aram Hacsaturjan, 1970-ben Rómában Goffredo Petrassi mesterkurzusán vett részt. Kompozíciói zenés színpadi művek, oratóriumok, kantáták, zenekari darabok, hangszerszólók, kamaraművek, filmzenék, színpadi kísérőzenék, népdalfeldolgozások, pedagógiai jellegű darabok és mintegy kétszáz kórusmű. Három zenei témájú könyvet a publikált;

- Bánki Iván (Budapest, 1937. július 23.) film- és tévérendező.

1960-1962 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola diákja volt Makk Károly és Máriássy Félix osztályában. 1978-1982 között művelődéspolitikai és szociológia szakon szerzett diplomát. 1959-től 40 évig a Magyar Televízió munkatársa volt, ahol dokumentumfilmeket rendezett, majd zenei műsorokat készített. Portréfilmeket készített Arthur Rubinsteinről, Louis Armstrongról, Ella Fitzgeraldtól, Yehudi Menuhinről, Vlagyimir Viszockijról.

- Baranyi Ferenc /írói álneve: Francesco del Sarto/ (Pilis, 1937. I.

(A kép forrása: [Infovilág](#))

24.) költő, író, műfordító, szerkesztő, zenei ismeretterjesztő. Középiskolai tanulmányait Nyáregyházán, Cegléden és Budapesten végezte. 1957–1962 között az ELTE BTK magyar–olasz szakán tanult. 1963–65 között a MÚOSZ Újságíró Iskola tanulója volt. 1967-ben a Poitiers-i Egyetemen is tanult. Közben 1955–57 között pályamunkás, illetve tisztviselő volt. 1963–68 között az Egyetemi Lapok munkatársaként működött. 1968–69-ben az Ifjúsági Magazinnál főszerkesztő-helyettesként dolgozott. 1969–1972 között a Magyar Ifjúság irodalmi rovatát vezette. 1976-1992 között az MTV szórakoztató és zenei fősztályán kezdetben fősztályvezető-helyettesi, majd főmunkatársi beosztásban tevékenykedett. 1984 és 1986 között másodállásban a Palócföld főszerkesztője volt, 1988–92 között pedig az Ezredvégé. A Magyar Írók Szövetségének 1963-tól 2006-ig volt tagja. 1988-tól a Zrínyi Miklós Irodalmi és Művészeti Társaság alelnökévé választották. A József Attila Művészeti Centrum Alapítvány kuratóriumának 1990-től 2014-ig volt elnöke. 1992-ben nyugalmába vonult. A Művészet Barátok Egyesületének

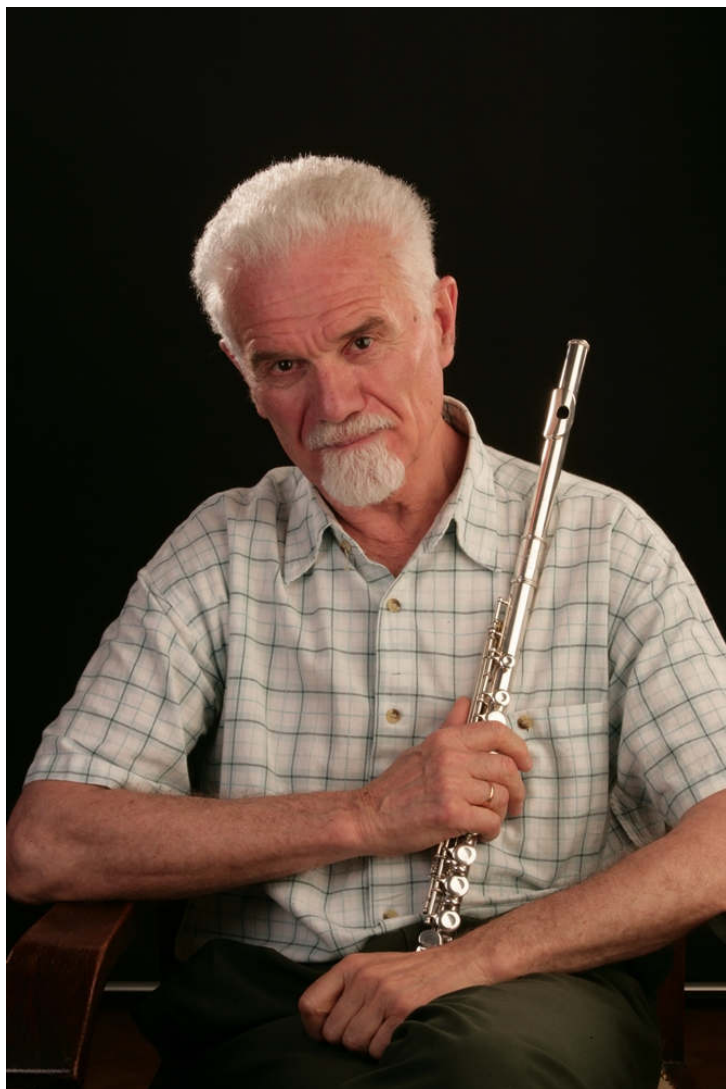

A közelmúltban megjelent új önyvének borítója

2001-től 2003-ig főtájkára volt. 1954-től publikál. Verseit csaknem valamennyi európai nyelvre lefordították, folyóiratokban, antológiákban jelentek meg, néhol önálló kötetekben is;

- Barta Péter (Budapest, 1937. IV. 10.) középiskolai énektanár, karvezető, zeneiskolai igazgató, a Parlando Szerkesztőbizottságának egykori tagja (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – elmélettanár; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – igazgató, karnagy;

- Barth István (Budapest, 1937. VI. 16.) fuvolaművész-tanár,

Barth István ([Overtones Budapest](#))

főiskolai docens. Tanulmányait 1954 és 1960 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola fuvola szakán Hartai Ferenc növendékeként végezte. 1957-ben a Pécsi Nemzeti Színház és a Pécsi Filharmonikus Zenekar első fuvolása lett, emellett fuvolát és kamarazenét tanított a pécsi Zeneművészeti Szakközépiskolában és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézetének Pécsi Tagozatán;

- Begányi Ferenc (Miskolc, 1937. II. 17. –) operaénekes.

Tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában végezte Balassa Istvánné növendékeként. 1964-től 1997 végén történt nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház magánénekese;

- Benkóczy István (Szeged, 1937. VI. 2.) korrepetitor, karmester;
- Benkő Károlyné (Budapest, 1937. X. 31.) zongora-, szolfézstanár;
- Berkes Balázs (Budapest, 1937. X. 12.) jazz nagybőgőművész-

tanár, basszusgitáros-művész, híres jazz együttesek tagja. 1962-ben végzett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola nagybőgő szakán és 1978-ig a Magyar Rádió Tánczenekarának, majd a Stúdió 11 zenekarnak volt tagja. Rádiós, televíziós munkája mellett különböző jazzegyüttesekben játszott, hazai és külföldi partnereit, akikkel fesztiválokon, versenyeken, koncerteken és stúdiókban. 1965 óta a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Jazztanszakán, 1993-tól a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Jazztanszékén tanított docensként;

- Dr. Bihari Lajosné Deák Edit (Simontornya, 1937. I. 5.) magyar-, ének-zenetanár, zenei könyvtáros (Kenderföldi Általános Iskola, Komló – magyar- és ének-zenetanár; Ácsády I. úti Általános Iskola, Pécs – magyar- és ének-zenetanár, napközis munkaközösségvezető; FSZEK, Budapest – zenei könyvtáros);

- Bogár István (Budapest, 1937. VIII. 20. – 2006. XII. 26.)

zeneszerző, karnagy, hangverseny-rendező, művészeti vezető, zenekari igazgató, a Budapesti Strauss Zenekar alapító-karmestere. A budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában orgonatanulmányait Gergely Ferencnél, a harsonát Perlaki Józsefnél folytatta, Szelényi Istvánnál pedig zeneszerzést tanult. 1958-tól 1963-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Szervánszky Endrénél folytatta zeneszerzés-tanulmányait. 1957–68 között a Fővárosi Zeneiskola Szervezetben tanított. 1968-tól 1972-ig a Zeneműkiadó Vállalat főszerkesztő-helyetteseként, ezután 1983-ig az Országos Filharmóniánál dramaturgiai csoportvezetőként, valamint az Állami Hangversenyzenekar művészeti titkáráként tevékenykedett. 1983-tól a Magyar Rádió zenei együtteseinek igazgatójaként dolgozott. Zeneszerzőként elsősorban a rézfúvós kamarazene területén alkotott, de az ő munkája többek között a ma is használt Harmonikaiskola is. Sokat hangszerelt, elsősorban Johann Strauss csak zongorakivonatban fennmaradt darabjait. 1989-ben megalapította a Budapesti Strauss Szimfonikus Zenekart, több külföldi turnén (elsősorban Francia-, Spanyol- és Németországban) nagy sikerrel szerepeltek, több lemezük és videójuk jelent meg külföldi kiadóknál; összesen több mint 1000

koncertet adtak, legnagyobb részét épp az említett országokban. Az Orchestra Femina zenekar művészeti irányítója volt,

- Bognár Gyula (Budapest, 1937. IX. 4.) okleveles villamosmérnök, hangmérnök (Magyar Szinkron és Videó Vállalat-Pannónia Filmstúdió – hangmérnök;

- Gy. Bokor Mária (Budapest, 1937. V. 16.) zenekari hegedűművész-tanár, kamaramuzsikus (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár – hegedűtanár és uo. tanszakvezető; Kaposvári Szimfonikus Zenekar szólamvezető zenekari művész; Kaposvári Barokk Együttes és a Kaposvári Zongorás Trió hegedűse);

- Bordás György (Budapest, 1937. VI. 30. – Budapest, 2001.VI. 11.)

operaénekes. Énektanulmányait 1960-tól 1965-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Rösler Endre és Sipos Jenő növendékeként végezte, majd Fábry Editnél képezte tovább magát. 1965-től 1996-ban bekövetkezett nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház magánénekes. Kiváló színészi tehetségének köszönhetően a karakter- és buffófigurákban, valamint epizód szerepekben (pl. A sekrestyés Puccini: Tosca; Mityu paraszt Muszorgszkij: Borisz Godunov; A kapitány Csajkovszkij Anyegin c. operájában) éppúgy elismerést, sikert aratott, mint a nagy drámai alakok megformálásában. Emlékére, hagyatékából Jászárokszálláson életrajzi kiállítás nyílt (2009 novemberében);

- Bordásné Szentirmai Gabriella (Budapest, 1937. VI. 7.) zeneiskolai szolfézs- és magánének tanár;
- Börcsök István (Szeged, 1937. VIII. 18.) operaénekes;
- Dr. Bürger Miklós (Budapest, 1937. VIII. 26.) zongoraművész (VOX '68 együttes; Jákó Jazz Combo);
- Csíky Boldizsár (Marosvásárhely, 1937. X. 3.) zeneszerző,

tanár, muzikológus. Marosvásárhelyen a Bolyai Farkas Líceum (1954) és a Művészeti Líceum (1955) növendéke volt. 1961-ben végezte tanulmányait a kolozsvári Gheorghe Dima Zenekonzervatóriumban. 1961-től 1990-ig a Marosvásárhelyi Állami Filharmónia^[1] művészeti

titkára, majd 1990-1997 között igazgatója, 1997-2000 között pedig tanácsosa. 2006-2013 között a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem zenetanárképző karának összhangzattan, ellenponttan, zenei formatan és kamarazene-professzora. 1968-tól a Romániai Zeneszerzők és Muzikológusok Szövetségének tagja. 1994-től a Magyar Zeneszerzők Szövetségének tagja (1976-tól nem hivatalosan). Tanulmányait, kritikáit, interjúit romániai és magyarországi szaklapok és folyóiratok közzélték (pl. az Utunk, Korunk, Új Élet);

- Delley József (Szirmabesnyő, 1937. III. 31. – Szeged, 2006. III.

22.) zongoraművész-tanár, tanszékvezető főiskolai docens, korrepetitor, módszertan-tanár. ([Delley József Emlékkönyv Szeged, 2014 Szerkesztette és az életrajzot írta Delley Józsefné Halama Piroska és Delley Zita \(Dombiné dr. Kemény Erzsébet\);](#)

- Fejes György (Debrecen, 1937. X. 3. – Kerepes, 1972. II. 12.) zenetörténész. Tanulmányait Debrecenben kezdte, 1956-ban a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta. Viski Jánosnál és Szabó Ferencnél zeneszerzést tanult. A zenetudományi tanszakon 1961-ben szerezte meg diplomáját. Egy ideig a budapesti Gorkij Könyvtár Zeneműtárában, majd haláláig Budapesten a népzene kutató csoportban dolgozott. Tudományos munkásságát a munkásmozgalommal kapcsolatos zenei kutatómunkának szentelte. Több értékes tanulmányának megjelenését már nem érte meg. Ezek a Dokumentumok a Magyar Tanácsköztársaság zenei életéből (szerk. Ujfalussy József, Bp., 1973) c. kötetben kerültek nyilvánosságra. Reinitz Béláról készült monográfiájának kézírata lakástűz következtében elpusztult;

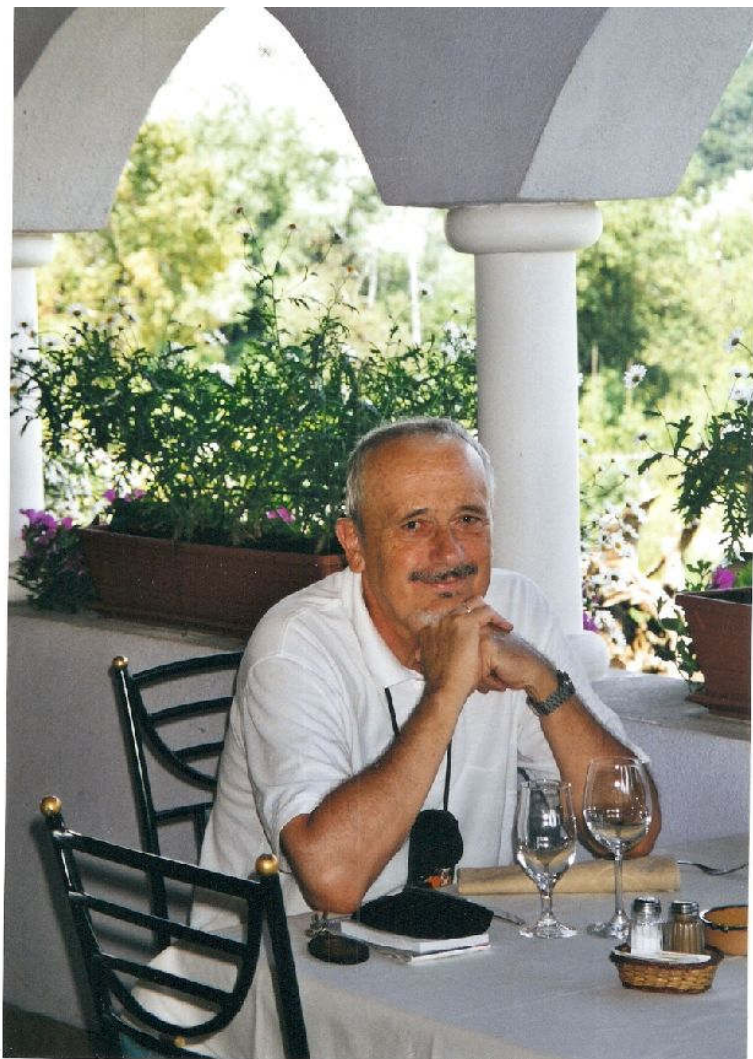
- Feltóti Zsuzsanna (Berettyóújfalu, 1947. XII. 25.) zenekari hegedűművész;

- Fettich Mária (Budapest, 1937. V. 6.) hegedűművész-tanár, zenekari hegedűművész;

- Fodor András (Kolozsvár, 1937. VIII. 11.) zenekari nagybőgőművész;

- Fogarassy Anna (Mátészalka, 1937. IV. 4.) zongora művész-tanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – zongora kötelezőtárgy, tanszakvezető; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – tanár);

- Friedrich Ádám (Debrecen, 1937. XII. 19.) szakközépiskolai és

(A kép forrása: Friedrich Ádám - Nagy Elődök - Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem)I

zeneakadémiai kürtművész-tanár. 1956-ban került a budapesti Zeneakadémiára, ahol Romagnoli Ferenc és Lubik Zoltán tanítványa volt. Már növendékként játszott a MÁV Szimfonikus Zenekarban. 1960-tól a Magyar Állami Hangversenyzenekar tagja, 1966-tól 1991-ig elsőkürtöse. A Budapesti Fesztiválzenekarnak alapításától muzsikusa. Állandó közreműködője volt a Liszt Ferenc Kamarazenekar koncertjeinek. Kamarazenészként tagja volt a Filharmónia fúvósötösnek és az Alpok–Adria együttesnek. Pályája elejétől tanít is, előbb alapfokon, majd a Bartók Béla Konzervatóriumban. 1983-tól a Zeneakadémián adjunktus, docens, a kilencvenes évek közepétől egyetemi tanár. 1994 és 2004 között a Miskolci Egyetem zenei fakultásának is oktatója volt. 1994-ben a Nemzetközi Kürtszövetség elnökhelyettesévé választották;

- Gajdos Edit (Diósgyőr, 1937. XII. 30.) zeneiskolai szolfézs-,
gordonkatanár (Ének-zenetagozatos Általános Iskola, Miskolc –
ének-zene- és gordonkatanár);
- Gela László (Székesfehérvár, 1937. XI. 4.) hegedűtanár, zenekari
hegedűművész;
- G. Kappel Anna (Barcs, 1937. XI. 9.) hegedűtanár;
- Gonzálezné Horváth Veronika (Budapest, 1937. IV. 6.)
hangképző-tanár, impresszárió, menedzser (Coro Oilifonico
Romano –kamarakórustag; Famiglia Artistica Catalani, Milano –
szólista; Balett Folklorico Nacional, Santiago – énekmester; opera
impresszárió, Budapest);
- Gránát Endre / Endre Granat / (1937) hegedűművész;
- Dr. Gregorits János (Berzence, 1937. I. 19.) jazz-zongorista,
ügyvéd;
- Gy. Bokor Mária (Budapest, 1937. V. 16.) hegedűtanár, zenekari
hegedűművész, régi zenei együttes tagja;
- Hajdu Lóránt (Bukarest, 1937. VIII. 12.) zeneszerző, zongoratanár
(Fővárosi XI. kerületi Weiner Leó Állami Zeneiskola-zongoratanár);

(A kép forrása: [Hungarian Composers](#))

(Fővárosi XI. kerületi Weiner Leó Állami Zeneiskola-zongoratanár);

- Hergenröder József (Szajk, 1937. I. 21.) ének-zenetanár, karnagy
(1. sz. Általános Iskola, Szigetvár – ének-zene tagozat; Szigetvári
Tinódi Vegyeskar – karnagy; Pannonvolán Bartók Béla Vegyeskar –
karnagy);

- Herpyné Légár Piroska (Kaposvár, 1937. III. 29.) középiskolai
ének-zenetanár, karnagy, gyakorló gimnáziumi vezető ének-zene
tanár (Patrona Hungariae Leánygimnázium, Budapest – énektanár,
karvezető; ELTE Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium – vezető
énektanár, kórusvezető);

- Hézsér Zoltánné Németh Ilona (Szikszó, 1937. II. 19.)
középiskolai ének-zenetanár (Kossuth Gimnázium és Óvónői
Szakközépiskola, Miskolc – ének-zenetanár, karvezető);

- Horváth Rezső (Budapest, 1937. VI. 12.-Szombathely, 2014. III.

Horváth Rezsőt az Erkel Kórus örökös karnagyaként ünnepelték a 70. születésnapjára rendezett koncerten a Don Bosco Művelődési Házban (Fotó: Horváth Csaba) (Vaol.hu)

2.) főiskolai docens, szolfézstanár, karvezető, koncertmester (Felsőfokú Óvónőképző, Sopron – intézeti tanár; Tanítóképző Intézet, illetve Tanárképző Főiskola, Szombathely – főiskolai tanár, karvezetés- és szolfézstanár, a Főiskola Női karának karnagya; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar koncertmestere; Szombathelyi Erkel Kórus karnagya);

- Huszics Vendel (Berzence, 1937. X. 12. – Sárbogárd, 2010.

(A kép forrása: [Fejér megye honlapja ::](#))

IV.10.) középiskolai tanár, karnagy (Pewtőfi Sándor Gimnázium, Sárbogárd – tanár; Művelődési Központ, Sárbogárd – karnagy. 1966-ban alakult, a Huszics házaspár vezetésével. Évtizedekig töretlen lelkesedéssel dolgoztak mindketten a zenekultúra ápolásáért. Huszics Vendel 2010-ben bekövetkezett halála óta felesége egyedül irányítja a kórust. A kórus létszáma 40-50 fő között változik. Külön érdekesség, hogy kóruspróba az előre egyeztetett szüneteken kívül soha nem maradt el!;

- Huszics Vendelné (Békéssámszon, 1937. XI. 10.) általános iskolai ének-zenetanár,

A SÁRBOGÁRDI VÁROSI „HUSZICS” VEGYESKART HUSZICSVENDELNÉ VEZÉNYLI
(Feol.hu)

ének-zenetanár, karvezető (Általános Iskola, SÁRBOGÁRD – tanár,
Művelődési Központ Vegyeskar, SÁRBOGÁRD – karnagy);

- Jancsovics Antal (Orosháza, 1937. IX. 21.) karmester, kotta-

(A kép forrása: [Sopron TV](#))

közreadó-szerkesztő, zeneiskolai igazgató, zeneakadémiai tanár (fúvós együttes); Tanulmányait 1956 és 1963 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés és karmesterképző szakán végezte, Viski János és Kórodi András növendékeként, később Weimarban és Leningrádban képezte tovább magát, többek közt Arvid Janszonsz volt mestere. 1963/64-ben a Magyar Állami Operaházban, 1965-től 1967-ig a KISZ Központi Művészegyüttesénél karmester. 1967 és 1972 között a Soproni Zeneiskola és a Győri Zeneművészeti Szakiskola igazgatója, 1972-től a Zeneműkiadó zenei szerkesztője. 1973-ban a Békéscsabai Szimfonikus Zenekar karmestere, 1975-től 1984-ig a Győri Filharmonikus Zenekar művészeti vezetője, 1984 és 1988 között a Magyar Néphadsereg Művészegyüttesének vezető karmestere. 1988-tól 1991-ig az Operaházban karmester, 1991-től a Zeneművészeti Főiskola ZTI Szegedi Tagozatának tanára, a győri és a pécsi tagozat zenekarának karmestere. Volt a Népművelési Intézet felsőfokú karmesterképzőjének vezetője, a KÓTA zenekari bizottságának alelnöke, a soproni Liszt Ferenc Szimfonikus Zenekar karmestere, és a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar igazgatója is;

- Joó Ete (Makó, 1937. XI. 19.) gimnáziumi és főiskolai énekzenetanár, karnagy, zeneszerző, a szegedi zenei közélet ismert személyisége;

- Juhász Józsefné Virág Magdolna (Dombóvár, 1937. VI. 6.) zenekari brácsaművész-tanár (Kaposvári Csiky Gergely Színház – zenekari művész és szólamvezető; Szegedi Szimfonikus Zenekar – szólamvezető helyettes és később szólamvezető; Szegedi Kamarazenekar brácsaszólam vezető);
- Juzbasa Anikó (Budapest, 1937. I. 13.) zongoratanár, korrepetitor;
- Kálmán Nelly (Budapest, 1937. VII. 1.) zeneiskolai szolfézs és általános iskolai ének-zenetanár, kórusénekes-művész (Palotási János Állami Zeneiskola – szolfézsstanár; Bercsényi úti általános iskola, Jászberény – énektanár, karvezető; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok – szolfézsstanár; Debreceni Kodály Kórus, majd a Szolnoki Kodály Kórus – énekkari művész);
- Kalocsay Frigyes (Balassagyarmat, 1937. V. 11.) középiskolai történelem- és ének-zenetanár (Petőfi Sándor Általános Iskola, Balassagyarmat; Szántó Kovács János Gimnázium és Szakközépiskola – tanár);
- Kalotay Júlia (1937. III.19.) zenekari gordonkaművész;
- G. Kappel Anna (Barcs, 1937. XI. 9.) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Szigetvár – hegedűtanár, vonóostanszakvezető; Állami Zeneiskola, Szentlőrinc – hegedűtanár);
- Kardos Gyula (Budapest, 1937. IX. 22.) zenekari gordonkás;
- Karnausz Tibor (Budapest, 1937. IV. 4.) operaénekes, tanár (Fővárosi Operettszínház – énekkari művész; Debreceni Csokonai Színház – magánénekes; Magánénekesi közreműködés németországi városok dalszínházaiban);
- Károly Róbert (Szeged, 1937. X.15.) karmester, karigazgató,

(A kép forrása: [Monitor Magazin](#))

zeneszerző, zenei kommunikáció kutató, zenei szakíró.

Tanulmányok: 1956–1959 Budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémia (ma: Pázmány Péter Katolikus Egyetem); 1968/1969

Franz Liszt Hochschule für Musik Weimar (Kurt Masur, Heinz Bongartz, Arvid Jansons); 1972–1976 Liszt Ferenc Zeneakadémia, Budapest (Farkas Ferenc, Kórodi András); 2009 Pécsi

Tudományegyetem, Ph.D. fokozat a zenei kommunikáció

témakörében. Zenei és zenepedagógiai tevékenységének főbb

állomásai: 1963–1994 Pécsi Nemzeti Színház Operatársulata,

karigazgató és karmester; 1980–1981 Iraqi National Symphony

Orchestra zeneigazgató Bagdad; 1991–1992 Blue Lake Fine Arts

Camp (U.S.A.) karmester; 1995–2003 Magyar Táncművészeti

Főiskola, Budapest, a Zenei Tanszék vezetője; 1994–2006 Apor

Vilmos Katolikus Főiskola, művészeti nevelés tanszékvezető,

egyházkarnagy- és kántor szak alapító-szakvezető;

- Kelemen Józsefné (Petőháza, 1937. II. 11.) zongoratanár (Állami

Zeneiskola, Kecskemét – tanár; Kodály Zoltán Zeneművészeti

Szakközépiskola – zongoratanár, munkaközösségvezető);

- Késmárki Kirsch György (Budapest, 1937. XII. 13.) karmester,

zeneszerző, zenetanár, művészeti vezető, karmester;

- Kiss Vilmos Péter (Budapest, 1937. VIII. 9.) hegedűművész-

tanár, egyetemi tanár, koncertmester (Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs – hegedűtanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – hegedűtanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – főiskolai tanár; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar - I. koncertmester; Országos Filharmónia szólistája);

- Klausz Róbert (Szigetvár, 1937. II. 8.) ének-zenetanár, karvezető, főiskolai docens (Gyakorló Általános Iskola, Kaposvár – énektanár; Tanítóképző, Kaposvár – ének-zenetanár, intézeti tanár és a női kar vezetője; Kaposvári Munkáskórus Karnagya; ELTE Óvó- és Tanítóképző, Budapest – tanár, karnagy);

- Kriza Ágnes (Beszterce, 1937 – Kolozsvár, 1996) operaénekes, tanár;

- Komlódi Józsefné (Gödöllő, 1937. IV.21.) általános iskolai ének-zenetanár;

- Koós /Kupsa/ János (Bukarest, 1937. XI. 20.) oboaművész, előadóművész. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanulója 1957-1958 között, ahol egyik tanára Szeszler Tibor volt. Majd elvégezte a Zeneművészeti Főiskola oboa szakát, ahol Schwáb Nándor tanítványa volt. 1957-1960 között az Országos Pénzügyőr Zenekar kötelékében játszott. Első sikereit táncdalfesztiválokra indulva aratta; kétszer első díjat nyert. 1961-ben megjelent első nagy slágere a Micsoda nagyszerű dolog;

- Kovács Béla klarinétművész-tanár (Tatabánya, 1937. V. 1.)

(A kép forrása: www.kovacsclarinet.hu)

klarinétművész-tanár. Tanulmányait 1952 és 1956 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola klarinét szakán, Balassa György növendékeként végezte. 1956-tól 1981-ig a Magyar Állami Operaház szólóklarinétosa, 1961-ben részt vett a Magyar Fúvósötös megalapításában, 1967-től a Budapesti Kamaraegyüttesben is játszott. 1975 és 1990 között a Zeneművészeti Főiskola docense, 1990-től egyetemi tanára. 1988-tól a grazi Zeneművészeti Főiskolán is tanított, előbb vendégprofesszorként, majd 1989-től professzorként;

- Kovács Béláné Szabó Elvira (Debrecen, 1937. X. 26.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Békéscsaba; Fiók Zeneiskola, Hajdúszoboszló; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – zongoratanár és tanszakvezető);

- Kovács Istvánné Éliás Gabriellas (Budapest, 1937. I. 7.) zenekari hegedűművész- tanár (Állami Zeneiskola, Sátoraljaújhely – hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Veszprém – hegedűtanár; Veszprém Városi Szimfonikus Zenekar – zenekari hegedűművész);

- Kovács Kornél (1937. VI. 22.) fuvolaművész-tanár, zenekari művész (Állami Zeneiskola, Cegléd, Abony – zenetanár; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Kovács Lajosné (Debrecen, 1942. IV.7.) zongora-és szolfézsatanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös – zongora- és szolfézsatanár; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola – zongora-és szolfézsatanár);

- Kovács Pálné Timkó Éva (Békéscsaba, 1937. II. 3.), zeneiskolai zongoratanár, korrepetitor (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely-zongoratanár; Csongrád megyei szakfelügyelő; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Zeneiskola, Békéscsaba – zongoratanár, korrepetitor);

- Kovács Lajos (Budapest, 1937. X. 29.) zeneiskolai szolfézs- és zeneelmélet-tanár (XIX. kerületi Tanács VB Oktatási Osztály – tanár; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola – zeneelmélet-, szolfézsatanár, tanszakvezető);

- Laborczy Lenke (Győr, 1937. VI. 2.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Eger – zongoratanár; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola– zongoratanár; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);
- László Ferenc (Kolozsvár, 1937. V.8. – Kolozsvár, 2010. III. 17.)

zenetörténész, zenetudós, egyetemi tanár. Középiskolai tanulmányait 1954-ben fejezte be a kolozsvári Zenei Líceumban. 1959-ben végzett a Gheorghe Dima Zeneakadémián Kolozsváron fuvola szakon.

1958-tól 13 évig több országban koncertezett fuvolaművészként. 1959-1966 között a Nagyszebeni Állami Filharmónia tagja volt. 1961 óta cikketek, tanulmányokat, könyveket ír. 1963-1985 között a Román Rádió munkatársa volt. 1966-1970 között a Kolozsvári Zenelíceum oktatója volt. 1970-1981 között a Román Televízió magyar adásainak állandó munkatársa volt. 1970-től 21 évig a bukaresti zeneakadémia tanára volt. 1990-ben megalapította a Junimea Muzicala din Romania-t. 1991-től a Gheorghe Dima Zeneakadémia kamarazene-tanára. 1991-1996 között a Romániai Magyar Zenetársaság elnöke volt. 1991-től 10 évig a Román Mozart Társaság alapító elnöke volt, 2001-től tiszteletbeli elnöke lett. 1994-től 14 évig a Transilvania Filharmóniai Társaság alapító elnöke volt, 2008-tól tiszteletbeli elnöke lett);

- Lázár Eszter (Budapest, 1937. I. 22.) kórusvezető, zenei

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

szerkesztő. A budapesti Zenegimnázium után felsőfokon 1955 és '58 között a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, majd 1958-tól '61-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán (itt Vásárhelyi Zoltán növendékeként) tanult, mindkét helyen kitüntetéssel, magyar nyelv és irodalom, valamint ének-zene és karvezetés szakon. 1961 és 2008 között (48 évig) a Magyar Rádió munkatársa, főmunkatársa, majd nyugdíjas munkatársa; a rádió kamarazene-felvételeinek, hangversenyciklusainak, stúdiókoncertjeinek tervező-szerkesztője

volt (egyebek között az 1973-ban indult Hangversenyciklus századunk zenéjéből sorozat harmincöt évadjának), valamint szöveges zenei ismeretterjesztő műsorokat, kulturális témájú magazinokat készített és rádiós kompozíciókat hozott létre (többek közt: Muzsikus vendégség, 1987-től). 1996-tól a Fészek Művészklub művészeti programszerkesztője (klasszikus és könnyűzene, irodalom, színház, film. stb. terén). Ugyanott 1998-ban hozta létre az Új Magyar Művek Hangversenyciklusa rendezvényt, amelyre minden év november–decemberében kerül sor, 2014-ben már a XVII. alkalommal. Ennek során eddig több mint 500 új kompozíció ősbemutatója (helyenként magyarországi bemutatója) hangzott el;

- L. Denkinger Gabriella (Bicske, 1937. V. 1.) zongoratanár;

- Lendvai György (Budapest, 1937. V. 7. – Budapest, 1989. VII. 29.) karmester. A budapesti Bartók Béla Zenei Szakközépiskolában tanult, ahol 1951-től három évig Nemes Katalin, 1954 őszétől Zempléni Kornél tanította zongorázni. A budapesti Zeneművészeti Főiskolán Kókai Rezső (zeneszerzés), Farkas Ferenc (hangszerelés), Nagy Olivér (partitúraolvasás) voltak tanárai. Már főiskolás korától, 1959 szeptemberétől a Magyar Állami Operaház tagja volt, mint korrepetitor, majd diplomázása után karmesteri feladatokat is ellátott. Az Operaház repertoárját ismerte, és szükség esetén rendszeresen betanította, sőt vezényelte is a kívánt műveket. A hetvenes évek közepétől betegsége miatt már nem dirigálhatott, és csupán a korrepetitori munkával foglalkozott 1981-ig;

- Cs. May Ida (Kötcse, 1937. III. 29.) szimfonikus zenekari klarinétművész, zeneiskolai tanár (Kaposvári Csiky Gergely Színház – zenekari művész; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár-tanár);

- Mossóczy Vilmos (Budapest, 1937. II. 28. – Budapest, 2003. XI. 28.) karmester, zeneelmélet-tanár, művészeti vezető. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karmesterképző szakán végezte Kórodi András növendékeként. 1960/61-ben a Postás Szimfonikus Zenekar tagja lett, 1966/67-ben a Miskolci Szimfonikusok másodkarmestereként dolgozott; 1967 és 1970 között a debreceni Csokonai Színházban, 1970/71-ben szintén Debrecenben, a Kossuth Lajos

Tudományegyetemen volt karmester. 1972-től a Belügyminisztérium Tinódi Kamarazenekarának élén állt, mint az együttes művészeti vezetője és karmestere;

- Mályusz Géza (Budapest, 1937. II. 26. – Budapest, 2001. XI. 21.) zenekari fagott-művész, zeneiskolai tanár (Debreceni MÁV Filharmónikus Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – gyakorlatvezető tanár);

- Nagy András (Budapest, 1937. VI. 1.,) fagottművész -tanár (Magyar Állami Operaház – zenekari művész, I. fagottos; Budapesti Fúvósötös tagja);

- Nagy Jánosné Szabó Anna (Nagykamarás, 1937. II. 14.) zeneiskolai szolféztanár, szakfelügyelő (Állami Zeneiskola, Szentes – szolféztanár; Csongrád megyei szolfézs szakfelügyelő);

- Nagy József (Budapest, 1937. VI. 1.) harsonaművész-tanár, zenekari művész (Magyar Állami Operaház – zenekari művész; Zeneművészeti Szakközépiskola, Győr – tanár; Magyar Néphadsereg Tiszthelyettesképző Szakiskola – harsonatanár);

- Nagy Norbertné Mérnök Mária (Tinnye, 1937. II. 14.) szimfonikus zenekari brácsaművész, zeneiskolai tanár (Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – hegedű és brácsatanár; Fővárosi Operettszínház – zenekari művész; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Némethné Kazár Vera (Budapest, 1937. VI. 21.) gordonkatanár;

- Ónody Márta /született: Kiss Márta/ (Budapest, 1937. VIII. 17.) énekművész, zeneakadémiai magánének, ének módszertan és gyakorlati tanítás vezető tanár, professor emerita, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, korábban a Színház- és Filmművészeti Egyetem nyugalmazott tanára. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneakadémián végezte dr. Sipos Jenő tanítványaként. Vendégoktatója volt a grazi és a weimari zeneakadémiának;

- Pál Tamás (Gyula, 1937. VII. 16.) karmester, művészeti vezető,

(A kép forrása: www.hollosizsolt.hu)

fordító. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés és karmester szakán szerzett diplomát 1965-ben. 1960-ban a Magyar Állami Operaház korrepetitora, majd 1975-ig karmestere. 1975–1983 között a Szegedi Nemzeti Színház operaigazgatója és a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató karmestere, városi főzeneigazgató, közben 1978-tól 1982-ig színházigazgató. 1983–1985 között újra az Operaház karmestere, 1986–1989 között a Budapesti Művészeti Hetek és Szabadtéri Színpadok Igazgatóságának zenei vezetője. Az 1989–1990-es évadban egy időre ismét a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató karmestere, majd 1996–1998 között a Szegedi Nemzeti Színház zeneigazgatója. 2001-től 2006-ig a Szombathelyi Szimfonikus Zenekar művészeti vezetője. A 2000-es években karmesteri munkája mellett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója a korrepetitor szakon, illetve karmestere a Zeneakadémia szimfonikus zenekarának. 2008 júliusától a Szegedi Nemzeti Színház operatársulatának első karmestere;

- Pathyné Nagy Zsuzsanna (Szombathely, 1937. I. 22.) szolfézs-, zongoratanár;

- Pásztor Tibor (Budapest, 1937. IV. 23.) zenekari fagott- és kontrafagott művész (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész);

- Peller Károly (Nyíregyháza, 1937. VIII. 8.) hangmérnök (MAFILM – hangmérnök, stúdióvezető);

- Pernecker János (Abaliget, 1937. III. 30.) kürt- és szolfézsstanár,

zeneiskolai igazgató, fúvószenekari karnagy (Állami Zeneiskola, Zalaszentgrót - kürttanár; Bartók Béla Zeneiskola, Szombathely-Sárvári Fiókiskola – kürt- és szolfézsstanár; Koncz János Állami Zeneiskola, Sárvár – igazgató; Sárvári Üttörő- és Városi Fúvószenekar alapító karnagya);

- Peskó Zoltán (Budapest, 1937. II. 15.) zeneszerző, karmester.

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

1962-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerzett zeneszerzői diplomát. Ezután a Nemzeti Színházban volt karmester, és tanított a Színház- és Filmművészeti Főiskolán. 1964-ben nem tért haza nyugatról: tanulmányait külföldön, Olaszországban és Svájcban folytatta. Goffredo Petrassinál zeneszerzést tanult, a karmester-mesterséget pedig Sergiu Celibidache, Pierre Boulez és Franco Ferrara mellett tökéletesítette. Karmesterként 1965-ben debütált egy, a római RAI-zenekar élén vezényelt hangversenyen. 1966 és 1973 között Lorin Maazel mellett dolgozott a

berlini Deutsche Staatsoper karmestereként, és tanított a Hochschule für Musikon. 1970-ben mutatkozott be Olaszországban, a milánói Scalában vezényelt, és elindult nemzetközi karrierje: vezényelte a Berlini Filharmonikus Zenekart, a BBC Szimfonikus Zenekarát és az amszterdami Royal Concertgebouw Zenekart, de a világ számos városában megfordult. Pályájának súlyponti részét az operadirigálás jelenti, noha a világ nagy szimfonikus zenekarai élén is gyakran fellép. 1973-ban a bolognai Teatro Comunale vezető karmestere lett, majd 1976-ban és 1977-ben a velencei Teatro La Fenice, majd 1978-tól 1983-ig a RAI milánói szimfonikus zenekarának, 1996–2000 között pedig a düsseldorf–duisburgi Deutsche Oper am Rhein vezetője volt. 2001-től 2005-ig a liszaboni Operaház főzeneigazgatójaként és a Portugál Szimfonikus Zenekar vezető karmesterekét dolgozott;

- Pete László (Hatvan, 1942. II. 28.) harsonaművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Apostol Együttes);

- Petró János (Répceszemere, 1937. III. 5.) karmester, zeneigazgató,

zeneszerző. Tanulmányait 1956 és 1959 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karmesterképző szakán, Kórodi András növendékeként végezte. 1962-ben megalapította és attól kezdve vezette a Szombathelyi Szimfonikus Zenekart: 1974 és 1991 között főzeneigazgató, a Pannon Szólisták zenekarának művészeti vezetője;

- Pethő Zsolt (Budapest, 1937. VII. 6. – Budapest, 2016. VII. 10.)

zeneszerző. Zenei tanulmányait a Budapesti Zenei Gimnáziumban kezdte, majd az Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskola tanulója lett. 1952-1960 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola és Gimnáziumban tanult karvezetést és zeneszerzést. 1960-1962 között a Magyar Rádió zenei munkatársa volt, majd a Pannónia Filmstúdió zenei referenseként 1962-től 1996-ig hazai és külföldi filmek zenefelvételeit, szinkronmunkálatait irányította, de hanglemezek zenei rendezője is volt. Rajzfilmekhez 1961 óta komponált zenét. Először kisebb munkákat kapott, majd 1964-ben kezdett a Gusztáv-sorozat zenéjének írásába. Az évek során aztán mások mellett Dargay Attilával, Foky Ottóval, Nepp Józseffel és Jankovics Marcellel dolgozott, és olyan nagy sikerű animációs filmjeinek a zenéje fűződik nevéhez, mint „A nagy ho-ho-ho horgász”, a „Vízipók-csodapók”, a „Pom-pom meséi”, a „Mirr-murr, a kandúr”, a „Frakk, a macskák réme”, a „Vili, a veréb” és az „Az erdő kapitánya”;

- Radnóti Tibor (Hatvan, 1937. VI. 4.) hegedű művész-tanár, koncertmester, zeneiskolai igazgató-helyettes, kamaramuzsikusz (Magyar Állami Operaház – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Hatvan – hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Eger – hegedűtanár és igazgató-helyettes; Egri Szimfonikus Zenekar – koncertmester; Egri Vonósnégyes I. hegedűs);

- Dr. Riesz Béláné (Szentes, 1937. VII. 22.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged – zongora- és szolfézstanár);

- Schweitzer Katalin (Budapest, 1937. I. 30.) zongoraművész-tanár a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Solymos Péter növendékeként 1960-ban szerezte meg zongoraművész-tanári diplomáját. Zongorázni tanulni négy éves korában kezdett. Tanára

ekkor, majd később 1949-1955 között a Konzervatóriumban is Vásárhelyi Magda volt. Tanári tevékenysége mellett évtizedeken keresztül zongoraművészként is működött. Tanári pályája: 1960-71 Lórántffy Zsuzsánna Zenei Általános - zongoratanár 1969-2000 Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest - zongora főtárgy tanár, 1981-87 között ugyanott tanszakvezető. Szakközépiskolai tevékenységével párhuzamosan: 1979-81-ig a LFZF előkészítő- tagozatának tanára. 1994-ben egyik alapítója volt a Székesfehérvári Hermann László Zeneművészeti Szakiskolának, ahol 1997-ig tanszakvezetőként tanított. 2000 szeptemberében nyugdíjba vonult;

- Serédiné Bordás Ágnes (Jászárokszállás, 1937. X. 27.) zongora-, szolfézstanár,

- Sereg János (Mezőkövesd, 1937. XII. 17.) középiskolai énekzenetanár, karvezető, igazgató (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – tanár és uo. igazgató);

- Serfőző József (Budapest, 1937. VII. 9.) hegedűtanár (Pálóczi Horváth Ádám Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg – tanár; Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar – koncertmester);

- Simon Ádám (Kecskemét, 1937. II. 18.) zeneiskolai zeneelmélet- és szolfézstanár, zeneszerző (Állami Zeneiskola, Kiskunhalkas; Gárdonyi Géza Állami Zeneiskola, Győr, Mosonyi Mihály Állami Zeneiskola, Mosonmagyaróvár – elmélet- és szolfézstanár);

- Dr. Simor Ferencné Wernke Adrienne (Balassagyarmat, 1937. XII. 13.) szakközépiskolai és tanárképzői zongora- és szolfézstanár (Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Szegedi Tagozata – tanár);

- Somkuti Mária Judit (Székesfehérvár, 1937. VII. 10.) zeneiskolai hegedűtanár, szimfonikus zenekari művész-szólamvezető (Állami Zeneiskola, Esztergom– hegedűtanár; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola– hegedűtanár; Fővárosi XXII. kerületi Nádasdy Kálmán Állami Zeneiskola –hegedűtanár);

-Somné Csarkó Éva (Debrecen, 1937. VIII.16.) tanár (Péterfia utcai

Ének-Zenei Általános Iskola – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – politika történeti tanár);

- Söregi-Wunderlich Nelly (Budapest, 1932-2004) hegedűművésznő. Budapesten született; tanulmányait Szervánszky Péter és Zathureczky Ede növendékeként kezdte, majd 14 évesen a salzburgi Mozarteumban folytatta. Detmoldban Varga Tibornál szerezte meg diplomáját kitüntetéssel, később ugyanitt asszisztensi állást kapott. 1962-től 1997-ig a hamburgi Zeneakadémia professzora, ahol 23 éven át vezette az általa alapított kamarazenekart. Rendszeresen tartott mesterkurzusokat külföldön, 1992 és 2002 között a keszthelyi Nyári Zenei Napok művészeti vezetője volt. Körmendi Klára zongoraművésznővel számos alkalommal tolmácsolta magyar szerzők műveit (Lendvay, Sugár, Vajda), amiért 1994-ben Artisjus-díjban részesült;

- Sudi Farkas Pál (Budapest, 1937. III. 24.) zenész, zenekarvezető,

- Dr. Sutarski Konrádné Nagy Györgyi (Vizslás, 1937. II. 14.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Várpalota – zongoratanár; Varsó - zongoratanár; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Szabadits Judit (Budapest, 1937. VI. 28.– 2016. X. 5.)

Szabadits Judit Amelia szerepében a Szegedi Nemzeti Színház színpadán, Verdi Álarcosbáljának 1969-es előadásán (Delmagyar.hu)

operaénekes-tanár (Szegedi Nemzeti Színház – énekkari művész és magánénekes; Pécsi Nemzeti Színház – magánénekes);

- Szabó Anita (Budapest, 1937. VIII. 4.) operaénekes-tanár (Magyar Állami Operaház – magánénekes, énekmester);

- Szabó László (Huszt, 1937. III. 9.) zeneszerző, karmester. Tanulmányait 1957 és 1963 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karmesterképző szakán, Kórodi András növendékeként végezte. 1963-tól 1967-ig a debreceni Csokonai Színház karmestere, 1967 és 1970 között a pécsi Nemzeti Színház első karmestere, 1970-től ismét Debrecenben karmester, 1971-től 1994-ig ugyanott az ope-

ratársulat főzeneigazgatója, közben a debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar művészeti vezetője és karnagya;

- Szabó Tibor (Fehérgyamat, 1937. II. 28.) ének-zenetanár,

karnagy, ének-zenetanár, szakközépiskolai igazgató, zeneakadémiai tanszékvezető-tanár (Állami Zeneiskola, Esztergom – igazgató; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozat – tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – igazgató; - Sztán Tivadar (Kétegyháza, 1937. XI. 25.) harsonaművész, zeneiskolai és főiskolai tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozata – tanár);

- Szudi János (Léva, 1937. XI. 8.) üsdobos, zenetanár;

- Tamás Tamás (Jászkisér, 1937. XI. 30.) szimfonikus zenekari kürtművész, zenetanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, szólamvezető, zenekari ügyelő; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Temesi Ottó (Pécs, 1937. IX. 24.) szimfonikus zenekari gordonkaművész, középiskolai tanár (Művészeti Gimnázium, Pécs – tanár; Pécsi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Tordai Éva (Budapest, 1937. X. 25.) operaénekes, tanár. A Zeneakadémia elvégzése

után a luzerni operához szerződött, ahol először Amália szerepét énekelte Verdi: A haramiák című operájában. Egy ideig a bécsi Volksoper tagja volt, majd 1966-ban a Magyar Állami Operaház magánénekesnője, az Operaház énekkarának énekmestere lett;

- Tóthmátyás Lajosné Nagy Sarolta (Pécs, 1937. XII. 28.) zeneiskolai igazgató, szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Komló- szolfézsatanár; Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg – tanár, Fővárosi Molnár Antal Állami Zeneiskola – igazgató);

- Ujházy László (Budapest, 1937. VII. 31.) okleveles villamosmérnök

hangmérnök, muzsikus. Budapesten született 1937. július 31-én. 1960-ban a budapesti Műszaki Egyetemen szerzett diplomát, 1961-től a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában folytatta tanulmányait klarinét és zongora szakon, Váczai Károly, Varsányi László és Fischer Magda növendékeként. 1960-tól a Magyar Rádió hangmérnöke, később a Stúdiótechnikai Osztály vezetője. 1969-ban Czidra Lászlóval részt vett Magyarország első régizenei együtteseinek egyike, a korhű hangszereken késő

középkori, reneszánsz és barokk repertoárt megszólaltató Camerata Hungarica megalapításában, az együttessel sok éven át koncertezett idehaza és külföldön, hanglemezeket készített. Nevéhez sztereó és kvadrofon hangfelvételi kísérletek, hangszertörténeti és hangtechnikai dolgozatok és cikkek, stúdiótechnikai előadások és hanglemez-recenziók fűződnek. A Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola tanára;

- Ütő Endre (Budapest, 1937. VI. 2.) operaénekes. Tanulmányait

1957 és 1964 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ének szakán Lendvai Andor növendékeként végezte. 1964-től 1966-ig a római Accademia di Santa Cecilia ének szakán tanult tovább. 1964-ben lett a Magyar Állami Operaház magánénekes, 1990 júliusa és decembere között az intézmény megbízott igazgatója, 1991 és 1995 között főigazgatója volt, 1996-ban nyugalomba vonult. 1998 óta nyári operszervezője, díszlet- és jelmeztervezője Lovasberényben és Nádasdladányban. A Pro Opera Lirica Alapítvány alapító ügyvezetője;

- Vadász István (Hajdúszoboszló, 1937. VII. 19.) gimnáziumi énekzenetanár (Gönczy L. Általános Iskola, Hajdúszoboszló; Högyes E. Gimnázium, Hajdúszoboszló – tanár; Sárréti Népi Együttes vezetője);

- Vámosi József (Császártöltés, 1937. VIII. 22.) általános iskolai ének-zenetanár, karnagy, zeneiskolai igazgató (Általános Iskola, Előszállás; Radnóri Miklós Általános Iskola, Mór; Állami

Zeneiskola, Mór – igazgató; Móri Művelődési Központ és az ÁFÉSZ Kórus vezetője);

- Vas János (Budapest, 1937. VI. 20.) zeneiskolai gordonkatanár;

- Virág Lászlóné Oravecz Etelka (Nógrádsipek, 1937. VI. 8.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Salgótarján – zongora tanszakvezető);

- Wendler Magdolna (Budapest, 1937. VI. 4.) hegedű- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Pápa – hegedűtanár; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola – tanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Gödöllő – hegedű tanszakvezető);

- Witkovszky Erika /Karácsonyné/ (Budapest, 1937. II. 23. –)

zongoratanár-igazgató, festő, költő (Fővárosi Zeneiskola Szervezet-tanár; Fővárosi XII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár és uo. igazgató);

- Wendler Magdolna (Budapest, 1937. VI. 4.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, tanszakvezető (Állami Zeneiskola, Pápa-hegedűtanár; Fővárosi XIX. kerületi Állami Zeneiskola – tanár; Körzeti Állami Zeneiskola, Gödöllő – hegedű tanszakvezető);

- Zombori László (Mohács, 1937. I. 29.) villamosmérnök, hangmérnök (Pannónia Filstudió – hangmérnök; Margitszigeti és a Budai Parkasínpad – hangmérnök);

75 éve született

- Agonás György (Budapest, 1942. június 15. – Oszaka, 2001.

XI. 26.) zongoraművész, tanár. A konzervatóriumot és a Zenei Gimnáziumot azonos időben 1953-ban kezdte el. A konzervatóriumot (5 évet) Zempléni Kornél irányítása alatt 19 éves korában végezte. 1961-ben felvételt nyert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol Hernádi Heimlich Lajos tanítványaként 1965-ben végzett. Utána a Budapesti Zeneművészeti Főiskolán tanársegéd, majd 1968-tól a moszkvai Csajkovszkij Akadémia ösztöndíjasa, ahol 3 évig Vlagyimir Rudolf Kehrer zongoraművész mesterképzőjében tanult, summa cum laude-val végaz. Ezt követően Budapesten volt főiskolai adjunktus, majd japánba távozott, folyamatosan koncertezett, az Art Musica Osaka Művészeti Akadémia tanáraként, rektor helyettesként doktoranduszokat tanított a 2001-ben bekövetkezett haláláig. Többször is elnyerte Oszakában a „legkiválóbb tanár” címet, amelyet máshol tanító professzorok ajándékoztak neki;

- Állné Szabó Klára (Debrecen, 1942. XI. 5.) zongora- és szolfézstanár (Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – zongoratanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – korrepetitor);

- Áment Ferenc Lukács, OSB (Nagyesztergár, 1942. VI. 26.)

(A kép forrása: [Remetekertvárosi Szentlélek Templom](#))

orgonaművész, karnagy, hittudományi főiskolai tanár, gimnáziumi ének-zenetanár (Pannonhalmi bazilika – orgonista, karnagy; Hittudományi Főiskola, Pannonhalma – főiskolai tanár; Bencés Gimnázium, Pannonhalma – ének-zenetanár;

- Antal István Gábor (Baja, 1942. V. 18.) magyar- és ének-zenetanár (Eötvös József Tanítóképző Főiskola Művészeti-Nevelési Tanszék – tanár; Bajai Liszt Ferenc Vegyeskar – korrepetitora, a Főiskolai Vonós Kamarazenekar és a Szakközépiskolai Leánykórus vezetője;

- Arany Zsolt (Debrecen, 1942. VIII. 27.) zeneiskolai klarinét-, szolfézstanár, fafúvós szakfelügyelő, zenei együttesek vezetője, a ZETA alelnöke. (Pénzügyőr Zenekar –fúvós szólamvezető; Fővárosi

XX. kerületi Csili Zeneiskola – tanár; Állami Zeneiskola, Tata – tanár; Komárom megyei fafúvós szakfelügyelő);

- Bakacsi Béla (Budapest, 1942. II. 16.) táncdalénekes:

- Balás Endre (Zalaegerszeg, 1942. X. 31.) magyar-, ének-, zene és pedagógiai szakos főiskolai és egyetemi tanár, vezető szakfelügyelő, szerkesztő (Általános Iskola, Lenti – tanár; Gönczi Ferenc Gimnázium, Lenti – tanár; Zala megye ének-zenevezető szakfelügyelője);

- Balásfai Attiláné Bognár Klára (Székesfehérvár, 1942. XII. 23.) zeneiskolai hegedűtanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – hegedűtanár; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár;

- Balatinecz Márta (Nagyatád, 1942. III.3.) magánénektanár (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozat – az énektanszak tanára, Pécsi és kaposvári zeneiskolai tanár; Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs – énektanár);

- Bánó György (Kecskemét, 1942. III.15.) zenekari trombitaművész (MN Központi Zenekar);

- Baranyai Károly (Budapest, 1942. V.16.) zenekari hegedűművész, hegedűtanár (Magyar Állami Operaház – II. hegedű szólamvezető);

- dr. Bárczyné Toborffy Julianna (Budapest, 1942. VI. 24.) középiskolai ének-zenetanár, karvezető, zongora- és elmélettanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – elmélettanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – elmélettanár; Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola – zongora- és a elmélettanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – elmélettanár);

- Barnabás Zoltán (Budapest, 1942. II. 17. – Budapest, 2012)

zenekari fuvolaművész, zeneiskolai fuvolatanár-tanszakvezető
(Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi XII.
kerületi Állami Zenekola – fuvolatanár és fafúvós tanszakvezető);

- Batáry Ildikó (Jászberény, 1942. III.15.) zongora- és szolfézstanár
(Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – zongoratanár);

- Basso Annamária (Budapest, 1942. III. 25.) zongoratanár;

- Beke Imréné Strinni Gizella (Budapest, 1942. IX. 9.) zeneiskolai
hegedű- és szolféztstanár, igazgató (Fővárosi VIII. kerületi Vándor
Sándor Állami Zeneiskola – hegedűtanár, igazgató-helyettes, később
uo. igazgató; ELTE Bartók Béla Koncertzenekar – koncertmester);

- Bereczky János (Budapest, 1942. VII. 5.) ének-zenetanár,
népzenekutató;

- Dr. Berlász Melinda /Károlyi Pálné/ (Budapest, 1942. XI. 14.)

(A kép forrása: [MTA BTK ZT](#))

zenetörténész, szerkesztő, a zenetudományok kandidátusa. 1961-1966 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományok szakán tanult, ahol Szabolcsi Bence, Bartha Dénes és Bárdos Lajos tanították. 1966-1967 között a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetében ösztöndíjas, 1967-1972 között tudományos segédmunkatárs, 1972 óta tudományos munkatárs, 1994-1998 között tudományos osztályvezető, 1998 óta csoportvezető. 1978-1988 között a Zenetudományi dolgozatok szerkesztője volt. 1988 óta a Magyar zeneszerzők kismonográfia-sorozat szerkesztője. 1994 óta a Zenetudományi Bizottság és a Doktori Tanács zenetudományi szakbizottságának tagja. 2004-2007 között a Magyar Tudományos Akadémia közgyűlési képviselője volt. 2005 óta a Magyar Tudományos Akadémia Dohnányi Archívum vezetője. Kutatási

területe a XX. századi magyar zenetörténet. Lajtha László, Weiner Leó, Veress Sándor és Járdányi Pál életműve. Rendszeresen publikál a Parlandóban is;

- Bikfalvy Júlia (Székesfehérvár, 1942. VII. 14.) énekművész, tanár,

művészeti vezető. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola magánénekesi és tanári diploma. XXI ker. Állami Zeneiskola, Újpesti Zeneiskola, ETŰD Zeneművészeti Szakiskola, Weiner Leó Zeneművészeti Szakiskola, Honvéd Művészegyüttes, Magyar Rádió, Stadt Theater Klagenfurt;

- Bodó Árpád (Szeged, 1942. III. 8.) zongoraművész, szakközépiskolai és főiskolai tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – tanár; Magyar Állami Operaház – zenekari művész; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozat – tanár; Conserervatorio Municipal, Granollers;

- Bodor Erika (Szeged, 1942. VIII. 31.) zongora-, szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Csongrád – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Kiskunmajsa – zongora- és szolfézstanár);

- Bodza Klára (Budapest, 1942. III. 5.) koncertező népdalénekes-

tanár, tankönyvíró, művészeti vezető. 1967-1974 között a Fővárosi Zeneiskola diákja volt. 1974-1976 között a Szegedi Tudományegyetem ének–zene szakán tanult. 1968-ban a Nyílik a rózsza című népzenei tv-vetélkedő nyertese volt. 1969-1981 között szabadfoglalkozású zeneművészként dolgozott. 1981-1987 között a III. kerületi Zeneiskola népzenei tagozatán tanított. 1987-től a XXII. kerületi Nádasdy Kálmán Művészeti és Általános Iskola népiének tanára, valamint a népzenei tagozat vezetője. 1985-től a Tátika Énekegyüttes alapítója és vezetője. Kidolgozta a magyar népdal zeneiskola szintű oktatási módszereit. Népdalgyűjtő munkát is végzett. 10 lemezen énekel, 1996 önálló hangkazettája, 1997 önálló cd-je jelent meg a Tátika Énekegyüttes közreműködésével;

- Bognár Margit (Kispest, 1942. X. 14.) hárfaművész-tanár

(A kép forrása: BMC)

(Magyar Állami Operaház – első hárfás). Gyakran vendégszerepelt a Bécsi Állami Operaházban, valamint a Budapesti Fesztiválzenekarral, a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarával;

- Bordásné Hága Éva (Tolna, 1942. X. 6.) zenetanár (Bezerédj Általános Iskola, Paks – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Paks – szolfézs- és zongoratanár);

- Boschán Daisy (Budapest, 1942. IV. 17.) zenetörténész,

(A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#))

operarendező, balettintézeti zeneelmélet-zenetörténet tanár. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán végezte. 1966-ban a Magyar Állami Operaház tagja lett;

- Both Lehel (Budapest, 1942. III. 22.) zeneakadémiai

tanszékvezető zongoraművész-tanár. 1965-ben diplomázott a Zeneakadémián. Zongoristaként és tanárként is tevékenykedett, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán intézeti igazgató volt. Külföldön is ismert zenepedagógus: 1989-1993 között vendégprofesszor volt a japán Aichi Művészeti Egyetemen, majd két évig a Nagoya Művészeti Egyetem zenetanára volt. Pályája során koncertezett Németországban, Olaszországban, Ausztriában, Norvégiában, az USA-ban és Japánban. Japánban rádió- és

lemezfelvételei is készültek. Az ő alapítása a Fujimoto-Both duó. A Dorogon is többször koncertező zongora-négykezes duó;

- Bussay Antal (Patak, 1942. IV. 22.) nóta- és népdalénekes;

- Csaba Attiláné Lajer Katalin (Budapest, 1942. XI. 2.)
zongoraművész-tanár (Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeneiskola –
zongoratanár; Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeneiskola –
zongoratanár és uo. igazgató-helyettes);

- Csekeiné Till Erzsébet (Kisterenye, 1942. IX. 10.) zeneiskolai zongoratanár
(Állami Zeneiskola, Salgótarján);

- G. Cserhalmi Mária (Keszthely, 1942. XII. 14.) zongoratanár (Állami Zeneiskola,
Keszthely; Zeneoktatói Munkaközösség – vezető);

- Czeizer Pál (Budapest, 1942. VIII. 30.) zenekari nagybőgőművész-

tanár (KISZ Központi Művészegyüttes – zenekari művész; BM
Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Magyar Állami Operaház
és Budapesti Filharmóniai Társaság – zenekari művész;

- Czenner Katalin / Henkelné/ (Budapest, 1942. I. 16.) zenetanár
(Állami Zeneiskola, Szentendre – tanár; Budai Járási Körzeti Állami
Zeneiskola, Érd – tanár és uo. igazgató-helyettes);

- Dóczi István (Székesfehérvár, 1942. VIII. 7.) fagott- és
szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Várpalota és uo. igazgató);

- Domokos Mária (Kolozsvár, 1942. XI. 22.) zenetörténész,

Kővári Réka felvétele (Muzsika, 2013. szeptember)

népzenekutató, Népzene- és Néptáncutató Osztály- és Archívum
PhD, nyugalmazott tudományos főmunkatárs;

- Dévald István (Sárospatak, 1942. VIII. 11) középiskolai énektanár;

- Dorogi István (Kaposvár, 1942. V. 25.) ének-ze-, magyar- és orosz
középiskolai tanár, karvezető (3. sz. Gimnázium, Kaposvár – tanár;
Munkácsy Mihály Gimnázium, Kaposvár – tanár és karvezető is);

- Dörflingerné Gallai Évba (Győr, 1942. III. 22.) hegedűművész-
tanár (Fővárosi XIII. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi
Operettszínház – I. hegedűs; Népszínház operaegyüttes tagja);

- Durkó Katalin /Zsoldos Péterné / (Szeged, 1942. VIII. 25.)
zongoraművész-tanár, rádiós zenei rendező és szerkesztő
(Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – tanár; Magyar Rádió –
zenei szerkesztő, zenei rendező);

Egri József (Jászfákóhalma, 1942. VI. 5.) tanító, általános iskolai ének-zene-, hegedű- és gitártanár (Általános Iskola, Heves – tanító; Általános Iskola, Jászsós-szentgyörgy – tanító; Palotási János Állami Zeneiskola, Jászberény – gitártanár);

- Egyed József (Nemesváros, 1942. IX. 3.) zenekari művész, oboa- és szolfézstanár (Szolnoki Szigligeti Színház – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Metőtúr – tanár; Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – tanár; A Szolnoki és a Veszprémi Szimfonikus Zenekar szóló oboása, a Szolnoki Fúvósötös művészeti vezetője);

- Egyerdné Bártfai Katalin (Tapolca, 1942. X. 9.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Várpalota – tanszakvezető zongoratanár);

- Érczhegyi Judit (Gyergyószentmiklós, 1942. XII. 26.) zenekari gordonkaművész, zongora-, gordonka- és szolfézstanár (Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Erdélyiné Pados Éva (Budapest, 1942. III. 28.) hegedű-művésztanár (Állami Zeneiskola, Ajka – tanár; Veszprém Város Szimfonikus Zenekara - zenekari művész);

- Esztó Zsuzsa (Budapest, 1942. II. 7.) zeneakadémiai

zongoraművész-tanár. 1956 és 1961 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola különleges tehetségek számára létrehozott előkészítő tagozatán Nemes Katalin és Kadosa Pál növendéke volt, 1961-től 1966-ig szintén a Zeneakadémián Kadosa Pál osztályába

járt. 1966-ban szerzett zongoraművészi diplomát, 2000-ben doktori címet. 1967-től 1970-ig a Fővárosi Zeneiskola Szervezetben tanított, 1970-ben a Zeneakadémia tanára lett, 1980-tól a különleges tehetségekkel is foglalkozott;

- Farkas Erzsébet (Köröstarcsa, 1942. IX. 28.) zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár, zenekari művész (Állami Zeneiskola, Hajdúszoboszló – gordonka- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Salgótarján – gordonkatanár; Salgótarjáni Szimfonikus Zenekar zenekari művész; Nagybátonyi Kamarazenekar – alapítóművész);

- ifj. Fasang Árpád (Orosháza, 1942. XII. 9. – Budapest, 2008. II.

(A kép forrása: Muzsika 1998. augusztus, 41. évfolyam, 8. szám, 22. oldal)

19.) zongoraművész, UNESCO-diplomata, a „Repülj Páva mozgalom elindítója. 1962-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola növendéke volt, ahol 1969-ben zongoraművészi és tanári kitüntetéses diplomát szerzett. Pályakezdő kora óta publikált zenei tárgyú cikkeket és tanulmányokat, 1974-ig a Muzsika című folyóirat szerkesztője volt, párhuzamosan zenei rendező a Magyar Rádiónál. Ezután meghívták három évre a finnországi Jyväskylä-i és Oulu-i Konzervatóriumhoz tanítani. 1977 és 1991 között a Magyar Nemzeti Filharmónia szólistájaként koncertezett. 1991-ben kinevezték az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága főtítkárának, ezt a posztot 1994-ig töltötte be, majd 2000 és 2004-ig UNESCO-nagyköveti rangban tevékenykedett

Párizsban. 1992-ben megalapította a Magyar-Francia Ifjúsági Alapítványt, amelynek 2005-ig volt elnöke. 1995-től 1999-ig az Európai Demokrata Fórum magyar szekciójának igazgatójaként is dolgozott. 2006-ban a Thomas More Intézet magyar szekciójának elnökévé választották. Számos könyve és tanulmánya jelent meg franciául;

- Fejes Antal Békéscsaba, 1942. II. 8.) zeneiskolai igazgató,

gordonka- és szolfézstanár, vonószenei táborvezető, a Békési Zeneiskola egykori alapító igazgatója (Állami Zeneiskola, Békéscsaba – gordonkatanár; Állami Zeneiskola, Békés – igazgató; a Békés-Tarhósi Zenei Napok keretében a Jeunesses tarhósi vonószenei táborának vezetője, szervezője. ([Mucsi András: „Nem élhetünk háttal a világnak...” A békési Zeneiskola 50 éves jubileumára \(pdf \)](#));

- Fejes Antalné Pálffy Zsuzsanna (Szeged, 1942. IX. 22.)

zeneiskolai zongora-, szolfézs- és ütőtanár, ének-zenetanár, szakközépiskolai zongoraversenyek szervezője (Ének-Zenei Általános Iskola, Csongrád – ének-zene- és zongoratanár; [Ének-Zenei Általános Iskola, Békéscsaba – általános ének-zene- és zongoratanár](#); Állami Zeneiskola, Békés – zongoratanár); [Mucsi András: „Nem élhetünk háttal a világnak...” A békési Zeneiskola 50 éves jubileumára \(pdf\)](#));

- Fejes Katalin (Békéscsaba, 1942. I. 2.) zongora-, szolfézsstanár,
- Fekete Sándor (1942. XII. 18.) zenekari harsonaművész, zenetanár;
- Ferencziné Baranyai Ilona (Debrecen, 1942. IX. 8.) hegedűtanár
- Fenyő Gábor (Budapest, 1942. XI. 27.) zenekari ütőhangszeres

művész, karmester, zenetanár, szerkesztő, zenei ismeretterjesztő-író. 1960 és 1967 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola Szaktanárképzőjének oboa szakán Szeszler Tibor növendéke, 1967-től 1970-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zenetanárképző Intézete Budapesti Tagozatán Schwarcz Oszkártól ütőhangszeres játékot tanul. 1982 és 1985 között a Népművelési Intézet felsőfokú karmesterképző tanfolyamára jár, itt Jancsovics Antal a mestere. 1980-ban, Weimarban Kurt Masur, 1985-ben, Assisiben Franco Ferrara mesterkurzusán vesz részt. 1967-től 1973-ig a Postás Szimfonikus Zenekar timpaniművésze, 1973-ban szintén timpanijátékosként a MÁV Szimfonikusok tagja lesz. Itt 1989-től a vezetőség tagja, menedzser, 1995-től a zenekar ügyvezető

igazgatója. 2005-től a Művészetek Palotája komolyzenei szerkesztője;

- Fodor Tamás Sebestyén (Nagykanizsa, 1947. II. 12.) zenekari gordonkaművész, gordonka-, szolfézs- és ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Mohács– tanár; BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Forgácsné Szayer Éva (Bánhida, 1942. VII. 26.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Oroszlány – zongoratanár; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Tatabánya – zongoratanár; Komárom megye zongora szakfelügyelője);

- Fülöp Attila (Szombathely, 1942. VII. 2.) operaénekes, operaházi

főtitkár, és ügyvezető igazgató. 1961-1966 között a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki Karának hallgatója volt. 1965-1971 között énekolni tanult magánúton. 1968-1972 között a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat hangmérnöke volt. 1971-1972 között az Operaház ösztöndíjasa volt. 1972 óta az Operaház magánénekes lírai és karaktertenor szerepkörben. 1996-2003 között az Operaház főtitkáráként tevékenykedett. 2003-2005 között az Operaház ügyvezető igazgatója volt;

- G. Cserhalmi Mária (Keszthely, 1942. XII. 14.) zeneiskolai zongoratanár, régi zenei együttes csemballistája;

- Gádor Ágnes (Budapest, 1942. XI. 11.) zeneakadémiai

könyvtárvezető, szerkesztő, műfordító. 1965 és 1970 között az ELTE Természettudományi Karának földrajz-könyvtár szakos hallgatója. 1971-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola könyvtárában dolgozik: előbb tudományos munkatárs, majd főmunkatárs, igazgatóhelyettes, végül 2005-től 2012-ben történt nyugalomba vonulásáig a könyvtár igazgatója. Munkásságát seregnyi rádióelőadás, cikk és (dal-, operaszövegkönyv-, könyv-) fordítás jelzi. Kutatói és tudományos publikációs tevékenysége szorosan összefügg a Zeneakadémia Könyvtárában őrzött dokumentumokkal. Aktív kórusénekes: 5 éven át a Vándor Kórus, 50 éven át a Szilágyi Erzsébet Női Kar tagja volt. Jelenleg - 18 éve - a Goldmark Kórus tagja;

- Gál Józsefné (Budapest, 1942. VI.26.) gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Nagykanizsa – gordonkatanár; Nagykanizsai Szimfonikus Zenekar – szólamvezető);

- Gömöri Attila (Debrecen, 1942. VI. 6.) klarinét-, szolfézstanár, zenekari klarinétművész (Állami Zeneiskola, Hajdúböszörmény – klarinéttanár; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – klarinét szólamvezető, uo. zenekari igazgató);

- Gönczi Zsuzsa (Budapest, 1942. X. 1. – Budapest, 1983. VIII. 21.) énekművész, pedagógus. Zenei alapképzését 1965-ig a Bartók Béla Zeneművészeti Szakisk.-ban Molnár Bélánénál, majd Kerényi Miklós Györgynél szerezte. A bp.-i Zeneművészeti Főisk.-a Sziklay Erika növendéke. 1969-ben ének-művésztanári oklevelet szerzett, már ebben a tanévben a Főisk. óraadó tanára volt. 1968-1978 közt énektanárként a Fővárosi IV. ker. Áll. Zeneisk.-ban, tanársegédként

a Zenetanárképző Intézet győri és bp.-i tagozatán, 1978-tól a Bartók Béla Zeneművészeti Szakisk.-ban tanított;

- Gunde Péter (Budapest, 1942. IX. 3.) karmester (Salzburgi

Ünnepi Játékok – zenei asszisztens; Operaház, Bielefeld – karmester; Városi Énekkar, Herford – énekkarvezető);

- Győry Márta (Gyula, 1942. I. 9.) énekművész (Állami Déryné Színház – operettprimadonna; Pécsi Nemzeti Színház – operettprimadonna, Torontói Művészszínház – operettprimadonna);

- Háda Ferenc (Debrecen, 1942. VII. 22.) általános iskolai énektanár (Általános Iskola, Ibrány – tanító és uo. tanár; Móricz Zsigmond Gimnázium – tanár);

- /Halmágyi/ Perjési Katalin (Debrecen, 1942. VII. 30.) tanár. A kolozsvári Gheorghe Dima Zenekonzervatóriumban zenetanári (1965), majd zeneszerzői oklevelet szerzett (1969). Egy évig Bánffyhunyadi, 1966-tól a kolozsvári Koreográfiai Líceumban tanított, 1973-tól 1980-ig a Maros Művészegyüttes karmestere Marosvásárhelyt. 2015-ben abbahagyta tanári pályafutását, zongoraművész-tanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – zongora- és gyakorlati tanítás);

- Halmay Erzsébet (Kolozsvár, 1942. X. 8.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu – hegedűtanár és

uo. igazgató is; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – hegedűtanár és szakfelügyelő);

- Hencz József (Szászrégen, 1942. XI. 30.) zeneszerző, zenei író;

- Halász Judit (Budapest, 1942. X. 7.) színésznő, énekesnő (Vígshízház, Budapest; énekes előadói szereplések színpadon, televízióban és hanglemezen) ([Halász Judit gyerekdalok válogatás By Mzozy 2015 - YouTube](#));

- Halmay Erzsébet (Kolozsvár, 1942. X. 8.) zenekari hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Berettyóújfalu – hegedűtanár és igazgató-helyettes; Simoinffy Emil Állami Zeneiskola hegedűtanár és szakfelügyelő; Debreceni Közalkalmazottak Szimfonikus Zenekara – zenekari hegedűművész);

- Hamari Júlia (Budapest, 1942. XI. 21.) opera-, oratórium- és

(A kép forrása: [Énekkultúra](#))

dalénekes, énekművész-tanár. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ének tanszakán 1961 és 1966 között dr. Sipos Jenő növendéke volt. 1965-ben megnyerte a budapesti Nemzetközi Erkel Énekversenyt. Magyarországi tanulmányait

követően 1966-tól egy esztendőn át a Stuttgarti Zeneművészeti Főiskolán képezte tovább magát, Lore Fischer osztályában. Első nagy sikereit hangversenyénekesként aratta, később Rossini és Mozart operáiban, barokk oratóriumokban és kantátákban nyújtott kiemelkedő teljesítményt. 1991 óta tanít: a Stuttgarti Zeneművészeti Főiskola professzora, rendszeresen tart mesterkurzusokat. 1995-ben visszavonult a nyilvános szerepléstől;

- Hámori György (Mezőkövesd, 1942. III. 8.) zeneiskolai fafúvóstanár-igazgató (Állami Zeneiskola, Kazincbarcika – tanár; Kodály Zoltán Állami Zeneiskola, Kazincbarcika – igazgató;

- ifj. Hara Lászlóné (Budapest, 1942. XI. 27.) zongora- és szolfézstanár (Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola – igazgató; Kiss Zenede AMI – zongoratanár);

- Hencz József (Szászrégen, 1942. november 30.) erdélyi zeneszerző, zenei író, tanár. A kolozsvári Gheorghe Dima Zenekonzervatóriumban zenetanári (1965), majd zeneszerzői oklevelet szerzett (1969). Egy évig Bánffyhunyadi, 1966-tól a kolozsvári Koreográfiai Líceumban tanított, 1973-tól 1980-ig a Maros Művészegyüttes karmestere Marosvásárhelyt;

- Henkelné Czenner Katalin (Budapest, 1942. I. 16.) zenetanár (Állami Zeneiskola, Szentendre – tanár; Budai Járási Körzeti Állami Zeneiskola, Érd – tanár és uo. igazgató-helyettes);

- Herboly László (Budapest, 1942. VIII. 1.) zenetanár, zenekari trombitaművész (Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola; Fővárosi Operettszínház – zenekari művész; Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola- tanár; Fővárosi XV. kerületi Állami Zeneiskola – tanár);

- Herczegh Zsolt (Tiszaroff, 1942. VIII. 13.) zeneszerző, zeneiskolai gordonka- és szolfézstanár (Táncsics Mihály Gimnázium Ének-Zene tagozat, Budapest – tanár; Finnországi szerződéssel tanítás, zenekarvezetés, kórusvezetés);

- Horváth Józsefné Farkas Éva (Nagykanizsa, 1942. V. 31.) zeneiskolai zongora-, szolfézs-tanár (Állami Zeneiskola, Szigetvár – zongoratanár, tanszakvezető; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs – zongoratanár);

- Horváth Lászlóné Mészáros Emma (Egyházasharaszti, 1942. IX. 4.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének zenetanár (Általános Iskola ének-zenei tagozat, Siklós-ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Siklós – zongora és szolfézs tanár, zongora tanszakvezető);

- Illés Lajos (Budapest, 1942. III. 18. – Budapest, 2007. I. 29.) zenész, zeneszerző, énekes, az Illés-együttes alapítója;

- Imre Mária (Körösmező, 1942. X. 27.) általános- és zeneiskolai ének-zene-, zongora- és szolfézs tanár (Általános Iskola, Körösladány – matematika-, ének-zenetanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba – zongora- és szolfézs tanár; Városi Művelődési Ház, Szeghalom - H. Légár Piroska (Kaposvár (1937. III. 29.) énektanár; zongora-, és szolfézs tanár; Sebes György Általános Iskola, Szeghalom – matematika, ének-és zenetanár; Békés megyei Pedagógus Nőikar – énekkari művész);

- Inhoff Ede (Püspökladány, 1942. IV. 2.) zenekari trombitaművész-

tanár. Tanulmányait a pécsi Zeneművészeti Szakközépiskola trombita szakán Galambos János növendékeként végezte. 1965-ben az Állami Hangversenyzenekar első trombitása, 1982-ben a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanszékvezető trombitatanára lett;

- Irmay Kálmán (Baja, 1942. VI. 14.) főiskolai zongora-

(A kép forrása: [NOKZEIT](#))

művésztanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – főiskolai tanár);

- Isépy Éva (Budapest, 1942. III. 18.) hegedűművész-tanár,

zenekari és kamaraművész, (Állami Operahéáz – zenekari művész; Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Liszt Ferenc Kamarazenekar – zenekari művész);

- Jankó Árpád (Pécs, 1942. X. 30.) általános iskolai ének-zenetanár, karvezető (Ságvári Endre Általános Iskola, Dunaújváros – ének-zenetanár, kórusvezető; Móricz Zsigmond Általános Iskola Ének-Zene Tagozat, Dunaújváros – igazgató, karvezető);

- Jokkelné Baghy Emilia (Gyöngyös, 1942. IX. 18.) zongora-, szolfézs-, magánének-, hangképző- és szolfézstanár, karnagy, szakközépiskolai igazgatóhelyettes, énekművész (Állami Zeneiskola, Gyöngyös- zongoratanár, uo. tanszakvezető is; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – énektanár; magánénekesi közreműködés az Országos Filharmónia rendezvényein);

- Juhász Ilona (Debrecen, 1942. III. 25.) zenetanár;

- Kalász Gyula (Pécs, 1942. VIII. 23.) középiskolai ének-zenetanár (Park utcai Általános Iskola, Mohács – tanár; Zipernowszki K. Gépipari Szakközépiskola, Pécs – tanár; Széchenyi István Gimnázium, Pécs – tanár; Pécsi Építők Madrigálkórusának tagja);

- Kasza Katalin (Szeged, 1942. VI. 24.) operaénekes, költő.

(A kép forrása: [Café Momus](#))

1968-ban debütált az OH-ban, Monteverdi Poppeájának Octaviájaként. Szinte azonnal a vezető drámai szopránok egyike lett, aki főleg Wagner-heroinaként nyújt kiváló alakításokat. Hatalmas, kivételesen nagy hanganyag és átélt alakítókéesség jellemzi produkcióit. A nagy drámai szerepekben találta meg igazi területét, azokban, amelyekben nemcsak a hangmatériának, hanem a fűtött

drámaiságnak van döntő jelentősége: Brünnhilde, Abigél, Lady Macbeth és a Jenufa Templomosasszonya. Kitűnően szólaltatja meg a Kékszakállú Juditját, ezt a szerepet Európa-szerte énekelte, és a Bartók-összkiadás keretében vele vették hanglemezre;

- L. Kecskés András (Budapest, 1942. III. 12.) gitár – koboz – lant

művész. Művelszeti életének főbb állomásai: 1963 Az Egyetemi Színpad régizenei koncertsorozata; 1965 A budai Zenélő Udvar megszervezése; 1970 a Kecskés együttes alapítása; Visegrádi Palotajátékok beindításának egyike 1983 Ráckevei régizenei Nyári akadémia elindítója. 1993 A máig működő Pro Musica Antiqua Hungarica A Régi Magyar Zenéért / Egyesület alapítója s elnöke; 2004 Miskolci Bölcsész Egyesület, Nagy Lajos Király

Egyetemének professzora / Régi magyar zenei tanszékvezető; A I-VII.
Győri Koboz-és Lantfesztivál kezdeményezője, szervezője; 2010
Állandó résztvevője az évek óta megrendezett Duna Ünnepeinek /
júl.22. nándorfehérvári diadal/a Duna-menti országok / német, osztrák,
szlovák, román, török, bolgár, ukrán külképviselletekkel; 2014 17.
Éneke ünnepe Pilismaróton 33. Régizenei Nyári Akadémia;

- Kedvesné Medgyes Teréz (Szombathely, 1942. X. 3.)
szakközépiskolai hegedűtanár;

- Kemény János (Budapest, 1942. X. 27.) zenekari oboaművész,
szakközépiskolai tanár (Fővárosi Operettszínház Zenekara – zenekari
művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész;
Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – tanár);

- Kernné Tuba Erzsébet (Paks, 1942. IX. 19.) tanító, általános iskolai
ének-zenetanár, karvezető (Paks – tanító; Százhalombatta – általános
iskolai ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Paks – szolfézstanár, uo.
általános iskolai ének-zenetanár, karvezető is);

- Kertész Attila (Gyula, 1942. IV. 3.) c. egyetemi docens,

középiskolai tanár, karnagy, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar tanára (Széchenyi Gimnázium, Pécs – tanár; Janus Pannonius Gimnázium, Pécs – ének-zenetagozatvezető; Kodály Zoltán Gimnázium, Pécs – ének-zene tagozatvezető; Baranya megyei középiskolai ének-zene szakfelügyelője; a Pécsi Bartók Béla Leánykar és az Erkel Ferenc Kamarakórus karnagya;

- Késmárkiné Borbély Judit (Csorna, 1942. X. 17.) általános iskolai

ének-zenetanár, igazgatóhelyettes, karnagy (Fővárosi I. kerületi Kosciuszko Tádé u. ének-zenei tagozatos általános iskola – igazgatóhelyettes, karnagy, ének-zenetanár; az Úttörővasút Énekkara – karnagy);

- Kindtner Andrásné Bagó Soós Hajnalka (Budapest, 1942. V. 12.) általános iskolai ének-zene- és zeneiskolai szolfézstanár (Általános Iskola, Inács – ének-zenetanár; Fővárosi XVI. kerületi Általános Iskola – ének-zenetanár; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – szolfézstanár);

- Király Istvánné Homor Mária (Esztergom, 1942. III. 22.) hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész (Állami Zeneiskola, Pápa – hegedűtanár; Szegedi Nemzeti Színház Zenekara – zenekari művész);

- Kircsi László (Miskolc, 1942. IV. 6.) főiskolai oboaművész-

tanár, zenesztéta, szimfonikus zenekari művész; (Pécsi Nemzeti Színház és a Pécsi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, oboa

szólamvezető; zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs–tanár, a Pécsi Reneszánsz Együttes tagja);

- Kiss-Domonkos Judit (Szombathely, 1942. IX. 7.)

zenekari gordonkaművész-tanár; kamaraművész;

- Klepoch Ernő (Pozsony, 1942. I. 22.) hegedű- és brácsaművész (Staatliche Volkskunst Ensemble der DDR, Berlin – koncertmester; Rundfunk Unterhaltungsorchester, Leipzig – koncertmester; Rundfunk -Sinfonierorchester, Leipzig – szólóbrácsás; Liszt Ferenc Kamarazenekar – szólóbrácsás);

- Koffán Tamás (Budapest, 1942. IV. 6.) szimfonikus zenekari és

kamarazenekari gordonkaművész-tanár (MRT Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Liszt Ferenc Kamarazenekar – zenekari művész);

- Kovács György (Budapest, 1942. II. 4.) hangmérnök, zeneszerző, tanár. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán tanult a híradástechnikai szakon 1960-1965 között. Zenei gyakorlatot

szerzett:1958-1967 ÉFOSZ Központi Szimfonikusok (harsona, pozan).1963-ban megalakította a Futurama beatzenekart (szólógitár, pozan), ami 1970-ig állt fönn. 1965-től a MAFILM-ben hangmérnökként dolgozott. Mintegy 100 játékfilm és 70 hanglemez hangmérnöke volt,

- Kovács Lajosné (Debrecen, 1942. IV. 7.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár;

- Kovács Márta (Kecskemét, 1942. I. 2.) zenetanár;

- Környei János (Veszprém, 1942. III. 29.) zeneiskolai igazgatóhelyettes, klarinét- és szolfézstanár, karnagy (Állami Zeneiskola, Várpalota – igazgatóhelyettes; Állami Zeneiskola, Veszprém – igazgatóhelyettes és uo. szakfelügyelő is);

- Kővári Anikó (Budapest, 1942. IV. 12.) operaénekes. Énekesi

(A kép forrása: [Opera-Világ](#))

tanulmányait a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában végezte Kerényi Mikló György tanítványaként 1963 és 1967

között; 1966 és 1967 között a Magyar Állami Operaház Énekkarának tagja. 1967-ben szólistaként szerződött a debreceni Csokonai Színházhoz. 1972-ben lett a Pécsi Nemzeti Színház operatársulatának tagja, ahol a nyolcvanas évek végén történt visszavonulásáig a zeneirodalom számos jelentős mezzoszoprán-szerepét formálhatta meg. A kilencvenes évek elejétől az Erkel Színház nézőtéri felügyelőjeként;

- Lakatos László (Zalaegerszeg, 1942. IX. 14.) klarinét- és

szolfézsstanár (Pálóczi Horváth Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg - klarinéttanár; a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete elnökségi tagja; a Zala megyei zenepedagógusok SZB tagja; a Zalaegerszegi Városi Szimfonikus Zenekar klarinét szólamvezetője;

- Lakó Sándor (Kecskemét, 1942. VIII. 4. – Kecskemét, 2001. X.

12.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, karmester, zenekarvezető, koncertmester (Állami Zeneiskola, Kecskemét- hegedűtanár, zenekarvezető, igazgató-helyettes; Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekar – koncertmester-helyettes, Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola kamarazenekarának karmestere; Kecskeméti Vonósnégyes alapító tagja, mélyhegedűse, Országos Zenepedagógus Szakosztály vonós tagozatának tagja);

- Ludván Istvánné Kurucz Katalin (Szatmárnémeti, 1942. II. 2.) ének-zenetanár (Zeneoktatói Munkaközösség, Mosonmagyaróvár; Általános Iskola, Kimle; Általános Iskola, Hegyeshalom);
- Mally Márta (Nagybajom, 1942. V. 21.) zongoraművész-tanár, igazgató-helyettes (Állami Zeneiskola, Szekszárd – Dombóvári Tagozat – zongoratanár; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár, igazgató-helyettes);

- Marderné Ragendorfer Julianna (Budapest, 1942. VI. 18.) középiskolai énektanár és karvezető (Általános Iskola – énektanár; Zeneműkiadó Vállalat – zenei korrektor, revizor; KISZ Központi Művéseggyűjtés Központi Énekkarának tagja);

- Máriás János (Németlad, 1942. III. 28.) szimfonikus zenekari kürtművész, zeneiskolai tanár (Csiky Gergely Színház, Kaposvár – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Dombóvár – rézfúvós tanár és uo. igazgató is; Molnár Gyula Általános Iskola és Zeneiskola, Kaposvár – igazgató-helyettes);

- May Győző (Kötcse, 1942. II. 17.) szimfonikus zenekari klarinétművész, zeneiskolai tanár, kamaramuzsik (Kaposvári Csiky Gergely Színház – zenekari művész; Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Kaposvári Csiky Gergely Színház – I. klarinét-művész és zenekari felügyelő; Állami Zeneiskola, Csurgó – klarinéttanár, igazgató);

- Medgyes Teréz (Szombathely, 1942. X. 3.) szakközépiskolai és főiskolai hegedűművész-tanár, szimfonikus zenekari művész (Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – hegedűtanár; tanszakvezető; Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen – hegedűtanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – hegedű és

módszertan-tanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Molnár Béla (Székesfehérvár, 1942. III.12.) zenekari nagybőgőművész-tanár (Egyesített Tiszti Iskola Zenekara – gordonkás, harsonás; Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari nagybőgőművész);

- Molnár Emese (Békéscsaba, 1942. V. 6.) zeneiskolai gordonkatanár (Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola – gordonkatanár);

- Nagy Klára (Győr, 1942. I. 30.) zeneiskolai zongora- és szolféztanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Győr – zongoratanár és uo. igazgató-helyettes; Győri Leánykar – énekkari művész);

- Nagyné Táskai Márta (Kaposvár, 1942. XI. 15.) zeneiskolai zongora- és szolféztanár (Zeneművészeti Szakközépiskola, Pécs – tanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs–tanár; Állami Zeneiskola, Kaposvár – tanár);

- Nemes Ferenc (Nyíregyháza, 1942. V. 6.) szimfonikus zenekari fagott-művész, tanárképző főiskolai művésztanár, kamaramuzsikus. Végzettség: Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola (Zeneakadémia) – fagott szak /1967/; Jelenlegi munkahely: 1969-től Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézete; Eddigi oktatói tevékenység: 1969-től Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Miskolci Tagozata, majd Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézet – főiskolai tanár, 1969-2004. Miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola – fagott tanár, 1974-1984. Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozata – főiskolai docens, 2001-2011. Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar – főiskolai tanár (egyetemi szintű képzés is); Oktatott tárgyak: fagott főtárgy, fagott módszertan-didaktika, kamarazene, zenekarvezetés; Eddigi szakmai gyakorlat és tevékenység bemutatása: Előadóművészi tevékenység: 1960-1963-ig a miskolci Liszt Ferenc Zenekarban, majd alapító tagként a Miskolci Szimfonikus Zenekar szólamvezetője (1963-1973). Jelenleg az Egri Szimfonikus Zenekar állandó vendégművésze, valamint betanító karmestere. 1963-1973-ig a Miskolci Fúvósötös tagjaként rendszeresen koncertezett. 1990-től hat éven át az általa életre hívott Miskolci Fúvósegíttessel, mint művészeti vezető és dirigens, számos hazai és külföldi fellépésen vett részt. Pályafutása alatt számos kamarazene és fagott kurzust vezetett, többek közt a Nyírbátori Zenei Táborban, a Bajai Ifjúsági Zenei Táborban, Olaszországban (Riva del Garda), Svájcban (Ticino Musica Ascona);

- Nemesné Szabó Ilonka (Debrecen, 1942. IX. 4.) szimfonikus zenekari harsonaművész, tanárképző főiskolai művésztanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari tag; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozat–tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc-tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – tanár);
- Németh Endréné Békefi Zsuzsanna (Felsőörs, 1942. IV. 12.) ének-zenetanár (Általános Iskola, Kőszeg és Szombathely – tanár; Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola Gyakorló Iskolája; Jurisich Miklós Gimnázium, Kőszeg; Megyei ének-zene szaktanácsadó);
- Németh Ildikó (Nagykanizsa, 1942. XI. 11.) zeneiskolai hegedűtanár (Fővárosi VII. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár);
- Németh József (Solt, 1942. VI. 29.) operaénekes, tanár. 1970-ben debütált a

(A kép forrása: [Tiszatáj online - irodalom, művészet, kultúra](#))

Magyar Állami Operaházban, a Sevillai borbély Őrtisztjeként. 1970-től 1972-ig az Operaház, majd egy évig a debreceni Csokonai Színház, 1973-tól pedig a pécsi Nemzeti Színház tagja;

- Németh Zsuzsa (Szombathely, 1942. III. 12.) zeneiskolai és főiskolai énekművész-tanár, dal- és oratóriuménekes (Néphadsereg Művészegyüttes – magánénekes; Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – magánének-tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozat – magánének-tanár; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – magánének-tanár);

- Novák Gyuláné Ágoston Sarolta (Miskolc, 1942. X. 11.) zeneiskolai hegedűtanár, szakfelügyelő (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Miskolc – hegedűtanár, szakfelügyelő; Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szakfelügyelő);
- Novák László (Kassa, 1942. V.11.) zenerkari nagybőgőművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari szólamvezető nagybőgőművész);
- Nyitrai Endre (1942. I. 18. – Veszprém, 2001. XI. 20.) gordon-, szolfézs-, ének-tanár; igazgató, zeneszerző, zenekari művész (Állami Nevelőotthon Szeged – nevelőtanár; Szegedi Nemzeti Színház -gordon szólamvezető; Állami Zeneiskola, Veszprém – gordon-, gitár- és szolfézs-zeneelmélet-tanár, Balatonfüredi Állami Zeneiskola – igazgató-helyettes és később igazgató; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – gordon szólamvezető; Tánczenei Stúdió, Veszprém – tanár, művészeti vezető; Jazz-klub, Nyitrai jazz-trió –zenekarvezető);
- Oroszlán György (Budapest, 1942. I. 31.) zenész, zeneszerző, szövegíró (Bergendy Együttes tagja);
- Oroszné Veress Gabriella (Szentes, 1942. V. 12.) zeneiskolai hegedű- és szolfézs-tanár, kamarazenei művész (Állami Zeneiskola, Kecskemét – zongora- és szolfézs-tanár; Óvónőképző Intézet, ill. Tanítóképző Főiskola, Kecskemét – tanár);
- Osvayné Jáky Erzsébet (Budapest, 1942. XII. 18.) általános és tanárképző főiskolai ének- és zongoratanár (6. sz. Általános Iskola ének-zene tagozat, Miskolc – tanár; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza – tanár);
- Pallós László (Szekszárd, 1942. XI. 29.) szimfonikus zenekari gordonkaművész, zeneiskolai gordonka- és szolfézs-tanár, kamarazenei művész (Pécsi Filharmonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi Operettszínház – zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Kaposvár – gordonkatanár; Kaposvári Szimfonikus Zenekar – gordonka-szólamvezető);
- Papp Zoltánné Radványi Katalin (Szeged, 1942. X. 2.) zeneiskolai szolfézs- és zongoratanár (Állami Zeneiskola, Hódmezővásárhely –

zongoratanár; Fővárosi XI. kerületi Weiner Leó Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Patona Katalin (Szombathely, 1942. VII. 11.) zongora-
szolfézstanár;

- Pechán Zoltán (Budapest, 1942. I. 8.) gordonka- és szolfézs tanár.

1963–2001-ig az orosházi Liszt Ferenc Zeneiskola tanára - gordonka, szolfézs, zeneirodalom, zenekar, kamarazene; 1989–2000-ig az iskola igazgatója, 2000-től címzetes igazgató; 1965–71-ig, valamint 2000–2002-ig a szarvasi Chován Kálmán Zeneiskola gordonkatanára; 1978 óta a Szarvasi Kamarazenekar karmestere; 1970–89-ig zeneiskolai gordonka szakfelügyelő, Békés megyei zeneiskolai általános tanulmányi felügyelő, vezető szakfelügyelő; 1973–2001-ig a Békés megyei Zeneiskolák igazgató-munkaközösségének vezetője; 2001-től a hódmezővásárhelyi Péczely Attila Alapfokú Művészetoktatási Intézmény gordonka- és szolfézstanára; 1999-től zeneoktatási-közoktatási szakértő; 1973–2003-ig az Orosházi Városi Kamarazenekar szervezője, vezetője; 1991 és 2003 között az Orosházi Madrigál Kórus; 2002-től az Újszegedi Schola Gyermekkar vezetője;

- Pécsi Kiss Ágnes (Pécs, 1942. II. 19. (énekművész-tanár

(A kép forrása: [MédiaKlikk](#))

(Általános Iskola, Hidas – ének-zenetanár; Magyar Rádió Énekkara – énekkari művész és szólista; Országos Szórakoztatózenei Központ – énektanár);

- Pete László (Hatvan, 1942. II. 28.) harsonaművész-tanár (Budapesti

MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; külföldi zenekarokban közreműködés; Apostól Együttes);

- Pongrácz Gábor PhD (Győr, 1942. V. 30.) brácsaművész, zeneakadémiai tanár; kamaramuzsikus (Liszt Ferenc Kamarazenekar-

zenekari művész; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest – tanár);

- Puskás Elvira (Budapest, 1942. VII. 27.) zeneiskolai szolfézs- és hegedűtanár (Bihari János Állami Zeneiskola, Abony és fiók zeneiskolák: Albertirsa, Ceglédbercel, Nagykáta, Tápiószentmárton – hegedűtanár);

- Pusztási Ödönné Berkes Katalin (Budapest, 1942. november 8.) hárfaművész-tanár, zenei munkatárs, montírozó (Magyar Rádió; Hungaroton Magyar Hanglemezgyártó Vállalat – montírozó);

- Remetei Ernőné (Vaskút, 1942. III. 8.) zongoratanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Baja – zongoratanár és tanszakvezető);

- Romvári Annamária (Budapest, 1942. XII. 25.) zeneiskolai ének- szolfézsstanár (Fővárosi XVI. kerületi Ének-Zenei Általános Iskola – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Abony – szolfézsstanár; Budapesti Kórus énekkari művész);

- Ruzsonyi Béla (Zirc, 1942. VII. 4.) zenekari nagybőgőművész (Győri Filharmónikus

[Ruzsonyi Béla - Nagybogo.HU](http://RuzsonyiBela-Nagybogo.HU)

– zenekari művész. 1966-ban végzett a Zeneakadémián. 1961-től a budapesti Operaház zenekarának illetve a Filharmóniai Társaság Zenekarának a tagja, majd 1967-től szólamvezető. Gyakran lépett fel kamarazenei koncerteken. 1976-ban Gregor József lemezén Mozart Per Questa bella mano árájának szólistája volt. A Liszt Ferenc Kamarazenekarral Bach: Brandenburgi versenyeit vették fel. 1994-től a Zeneakadémia tanára. Egyedülálló hanglemez gyűjteménye van a nagybőgő irodalmából, mely a Régi Zeneakadémia könyvtárában megtalálható;

- Salamon Árpád (Budapest, 1942. X.26.) opera- és operetténekes, tanár (Bern – karénekes; Állami Operaház, Oldenburg – kar- és szólóénekes);
- Salamon Béla (Pécs, 1942. I. 25.) zenekari kürtös (Postás Szimfonikus Zenekar – szólamvezető zenekari művész, I. kürtös; Fővárosi Operettszínház – zenekari művész, I. kürtös);
- Selmecziné Kiss Éva (Debrecen, 1942. I. 26.) zeneiskolai szolfézstanár, megyei szakfelügyelő (Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – szolfézstanár; Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szolfézs szakfelügyelő);
- Siliga Miklós (Vác, 1942. XI. 6.) zenetanár, klarinét, szaxofon szólamvezető (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola Jazz Tanszak, Budapest – szaxofontanár; BM Helyőrségi Zenekar – karmester-helyettes);
- Somorjai G. Lehelné Horváth Ildikó (Debrecen, 1942. II. 6.) zeneiskolai zongoraművésztanár, megyei szaktanácsadó (Weiner Leó Állami Zeneiskola, Kisvárd – igazgató és uo. tanár; Szabolcs-Szatmár megyei szaktanácsadó);
- Somorjai Gábor Lehel (Törökszentmiklós, 1942. V. 23.) zeneiskolai

klarinétművész-tanár, igazgató (Weiner Leó Állami Zeneiskola, Kisvárd – tanár és uo. igazgató);

- Sudlik Mária (Budapest, 1942. V. 25. – Budapest, 2015. VIII. 22.) operaénekes-

A 30. jubileumi Walkür-előadás után férjével, Kovács János karmesterrel (A kép forrása: [Opera Világ](#))

tanár. Énektanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti szakközépiskolában Feleki Rezsőnél, majd 1961–1964 között a Zeneakadémián dr. Sipos Jenőnél végezte. 1967-től volt a Magyar Állami Operaház magánénekesnője. Monteverdi: Poppea megkoronázása című művének címszerepében debütált. Repertoárja rendkívül széles volt. Osváth Júliára emlékeztetett ösztönösségével. Valamennyi szerepmegformálását nagyfokú művészi elmélyültség jellemezte. Egyaránt fontos számára a szuggesztív színészi játék és a tökéletes zenei megformálás. A legnagyobb sikereit Verdi-operák drámai hősnőjeként nyújtotta;

- Szabó Csilla (Budapest, 1942. IX. 9.) zongoraművész-tanár.

Tanulmányait a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Kadosa Pál, a párizsi Marguerite Long akadémián Monique de la Bruchollerie növendékeként végezte. 1961-ben lett az Országos Filharmónia szólistája. 1980-tól a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított zongorát. Koncertező művészként számtalan hangversenyt adott Európa, Észak- és Dél-Amerika országaiban, valamint Japánban, művészetét Hungaroton-hanglemezek örökítették meg (Chopin-, Brahms-, Bartók- és Kadosa-művek);

- Szabó Ede (Magyarkanizsa, 1942. XI. 21.) klarinétművész-tanár, szimfonikus zenekari művész, megyei szakfelügyelő (Általános Iskola, Szabadka – ének-zenetanár; Szegedi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, I. klarinétos; Állami Zeneiskola, Vác – tanár és Pest megyei szakfelügyelő);

- Szabóky Márta (Székesfehérvár, 1942. XI. 16.) zongoraművész-tanár, korrepetitor. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zongora szakán Bächer Mihály növendékeként végezte. 1966-ban a Zeneakadémia docense lett. Zongorakísérőként, korrepetitorként különböző tanszékek munkájában vett részt évtizedeken át;

- Szalka Lajosné Broda Ágota (Szeged, 1942. XI. 4.) zeneiskolai szolfézstanár (Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged – szolfézstanár);

- Szegedi Enikő (Budapest, 1942. I. 9.) zeneiskolai zongoratanár, igazgató (Fővárosi XIII. kerületi Szabó Ferenc Állami Zeneiskola – zongoratanár és uo. igazgató);

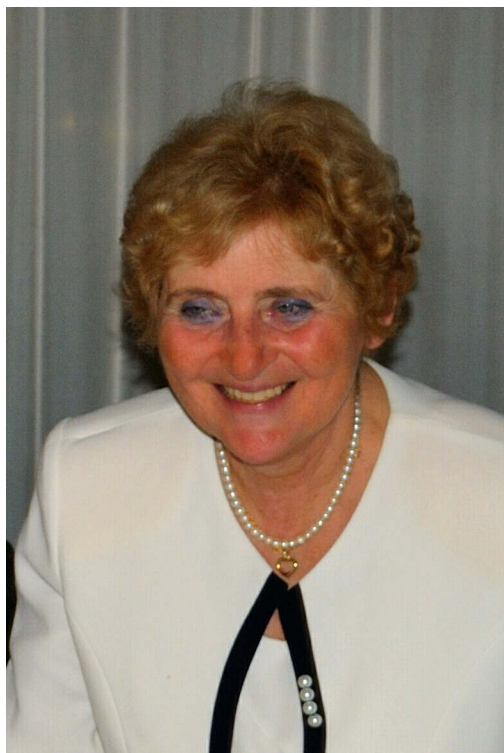
- Szilágyi Istvánné Kerékgyártó Ildikó (Korond, 1942. X. 14.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Hajdúnánás – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Debrecen – zongoratanár);

- Szirom Aranka (Budapest, 1942. I. 18.) zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár, szimfonikus zenekari művész (Fővárosi Zeneiskola Szervezet 1. sz. Körzeti Zeneiskola – hegedűtanár; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Váci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész;

- Szívós Mária (Budapest, 1942. I. 27.) zeneiskolai és tanárképző főiskolai magánének-tanár. Színházi hangképző-tanár, főiskolai gyakorlatvezető tanár (Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – magánének-tanár; Miskolci Nemzeti Színház – hangképző-tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozat – magánének gyakorlatvezető-tanár);

- Szőke Zsuzsa (Budapest, 1942. IX. 8.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Szőkefalvi-Nagy Katalin (Szeged, 1942. IX. 6.) énekművész-

tanár, oratórium- és dalénekes, szerkesztő. 1963-1968 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán Kutrucz Éva tanítványa. 1971-ben megosztott harmadik helyezett a Magyar Rádió dalversenyén. Számos hangversenyen működött közre itthon és külföldön, több mint 10 hanglez-levételén szerepel valamint több kortárs magyar zenemű bemutatása fűződik nevéhez;

- Sztevanovity Zorán (szerbül: Зоран Стевановић; Belgrád, 1942. III. 4.) előadóművész, énekes, gitáros, zeneszerző;

- Dr. Takács Andrásné Nagy Katalin (Tiszalúc, 1942. IV.29.) szolfézs- és karvezetőtanár (Általános Iskola és Gimnázium, Encs; Általános Iskola, Gönc; Zeneoktatói Munkaközösség, Miskolc – szolfézs- és zongoratanár; Rákóczi Gimnázium, Sárospatak – tanár; Comenius Tanítóképző Főiskola, Sárospatak – tanár);

- Tákyné Bodor Márta (Felsőgalla, 1942. V.1.) zongora- és szolfézsstanár (Állami Zeneiskola, Esztergom – zongoratanár);

- Tanító Béla (Kolozsvár, 1942. VIII. 28.) zeneiskolai hegedű- és szolfézsstanár, önkormányzati zenei referens (Állami Zeneiskola,

Zalaegerszeg – tanár; Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – tanár, Szabolcs-Szatmár Megyei Tanács VB, Nyíregyháza-munkatárs; Pirkanmaan Musiikkiopisto, Tampere);

- Tardos László (Nagykanizsa, 1942. I. 9.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Postás Szimfonikus Zenekar);

- Tarkó Magda (Kassa, 1942. VIII. 31.) általános iskolai énekzenetanár, tanítóképzői tanár, hangversenyénekes. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés szakán végezte Vásárhelyi Zoltán és Párkai István növendékeként; 1968-tól 1975-ig a Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskolában Farkas Ilonka magánének-tanítványa. Éneket és szolfézszt tanított zeneiskolákban, általános iskolában, tanítóképző főiskolán, valamint az ELTEW BTK Zenei Tanszékén főiskolai docensként. 1964-től a Gesualdo Kvintett szopránénekesese is volt;

- Tákyné Bodor Márta (Felsőgalla, 1942. V. 1.) zongora-, szolfézs tanár (Állami Zeneiskola, Esztergom – zongoratanár);

- Till Andrásné Jenei Mária (Gyula, 1942. II. 24.) zeneiskolai hárfatanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Gyula – zongoratanár; Bartók Béla Állami Zeneiskola, Szolnok – zongoratanár);

- M. Tímár Ágnes (Kassa, 1942. IV. 27.) zenetörténész, szakközépiskolai zenetörténet-zeneelmélet-tanár. Tanulmányait 1961 és 1966 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zenetudományi szakán végezte. 1966 és 1968 között a Magyar Rádió Ifjúsági Osztályán volt ösztöndíjas szerkesztő, 1972-től 1974-ig a Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskolában tanított szolfézszt, 1973-ban a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola zenetörténet- és zeneelmélet-tanára lett;

- Tolnay Gábor (Győr, 1942. XII. 4.) zeneiskolai kürtművész-tanár, kamaramuzsikus (Állami Zeneiskola, Szekszárd – rézfúvós-tanár, Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs – rézfúvós-tanár; Pécsi Nemzeti Színház – zenekari művész);

- Tóth Jevgenyija Ivanovna (Mozdok, 1942. IV. 21.) főiskola tanár, ének- és zenetanár (Ének- és Táncegyüttes, Rosztov-na Donu – táncosnő; Televízió és Rádió Stúdió, Rosztov – zenei rendező;

Állami Zeneiskola, Esztergom – tanár, Tanítóképző Főiskola
Művészeti Nevelési Tanszék – zenetanár és uo. tanszékvezető is);

- Tóthné Horváth Katalin (Miskolc, 1942. X. 5.) szimfonikus
zenekari művész, zeneiskolai hegedű- és szolfézstanár (Miskolci
Szimfonikus Zenekar– zenekari művész, szólamvezető; Erkel Ferenc
Zeneiskola, Miskolc – hegedűtanár);

- Vágó József (Bérbaltavár, 1942. IV. 6.) zeneiskolai trombita- és
szolfézstanár, zenekari trombitaművész (Állami Zeneiskola,
Esztergom trombita- és szolfézstanár; BM TOP Zenekar – trombita
szólamvezető; Reneszánsz Harsonaegyüttes tagja – zinken és
naturtrombitán; Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola – tanár);

- Varga Bálint András (Budapest, 1941. vagy 1942. november 3.)

(A kép forrása: [Goodreads](#))

újságíró, zenei író, zeneszerzői menedzser (Magyar Rádió Angol
Szekció – újságíró; Zeneműkiadó Vállalat Budapest – külföldi
propagandavezető);

- Varga Mara (Szolnok, 1942. XI. 8.) hegedű-szolfézstanár,
műsorszerkesztő (Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola – hegedű-
és szolfézstanár; Országos Rendező Iroda – műsorszerkesztő);

- Vas László (Budapest, 1942. IX. 6.) zenekari nagybőgő-művész
(Magyar Állami Operaház – zenekari művész, Fővárosi IX. kerületi
Állami Zeneiskola – tanár; Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus
Zenekara – zenekari művész);

- Vassné Molnár Mária (Budapest, 1942. VIII. 12.) zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár);
- Veréb Imréné Szánthó Anna (Szeged, 1942. V. 13.) zeneiskolai zongoratanár, tanszakvezető (Állami Zeneiskola, Szentés – zongoratanár, tanszakvezető);
- Veress Gabriella (Kunhegyes, 1942. XI. 20.) zeneiskolai zongora-, szolfézstanár;
- Vető Szilárdné Forrai Zsuzsa (Karcag, 1942.VII. 22.) főiskolai tanársegéd;
- Visnyovszky Lászlóné dr. Maday Lilla (Szolnok, 1942. I. 30.) zeneiskolai magánének tanár, énekművész, jogász (Állami Zeneiskola, Kiskunhalas – magánének tanár);
- Welther Teréz (Kassa, 1942. I. 29. (karnagy, kántor, zeneiskolai zongora- és szolfézstanár (Nagyboldogasszony Plébánia, Miskolc– karnagy, kántor; Állami Zeneiskola, Rudabánya – zongoratanár Szent Ferenc Kórus tagja);
- Zongor Árpád (Marosvásárhely, 1942. V. 24. –) oboatanár,

karnagy, zeneakadémiai tanulmányi osztályvezető, Szerzői Jogvédő Hivatali főosztályvezető (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola, Budapest – tanulmányi osztályvezető; Szerzői Jogvédő Hivatal – főosztályvezető; Postás Szimfonikus Zenekar – ügyvezető igazgató, Táncdal és Sanzon Bizottság titkára; MOM Bartók Béla Vegyeskar – művészeti vezető, karnagy). ([In memoriam Zongor Árpád - YouTube](#));

- Wunderlich Jánosné Tóth Gabriella Ida (Kolozsavár, 1942. XI.13.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Szekszárd – Dombóvári Fiókiskola –zongoratanár; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Pécs – zongoratanár);

- Zöldi-Kovács János (Kecskemét, 1942. IV. 21. ének-zenetanár, tanulmányi felügyelő, kórusvezető,

70 éve született

- Ágoston András (Kolozsavár, 1947. III. 17.) hegedűművész,

(A kép forrása: [Tátrai Vilmos Kamarazenekar](#))

koncertmester. Már gyermekkorától részt vett és több díjat nyert a különböző nemzetközi versenyeken (lipcsei Bach-versenyek, a moszkvai Csajkovszkij-verseny, bukaresti Enescu-verseny). 1972-ben végzett a kolozsvári Zeneművészeti Főiskolán Ruha István tanítványaként. Tanulmányai végeztével a főiskolán maradt, ahol 20 évig tanított. 1991 és 2001 között a németországi Philharmonia Hungarica zenekar szólistája és koncertmestere volt;

- Almássyné Licky Judit (Miskolc, 1947. III. 24.) középiskolai énekzenetanár, karvezető (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Miskolc – szolfézs- és zeneelmélettanár);

- Ambrózy István (Budapest, 1947. XI. 28.) szövegíró, angol nyelvű korrepetitor, énekes, gitáros;

- Antal Gusztávné Medgyessy Erzsébet (Miskolc, 1947. VII. 17.) matematika-, zongora- és szolfézsstanár, karvezető (Általános Iskola, Érsekvadkert – tanár; Rózsavölgyi Márk Állami Zeneiskola, Balassagyarmat – szolfézsstanár; Kiss Áron Általános Iskola zenei tagozat, Balassagyarmat – tanár; megyei szakfelügyelő – ének-zene, közművelődés, karvezető);

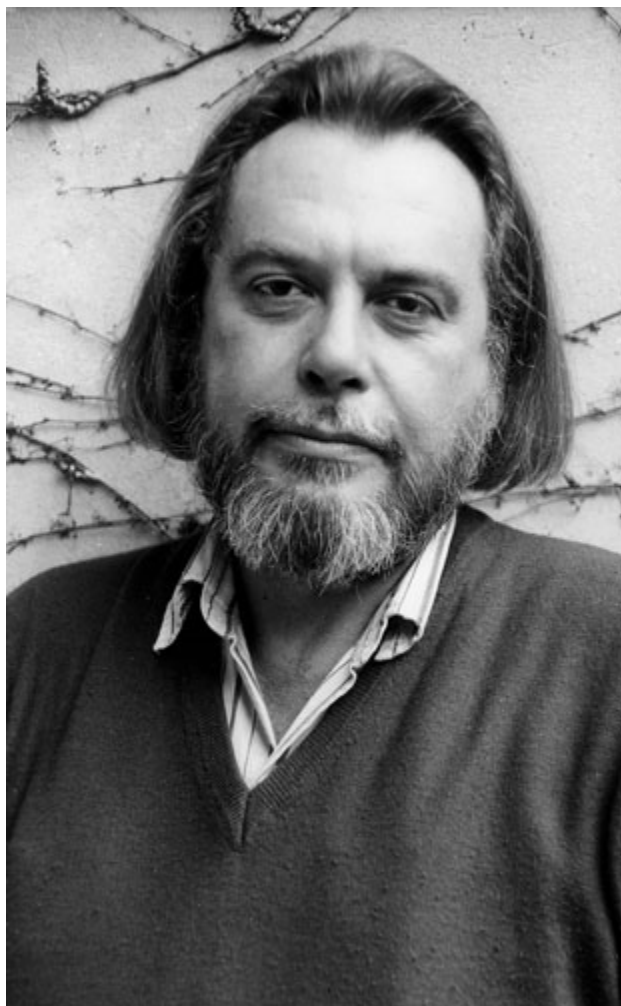
- Antalné Simon Éva (Hajdúböszörmény, 1947. III. 18.) magyar-, ének-, zenetanár (Általános Iskola, Putnok – ének-, magyartanár); Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Ózd – szolfézstanár);

- Apró Attila (Budapest, 1947. február 3.) rendező. Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte 1966–1969 között. 1981–1985 között a Színház- és Filmművészeti Főiskola hallgatója volt. 1971–1976 között a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat zenei rendezője volt. 1972–1976 között a Magyar Televízió külső munkatársa volt, 1976-tól belső munkatársa lett. 1982 óta vezető rendező. 1984–1987 között a rendezői osztály osztályvezetőjeként dolgozott. 1987–1990 között a szerkesztőség vezetője volt. 1990–1997 között vezető rendező volt. 1997 óta az Eastern Kft. producer-rendezője. 2004 óta főrendező;

- Babári Ferenc (Budapest, 1947. IV. 16.) hegedűművész, zenekari tag, koncertmester;

- Balajti Péter (Szikszó, 1947. VIII. 16) zenekari kürtös;

- Balassa Péter (Budapest, 1947. VI. 3. – Budapest, 2003. VI. 30.)

(A kép forrása: [archívum - Nyitott Műhely](#))

esztéta, publicista, irodalomtörténész, kritikus, egyetemi tanár. Egyetemi tanulmányait a József Attila Tudományegyetemen kezdte, de az ELTE magyar-történelem szakán végezte 1966–1971 között. Vendéghallgatóként filozófiát, valamint a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zenetudományi szakának óráit is látogatta. 1972–1973 között a Magyar Tudományos Akadémia Filozófiai Intézetének munkatársa volt. 1973-tól az ELTE Bölcsészettudományi Kar Esztétikai Tanszékén tanított. Másodállásban zeneesztétikát adott elő a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tanárképző szakán 1976-80 között. 1990-től esztétikát és művelődéstörténetet tanított a Színház és Filmművészeti Főiskolán. Munkássága külföldön sem volt ismeretlen: előadott a Sorbonne-on, a leuveni Université Catholique-on, amszterdami és bécsi kollokviumokon, valamint erdélyi egyetemeken (Kolozsvár, Nagyvárad) magyar tanszékein. 1987–1991

között az Újhold Évkönyv fõmunkatársa volt. 1988-tól a Jelenkor szerkesztõ-bizottsági tagja volt. 1989–1991 között a Vigilia szerkesztõ-bizottsági tagja volt. 1993-tól a Pannonhalmi Szemle szerkesztõségének volt a tagja. 1999-tõl egyetemi tanár. Fontos szerepet játszott az új prózaíró nemzedék elindításában, elfogadtatásában. A zenét, képzõmûvészetet, filozófiát egyaránt érdeklõdési körébe vonta;

- Bálint József (Nyíregyháza, 1947. VII. 18.) klarinét-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár. (Állami Zeneiskola, Újfehértó – tanár, uo. igazgató is; Liszt Ferenc Zenemûvészeti Fõiskola ZTI Debreceni Tagozata – kamarazenetanár, tanulmányi osztályvezetõ; Fõvárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola – klarinét, kamarazenetanár, tanszakvezetõ);

- Balogh Ferenc (Székelyudvarhely, 1947. V. 16. – Budapest, 2005. I. 4.)

(A kép forrása: székelyhon.ro)

hegedûmûvész-tanár. A marosvásárhelyi zeneakadémia elvégzése után 1945 telén Kodály Zoltán tanácsára került haza Székelyudvarhelyre, s a helybéli Református Tanítóképzõnek és a Református Kollégiumnak lett zenetanára. Késõbb a kolozsvári Állami Magyar Operához hívták hangversenymesternek, több évtizedig tanított a zenemûvészeti fõiskolán: ezalatt több mint 100 mûvészeti oklevéllel rendelkező

hallgató került ki keze alól, így például Ruha István is. 1946-tól évi 10–15 hangversenyt adott, egy ideig szólistaként is fellépett az ország nagyobb városaiban. Később csak hegedűesteket tartott – többnyire ingyen. Végigkoncertezte Erdély hangversenytermeit és templomait. Bemutatta Bartók és Kodály valamennyi hegedűre írt művét;

- Baradits Jenő (Győr, 1947. V. 16.) hegedű- és szolfézstanár, zenekari hegedűművész. (Győri Filharmonikus Zenekar-zenekari művész, szólamvezető helyettes; Kun Béla Zenei Általános Iskola, Győr – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Komárom – hegedűtanár);

- Bardóczi Gyula (Budapest, 1947. január 27. –) magyar zenész, a Neoton Família dobosa. Jelenleg az Old Boysban játszik;

- Baranyi József (Ózd, 1947. VI. 21.) zenekari hegedűs;

- dr. Barnáné Freivolt Valéria (Diósgyőr, 1947. I. 29.) gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Mezőkövesd; Állami Zeneiskola és Általános Iskola, Kazincbarcika; Állami Zeneiskola, Sopron);

- Dr. Becsky Gáborné (Fehérgyarmat, 1947. IV. 27.) zeneiskolai fuvola-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – fuvolatanár);

- Begányi Ferenc (Miskolc, 1937. II. 27. – Budapest, 2000. VII. 4.)

(A kép forrása: [Opera-Világ](#))

opera-, oratórium- és dalénekes. 1960 és 1964 között a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában tanult Balassa Istvánné irányításával. Végzés után két évig a Magyar Állami Operaházban volt énekkari tag, majd 1966-ban magánénekes lett. 1968-ban a szófiai énekversenyen a második díjat szerezte meg;

- Bencsik Erzsébet (Sopron, 1947. X. 6.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Sopron – zongoratanár;

- Benkő Dániel (Budapest, 1947. VII. 29.) lant- és gitárművész.

(A kép forrása: [Blikk](#))

1969–1971 között Szendrey-Karper László tanítványa volt. 1971-ben elvégezte a Zeneművészeti Főiskola zenetanárképző intézetét. 1971-1973 között Angliában lant mesterkurzuson vett részt. 1976-ig gitártanárként dolgozott, majd a Zeneakadémia lant professzora, illetve a groznjani nemzetközi lantkurzus és a Kloster-Langwaden zenei vezetője lett. 1971-ben megalakította a Bakfark Consortot, és velük együtt koncertezik a világ szinte valamennyi országában. 1984-től a Céh Művészeti Alkotó és Kutatási Egyesület elnöke;

- Dr. Benséné Koncz Márta (Kecskemét, 1947. VI. 6.) gordonka-, és ének-zenetanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Kecskemét – gordonkatanár; Bács-Kiskun megyei szakfelügyelő; Kecskeméti Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Bódi Árpád (Székesfehérvár, 1947. V. 7.) hegedűtanár, karnagy (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – hegedűtanár, igazgató-helyettes; Veszprém megyei Zeneoktatói Munkaközösség vezetője; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár- hegedűtanár, igazgató-helyettes, Székesfehérvári Kamarazenekar koncertmester-helyettes);

- Bódi Árpádné (Böhönye, 1947. X. 11.) zongoratanár, ének-zenetanár (Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár);

- Bodó Vass Éva (1947—) operaénekes, tanár;

- Bogdanovits Lászlóné Kékes Éva (Miskolc, 1947. V. 25) zeneiskolai hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Bartók Béla Zeneiskola, Vác - hegedűtanár; Musica Humana Kamarazenekar – zenekari művész; Váci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Bohus Gábor (Budapest, 1947. II. 25.) zenekari hegedűművész, koncertmester;

- Boros II. Lajos (Budapest, 1947. IV. 12.) hivatásos előadóművész, gitáros énekes (KISZ Központi Művészegyüttes – művészeti vezető, Hungaroton Magyar Hanglezgyártó Vállalat – könnyűzenei főszerkesztő);

- Buch Judit / Danhauserné/ Budapest, 1947. III. 29.) gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi XX. kerületi Állami Zeneiskola – gordonka tanszakvezető);
- Buczó Ildikó (Budapest. 1947. VI. 14.) zenekari gordonkaművész;
- Bujtás József (Pápa, 1947. IV. 8.) zeneszerző, hegedű, szolfézs, zeneelmélet tanár,

(A kép forrása: [BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

zenekari hegedűművész. Az Alkotó Muzsikuskok Társaságának alapító tagja. Zeneszerzést Székely Endrétől, Maros Rudolftól, Durkó Zsolttól, Szokolay Sándortól, és Bozay Attilától tanult. Munkahelyek: fővárosi és vidéki zeneiskolák; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari hegedűművész; Népszínház Operatársulat – zenekari hegedűművész; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár);

- Bukicsné Fekete Ágnes (Mátészalka, 1947. XII. 22.) alsófokú zongora-, szolfézs-, általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Nagykanizsa – zenetanár; Zalaegerszegi Családi Iroda organistája, közreműködés kamarazenei együttesekben, ének- és kóruskíséretnek);

- Burányiné Prokop Tünde (Budapest, 1947. III. 22.) zongoratanár (Fővárosi VIII. kerületi Állami Zeneiskola zongoratanár és igazgató-helyettes)

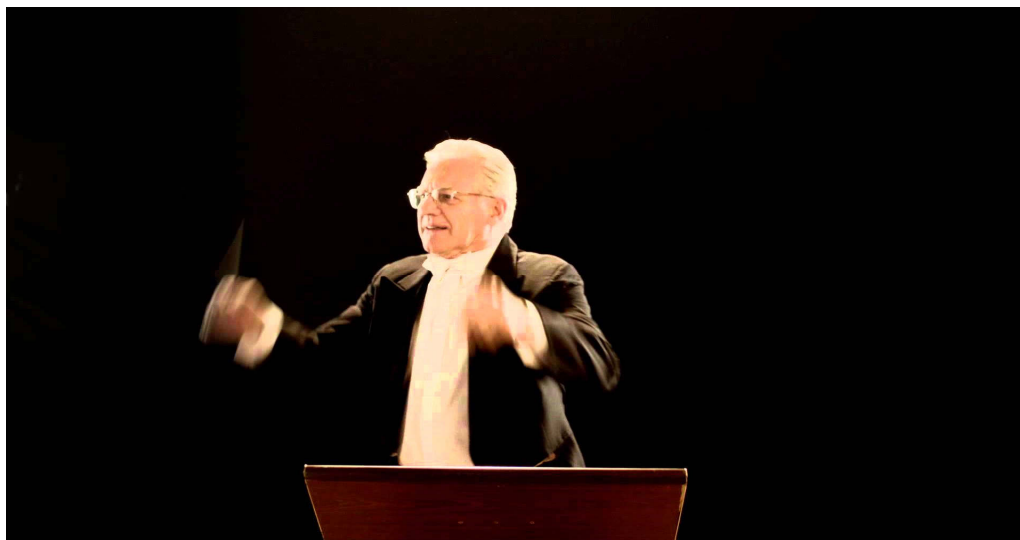
- Csavlek Etelka (Budapest, 1947. május 29.) énekművész, keramikus. 1970-ben

Csavlek Etelka operaénekes - keramikus művész és Csavlek András festőművész együttes kiállításuk megnyitóján (2009). ([Révfülöp](#))

végzett az Iparművészeti Főiskola kerámia szakán, Csekovszky Árpád tanítványaként. Pauk Anna magánúton oktatta éneklésre. 1992-től Sipos Jenő tanítványa volt. 1979-1988 között önálló kiállításokon vett részt itthon és külföldön: Bécs, München, Bulgária, USA, Svédország. 1982 óta a Magyar Állami Operaház magánénekes;

- Cser Miklós (Budapest, 1947. V. 17.) karmester. A Zeneakadémiát 1967-1975

között Vásárhelyi Zoltán, Kórodi András, Sugár Rezső növendékeként végezte el. 1975-től két évig az Operaház korrepetitora volt, majd egy évre a Szegedi Nemzeti Színház tagja lett. 1978-1980 között az iraki Opera karmestere. Onnan visszatérve ismét Szegedre szerződött, ahol 1990-ig vezető karmesterként tevékenykedett. Ezzel párhuzamosan 1987-től egyre rendszeresebben vezényel az Operaházban, amelyben 1990-től karmesteri minőségben tagja lett. 2000-től a Pécsi Nemzeti Színház zeneigazgatója, majd 2004-ben vezető karmesternek választják meg;

- Csuha Lajos (Himesháza, 1947. VII. 26.) rockzenész, színész, zeneszerző. A Jézus Krisztus szupersztár magyarországi ősbemutatójának címszereplője, az első magyar rockopera, a Sztárcsinálók premierjén Péter apostol szólamát énekelte. A Rock Színház alapító tagja;

- Dala Gabriella (Budapest, 1947. IX. 26.) zenetanár, korrepetitor;

- Dévay Gabriella (Sajókazinc, 1947. I. 26.) fuvolatanár (Palotássy J. Állami Zeneiskola, Jászberény – fuvolatanár);

- Ella István (Veresegyház, 1947. I. 8.) orgonaművész, karmester:

A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán 1971-ben diplomázott, ahol orgonaszakon Gergely Ferenc növendéke, majd Vásárhelyi Zoltánnál karvezetést tanult. Később Weimarban és Lipcsében folytatta tanulmányait Johannes Ernst Köhler-nél (orgona és improvizáció), majd Olaf Kochnál (karmester). Karmesteri diplomáját végül Wittenbergben szerezte meg 1974-ben, ahol a Hallei Filharmonikus Zenekart vezényelte. Organistaként több nemzetközi verseny díjazottja. 1976 és 86 között művészeti vezetője és szólistája volt a Corelli Kamarazenekarnak, amely a barokk és klasszikus zeneszerzők korhű hangszereken, historikus előadásmódban szólaltatta meg. Ez idő alatt (1979-84) egyben a Székesfehérvári Szimfonikus Zenekarnál is dolgozott vezető karmesterként. 1975 és 1990 között az Országos Filharmónia szólistája. 1989-ben megalapította a Budapesti Bach Kórust, amelyet azóta vezet;

- Elter János (Dunabogdány, 1947. XI. 2.) zenekari trombitás;
- Emresz Katalin (Sopron, 1947. V. 14.) kottagrafikus, kórustag (Zeneműkiadó Vállalat-kottagrafikus; Budapesti Vándor Kórus – kórustag);
- Esze Jenő (Budapest, 1947. III. 26.) zeneszerző, zenepedagógus, a „könnyűzene

elméletének atyja”, a Fantázia Szalonzenekar létrehozója. Klasszikus zenei tanulmányait a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskola emelt szintjének elvégzése után Kertész Kornél tanítványaként dzsessz-zongoristaként folytatta. Az Országos Szórakoztatózenei Központ Stúdiójának tanára, majd igazgatója lett, de a Rajkózenekar iskolájának zeneelmélet tanára is volt. Zenepedagógiai pályája mellett zongoraiskolai tankönyvet (Tanuljunk zongorázni tánczenét, Improvizáció), zeneelméleti tankönyvet (Zeneelmélet nem csak szórakoztató zenészeknek), szakcikket írt a könnyűzene művelőinek számára. Magas fokú elméleti és stílus ismerete elismeréseként több mint 30 éven keresztül a könnyűzenészek országos vizsgaminősítő bizottságának tagja volt Műfaji sokoldalúságát bizonyítja, hogy a 9 tagú Fantázia Szalonzenekar létrehozása mellett több zenekar vezetője is: 8 tagú partyzenekara, az ország egyik leghíresebb együttese volt. Jazz combo-jával belföldön és külföldön is jelentős koncerteket tartott, de a komolyzene kedvelőinek is alakított zenekart 20 taggal Budapesti Kamarazenekar néven, melynek művészeti vezetője volt. A Yamaha hangszergyártó cégnek két évig bemutató billentyűse volt;

- Faragó Kázmér Antal (Szeged, 1947. IV. 24.) ütőhangszeres jazz-zenész (Országos Szórakoztatózenei Központ – tanár; Állami Zeneiskola, Salgótarján – jazz-tanszak tanár; Állami Zeneiskola, Szolnok – jazz-tanszak tanár);
- Farkas Terézia (Soroksár, 1947. IX. 11.) operaénekes;

- Farkas Zoltán (Karácsond, 1947. VII. 30.) zongora, szolfézs, általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös – zongora- és szolfézs tanár);
- dr. Farkasné Sánta Gyöngyi (Szeged, 1947. III. 12.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár);
- Fehér András (Budapest, 1947. II. 6.) zeneszerző, karvezető, rendező, tanár.

A kép forrása: [Nemzeti Audiovizuális Archívum](#)

Tanulmányait a Bartók Béla konzervatóriumban (Sugár Rezső) és a Zeneakadémián (karvezetés: Párkai István, zeneszerzés: Szervánszky Endre) 1965-1971-ig végezte. 1971-től 2005-ig a Magyar Állami Operaház tagja, mint asszisztens, karigazgató, játékmester és végül rendező. 2004-től 2011-ig a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ének-szakos növendékeinek tanára. hangsúly így a zeneszerzésre tevődött át, amellet tanári munkásságát is folytatja, növendékeivel éves rendszerességgel mutat be teljes operákat, keresztmetszeteket, a közönséget interaktív módon bevonva a munkába („Miből lesz a cserebogár...”-sorozat az Óbudai Társaskörben);

- Fekete Ferenc (Nagykálló, 1947. VI. 3.) zenekari gordonkaművész, gordonka

művésztanár, igazgató (Simonffy E. Állami Zeneiskola, Debrecen – gordonkatanár és uo. igazgató; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari művész);

- Dr. Felföldi László (Szeged, 1947. VIII. 21.) néptánckutató (József Attila Múzeum, Makó – néprajzós múzeológus; MTA Zenetudományi Intézet – tudományos munkatárs);
- Fellegi Jenőné Némerth Margit (Cikó, 1947. X.17.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Nagykőrös – hegedűtanár; Bihari János Állami Zeneiskola, Abony – hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Kecskemét – hegedűtanár);
- Feltóti Zsuzsanna (Berettyóújfalu, 1947. XII. 25.) zenekari művész, hegedűs;
- Fenyő Miklós (Budapest, 1947. III.12.) rock and roll énekes, zenekarvezető, billentyűs, zeneszerző;
- Feszler Mónika (Kecskemét, 1947. VII. 25. – Budapest, 1989. V. 16.) hárfaművész, tanár, zenei rendező. A budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában kezdte zenei tanulmányait, a Zeneművészeti Főiskola hárfa szakán 1969-1974 között Lubik Hédy növendéke volt, zongorázni Prunyi Ilonánál tanult. 1974-1977 között ösztöndíjjal Brüsszelben tökéletesítette művészetét. A Magyar Televízió munkatársa, majd 1980-tól haláláig a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat zenei rendezője volt;
- Fodor Tamás Sebestyén (Nagykanizsa, 1947. II. 12.) gordonka-, szolfézs és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Mohács – tanár; BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);
- Foltyn Péter (Budapest, 1947. VIII. 8.) zenekari harsonaművész (Magyar Cirkusz és Varieté Vállalat; Győri Filharmónikus Zenekar – zenekari művész; Budapesti MÁV

Szimfonikusok – zenekari művész; Fővárosi XI. kerületi Weiner Leó Állami Zeneiskola – tanár);

- Forgács Gábor (Budapest, 1947. XII.30.) énekes-színész (Békés megyei Jókai Színház);

- Frank Katalin (Budapest, 1947. VI.12.) zenekari oboaművész-tanár (Győri Filharmónikus Zenekar; Magyar Állami Operaház Zenekara; Budapesti MÁV Szimfonikusok);

- Fuchs Ferenc (Budapest, 1947. XI. 1. – Kalocsa, 1995. IV. 19.) zenetanár, a kalocsai Liszt Ferenc Zeneiskola igazgatója. 1996 óta minden május elején hangversennyel emlékeznek meg a tanártársak és a tanítványok Fuchs Ferencről, aki 1973-1995 között vezette az akkor Liszt Ferenc Zeneiskola néven ismert intézményt (ma Liszt Ferenc AMI). Több hangszeren is játszott (fuvolán, harmonikán), de a zongora volt számára az igazi, és a karvezetés sem volt tőle idegen. Még cimbalmozni is megtanult, hogy a Kalocsai Népi Együttes zenekarában közreműködhesen. Igazgatói és zenetanári tevékenysége mellett vezette a Liszt Ferenc Társaság általa létrehozott kalocsai csoportját, szervezte a Nemzeti Filharmónia bérletsorozatát, kitalálta az általános iskolásoknak a *Zenélő Órák* előadássorozatot, és részt vett a Kék Madár Fesztivál elindításában;

- Fuchs Ferencné (Szeged, 1947. VII. 18.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Kalocsa- hegedűtanár; Kalocsai Népi Együtttes zenekarvezető);

- Füzes Anna (Jászszentandrás, 1947. XII. 1.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Vác – zongoratanár; Fővárosi XXI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár; Fővárosi XVI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár és igazgató helyettes);

- Gál Éva (Budapest, 1947. I. 27.) zenekari oboaművész;

- Gáspár Mária (Füzesabony, 1947. IV.4.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Heves; Állami Zeneiskola, Füzesabony- vezető tanár és igazgató is.);

- Gebauer Mária (Budapest, 1947. I.23.) orgonaművész, szakközépiskolai orgona- és elmélettanár, szerkesztő (Fővárosi IX. kerületi Állami Zeneiskola; Magyar Rádió – zeneri munkatárs;

- Gerdesits Ferenc (Budafok, 1947. X. 10.) operaénekes.

(A kép forrása: Jegy.hu)

Könnyűzenei énekesként kezdte pályáját, 1970-ig a Sámson együttesben, 72-74 között a Ferm-ben, 74-76 között a Non Stopban énekelt. 1976 és 1981 között a Honvéd Művészegyüttes tagja volt; komolyabb énektanulmányait 1983-ban kezdte az együttes kariskolájában. 1981-ben csatlakozott a Magyar Állami Operaház társulatához. Rockoperákban, operettekben és egyéb koncerteken is többször vendégszerepelt;

- Gogibedasvili Irakli (Tbiliszi, 1947. X. 16.) zenekari brácsaművész, tanár (Szovjet Filharmónia szólistája, a Tbiliszi Konzervatórium tanára; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – szólóbrácsás; Zeneművészeti Szakközépiskola, Szombathely – tanár; Savaria Vonósnégyes vezetője);

- Gonda Anna (Miskolc, 1947. I. 26. – 2013. VI. 12) ének művésztanár, operaénekes. 1969-ben lett a budapesti Zeneakadémia ének szakán Kutrucz Éva növendéke. Az 1974-ben megszerzett diplomával a kelet-berlini Zeneművészeti Főiskolán Dagmar Freiwald-Langénál képezte tovább magát. 1976-ban Orfeusz szerepében vizsgázott Gluck operájában. Első szerződése 1976-ban a rostocki Volkstheaterhez kötötte. Itt Carmenként mutatkozott be. 1978-ban hazatért, és három évre a győri zeneművészeti szakközépiskola tanára lett, mellette rendszeresen

szerepelt a klagenfurti Városi Színházban. 1981-ben Karl Böhm a bécsi Állami Operához szerződtette. Itt szeptember 30-án az első szolgáloként debütált Richard Strauss Elektrájában. 1997-es visszavonulásáig a társulat egyik legtöbbet foglalkoztatott drámai és komikus altja volt, csaknem hatszáz alkalommal lépett fel;

- Guba Béláné Bordács Erzsébet (Mezőtúr, 1947. XII.11) zeneiskolai gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Mezőtúr –gordonkatanár);

- Gulyásné Székely Éva (Eger, 1947. X.27.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari hegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari hegedűművész; Állami Zeneiskola, Heves – hegedűtanár; Ho Si Minh Tanárképző Főiskola Ének-Zene Tanszék, Eger – tanár, továbbá a Tanárképző Főiskola Zenekarának vezetője, a Művelődési Központ Szimfonikus Zenekarának tagja – a II. hegedű szólam vezetője, alkalmanként a zenekar karmestere);

- Györe Emese (Budapest, 1947. I. 2.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs-, és általános iskolai énektanár (Állami Zeneiskola, Gödöllő; Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi XVIII. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár);

- Györe Zoltán (Budapest, 1947. V.27.) zeneszerző, tanár;

- Hadobás Jánosné Vermes Zsduzsanna (Szolnok, 1947. I. 1.) zeneiskolai zongorta- és szolfézsstanár (Bartók Béla Zeneiskola, Szolnok – zongoratanár);

- Hajna Rezső (Szentendre, 1947. VIII. 27. – Budapest 2005) hegedűtanár, zenekari

brácsaművész (Pécsi Nemzeti Színház Zenekara; Állami Zeneiskola, Körmend – hegedűtanár; MRT Szimfonikus Zenekara – brácsa szólamvezető);

- Haraszthy Márta (Budapest, 1947. XI.12.) hárfaművész (Magyar Állami Operaház – zenekari művész);

- Hegedűs Kálmán (Berettyóújfalu, 1947. VII.7.) zenekari fagottművész-tanár és orgonaművész (Pécsi Szimfonikus Zenekar; Városi Szimfonikus Zenekar, Kuopio – fagottszólamvezető-helyettes; Valkeakoski Zeneiskola – fagotttanár);

- Hegedűs Sándor (Algyő, 1947. X. 23.) zenetanár, zenekari harsonaművész (Szegedi Nemzeti Színház – zenekari művész; Debreceni MÁV Szimfonikus Zenekar – harsona szólamvezető; Állami Zeneiskola, Hajdúszoboszló – zenetanár; Debreceni Rézfúvós Kamaraegyüttes tagja);

- Héra András (Budapest, 1947. VIII.5.) zongoranűvész-tanár (Fővárosi XI. kerületi Állami Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola –zongoratanár, korrepetitor;

- Heresz Judit (Miskolc, 1947. II. 16.) hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari hegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Egressy Béni Állami Zeneiskola, Miskolc – hegedű-, szolfézs- és énektanár);

- Hidas Sándor (Budapest, 1947. III.21.) zenekari hegedűművész (Gerhardt-Hauptmann-Theater, Görlitz – zenekari hegedűművész; Theater der Stadt Cottbus – zenekari hegedűművész);

- Holló Katalin /Ondrékné/ (Jászárokszállás, 1947. VIII. 3.) klarinét- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös – klarinét- és szolfézstanár, fúvós tanszakvezető;

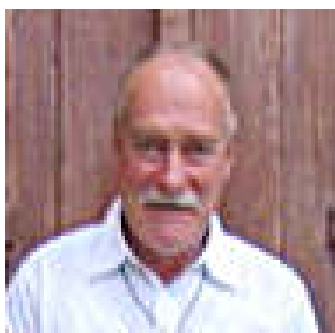
- Horváth Anikó /Vadász Antalné/ (Győr, 1947. V. 7) csembalóművész-tanár

(A kép forrása: [Eszterházi Vigasságok](#))

(Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozata – tanársegéd; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Győri Tagozata – tanársegéd; Országos Filharmónia – szólista; Magyar Kamarazenekar – zenekari hárfaművész; Budapesti Bach Trió tagja; Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára);

- Horváth Dénes (Budapest, 1947. VI. 18.) hegedűtanár Állami Zeneiskola,

Dunaújváros – hegedűtanár, tanszakvezető; Fejér megyei hegedűszakos szaktanácsadó; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola –hegedűtanár, zenekarevezető);

- Horváth Elek (Békés, 1947. IV. 12. (basszusgitár- és gordontanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba – tanár);

- Horváth Istvánné Vereb Rozália (Gyöngyös, 1947. V.30.) zeneiskolai hegedű, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, kórusvezető (Állami Zeneiskola, Esztergom; Állami Zeneiskola, Dorog; Állami Zeneiskola, Tata – hegedű- és szolfézs- tanár; az Almásfüzitői Timföldgyár és a Komáromi Kőolajipati Vállalat közös Vegyész Kórusának karnagya);

- Horváth Ottó (Jászberény, 1947. IV.27.) zenetanár, klarinétművész, népművelő (Állami Zeneiskola, Keszthely – zenetanár; Művelődési Központ, Keszthely – igazgató; Állami Zeneiskola, Balatonfüred – igazgató; Guzsaly Népzenei Együttes, Veszprém – művészeti vezető);

- Horváth Vilmos (Budapest, 1947. II. 17.) zenekari hegedűművész (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész, majd szólamvezető; Magyar Rádió Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Horváth Vilmosné Patak Mária (Budapest, 1947. V.6.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola-zongoratanár, majd tanszakvezető; Fővárosi VI. kerületi Tóth Aladár Állami Zeneiskola – zongoratanár);

- Horváth Zoltán (Székesfehérvár, 1947. XII. 8.) zeneiskolai tombita-, szolfézs-, és általános iskolai ének-zenetanár, fúvószenekari karnagy (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár; Állami Zeneiskola, Ajka, Állami Zeneiskola, Balatonfüred – tanár; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Ajkai Üttörő Fúvószenekar vezetője; Ajkai Bányász Fúvószenekar karnagya);

- T. Hunyadi Viktória (Debrecen, 1947. II. 7.) zongorakorrepitőr és tanár (Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg – zongoratanár; Bessenyei György Tanárképző Főiskola, Nyíregyháza – tanár; Pirkanmaan Musiikkiopisto, Tampere - zongoratanár, zongorakísérő; Tampereen Konservatorio, Tampere – zongorakorrepitőr, lektor);

- Huszti Éva (Budapest, 1847. XII. 4.) hegedűtanár és kamaraművész (Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Operaház, Braunschweig – zenekari hegedűművész);

- Illés Mária (Nagykanizsa, 1947. IV. 10.) történelem-, ének- és zenetanár (Általános Iskola, Nagykanizsa – történelem- és ének-zenetanár, karvezető; Dr. Mező Ferenc Gimnázium, Nagykanizsa – történelem- és ének-zenetanár, karvezető; Hevesi Sándor Művelődési Ház, Nagykanizsa – szimfonikus zenekari művész);

- Illés Mihály (Kiskunfélegyháza, 1947. V. 26.) magánének- és szolfézsstanár, karnagy (Szegedi Nemzeti Színház– énekes, hangképzőtanár; Debreceni Kodály Kórus – énekes, hangképzőtanár; Csongrád megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztály, Szeged – művészeti referens, zeneiskolai tanulmányi felügyelő; Szegedi Zenebarátok

Kórusa – szólamvezető; MÁV Hazánk Vegyeskar – karnagy; Szegedi Liszt Ferenc Kórus – alapító karnagy;

- Jágerné Simon Júlia (Pécs, 1947. XI.1.) hegedű-, szolfézs- és ének-zenetanár, hangversenyező művész (Állami Zeneiskola, Kaposvár – hegedűtanár; Állami Zeneiskola, Pécs – hegedűtanár);

- Jakabné Kovács Márta (Budapest, 1947. XII. 22.) hegedűtanár;

- Járvásné Oláh Katalin (Hajdúdorog, 1947. I.1.) zongora- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nyírbátor – zongora- és szolfézstanár; Állami Zeneiskola, Monor – zongoratanár és igazgató-helyettes is; Állami Zeneiskola, Nygykörös – zongoratanár);

- Dr. Jelinekné Band Éva (1947. X. 21.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Miskolci Szimfonikus Zenekar – I. hegedűs zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – I. hegedűs zenekari művész; MRT Szimfonikus Zenekar – II. hegedűs zenekari művész);

- Jezsek Éva (Ópályi, 1947. III. 30.) magyar- és ének-zenetanár (KÓTA -népzenei tanfolyamok szervezője, zenei műsorközlés, az amatőr zenei együttesek országos minősítésének szervezője);

- dr. Jobbágy Valér (Csokonyavisonta, 1947. II. 16.) klarinétművész, karnagy,

(Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Pécsi Tagozat-tanár; Tanítóképző Főiskola, Szekszárd-tanár; Szekszárdi Madrigálkórus-karnagy);

- Kalmus József (Budapest, 1947. XII.15.) énekes, szaxofonos, fuvolás (M7-es együttes – énekes, fuvolás, szaxofonos; Oxigén együttes – énekes, szaxofonos; Nino együttes – énekes, szaxofonos, zeneszerző);

- Kapronyi Terézia (Budapest, 1947. V. 18.) hegedű-, szolfézs-, énektanár, néprajz;

- Kecskés Gábor (Budapest, 1947. V. 24.) hegedűtanár (VIII. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár);
- Kelo Pál (1947) ütőhangszertanár;
- Kendeh Gusztávné (Hódmezővásárhely, 1947. VI. 28.) zongora- és ének-zenetanár

(Állami Zeneiskola, Keszthely – zongoratanár; Szendrey Júlia ének-zenei általános iskola, Keszthely – ének-zenetanár; Keszthelyi Művelődési Központ Baráti Kör Kamarakórusának vezetője);

- Keszthelyi Mária (Budapest, 1947. V. 20.) zenetanár, szolfézs szakoktató;
- Kirkósa Júlia (Szamosújvár, 1947. VII. 10.) operaénekes, tanár;

Kirkósa Júlia köszöntése a Kolozsvári Magyar Operában (2011. VI. 25.) (Forrás: Szabadság)

- Angi István esztéta: „Kirkósa Júlia itthon és külföldön közönsége számára dinamikus hangszerménye révén élővé varázsolta az esztétikai mező alapértékeit, a lírikus széptől a magasztos fenségesen át el egészen a drámai konfliktusokig, megrendítő erővel és átéléssel tolmácsolva a belőlük kibontakozó művészi üzenetek örömét, bánatát, fájdalmát és áldozatát”.
- Knisch Gábor (Budapest, 1947. II. 10.) zeneszerző, műfordító, szerkesztő (Zeneműkiadó Vállalat, Budapest);
- Kocsis János (Szekszárd, 1947. V. 28.) hegedűtanár, zenekari hegedűművész (Körzeti Állami Zeneiskola, Dunakeszi; Eötvös József Általános Iskola, Ercsi – hegedűtanár; Musica Humana Kamarazenekar – zenekari művész);
- Koleszár M. Árpád (Taktaharkány, 1947. XII. 13.) fagott-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Általános Iskola, Tiszaluc – ének-zenetanár; Általános Iskola, Emőd – ének-zenetanár; 7. sz. Általános Iskola, Miskolc – ének-zenetanár, karvezető; Zeneoktatói Munkaközösség, Miskolc – fagott-tanár);
- Koppány Mária (Karcag, 1947. IV. 29.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Kodály Kórus, Debrecen-zongorakorrepetitor, énekkari művész; Állami Zeneiskola, Karcag – zongora- és szolfézs tanár, zongora-tanszakvezető);
- Kotsis András (Békéscsaba, 1947. XII. 22.) zongora- és középiskolai ének-zenetanár, karvezető (Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár; Fővárosi IV. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);
- Kovács Attila (Budapest, 1947. III. 7.) harsona- és és rézfúvóstanár, zenekari harsonaművész (Állami Zeneiskola, Dunaújváros – tanár a fúvós növendékhangverseny vezetője; Fejér megye rézfúvós szakfelügyelője);
- Kovács Attila (Budapest, 1947. III.17.) harsonaművész-tanár (Állami Operaház – zenekari művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Fővárosi II. kerületi Állami Zeneiskola – tanár);
- Kőhegyi András (Hódmezővásárhely, 1947. V.2.) zeneiskolai nagybőgő-, tuba-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Miskolci Szimfonikus Zenekar – nagybőgő és tuba művész; Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari nagybőgőművész; Miskolci Szimfonikus Zenekar – nagybőgő szólamvezető művész; Erkel Ferenc Állami

Zeneiskola, Miskolc – nagybőgőtanár; Szegedi Szabadtéri Játékok Zenekarának művésze; Miskolci Új Zenei Műhely alapító tagja és résztvevője);

- Kovács Magda (Budapest, 1947. I. 10.) zongoraművész, énektanár, korrepetitor, esztéta (szabadfoglalkozású előadóművész);

- Kovács Zsolt (Dömös, 1947. V. 3.) zenekari oboás, zeneiskolai tanár (BM Tüzoltósági Központ Zenekar – zenekari művész; Fővárosi XV. kerületi Állami Zeneiskola – tanár);

- Kőhegyi András (Hódmezővásárhely, 1947. V. 2.) zenekari nagybőgős;

- Környeiné Szabó Anikó (Győr, 1947. III. 14. –) zongoratanár, zongora korrepetitor (Fővárosi Szabolcsi Bence Állami Zeneiskola – zongoratanár, korrepetitor);

- Kőrösmezei Ottó (Budapest, 1947. XI. 23.) zenekari hegedűművész (BM Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Kövi Gábor (Hajmáskér, 1947. VII. 30.) zeneiskolai gitártanár, gitárművész;

- Kraszna László (Budapest, 1947. III. 6.) klarinétművész-tanár (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – klarinéttanár);

- Lakatos Lászlóné Madarász Mária (Pécs, 1947. X. 30.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Pálóczi Horváth Ádám Állami Zeneiskola, Zalaegerszeg – zongoratanár; Zalaegerszegi Városi Vegyeskar – zongorakísérő);

- Láng Péter (Budapest, 1947. VI. 29.) trombitatanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog – zenetanár);

- Látó Ferenc (Fülöpszállás, 1947. VI. 30.) zenekari művész (Szegedi Szimfonikus Zenekar);

- Leblanc Győző (Budapest, 1947. III. 28.) operaénekes.

(A kép forrása: [Musorszervezo Kft](#))

Énektanulmányait 1969–1975 között a Zeneakadémián Kutrucz Éva és dr. Sipos Jenő tanítványaként végezte. 1975-től az Operaház magánéneke. Operettek bonvivánszerepeiben is gyakran fellép;

- Lévay Zoltán (Budapest. 1947. II. 22.) karvezető, ált. isk. tanár;
- Lőrencz Péter (Salgótarján, 1947. I.15.) zenekari kürtművész-tanár (Szegedi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Állami Zeneiskola, Eger – kürttanár);
- Lőrincz Gyöngyi (Budapest, 1947. VIII. 6.) zenekari hegedűművész;
- Lugosi Anna (1947. IX.) zongoratanár, korrepetitor (Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozat – tanár);
- Madari Tamás (Cegléd, 1947. III. 6.) színházi zenekari művész (Szolnoki Szigligeti Színház – hegedűs; Kecskeméti Katona József Színház – mélyhegedűs);
- Magó Pál (Budapest, 1947. IX. 16.) fagott-művésztanár;
- Markó András (Budapest, 1947. IX. 9.) zenész;
- Maros Gábor /Mayer Gábor/ (Budapest, 1947. IX. 27.) színművész, operaénekes. 1971-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán. Karrierje a fővárosi Operettszínházban indult, ahol 1971–1973 között, valamint 1976–1981 között játszott. 1973–1976 között átszerződött a József Attila Színházhoz. 1981–1988 között a Magyar Állami Operaházban lépett fel. 1988-ban a kecskeméti Katona József Színház, 1989-ben a debreceni Csokonai Színház társulatának művésze lett. 1995–1999 között a Soproni

Petőfi Színház tagja, 2000–2002 között a Vidám Színpad tagja volt. 2003 óta a Sziget Színház rendezője és színésze. Elsősorban musicalek és operettek tenorszerepeit játszotta el;

- Maros Örs (1947. I. 31.) gordonkaművész-tanár (Magyar Állami Operaház – zenekari művész; Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész);

- Máté Péter (Budapest, 1947. II. 4. – Budapest, 1984. IX. 9.) énekes, hangszerelő, zeneszerző és zongorista. Tanította Bágya András és Balassa P. Tamás;

- Martin János (Mohács, 1947. V. 12.) okleveles kertészmérnök, operaénekes

(A kép forrása: [Függetlenség](#))

(Magyar Állami Népi Együttes Kórusa - kórustag; Debreceni Csokonai Színház Operatársulata – magánénekes; Magyar Állami operaház – magánénekes);

- Matuz István (Nagykőrös, 1947. I. 21.) fuvola-művésztanár. 1961 és 1965 között a

(A kép forrása: [Debreceni Nap](#))

szegedi zeneművészeti középiskolában tanult tovább, ahol Sebestyén István volt a fuvolatanára. Ezt követően a Zeneművészeti Főiskolán tanult fuvolát 1966 és 1970 között, Hartai Ferenc és Kovács Lóránt tanítványaként. Végzése után, 1971–1972 között, a brüsszeli Conservatoire Supérieur tanársegédje (közben már a debreceni zenei középiskolában tanított), majd 1972–1974 között liège-i Opéra de Wallonie szólófuvolása volt. 1978-tól az Országos Filharmónia szólistájaként koncertezett. 1975-től a Zeneművészeti Főiskola debreceni tagozatának adjunktusa, docense, professzora. 1998-tól az aveirói egyetem vendégprofesszora Portugáliában. Ismert a fuvolajáték technikájának megújításáról, az új hangszínek és akkordok létrehozására alkalmas játékmód (a permutáción alapuló ujjrend) kifejlesztéséről. Megoldotta és bevezette a játék alatti folyamatos levegővétel technikáját. E megoldások bemutatására kisebb darabokat, etűdöket komponált, melyekből 1978-ban egy tizenegy darabos összefoglaló CD-t is megjelentetett a Hungarotonnál (The new flute – Az új fuvola, közreműködik a Miskolci Szimfonikus Zenekar, vezényel Kovács László). Számos kortárs zeneszerző írt számára műveket (Dubrovay László, Eötvös Péter, Kocsár Miklós, Nagy Ákos, Sály László);

- Mayné Thörész Vilma (Miskolc, 1947. IX. 29.) zenekari fuvolaművész-tanár (Pécsi Nemzeti Színház és a Pécsi Filharmónikus Zenekar – zenekari művész; Kaposvári Csiky Gergely Színház – I. fuvolás; Állami Zeneiskola, Nagyatád – fuvolatanár; Állami Zeneiskola, Csurgó – fuvolatanár);

- Mérei János (Fácánkert, 1947. I. 28.) zeneiskolai fúvós-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, fúvóskarnagy, harsonaművész (Állami Zeneiskola, Körmend-Szentgotthárdi Tagozat – tanár; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);
- Mészáros Sándor (Tiszanána, 1947. II. 23.) zenekari kürtművész-tanár (Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Magyar Állami Operaház-Budapesti Filharmóniai Társaság – I. kürtös zenekari művész);
- Mezey Gyuláné Pethő Anikó (Budapest, 1947. XI.3.) zeneiskolai zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi X. kerületi Állami Zeneiskola – zongoratanár);
- Dr. Molnár Gyuláné Fóti Mária (Berettyóújfalu, 1947. VIII. 30.) zongora-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Állami Zeneiskola, Orosháza – tanár; Csongrád Megyei Továbbképzési és Módszertani Intézet, Szeged – zenei munkatárs; Liszt Ferenc Állami Zeneiskola, Szeged –zongora- és szolfézsstanár);
- Molnár Viola (Miskolc, 1947. V. 22.) orgonaművész - tanár, középiskolai ének-zenetanár és karvezető, főiskolai tanár (Simonffy Emil Állami Zeneiskola, Debrecen – szolfézsstanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – tanár);
- Mosóczi Miklós (Budapest, 1947. VIII. 7.) zeneiskolai és főiskolai gitárművész-

(A kép forrása: [Kiss Zenede](#))

tanár (Fővárosi V. kerületi Állami Zeneiskola – gitártanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Budapesti Tagozata – gitártanár; Kiss Zenede AMI – gitártanár);

- M. Thörész Vilma (Miskolc, 1947. II. 17.) zenekari fuvalás, fuvolatanár;

- Nagy Annamária (Budapest, 1947. május 29.) zenekari hegedűművész (Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Nagy Katalin (Budapest, 1947. II. 14.) cimbalom- és hárfatanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös – szolfézs- és cimbalomtanár; Fővárosi XIV. kerületi Állami Zeneiskola - cimbalom- és hárfatanár; KISZ Központi Művészegyüttes (a fuvalazenekar vezetője);

- Ondrékné Holló Katalin (Jászárokszállás, 1947. VIII. 3.) klarinét- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Gyöngyös – klarinét-szolfézstanár, fúvós tanszakvezető);

- Orbán György (Marosvásárhely, 1947. VII.12.) zeneszerző; 1968-tól a kolozsvári

(A kép forrása: wikipédia)

Zeneakadémián tanult zeneszerzést Sigismund Toduťánál és Max Eisikovitsnál, Jagamas János irányítása alatt pedig zeneelméletet tanult. Tanulmányai végeztével 1973-ban ugyanitt zeneelméletet és ellenpontot tanított. 1979 óta Magyarországon él. A Budapesti Zeneműkiadónál 1990-ig zenei szerkesztő volt, közben 1982 és 2009 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán zeneelméletet és zeneszerzést tanított;

- Ötvös Csilla (Békásmegyer, 1947. VI. 29.) operaénekes, tanár. 1968 és 1974 között a

Zeneakadémián tanult. 1974.-től mint az Operaház magánénekesse működik, főként lírai és koloratúr-szerepekben láthatja a közönség. A Weiner Leó Konzervatóriumban tanít;

- Pájer Sára (Veszprém, 1947. I. 12.) gordonkatanár (Csermák Antal Állami Zeneiskola – gordonkatanár; Veszprémi Szimfonikus Zenekar – szólamvezető; Lovassy László Zeneművészeti Szakközépiskola – gordonkatanár);
- Pálkövi Mária (Újfehértó, 1947. I. 17.) hegedűművész-tanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – hegedű- és szolfézstanár);
- Pálosné Mester Jolán (Tiszafüred, 1947. IV. 18.) fuvola- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Hatvan – fuvola- és szolfézstanár, valamint fafúvós tanszakvezető; a Hatvani Fúvósötös alapító tagja, és a Hatvani Kamarazenekar tagja);
- Papp János (Szeged, 1947. XII. 11.) zenekari hegedűművész, zenetanár, zeneszerző (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész, I. hegedű; Fővárosi VI. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár; Magyar Állami Hangversenyzenekar Kamarazenekara – koncertmester);
- Papp László (Szeghalom, 1947. VII. 28.) szakközépiskolai gordonkaművész-tanár (Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola, Debrecen– tanár;

- Papp Lászlóné (Püspökladány, 1947. VIII. 29.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Mátészalka – Nagyecsed; Állami Zeneiskola, Üllő – Monor; Állami Zeneiskola, Hajdúszoboszló – zongoratanár);
- Pászthy Júlia (Eger, 1947. XII. 12.) operaénekes, egyetemi tanár.

(A kép forrása: [Zeneakadémia Baráti Köre](#))

1970-1975 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ének szakos hallgatója volt. 1972-1975 között több nemzetközi énekverseny nyertese volt. 1974-2000 között a Magyar Állami Operaház magánénekes, 2000 óta énekmestere. 1995 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem magánének tanára;

- Pechán Gábor (Budapest, 1947. VI. 12.) zenekari hegedűművész (Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara – zenekari művész);
- Perédi Márta (Budapest, 1947. III.8.) zeneelmélet- és szolfézstanár, zenei rendező

(Általános Iskola – ének-zenetanár; Kulturális Minisztérium, később Művelődési Minisztérium Zene- és Táncművészeti Főosztály- zenei referens; Magyar Rádió – zenei rendező);

- Perjési József (Vác, 1947. VI. 14.) zenekari hegedűs;
- Pista András (Budapest, 1947. V. 14.) zenekari brácsaművész (Magyar Állami Hangversenyzenekar – zenekari művész; Liszt Ferenc Kamarazenekar zenekari művész;
- Pócsy Zsuzsa (Balatonlelle, 1947. I. 14.) Gordonkatanár (Állami Zeneiskola, Tapolca; Állami Zeneiskola, Sárbogárd);
- Póka Balázs dr. (Eger, 1947. VI. 2.) operaénekes. Orvosi

(A kép forrása: Jegy.hu)

tanulmányai mellett magánúton tanult énekelni *Hoór-Tempis* Erzsébet és *Mircea Breazu* irányításával. 1976-tól az Operaház magánénekeke. Főként a lírai bariton szerepek tartoznak repertoárjába. 1977-ben a Pulai Énekversenyen ezüstdiplomát kapott. Európa-szerte vendégszerepelt, több lemezfelvételen működik közre;

- Polgár László (Somogyszentpál, 1947. I. 1. – Zürich, 2010. IX. 19.) operaénekes,

Polgár László és Presser Gábor (A kép forrása: [Origo](#))

tanár. Tanulmányait Eyssen Irénnél kezdte, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta Kutrucz Éva és Révhegyi Ferencné növendékeként 1967–1972 között. Az Operaházban 1971-ben debütált Ceprano gróf (Verdi: Rigoletto) szerepében. 1972-ben az Operaház ösztöndíjasa, majd 1973-tól magánénekese lett. 1991-től a Zürichi Opera tagja volt. A fellépések mellett a Zürich-Winterthur-i konzervatóriumban, valamint Magyarországon is tanított;

- Raicsné Szerdahelyi Éva (Budapest, 1947. XII. 16.) ének művésztanár. 1973-ban

szerzett énekművész-, tanári diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen. 1974 óta a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar magánének tanszékének főtárgytanára. 1989-től tanszékvezető docensként foglalkoztatja az intézmény. Diplomázott növendékei hazai és külföldi színházak operatársulatainál és hivatásos kórusoknál, valamint a tanári pályán végeznek elismert szakmai munkát. Tanítványai közül többen még tanulmányaik során, vagy annak befejezése után különböző ösztöndíjakban részesültek. Többek között a Magyar Állami Operaház ösztöndíjában, valamint bostoni, buffalói, Los Angeles-i, tamperei, bécsi, brüsszeli, stuttgarti, bayreuthi tanulmányi ösztöndíjakban;

- Rakos Miklós (Bérbaltavár, 1947. I. 24.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs- és

általános iskolai ének-zenetanár, zenei szakíró (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari brácsaművész; Magyar Állami Operaház zenekari brácsaművész; Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – hegedűtanár, megyei hegedű szakfelügyelő; a ZENEKAR c. folyóiratban hegedű-zenetörténeti szerzője);

- Regös István (Budapest. 1947. V. 23. – Budapest, 2012. III.24.) jazz előadóművész, hangszerelő, tanár (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest -jazz tanszaki művésztanár;

- Reményiné Merhala Mária (Veszprém, 1947. VI. 30.) zeneiskolai zongoratanár (Ének-zenei Általános Iskola, Veszprém – tanár; Csermák Antal Állami Zeneiskola, Veszprém – tanár; Veszprém Városi Vegyskar – szólamvezető, zongorakísérő);

- Réti Anna (Kisvárd, 1947. VIII. 19.) zenetanár, főiskolai tanár (Általános Iskola és Zeneiskola, Kisvárd – tanár; Tanítóképző Főiskola, Budapest – Művészeti Nevelési Tanszék – főiskolai tanár);

- Roskó Béla (Nyíregyháza, 1947. VI. 5.) trombita- és szolfézstanár, népzeneész (Debreceni MÁV Filharmonikus Zenekar – zenekari trombitaművész; Staatliches Orchester, Pirna – zenekari trombitaművész; Délibáb Népzenei Együttes, Debrecen –kontra, bőgő);
- Sallay Imre (Budapest, 1947. XI. 30.) zongora-, fagottművész, karmester, korrepetitor;
- Sebő Ferenc (Szekszárd, 1947. II. 10.) népi hangszeres, népi énekes. gitáros,

(A kép forrása: [Esztergomi Városi Könyvtár](#))

tekerőlantos, dalszerző, népzenekutató és építésmérnök, a hazai hangszeres népzenei és táncházmozgalom egyik elindítója, a Sebő Együttes vezetője. Klasszikus zenei tanulmányait a székesfehérvári zeneiskolában kezdte. 1970-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán. 1970 és 1972 között a Pest Megyei Tanács Tervező Vállalatánál, 1971 és 1973 között az OSZK Könyvtártudományi és Módszertani Központjánál dolgozott tervező építészként. 1989-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi ágazatának zenetudományi szakán is diplomát szerzett. Énekesként és zeneszerzőként 1969-ben mutatkozott be az Egyetemi Színpadon. 1971-től 1973-ig a 25. Színház zeneszerzője és előadója volt. Szerepelt Jancsó Miklós Még kér a nép és Zolnay Pál Fotográfia című filmjeiben. Rádió- és televíziós szereplések mellett 1973 és 1980 között a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete Bartók Béla amatőr táncegyüttes zenei vezetője is volt. Bekapcsolódott a népzene kutatásba is, a Népművelési Intézet kutatási osztályának előadója lett. Ebben az időszakban vett részt a Kassák Klubban is. Megszerettette a fiatalokkal az erdélyi magyar táncokat, énekeket. Timár Sándorral együtt a magyar táncház mozgalom meghatározó alakja. A Magyar Televízió Zenei Osztályán népzenei szerkesztőként, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

zenetudományi szakán népzeneoktatóként dolgozott. A Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetének munkatársaként a mai napig tudományos kutatói munkát végez. 1996 és 2001 között a Magyar Állami Népi Együttes művészeti vezetője volt, jelenleg az általa alapított Hagyományok Házának szakmai igazgatója;

- Sélel Teréz (Magyarkesz, 1947. VII. 11.) közgazdász, főhagyártásvezető (Hungaroton Magyar Hanglemezgyártó Vállalat – I. gyártásvezető);

- Simon Géza Gábor (Budapest, 1947. V. 1.) jazzkutató, diszkográfus, bibliográfus,

(A kép forrása: [BMC - Magyar Zenei Információs Központ](#))

zene- és hanglemeztörténész, zenei újságíró és producer, zenei könyvtáros. 1964 óta a zenei szakmában tevékenykedik, 1967–97 között a Magyar Rádió dzsessz és gramofon lemezek készítésével foglalkozó műsorait szerkesztette. 1970-től több mint 50 (magyar, osztrák, német, lengyel) lapban publikált dzsessz témában magyar, német és angol nyelven, kb. 150 dzsessz- és klasszikus, valamint kortárs-zenei CD készítője (szerkesztő, producer, szövegíró, fordító, borítótervező). 1985–87 között a Hungaroton Archivum munkatársa volt, 1987–89 között az első magyar magán lemezkiadó a Pannonton művészeti igazgatója volt. 1991-től a Magyar Jazzkutatási Társaság (a világ egyetlen nemzeti dzsesszkutatási társaságának) elnöke. 2006-tól a www.jazzkutas.eu honlap főszerkesztője. Az utóbbi két évtizedben általában évi egy szakkönyv jelenik meg a tollából. Zenei könyvtárakban, iskolákban, klubokban a legkülönbözőbb zenei témákban tart előadásokat, hosszabb sorozatokat. Rádió- és

tv-műsorok állandó vendége Magyarországon és Ausztriában. Összesen több mint négyezer előadást tartott eddig;

- Sindel János (Tiszaföldvár, 1947. V.16.) zeneiskolai klarinét-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Szegedi Nemzeti Színház Zenekara; Óvónőképző Szakközépiskola, Tiszaföldvár; Állami Zeneiskola, Makó);
- Soltész Anna (Budapest, 1947. XII.29.) ének-zenetanár, karnagy (Fővárosi Szbrik Miklós utcai Ének-Zenei Általános Iskola – ének-zenetanár);
- Solti Denise (Budapest, 1947. V.14.) gordonka kamaraművész, zenekari gordonkaművész (Postás Szimfonikus Zenekar – szólócsellista);
- Solymosi Ferenc (Veszprém, 1947. I. 10.) orgonaművész-tanár, orgonakészítő. 1972-76: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola orgona szakán Gergely Ferenc növendéke. 1976: ösztöndíjas a weimari Liszt Ferenc Zeneművészeti Fpiskolán. 1977- : zeneiskolai zongoratanár. 1982-: a Zugligeti Szt Család plébánia orgonistája. 1991. IX: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Hangszerészképző Iskolájának tanára, 1998: a Zsámbéki Katolikus Tanítóképző Főiskola orgona- és zongoratanára;
- Som Lajos (Budapest, 1947. X. 1.) zenekarvezető, basszusgitáros;
- Somorjai István (Budapest, 1947. VII. 9.) trombitaművész-tanár (Magyar Állami Operaház – zenekari trombitaművész; Modern Réztfúvós Együttes tagja);
- Sonkoly Teréz (Budapest, 1947. II.20.) hegedűtanár, kamarazene művész;
- Strasszer Józsefné Spanraft Mariann (Budapest, 1947. I.22.) zongoratanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – zongoratanár, és ugyanott igazgató-helyettes is);
- Szabó Dénes (Makó, 1947. III. 6.) szenepedagógus, kórusvezető. Érettségi után a

szegedi Zeneművészeti Főiskola fuvola szakán szeretett volna továbbtanulni, de ezt a szakot időközben áthelyezték Miskolcra, ezért végül a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola miskolci tagozatán (1977-óta: Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézete) szerzett fuvola-, szolfézs- és általános iskolai énektárnári diplomát 1969-ben. 1977-81 között karvezetői oklevelet szerzett Budapesten, Párkai István irányítása alatt. 1969-ben kezdett tanítani Nyíregyházán a 4. számú Zenei Általános Iskolában (1992-től: Kodály Zoltán Általános Iskola), ahol már 1958-tól magas szintű zenei oktatás folyt a Kodály-módszer alapján. Itt megszervezte az iskola énekkarainak rendszerét: Először a Gyermekkar alakult meg, és került 1975-ben az ország legjobb kórusai közé. 1978-ban Debrecenben a nemzetközi Bartók Béla-kórusversenyen elnyert második hozta meg számukra az országos hírnevet és az első külföldi meghívásokat. Ekkor vették fel – Bárdos Lajos kórusműve nyomán – a Cantemus (magyarul: Énekeljünk!) nevet. Később szerveződött meg az kóruscsalád többi tagja: a Cantemus Fiú Vegyeskar (1981), ahol a kicsik még a szoprán és az alt szólamokat éneklik, a

mutálósok pedig a tenor és a basszus szólamot; a Pro Musica Leánykar (1986) a már végzett, de visszajáró egykori énekkaros leányok kezdeményezésére; a Banchieri Énekegyüttes (1988) az általános iskolát elhagyó fiú kórustagokból; majd a Cantemus Felnőtt Vegyeskar (1998) az addigra már szülői korosztályba került egykori Cantemus-énekesekből. A kétezres évek elején a különböző karok összlétszáma elérte a kétszáz főt. 2001-től tanítja a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának karvezető hallgatóit is;

- Szabó István (Budapest, 1947. III. 29.) zenekari gordonkaművész, zeneiskolai gordonka-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog – gordonka- és szolfézsstanár; Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Fővárosi XVII. kerületi Állami Zeneiskola – gordonkatanár);

- Szabó Márta (Budapest, 1947. XI. 20.) zenekari brácsaművész (Postás Szimfonikus Zenekar – zenekari művész; Teheran Opera Company, Teheran – zenekari művész; Szombathelyi Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);

- Szabóné Horváth Katalin (Szombathely, 1947. III. 6.) fagott- és szolfézsstanár (Állami Zeneiskola, Székesfehérvár – fagott- és szolfézsstanár; Fejér megyei szakfelügyelő; Székesfehérvári Kamarazenkar – I. zenekari fagott művész);

- Dr. Szak Péter Otmár (Budapest, 1947. X. 9.–) zeneszerző, zongoraművész, filozófus, szociológus (Országos Filharmónia – műsorszerkesztő; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Miskolci Tagozat);

- Szalai Antal (Pestszenterzsébet, 1947. IV. 10.) primás (Magyar Néphadsereg Művészegyüttes Népipzenekara);

- Szalay István (Budapest, 1947. III. 23.) hegedű-, szolfézsstanár;

- Számadó Gabriella (Debrecen, 1947. IV. 23.) operaénekes.

A budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola után a római Accademia Musicale di Santa Cecilia hallgatója. 1973-ban szerződött az Operaházba. 1978-ban megnyerte a trevisói énekverseny első díját;

- Szegedi József (Heves, 1947. XI. 18) zenekari hegedűművész-tanár (Budapesti MÁV Szimfonikusok –zenekari művész; Gödöllői Körzeti Állami Zeneiskola Aszódi Tagozat – hegedűtanár);
- Szegedi László (Budapest, 1947. II. 3.) középiskolai zongoratanár;
- Szende Lászlóné Koller Éva (Budapest, 1947. XI. 13.) zenei könyvtáros, (MTA Zenetudományi Intézet – Zenetudományi dokumentumok feldolgozása, közreadása);
- Szendrői Sándor (Budapest, 1947. XII. 22.) zeneri rendező, zenei munkatárs;
- Szendrő Zsuzsanna (Budapest, 1947. VIII. 12) alsófokú hegedű-, szolfézs-, énektanár, zenekari hegedűművész (Budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar – zenekari művész);
- Szeverényi Erzsébet (Budapest, 1947. IX. 7.) tudományos asszisztens (MTA Zenetudományi Intézet – tudományos munkatárs);
- Szilágyi Imre (Budapest, 1947. I. 29.) operaénekes, tanár (Budapesti Gyermekszínház; Magyar Állami Operaház; Pécsi Nemzeti Színház operatársulata; Budapesti Népszínház operatársulata – operaénekes);
- Dr. Szilágyi Tamásné Széll Mária (Debrecen, 1947. III. 20.) magyar- és ének-zenetanár (Általános Iskola, Debrecen – ének-zenetanár; Bányai Júlia Ének-Zenei Általános Iskola, Debrecen – ének-zenetanár és könyvtáros);

- Szitháné Megyer Márta (Nyíregyháza, 1947. II. 7.) oboa- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Nyíregyháza – oboa- és szolfézstanár; Szabolcsi Szimfonikus Zenekar és a Nyíregyházi Fúvósötös tagja);

- Szódy Zsolt (Budapest, 1947. VIII. 2.) gordonművész, szakközépiskolai gordonatanár (Tömörkény István Zeneművészeti Szakközépiskola, Szeged – gordon és kamarazenei tanár, továbbá körzeti szakfelügyelő; Magyar Néphadsereg Művészegyüttes Szimfonikus Zenekara – zenekari gordonművész);

- Szűts Tibor (Esztergom, 1947. IV. 29.) zenekari hegedűművész (Győri Filharmonikus Zenekar – koncertmester; Győri Vonósnégyes tagja);

- Tábori Ferenc (Tiszaöldvár, 1947. VII. 13.) zeniskolai fuvola- és szolfézstanár (Állami Zeneiskola, Kecskemét-Kunszentmiklósi Fiók Zeneiskola - tagozatvezető);

- Dr. Teszler Jánosné Szabó Irma (Felsőnyék, 1947. VII. 3.) zenetanár (Állami Zeneiskola, Dunaújváros – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Dombóvár – zongoratanár; Állami Zeneiskola, Tamási – zongoratanár);

- Tomcsány Lászlóné Németh Terézia (Budapest, 1947. X. 22.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár (Fővárosi III. kerületi Állami Zeneiskola – hegedűtanár és igazgató; Óbudai Kamarazenekar – zenekari hegedűművész);

- T. Hunyadi Viktória (Debrecen, 1947. II. 7.) zongoratanár, főiskolai adjunktus;

- Dr. Tóth Lajosné (Szombathely, 1947. IX. 27.) zongoratanár (Általános Iskola, Nagykovácsi; Állami Zeneiskola, Celldömölk – zongoratanár és tanszakvezető);

- Tóth József (Budapest, 1947. XI. 3.) kürtművész-tanár;

- B. Tóth László (Budapest, 1947. V. 5.) könnyűzenei szerkesztő, műsorvezető producer, lemezlovas. Karrierje kezdetén rádió- és tv-műszerész volt. Ezután a Fővárosi Művelődési Ház Magnóklubjának alapító tagja volt, előadóművészi működési engedéllyel. 1976–1981 között külsős, majd 1981–2002 között a Magyar Rádió (MR) zenei szerkesztő munkatársa volt. Saját műsorokat szerkesztett. 1982-től a Poptarisznya című műsor műsorvezetője volt a Petőfi Rádióban. (A műsor ma online változatban fut.) 1989–2002 között a Calypso Rádió 873 főszerkesztője volt. 2003. február 17-e óta a Sztár FM rádió hétköznapi reggeli műsorának házigazdája. 2007-ben Gödöllőn kísérelt meg „Calipso” néven rádiót indítani, de az MR egy védjegyperben megszerezte a névhasználatot. 2009-től a kecskeméti Gong Rádióban vezetett műsort. 2011

novemberétől elindult újra a Poptarisznya c. műsor internetes rádióként, ahol 24 órában visszatért a Poptarisznya és a Calypso Rádió hangulata: főként a 70-es, 80-as és az 1990-es évek pop, rock, disco és italodisco slágereit játssza. 2012 szeptemberében és októberében a Neo FM programigazgatója volt;

- Ujházy Lászlóné Czéh Marianna (Püspökladány, 1947. IX.13.) zenei technikai rendező, montírozó (Magyar Rádió – hangtechnikus; Magyar Rádió Zenei Főosztály – technikai rendező, montírozó technikus);

- Dr. Ujhelyi Tiborné Kurczy Ildikó (Veszprém, 1947. III. 19.) zenei könyvtáros (Eötvös Károly Megyei Könyvtár, Veszprém – zenei részlegvezető, művészeti szakreferens);

- Vajda József (Zalaegerszeg, 1947. VIII. 26. – Budapest. 2016. II. 29.) fagottművész,

(A kép forrása: www.bfz.hu)

fagottművész-tanár. Zenei tanulmányait 1965-ig a pécsi Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd 1965-től 1970-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte Keszler Györgynél, illetve Rudas Imrénél. 1970-től 25 éven át a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarának első fagottosa volt. E mellett rendszeresen fellépett a Liszt Ferenc Kamarazenekarral és az Osztrák-Magyar Haydn Zenekarral is. 1975-től a Rádiózenekar Fúvósötösének tagja lett. Több mint húsz évig tanított fagottot és kamarazenét a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, különböző zenei táborokban és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Kamarazenei Tanszakának adjunktusaként;

- Vámosné Kádár Eszter (Budapest, 1947. III. 18.) gordon-, szolfézs- és általános iskolai ének-zenetanár, zenekari nagybőgőművész. Budapesten a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának tagja volt 1970-től. 1984-től a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárosa;

- Varga György (Abony, 1947. X. 27.) klarinéttanár (Bihari János Állami

Varga György (a kép bal oldalán) és Kovács Péter, XVI. kerület polgármestere
Zeneiskola – klarinéttanár és igazgató; XVI.kerületi Rácz Aladár Állami Zeneiskola –
igazgató);

- Vass Irén (1947) ének-zenetanár, karnagy;

- Végvári Csaba (Budapest, 1947. X. 17.–) zongora és csembellóművész (Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest – zongorakísérő korrepetitor; Liszt Ferenc Zene- és Színházművészeti Főiskola egyetemi tagozat – adjunktus; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola ZTI Debreceni Tagozat – zongorakísérő korrepetitor, adjunktus; Magyar Barokk Trió tagja) [Buváry Livia:Kodály Zoltán-Szőlőhegyen keresztül - YouTube](#) / [Buváry Livia:Bartók Béla "Nyolc magyar népdal" 5 dal - YouTube](#);

- Vendrei Éva (Eger, 1947. XII. 2. – 2004. XI. 13.) zenetanár, főiskolai docens. Az egri iskolai évek után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta tanulmányait, ahol 1972-ben középiskolai énektanári és karvezetői diplomát szerzett. Már utolsó éves zeneakadémistaként tanítani kezdett a budapesti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskolában, majd három évig az Egyesült Államokban, a Kodály Musical Training Institute tanára volt. Hazatérve ismét a budapesti Kodály Iskolában helyezkedett el, ahol évekig a Zeneakadémia hallgatóinak gyakorlatvezető tanáráként dolgozott. 1989-ben az iskola zenei vezetőjévé, igazgatóhelyettesévé nevezték ki. 1990-től a Kodály Intézet adjunktusa, majd docense volt. Kodály intézeti főigazgató-helyettesi megbízását 2003 őszén kapta. A hazai továbbképzések és Kodály szemináriumok mellett rendszeresen oktatott külföldi, főként amerikai és angliai tanfolyamokon;
- Világi István (Miskolc, 1947. VIII. 20.) karmester, általános iskolai fagott- és szolfézsztanár (I. sz. Általános Iskola, Városménymény – ének-zenetanár; Állami Zeneiskola, Hatvan – tanár és igazgató-helyettes; Pirkanmaan Musiikkiopisto Tampere – zenetanár, karmester; Hatvani Karmarazenekar–karmester; Vammalai Városi Zenekar –karmester);
- Virágh József (Budapest, 1947. IX. 20.) zenés színművész. 1980-ban végezte el

(A kép forrása: [Budapesti Operettszínház](#))

a Színház- és Filmművészeti Főiskolát, de már ezt megelőzően is játszott bonviván szerepeket a debreceni Csokonai Színházban, majd 1971-től a Budapesti Operettszínházban;

- Dr. Wolf Péter (Budapest, 1947. VI. 21.) zeneszerző, hangszerelő, karmester:

(A kép forrása: [Artisjus](#))

A hatvanas évek végén volt a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola keretén belül működő jazztanszak zongora szakos hallgatója, Gonda János tanítványa. 1969-ben tagja, később zenei vezetője a Hacki Tamás vezette Ex-Antiquis együttesnek, amellyel napjainkig több mint 3000 koncertet adott. Ebből az időszakból ered a Liszt Ferenc Kamarazenekarral való szorosabb együttműködése előadóként és hangszerelőként. Az utóbbi néhány évben versenyművek felé fordult alkotói fantáziája, melyek közül kettő zongorára, kettő hegedűre, egy oboára és egy pedig trombitára készült. 2007-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem jazz tanszakának BA, majd MA jazz-zeneszerző hallgatója (tanár: Oláh Kálmán). 2015-ben DLA fokozatot szerzett. Doktori disszertációját „Jazzhangszerelés” címmel alkotta meg;

- Wurzinger András (Budapest, 1947. VI. 3.) zenész;

- Záborszky Kálmán (Budapest, 1947. X. 4.) gordonka- tanár, igazgató, karmester,

(A kép forrása: Jegy.hu)

művészeti vezető. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán szerezte meg gordonkaművész diplomáját Friss Antal, Mihály András, Sándor Frigyes növendékeként, majd a bécsi Zeneművészeti Főiskolán a világhírű csellóművész-professzor, André Navarra növendéke volt. 1991 óta a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója. Az országban egyedülálló, többlépcsős zenekari műhely felépítésével és működtetésével nemzedékeket nevelt kultúrára, a művészetekkel való együttélésre. Igen korán, már 14 évesen kapcsolódott be az édesapja, Záborszky József által az I. István Gimnáziumban alapított szimfonikus zenekar (mai nevén: Zuglói Filharmónia – Szent István Király Szimfonikus Zenekar) munkájába. 1968-tól korrepetitora, majd karmestere lett az együttesnek, 1988 óta vezető karmester. Éveken át vezette a székesfehérvári Alba Regia városi zenekart. 1981-től a Szent István Király Oratóriumkórusnak is karnagya. Művészeti vezetése alatt a Szent István Király Szimfonikus Zenekar és Oratóriumkórus 2006-tól félhivatásos együttesé vált Zuglói Filharmónia néven, melynek Záborszky Kálmán a művészeti vezető-j-karmestere;

- Zádor András (Ungvár, 1947. VIII. 10.) zongoratanár, kaernafgy (Állami Zeneiskola, Sárospatak – zongoratanát; Comenius Tanítóképző Főiskola Művészeti-Nevelési Tanszék, Sárospatak – tanár és a Tanítóképző Főiskola Női Karának karnagya);

- Zalatnay /Zacher/ Sarolta (Budapest, 1947. XII. 14.) énekművész, író, állatvédő. Hét évig tanult klasszikus zenét, zongorát, és hangképzést. Szülei operaénekesnek szánták mezzoszoprán hangjával, de egy mandulaműtét következtében ez megghiúsult. A rockzene kerítette hatalmába. 1963-ban tűnt fel először, egy gimnáziumi előadás során találkozott Komár Lászlóval, aki észrevette tehetségét. 1966-ban érettségizett a

budapesti Toldy Gimnáziumban. 1966-ban a Magyar Televízió Táncdalfesztiválján második helyezést ért el a Hol jár az eszem című dallal, majd 1967-ben megnyerte a Nem várok holnapig című számmal, amelyet az Omega együttes kísért. Az 1971-es Táncdalfesztiválon a Fák, virágok, fény című dallal nyert. 18 nagylemeze van, kb. 50 kislemeze. Az általa elénekelt közel 500 dal közül jelentek meg például: angolul, spanyolul, olaszul, németül, sőt még oroszul is. 6 mozifilmben szerepelt. 11 könyvet írt, amelyek több mint egymillió példányban fogytak el;

- Zempléni László (Budapest, 1947. VIII. 21.) zenekari timpaniművész-tanár,

zeneszerző (Magyar Állami Operaház – szólamvezető; Erkel Ferenc Állami Zeneiskola, Dorog – ütő- és kamarazenei tanár; Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola –tanár);

- Zoltánfi László (Szeged, 1947. VIII. 10.) zeneiskolai hegedű-, szolfézs és általános iskolai ének-zenetanár (Bartók Béla Állami Zeneiskola, Békéscsaba – tanár; Óvónőképző Intézet, Szarvas – tanár; Állami Zeneiskola, Kiskiunfélegyháza – tanár);

- Zseni Nándor (Kelebia, 1947. IX. 18.) zenekari fagottművész-tanár (Pécsi Nemzeti

Színház Zenekara – I-II. fagott; Pécsi Szimfonikus Zenekar – fagott szólamvezető);

**NAGY köszönet a feltüntetett forrásoknak és az
ismert/ismeretlen illusztráció készítőknek:**

- Ki kicsoda a magyar zeneéletben? (Zeneműkiadó Budapest, 1988., Szerkesztette: Székely András)
- Magyar életrajzi lexikon - 1000–1990 Javított, átdolgozott kiadás. Főszerkesztő: Kenyeres Ágnes
 - Wikipédia
- Bordás Tibor Nagyböggők és nagyböggösök. Átdolgozók: Enreiter István, Halász Péter. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 1995.
- Brockhaus Riemann Zenei Lexikon: Szerkesztette: Carl Dahlhaus és Hans Heinrich Eggebrecht. A magyar kiadás szerkesztője Boronkay Antal I-III. Zeneműkiadó Budapest, 1983.
 - A fidelio.hu oldal névjegye a zeneszerzőről
 - Wikipédia
- Magyar nagylexikon XVI. (Sel–Szö) Főszerk. Bárány Lászlóné. Budapest: Magyar Nagylexikon. 2003.
- Magyar zsidó lexikon. Szerk. Ujvári Péter. Budapest: Magyar Zsidó Lexikon. 1929. 818. o. Online elérés
 - Muzsika folyóirat online
- Nagy tanárok, híres tanítványok. 125 éves a Zeneakadémia (Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem – Zeneakadémia, 2000., szerkesztette: Gádor Ágnes és Szirányi Gábor)
- Szabolcsi Bence – Tóth Aladár: Zenei lexikon I-III. Főszerk. Bartha Dénes. Átd. kiadás. Budapest: Zeneműkiadó. 1965.
- Tari Julza – Iványi-Papp Mónika – Sz. Farkas Márta – Solymosi Tari Emőke – Gulyásné Somogyi Klára: A Nemzeti Zenede. Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Budapesti Tanárképző Intézete, Budapest 2005.
 - Gyulai Ki Kicsoda?
 - Románai magyarok listája
 - Szentesi Évfordulónaptár
 - Magyar zeneszerzők listája
 - Magyar operaénekesek listája
 - Veszprém megyei életrajzi lexikon
- Eötvös Károly Megyei Könyvtár, Veszprém
 - Fejér megyei életrajzi lexikon
 - Keszthelyi életrajzi lexikon

- Kresznerics Ferenc Könyvtár honlapja
 - Sarkadi Ki Kicsoda?
- Farkasréti temető nevezetes halottainak listája
 - Verseghegy Ferenc Könyvtár honlapja
 - Debreceni Ki Kicsoda?
 - Magyar Katolikus Lexikon
 - Vasi történelmi arcképcsarnok
- Győr-Moson megyeri életrajzi lexikon
 - Magyar Életrajzi Lexiko
 - Ki Kicsoda? Szarvas 2000
 - Bélési Híres Emberek
- Jász-Nagykun-Szolnok megye zenetörténete
 - Híres Nagyatádiak
 - Amerikai Magyarok Lexikona,
 - Helyismereti Gyűjtemény, Gyöngyös,
 - Történelmi arcképcsarnok, Vas megye
 - Német-magyar lexikon,
 - Svájci Magyar Lexikon,
 - Nagykanizsa neves szülöttei
 - Holokauszt Emlékközpont, Budapest,
 - Dunakeszi Arcképcsarnok
 - Törökszentmiklósi Ki Kicsoda?
 - Pápai Pedagógus Lexikon
- Kemenesaljai Művelődési Központ és Könyvtár Kresznerics Ferenc
 - Győr-Sopron-Moson megye évfordulónaptára - Dr. Kovács Pál
 - Megyei Könyvtár
 - Szarvasi Ki Kicsoda;
 - Zalai életrajzi kislexikon;
 - Ki kicsoda Hódmezővásárhelyen;
 - Romnet
 - Ki Kicsoda Pécsen és Baranyában?
- Nagy Péter Tibor: Az 1929-ben *kiadott Magyar Zsidó Lexikon*
személysoros adatbázisa
 - ● [Debreceni Ki kicsoda - Debrecen.hu](http://debreceni.ki.kicsoda.hu)
 - [Nemzeti Panteon Alapítvány](http://nemzeti.panteon.alapitvany.hu)
 - [Gyulai ki kicsoda](http://gyulai.ki.kicsoda.hu)
 - <http://kataliszt.blogspot.hu> (Kocsis Katalin)